

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තරීත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [නි. 1821]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66 [දහහතරවන වෙන් කළ දිනය] :
[නි. 1864]

ශ්‍රී ලංකා 90-93 සහ 98 කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

කල් තැබීමේ යෝජනාව [නි. 2125]

3011

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்எடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 1821]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1965-66 [ஒதுக்கப்பட்ட பதின்நான்காம் நாள்] [ப. 1864] :

குழுவில் ஆராயப்பெற்றது—தலைப்புக்கள் 90-93 ; 98

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 2125]

Volume 62
No. 7

Wednesday,
8th September 1965

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [col. 1821]

APPROPRIATION BILL, 1965-66 [*Fourteenth Allotted Day*] [col. 1864] :
Considered in Committee—Heads 90-93 ; 98

ADJOURNMENT MOTION [col. 2125]

වෘත්තීය පිළිතුරු

වෘත්තීය පිළිතුරු

ඉඹුලාන මයා.

(තිரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

(a) Yes. (b) With effect from 17.5.65. (c) The reason for this change was that considerable difficulty was experienced in obtaining the railway wagons required for the transport of rice to Avissawella and also there were delays in the wagons reaching Avissawella. Hence the union was allowed to draw their ration from Colombo by lorries and this is being satisfactorily done and the consumers get their rations in time.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

May I know whether this is cheaper or not? For a number of years the rice has been transported by railway wagons. Why was this change made? Is the hon. Parliamentary Secretary aware that to one section, Bulathkohupitiya, they are transporting directly by railway wagons?

ඉඹුලාන මයා.

(திரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

No. I am personally aware of this. We require 27 wagons to transport rice to Avissawella. At one time we were given only 7 wagons out of the 27. So we thought it would be best, because it is cheaper, to transport by lorry.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Cheaper?

ඉඹුලාන මයා.

(திரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

Yes, particularly in view of the fact that we did not get the necessary wagons and we were compelled to transport by lorry.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Were tenders called before these contracts were given?

ඉඹුලාන මයා.

(திரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

I am not personally aware, but I think this is done by the wholesale union.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The union has got a new Japanese lorry, an "Isuzu". Why does the union not use its own transport for this purpose?

ඉඹුලාන මයා.

(திரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

I am not aware.

කමාතායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Question No. 6.

රු. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

එ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරුදීමට කල් ඉල්ලුවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Why?

වෘත්තීය පිළිතුරු

වෘත්තීය පිළිතුරු

[පෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.]
 since 1961 has not been through the Employment Exchange. (d) In the recruitment of labour to the Veyangoda factory since 1961 it has not been the practice to call for applications or to advertise vacancies. (e) The minimum qualifications varied from the 3rd Standard to the J.S.C. for the different categories of workers. (f) The procedure for recruitment of labour is receiving consideration. As a matter of fact, the Hon. Minister is already investigating proposals regarding recruitment.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
 (කලාநிති என். எம். பெரேரா)
 (Dr. N. M. Perera)

I have got a list of the names, including the dates of appointment. Will the Hon. Minister please inquire into the matter if I submit the names?

පෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.
 (திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)
 (Mr. Shelton Jayasinghe)
 Certainly.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
 (කලාநிති என். எம். பெரேரா)
 (Dr. N. M. Perera)

I shall also give the Hon. Minister particulars of the places from where they were sent.

පෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.
 (திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)
 (Mr. Shelton Jayasinghe)

Further answering Question (b), where the hon. Member alleges that 75 per cent. of the new recruits have come from the Avissawella constituency, I should like to give the House the actual figures. In June 1965, 79 workers were recruited to the corporation's mill at Veyangoda. The following is the list:

Avissawella	..	34
Dedigama	..	14
Attanagalla	..	10
Dompe	..	2
Gampaha	..	2
Mirigama	..	2
Mahara	..	1
Divulapitiya	..	1

Kottawa	..	1
Kotte	..	1
Colombo South	..	3
Colombo Central	..	8

Hon. Members will see that the number from Avissawella is nowhere near 75 per cent.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
 (கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
 (Dr. N. M. Perera)

I shall give you the names.

රඹුකේවෙල, දොලපිහිල්ල, අත්තරගම
 යනාදි ගම්වල උප තැපැල් කාර්යාල

றம்புக்வெல, தொலபிஹில்ல, அற்றறகம ஆகிய இடங்களிலுள்ள உப தபால் நிலையங்கள்

SUB-POST OFFICES AT RAMBUKEWELA, DOLAPIHILLA, ATTARAGAMA, ETC.

8. හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා. (අකුරණ පලමුවන මන්ත්‍රී)

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன—அக்குறனை முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. Hemachandra Sirisena—First Akurana)

රජයේ වැඩ, තැපැල් හා විදුලි සංදේශ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) පසුගිය රජය විසින් රඹුකේවෙල, දොලපිහිල්ල, අත්තරගම, හිඟුල්වෙල, ඉහළමුල්ල හා ගල්හින්න යන ගම්වල පිහිටි උප තැපැල් කාර්යාල වලට වැලිපෝන් පහසුකම් ලබා දීමට තීරණය කළ බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) මේ සම්බන්ධයෙන් මෙතෙක් කර ඇති වැඩකටයුතු මොනවාද?

அரசாங்கக் கட்டுவேலை, தபால், தந்திய் போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) றம்புக்வெல, தொலபிஹில்ல, அற்றறகம, கிங்கில்வல, இலகமுல்ல, ஹல்கின்ன ஆகிய இடங்களிலுள்ள உப தபால் நிலையங்களுக்கு தொலைபேசி வசதிகள் அமைத்துக் கொடுப்ப தற்கு முன்னைய அரசாங்கம் முடிவு செய்திருந் தது என்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) இது சம்பந்தமாய் இதுவரை அடைந்துள்ள முன் னேற்றம் யாது?

asked the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications: (a) Is he aware that the former Government decided to provide telephone facilities to the sub-post offices at

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

(අ) 1965 මැයි මාසයේ සිට අද දක්වා ලංකා යුද හමුදාවේ පාලන කටයුතු සම්බන්ධ වෙනස්වීම් පහත සඳහන් ආකාර සිදු වී තිබේ :

නිත්‍ය හට සේනාව

- (I) කර්නල් ආර්. ඩී. ජයතිලක, එම්.බී.ඊ.,
1965.7.1 වැනි දින සිට පනාගොඩ පාලන ප්‍රදේශයේ අධිපති වශයෙන් පත්කර තිබේ.
- (II) කර්නල් එම්. ඒ. ජයවීර
1 වෙනි බල ඇණිය, ල.පා.හ. වේ අණදෙන නිලධාරී වශයෙන් ඔහු උසුලන පදවියට අතිරේකව නීති විරෝධීව පැමිණෙන්නාවූත් මැඩලීමේ කාර්ය බල සේනාවේ අධිපති වශයෙන් 1965.7.1 වැනි දින සිට පත් කර තිබේ.
- (III) ලුතිනන් කර්නල් සී. එස්. ප්‍රනාන්දු, ඊ.ඩී., ල.කා.හ.
1965.7.1 වැනි දින සිට ලංකා සංඥ බලකායේ අණදෙන නිලධාරී වශයෙන් පත්කර තිබේ.
- (IV) තා/ලුතිනන් කර්නල් සී. ටී. කල්දේරා, ල.ස.බ.
1965.7.1 වැනි දින සිට නීති විරෝධීව පැමිණෙන්නාවූත් මැඩලීමේ බල සේනාවේ (මන්නාරම් ප්‍රදේශය) අණදෙන නිලධාරී වශයෙන් පත් කර තිබේ.
- (V) තා/ලුතිනන් කර්නල් ඒ. ඊ. ආර්. මැක්හෙයිසර්, ල.කා.හ.
1965.7.1 වැනි දින සිට 4 වෙනි රෙජිමේන්තුව, ලංකා කාලතුවක්කු හමුදාවේ අණදෙන නිලධාරී වශයෙන් පත් කර තිබේ.

ස්වේච්ඡා බල සේනාව

නොමැත

(ආ) 1965 මැයි මාසයේ සිට අද දක්වා ලංකා යුද හමුදා නිලධාරීන් සම්බන්ධ ස්ථාන මාරු, උසස් කිරීම් හා අළුතෙන් පත්කිරීම් පහත පළ වේ :

ස්ථාන මාරුවීම්

නිත්‍ය හට සේනාව

- මේජර එෆ්. බී. ද එස්. ශ්‍රී ආනන්ද, ල.පා.හ. (නි).—1965 මැයි 1 වෙනි දින සිට යුද හමුදා මූලස්ථානයෙන් 1/සී.රෙ.ට.
- මේජර බී. ජී. එස්. ද සිල්වා, ල.ඉ.—1965 ජූලි මස 26 වෙනි දින සිට 1 සේනාංක සමූහයෙන් 1 කාරක ඉංජිනේරු රෙ.ල.ඉ.වට.
- මේජර ඩී. බී. පෙරේරා, ල.පා.හ. (නි).—1965 මැයි මස 1 වෙනි දින සිට /සී.රෙ. වෙන් යු.හ. මූලස්ථානයට තා/මේජර ඒ. ඩී. එම්. රේමන්ඩ්, ල.පා.හ. (නි).—1965 ජූලි 26 වෙනි දින සිට 1/ල.පා.හ. වෙන් “නිව්කා” මූලස්ථානයට.
- කපිතන් එල්. පී. සිගේරා, ල.යු.යු.බ.—1965 ජූලි 1 වැනි දින සිට යු.හ. මූලස්ථානයෙන් පනාගොඩ ල.යු.යු.බ.ට.
- කපිතන් (ල/පා) එන්. නධිරාජසිංහම්, ල.ස.ස.බ.—1965 ජූලි 1 වැනි දින සිට යුද හමුදා රෝහලෙන් 1 ටී.රෙ. ලසසබ.ට.
- තා/කපිතන් එච්. එස්. රූපසිංහ, ල.කා.හ.—1965 ජූලි 15 වැනි දින සිට 4 වෙනි රෙ.ල.කා.හ. වෙන් යු.හ. මූලස්ථානයට.
- තා/කපිතන් ඊ. සී. ප්‍රනාන්දු, ල.ස.බ.—1965 ජූලි 31 වැනි දින සිට 1 රෙ.ල.ස.බ. යෙන් 1/ල.ශී.බ. බල කායට.
- තා/කපිතන් එල්. ඒ. බල්ලසාර්, ල.පා.හ. (නි).—1965 ජූලි මස 26 වෙනි දින සිට යු.හ.අ.ම. යෙන් 1/සී. රෙ.ට.
- තා/කපිතන් ඩී. එස්. ද සොසා, ල.පා.හ. (නි).—1965 ජූලි මස 26 වෙනි දින සිට 1 සේ.ස. මූලස්ථානයට. ලුතිනන් ජී. ගජේන්ද්‍රන්, ල.කා.හ.—1965 මැයි මස 1 වෙනි දින සිට ල. ස්වේ.බ. යෙන් 4 වෙනි රෙ.ල.කා.හ.ට.
- ලුතිනන් (ල/පා) එච්. එස්. ද සොයිසා, ල.පා.හ. (නි).—1965 මැයි මස 1 වෙනි දින සිට යු.හ. මූලස්ථානයෙන් ල.ස්වේ.බ.ට.
- ලුතිනන් (ල/පා) ඒ. ජයනෙක්කි, ල.ස.ස.බ.—1965 ජූලි මස 1 වෙනි දින සිට 1 රෙ.ල.ස.ස.බ. යෙන් යු.හ. රෝහලට.

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

- 2/ලුතිනන් ඩී. වීරසේකර, ල.පා.හ. (නි).—1965 අගෝස්තු මස 1 වෙනි දින සිට 1/සී.රෙ. වෙන් 2/ල.සී.හ. බලකායට.
- 2/ලුතිනන් ටී. පරණගම, ල.ස.ස.බ.—1965 ජූලි මස 26 වෙනි දින සිට 1. ටී.රෙ.ල.ස.ස.බ. යෙන් යු.හ. අ.ම.ට.
- 2/ලුතිනන් එච්. සී. කුමාරස්වාමි, ල.පා.හ. (නි).—1965 ජූලි මස 1 වෙනි දින සිට 1/ල.පා.හ. වෙන් යු.හ.අ.ම.ට.

ස්වේච්ඡා බල සේනාව

<ul style="list-style-type: none"> උප ලුතිනන් ඒ. සරවනමුත්තු ,, එල්. ඩී. එස්. කාරියවසම් ,, පී. ඒ. දහනායක ,, ඊ. එම්. නානායක්කාර ,, එස්. බී. ඩබ්ලිව්. අමුණුගම ,, ටී. අයි. ජයසූරිය ,, එච්. ආර්. ලියනගේ ,, එච්. පී. ජයසූරිය ,, සී. ටී. රත්වත්තෙ ,, කේ. එන්. අනපත්තු 	}	<p>1965 ජනවාරි 1 වන දින සිට 2 (ස්වේ) ල.පා.හ. වට ඇතුළත් කෙරින. (ගැසට් අංක 14,458 හා 1965 ජූලි මස 23)</p>
<ul style="list-style-type: none"> උප ලුතිනන් ඔ. බී. කුලසිංහ ,, එස්. එස්. මොහුනිදීන් ,, ඩී. ඒ. එස්. ගනේපොල ,, ටී. එෆ්. සල්සීන් ,, එස්. කේ. ටී. පානබොක්කෙ 	}	<p>1965 ජනවාරි 1 වන දින සිට 2 (ස්වේ) ල.සී.රෙ. වට ඇතුළත් කෙරින. (ගැසට් අංක 14,458 හා 1965 ජූලි මස 23).</p>
<ul style="list-style-type: none"> උප ලුතිනන් කේ. බී. විජේසිංහ ,, ඩබ්ලිව්. විමලසේන ,, ඇන්. ඒ. ගුණවර්ධන ,, කේ. ඒ. ජයවර්ධන ,, කේ. ඩබ්ලිව්. එම්. ටී. මාපිටිගම ,, එච්. එල්. ආර්. ද අල්විස් ,, එම්. පී. එස්. ජයවර්ධන ,, සී. පී. අල්ගම ,, එම්. පී. එස්. ජයවර්ධන ,, පී. ඒ. සේනාරත්න ,, සී. අබේසිංහ 	}	<p>1965 ජනවාරි 1 වන දින සිට ල.යු.සේ.බ. (ස්වේ) වට ඇතුළත් කෙරින. (ගැසට් අංක 14,458 හා 1965 ජූලි මස 23).</p>
<ul style="list-style-type: none"> උප ලුතිනන් සී. ඩී. එස්. ගුණතිලක ,, කේ. පී. විමලධර්ම ,, බී. එස්. ප්‍රනාන්දු ,, එස්. එම්. ඉෂාඩ් ,, සී. කදිරිගාමර් ,, කේ. ජයසූරිය ,, එස්. සොනිරාජ් ,, ඩබ්ලිව්. එම්. ඩබ්ලිව්. බී. වල්ගම්පාය 	}	<p>1965 ජනවාරි 1 වන දින සිට 1/ල.ජා.ආ.මු. වට ඇතුළත් කෙරින. (ගැසට් අංක 14,458 හා 1965 ජූලි මස 23).</p>
<ul style="list-style-type: none"> උප ලුතිනන් ඩී. ප්‍රනාන්දු ,, ඔ. ජී. සමරතුංග 	}	<p>1965 ජනවාරි 1 වන දින සිට 4 වන සං.හා.නී.රෙජී. ලං. ඉ. (ස්වේ) වට ඇතුළත් කරන ලදී. (ගැසට් අංක 14,458 හා 1965 ජූලි මස 23).</p>
<ul style="list-style-type: none"> උප ලුතිනන් එල්. ඩී. දයානන්ද ,, ඩී. ඩබ්ලිව්. විජේවර්ධන 	}	<p>1965 ජනවාරි 1 වන දින සිට ල.යු.පු බ. යට ඇතුළත් කරන ලදී. (ගැසට් අංක 14,458 හා 1965 ජූලි 23).</p>

උසස් කිරීම

නිත්‍ය හට සේනාව

කර්නල් වශයෙන් 1965 ජූලි 1 වෙනි දින සිට (1965 ජූලි 23 වෙනි දින ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කරන ලදී).
 ලුතිනන් කර්නල් එම්. ඒ. ජයවීර, ල.පා.හ. (නි).
 ලුතිනන් කර්නල් එම්. එල්. ඩී. ඒ. පෙරේරා, ල.ඉ.
 ලුතිනන් කර්නල් පී. ඩී. රාමනායක, ල.ඉ.

වෘත්තීය පිළිතුරු

වෘත්තීය පිළිතුරු

ලුක්කන් කරනල වශයෙන් 1965 ජූලි 1 වෙනි දින සිට (1965 ජූලි 23 වෙනි දින ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කරන ලදී).

මෙජර ඒ. ඊ. ආර්. මැක්හෙයිසර්, ල.කා.භ.

මෙජර (උ/පා) වශයෙන් 1964 සැප්තැම්බර් 17 වෙනි දින සිට (1965 මැයි 28 වෙනි දින ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කරන ලදී).

කපිතන් (උ/පා) බෙනඩික්ට් ද සිල්වා, ල.පා.භ. (නී).

කා/මෙජර වශයෙන් 1964 ජූනි 1 වෙනි දින සිට (1965 ජූනි 25 වෙනි දින ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කරන ලදී.)

කපිතන් පී. කේ. බී. පෙරේරා, ල. යු. සේ.බ.

කා/මෙජර වශයෙන් 1964 ඔක්තෝබර් 1 වෙනි දින සිට (1965 ජූලි 30 වෙනි දින ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කරන ලදී.)

කපිතන් ජී. ඩී. ප්‍රනාන්දු, ල. කා. භ.

කා/කපිතන් වශයෙන් 1965 මාර්තු 23 වෙනි දින සිට (1965 ජූනි 18 වෙනි දින ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කරන ලදී.)

ලුක්කන් එම්. එම්. විජේරත්න බණ්ඩා, ල. පා. භ. (නී).

ලුක්කන් ඩබ්ලිව්. හලංගොඩ, ල. පා. භ. (නී).

කා/කපිතන් වශයෙන් 1965 අප්‍රේල් 1 වෙනි දින සිට (1965 ජූනි 25 වෙනි දින ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කරන ලදී.)

ලුක්කන් පී. එන්. බී. ඩී. විජේසේන, ල. යු. යු. බ.

ලුක්කන් ඩී. එල්. කන්ත්‍රිආරච්චි, ල. යු. පොදු. සේ. බ.

කපිතන් (උ/පා) වශයෙන් 1964 දෙසැම්බර් 1 වෙනි දින සිට (1965 අගෝස්තු 13 වෙනි දින ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කරන ලදී.)

ලුක්කන් (උ/පා) එස්. එම්. පී. ඇන්ඩර්ස්, ල. ඉ.

ලුක්කන් වශයෙන් 1965 පෙබරවාරි 1 වෙනි දින සිට (1965 මැයි 28 වෙනි දින ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කරන ලදී.)

2/ලුක්කන් ආර්. ද එස්. ද එච්චන්, ල. ස. ස. බ.

2/ලුක්කන් යු. ඒ. කරුණාරත්න, ල. පා. භ. (නී).

2/ලුක්කන් ඩී. ඒ. අර්තනායක, ල. පා. භ. (නී).

2/ලුක්කන් ඩබ්ලිව්. ආර්. විජයරත්න, ල. පා. භ. (නී).

2/ලුක්කන් ඩබ්ලිව්. අයි. ටී. කේ. එම්. විමලරත්න, ල. පා. භ. (නී).

2/ලුක්කන් ඒ. ඩී. අභයවර්ධන, ල. ඉ.

2/ලුක්කන් ටී. එන්. ද සිල්වා, ල. ස. ස. බ.

2/ලුක්කන් ජේ. එල්. සී. ප්‍රනාන්දු, ල. පා. භ. (නී).

ලුක්කන් වශයෙන් 1964 පෙබරවාරි 3 වෙනි දින සිට (1965 මැයි 28 වෙනි දින ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කරන ලදී.)

2/ලුක්කන් පී. එච්. ද සිල්වා, ල. පා. භ. (නී).

ලුක්කන් වශයෙන් 1964 නොවැම්බර් 10 වෙනි දින සිට (1965 ජූලි 16 වෙනි දින ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කරන ලදී.)

2/ලුක්කන් එච්. සී. කුමාරස්වාමි, ල. පා. භ. (නී).

2/ලුක්කන් කේ. යු. පිටිගල, ල. පා. භ. (නී).

2/ලුක්කන් එන්. ජී. ඒ. එල්. ඩී. එස්. ද එස්. විජේසේකර, ල. පා. භ. (නී).

2/ලුක්කන් ඩබ්ලිව්. එම්. ජී. බණ්ඩාර, ල. පා. භ. (නී).

2/ලුක්කන් ටී. පරණගම, ල. ස. ස. බ.

2/ලුක්කන් එස්. සුබ්‍රමනියම්, ල. පා. භ. (නී).

2/ලුක්කන් සී. ජේ. අබයරත්න, ල. ස. බ.

2/ලුක්කන් බී. මුණසිංහ, ල. ටී. යා. ඉ.

2/ලුක්කන් එස්. බී. රත්දෙනිය, ල. ඉ.

2/ලුක්කන් එම්. ටී. ඩබ්ලිව්. පොන්නම්පෙරුම, ල. පා. භ. (නී).

2/ලුක්කන් ආර්. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කේ. රණවන, ල. පා. භ. (නී).

2/ලුක්කන් පී. බී. සී. ධර්මපාල, ල. යු. පොලිස්. හේ. බ.

2/ලුක්කන් ඩී. විරසේකර, ල. පා. භ. (නී)

2/ලුක්කන් කේ. එම්. එස්. පෙරේරා, ල. ස. ස. බ.

2/ලුක්කන් පී. වණසිංහ, ල. පා. භ. (නී).

2/ලුක්කන් පී. ඩී. ලංකාතිලක, ල. පා. භ. (නී).

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

- 2/ලුතිනන් පී. සී. ආර්. ද සිල්වා, ල. පා. හ. (නී).
- 2/ලුතිනන් සී. එල්. අල්ගම, ල. පා. හ. (නී).
- 2/ලුතිනන් ජේ. බී. පාගොඩ, ල. පා. හ. (නී).
- 2/ලුතිනන් එච්. ආර්. ජයවර්ධන, ල. යු. පොදු. සේ. බ.

ස්වේච්ඡා බල සේනාව

- මේජර් ඊ. ඒ. පෙරුසිංහ, ඊඩී., ලං. ශී. බ. ... 1965 ජූලි 1 වැනි දින සිට මෙවෙව් ලුතිනන් කර්නල් නිලයට උසස් කර ඇත. (ගැසට් අංක 14,464 හා 1965 ජූලි 30)
- උප ලුතිනන් කේ. ඇල්. අබේවික්‍රම, ල. යු. සේ. බ.... 1965 මැයි 1 වැනි දින සිට ලුතිනන් වශයෙන් (ගැසට් අංක 14,390 හා 1965 මැයි 7).
- කපිතන් එච්. ඊ. ඩබ්ලිව්. සොලමන්ස්, ල. පා. හ. ... 1965 ජනවාරි 1 වැනි දින සිට තාවකාලික මේජර් හැටියට (ගැසට් අංක 14,444 හා 1965 ජූලි 9).
- ලුතිනන් එස්. කේ. කුමාරනායගම්, ල. පා. හ. ... 1965 ජනවාරි 1 වැනි දින සිට තාවකාලික කපිතන් හැටියට (ගැසට් අංක 14,444 හා 1965 ජූලි 9).
- ලුතිනන් ආර්. ඒ. ඩී. කුරේ, ලං. ජා. ආ. මු. } 1965 ජනවාරි 1 වැනි දින සිට කපිතන්වරුන් වශයෙන් (ගැසට් අංක 14,458 හා 1965 ජූලි 23)
- ලුතිනන් ජේ. ඇම්. පී. පෙරේරා, ලං. ජා. ආ. මු. } 1965 ජනවාරි 1 වැනි දින සිට මේජර් වශයෙන් (ගැසට් අංක 14,464 හා 65.7.30).
- ලුතිනන් කේ. බී. වර්ණසූරිය, ලං. ජා. ආ. මු. } 1965 ජනවාරි 1 වැනි දින සිට තාවකාලික කපිතන්-වරුන් වශයෙන් (ගැසට් අංක 14,464 හා 65.7.30).
- කපිතන් අයි. සමරවික්‍රම, සී. රෙ. } 1965 ජනවාරි 1 වැනි දින සිට තාවකාලික කපිතන්-වරුන් වශයෙන් (ගැසට් අංක 14,464 හා 65.7.30).
- ලුතිනන් ඇන්. පී. ඩී. පැල්පොල, සී. රෙ. } 1965 ජනවාරි 1 වැනි දින සිට තාවකාලික කපිතන්-වරුන් වශයෙන් (ගැසට් අංක 14,464 හා 65.7.30).
- ලුතිනන් ඩබ්ලිව්. ගුණරත්නම්, සී. රෙ. } 1965 ජනවාරි 1 වැනි දින සිට තාවකාලික කපිතන්-වරුන් වශයෙන් (ගැසට් අංක 14,464 හා 65.7.30).

අළුතෙන් පත් කිරීම්

නිත්‍ය හට සේනාව

- කර්නල් එම්. එල්. ඩී. ඒ. පෙරේරා, ල. ඉ.—1965 ජූලි 1 වෙනි දින සිට ප්‍රධාන ඉංජිනේරු කාර්ය සේවා ලංකා ඉංජිනේරු වශයෙන් පත් කර තිබේ.
- මේජර් ඩී. බී. පෙරේරා, ල. පා. හ. (නී)—1965 මැයි 1 වෙනි දින සිට යු. හ. මු. (ල. ස්වේ. බ.) යේනී. ස. ඩී. හා උ. පා. ජ. වශයෙන් පත් කර තිබේ.
- තා/මේජර් එස්. ඊ. ස්ට්‍රෙන්ජ්, ල. පා හ. (නී)—1965 ජූලි 26 වෙනි දින සිට 1. සේ. ස. මූලස්ථානයේ නී. ස. ඩී. හා උ. පා. අ. වශයෙන් පත් කර තිබේ.
- තා/මේජර් ඒ. ඩී. එම්. රේමන්ඩ්, ල. පා. හ. (නී)—1965 ජූලි 26 වෙනි දින සිට නිව්කා මූලස්ථානයේ ම. නී. 11, වශයෙන් පත් කර තිබේ.
- කපිතන් ඩී. ඒ. වික්‍රමසිංහ, ල. පා. හ. (නී)—1965 අගෝස්තු 1 වෙනි දින සිට යු.හ. මූලස්ථානයේ ප්‍ර. මා. නී. III (යුද්ධ කාර්ය හා තොරතුරු) වශයෙන් පත් කර තිබේ.
- තා/කපිතන් එල්. ඒ. බල්තසාර්, ල. පා. හ. (නී)—1965 අගෝස්තු 4 වැනි දින සිට යු. හ. මූලස්ථානයේ මාණ්ඩලික කපිතන් “ පා ” ගේ රාජකාරි සඳහා තාවකාලිකව පත් කර තිබේ.
- තා/කපිතන් එච්. එස්. රූපසිංහ, ල. කා. හ.—1965 අගෝස්තු 4 වෙනි දින සිට යු. හ. මූලස්ථානයේ නීති ශාඛාවේ “ මා ” කපිතන් වශයෙන් තාවකාලිකව පත් කර තිබේ.
- තා/කපිතන් ඩී. එස්. ද සොසා, ල. පා හ. (නී)—1965 ජූලි 26 වෙනි දින සිට 1. සේ. ස. මූලස්ථානයේ මාණ්ඩලික කපිතන් වශයෙන් පත් කර තිබේ.
- තා/කපිතන් ඊ. සී. ප්‍රනාන්දු, ල. ස. බ.—1965 ජූලි 31 වෙනි දින සිට 1/ල. ශී. බ. බලකායේ විධායක අධිකාරී වශයෙන් පත් කර තිබේ.
- ලුතිනන් ඒ. අයි. ඊ. කදිරුමන්, ල. කා. හ.—1965 මැයි 1 වෙනි දින සිට 1/ල. ජා. මු. වේ විධායක අධිකාරී වශයෙන් පත් කර තිබේ.
- ලුතිනන් එච්. එස්. ද සොසියා, ල. පා. හ.—(නී) 1965 මැයි 1 වෙනි දින සිට 3/ල. ශී. හ. බලකායේ විධායක අධිකාරී වශයෙන් පත් කර තිබේ.
- ලුතිනන් (ල/පා.) ඒ. ජයනේති, ල. ස. ස. බ.—1965 ජූලි 1 වෙනි දින සිට යු. හ. රෝහලේ පාලන නිලධාරී වශයෙන් පත් කර තිබේ.
- 2/ලුතිනන් ඩී. විරසේකර, ල. පා. හ. (නී)—1965 අගෝස්තු 1 වෙනි දින සිට 2/ල. ශී. හ. බලකායේ විධායක අධිකාරී වශයෙන් පත් කර තිබේ.

ස්වේච්ඡා බල සේනාව

බ්‍රිටිෂ් ලුතිනන් කර්නල් ඊ. ඒ. පෙරුසිංහ, ඊඩ්

...ලං. ශි. බ.—1965 ජූලි 1 වෙනි දින සිට ලංකා ශිෂ්‍ය හට බලකායේ දෙවැනි අණ දෙන නිලධාරී වශයෙන් පත් කෙරින. (ගැසට් අංක 14,464 හා 1965 ජූලි 30)

ලුතිනන් කර්නල් සී. ඒ. ධර්මපාල, ඕබ්ඊ,

...1965 සැප්තැම්බර් 1 වැනි දින සිට ගැමුණු සේවා බලකායේ 3 වැනි (ස්වේච්ඡා) බල ඇණියේ අණදෙන නිලධාරී වශයෙන් පත් කෙරින. (65.9.3 දින ගැසට් පත්‍රය).

- දෙස්තර ඩබ්ලිව්. ජේ. ගෝමස්
- දෙස්තර එස්. එච්. රත්වත්තෙ
- දෙස්තර එස්. සභාදේව
- දෙස්තර ඒ. ඩී. පී. ජයතිලක
- දෙස්තර එස්. වයි. ඩී. සී. වික්‍රමසිංහ
- දෙස්තර ජේ. පී. ජගසෝති
- දෙස්තර ජේ. පී. සී. පීරිස්
- දෙස්තර ආර්. සී. රාජපක්ෂ
- දෙස්තර කේ. එස්. පෙරින්පනායගම්
- දෙස්තර එස්. ඩී. කේ. ද සිල්වා
- දෙස්තර ඩී. ආර්. කරුණාරත්න
- දෙස්තර ජේ. ඒ. එස්. අනපත්තු
- දෙස්තර කේ. රාජේන්ද්‍ර
- දෙස්තර ඒ. පී. කරුණානායක
- දෙස්තර ඒ. එල්. එස්. මුතුකුඩ
- දෙස්තර සී. එස්. එස්. ද සිල්වා
- දෙස්තර පී. ආර්. එල්. වැන්ඩන්ඩුසන්
- දෙස්තර පී. එම්. කුරේ
- දෙස්තර පී. ආර්. එල්. ඩයස්
- දෙස්තර ඩබ්ලිව්. එස්. එන්. පෙරේරා
- දෙස්තර ඩබ්ලිව්. ජයරත්නම්
- දෙස්තර එස්. කේ. නල්ලෙයිනාදන්
- දෙස්තර එන්. වයි. විජේමාන්න
- දෙස්තර ඒ. සී. පී. රාජපක්ෂ
- දෙස්තර බී. ආර්. මානවඩු

1965 ජනවාරි 8 වැනි දින සිට ලංකා ස්වේච්ඡා බල සේනාවේ කපිතන් වශයෙන් අධිකාරී පත්වීම ලැබූ අතර, එම දින සිට ල. යු. වෛ. බ. (ස්වේ) වට ඇතුළත් කෙරින. (ගැසට් අංක 14,444 හා 1965 ජූලි 9)

வாசிக பிழிதூர்

வாசிக பிழிதூர்

(அ) 1965 ம் ஆண்டு மே மாதம் தொடக்கம் இத்திகதி வரை எவலில் பின்வரும் மாற்றங்கள் நடைபெற்றுள்ளன :

நிரந்தரப் படை

(1) தளகர்த்தர் ஆர். டி. ஜெயத்திலக்க, எம்.பி.ஈ.

1965 ம் ஆண்டு யூலை மாதம் 1 ம் திகதி தொடக்கம் பனுகொட பரிபாலன வட்டாரத்திற்கு எவுநராக நியமிக்கப்பட்டார்.

(2) தளகர்த்தர் எம். ஏ. ஜெயவீர

இலங்கை இலேசாயுத காலாட்படையின் 1 லாவது பட்டாளத்தில், அவர் வகிக்கும் எவும் உத்தியோகத்தர் நியமனத்திற்கு மேலதிகமாக, கள்ளக் குடியேற்றத்தடுப்பு பணிப்படையை எவுவதற்காகவும் 1965 ம் ஆண்டு யூலை மாதம் 1 ம் திகதி தொடக்கம் நியமிக்கப்பட்டார்.

(3) பிரதித் தளகர்த்தர் சி. எப். பெர்னாந்து, ஈ.டீ., சி.ஏ.

1965 ம் ஆண்டு யூலை மாதம் 1 ம் திகதி தொடக்கம் இலங்கை சைகைச் சிறப்பணியை எவுவதற்காக நியமிக்கப்பட்டார்.

(4) த/பிரதித் தளகர்த்தர் சி. றி. கல்தேரா, இ.சை.சி.

1965 ம் ஆண்டு யூலை மாதம் 1 ம் திகதி தொடக்கம், கள்ளக் குடியேற்றத்தடுப்பு இராணுவப் படையின் மன்னார் பிரிவை எவுவதற்காக நியமிக்கப்பட்டார்.

(5) த/பிரதித் தளகர்த்தர் ஏ. ஈ. ஆர். மக்கேசர், இ.பீ.

1965 ம் ஆண்டு யூலை மாதம் 1 ம் திகதி தொடக்கம் இலங்கைப் பீரங்கிப்படையின் 4வது பேரணியை எவுவதற்காக நியமிக்கப்பட்டார்.

தொண்டர் படை

யாதுமில்லை

(ஆ) 1965 ம் ஆண்டு மே மாதம் தொடக்கம் இத்திகதிவரை இலங்கை இராணுவத்தில் பின்வரும் இட மாற்றங்கள், உயர்ச்சிகள், புது நியமனங்கள் உத்தியோகத்தருக்குள் நடைபெற்றன :—

இடமாற்றங்கள்

நிரந்தரப் படை

மேஜர் எப். பி. டீ. எஸ். ஸ்ரீஆனந்தா, இ.கா.(ஆர்)—இராணுவத் தலைமைக் காரியாலயத்திலிருந்து (இ. தொ. ப.) 1 வது சிங்கப் பேரணிக்கு 1.5.65 தொடக்கம்.

மேஜர் பி. ஜீ. எஸ். த சில்வா, இ.பொ.1 வது படைப் பகுதியிலிருந்து 1 வது இலங்கைப் பொறியியலாளர் பிரிவு பேரணிக்கு 26.7.65 தொடக்கம்.

மேஜர் டீ. பி. பெரேரா, இ.கா. (ஆர்)—1 வது சிங்கப் பேரணியிலிருந்து இராணுவத் தலைமைக் காரியாலயத்திற்கு (இ. தொ. ப.) 1.5.65 தொடக்கம்.

த மேஜர் ஏ. டீ. எம். நேமன்ட், இ.கா. (ஆர்)—1 வது இ. இ. கா. படையிலிருந்து கள்ளக்குடியேற்ற பணிப்படை தலைமைக் காரியாலயத்திற்கு 26.7.65 தொடக்கம்.

கப்டன் எல். ஜீ. சிகேரா, இ.இ.போ.சி.—இராணுவத் தலைமைக் காரியாலயத்திலிருந்து பனுகொடை இ.இ.போ.சி. க்கு 1.7.65 தொடக்கம்.

கப்டன் (விஅ) என். நடராசசிங்கம், இ.ப.சி.—படை மருத்துவச்சாலையிலிருந்து 1 வது ரெக்கி பேரணி இ.ப.சி. க்கு 1.7.65 தொடக்கம்.

த கப்டன் எச். எப். ருபசிங்க, இ.பீ.—இலங்கைப் பீரங்கிப் படையின் 4 வது பேரணியிலிருந்து இராணுவத் தலைமைக் காரியாலயத்திற்கு 15.7.65 தொடக்கம்.

த கப்டன் என். சி. பெர்னாந்து, இ.சை.சி.—இ.சை.சி. 1 வது பேரணியிலிருந்து 1 வது இ.ப. சிறப்பணிக்கு 31.7.65 தொடக்கம்.

த கப்டன் எல். ஏ. பஸ்தசார், இ.கா.(ஆர்)—இ.ப. நிலையத்திலிருந்து 1 வது சிங்கப் பேரணிக்கு 26.7.65 தொடக்கம்.

த கப்டன் டீ. எஸ். த சூசா, இ.கா. (ஆர்)—1 வது சிங்கப் பேரணியிலிருந்து 1 வது படைப் பகுதிக்கு 26.7.65 தொடக்கம்.

லெப்டினன் ஜீ. கஜேன்றன், இ.பீ.—இ.தொ. படையிலிருந்து இ.பீ. படையின் 4 வது பேரணிக்கு 1.5.65 தொடக்கம்.

வாசிக பிழை

வாசிக பிழை

- லெப்டினன் (வி.அ) எச். எஸ். த சோய்சா, இ.கா. (ஆர்)—இராணுவத் தலைமைக்காரியாலயத்திலிருந்து இ.தொ. படைக்கு 1.5.65 தொடக்கம்.
- லெப்டினன் (வி.அ) ஏ. ஜயநிற்றி, இ.ஆ.சி.—இ.ஆ. சிறப்பணியின் 1 வது ரெக்சிப் பேரணியிலிருந்து படை மருத்துவச்சாலைக்கு 1.7.65 தொடக்கம்.
- 2/லெப்டினன் டி. வீரசேகர, இ.கா.(ஆர்)—1 வது சி. பேரணியிலிருந்து 2/இ.ப. சிறப்பணிக்கு 1.8.65 தொடக்கம்.
- 2/லெப்டினன் டி. பறனகம, இ.ஆ.சி.—இ.ஆ. சிறப்பணியின் 1 வது ரெக்சிப் பேரணியிலிருந்து இ.ப. நிலையத்திற்கு 26.7.65 தொடக்கம்.
- 2/லெப்டினன் எச். சி. குமாரசாமி, இ.கா. (ஆர்)—1 வது இ.இ.கா. படையிலிருந்து இ.ப. நிலையத்திற்கு 1.7.65 தொடக்கம்.

தொண்டர் படை

<p>2/லெப்டினன் ஏ. சரவணமுத்து
,, எல். டி. எஸ். காரியவாசம்
,, பி. ஏ. எஸ். தகநாயக்க
,, ஈ. எம். நாணயக்கார
,, எஸ். பி. டபிள்யூ. அமுனுகம
,, வி. ஐ. ஜயசூரிய
,, எச். ஆர். வியனகே
,, எச். பி. ஜயசூரிய
,, சி. ரி. றத்வத்தை
,, கே. என். அத்தப்பத்து</p>	}	2/வது (தொ) இ.இ.கா.ப. யில் 1.1.65 தொடக்கம் பதவி வழங்கப்பட்டுள்ளார்கள். 23.7.65 ல் வெளிவந்த 14,458 ம் இலக்க வர்த்தமானியைப் பார்க்கவும்
<p>2/லெப்டினன் ஓ. பி. குலசிங்க
,, எஸ். எஸ். மொகினுதீன்
,, ஜி. ஏ. எஸ். கனெபொல
,, ரி. எப். சல்தீன்
,, எஸ். கே. வீ. பானபொக்கே</p>	}	2/வது (தொ) இ.சி.பே. யில் 1.1.65 தொடக்கம் பதவி வழங்கப்பட்டுள்ளார்கள். 23.7.65 ல் வெளிவந்த 14,458 ம் இலக்க வர்த்தமானியைப் பார்க்கவும்
<p>2/லெப்டினன் கே. பி. விஜேயசிங்க
,, டபிள்யூ. விமலசேன
,, என். ஏ. குணவர்த்தன
,, கே. ஏ. ஜயவர்த்தன
,, கே. டபிள்யூ. எம். வீ. மாபிற்றகம
,, எச். எஸ். ஆர். த அல்விஸ்
,, எம். பி. எல். ஜயவர்த்தன
,, சி. பி. அல்கம
,, எம். பி. ஏ. ஜெயவர்த்தன
,, பி. ஏ. சேனரத்தன
,, சி. அபயசிங்க</p>	}	இ.இ.சே.ப. (தொ) யில் 1.1.65 தொடக்கம் பதவி வழங்கப்பட்டுள்ளார்கள். 23.7.65 ல் வெளிவந்த 14,458 ம் இலக்க வர்த்தமானியைப் பார்க்கவும்
<p>2/லெப்டினன் சி. டி. எஸ். குணத்திலக்க
,, கே. பி. விமலதர்ம
,, பி. எஸ். பெர்னாந்து
,, எஸ். எம். இர்சாட்
,, சி. கதிர்காமர்
,, கே. ஜயசூரிய
,, எஸ். சோதிராசா
,, டபிள்யூ. எம். டபிள்யூ. பி. வல்கம்பய</p>	}	1/இ.தே.ப.யில் 1.1.65 தொடக்கம் பதவி வழங்கப்பட்டுள்ளார்கள். 23.7.65 ல் வெளிவந்த 14,458 ம் இலக்க வர்த்தமானியைப் பார்க்கவும்
<p>2/லெப்டினன் டி. பெர்னாந்து
,, ஓ. ஜி. சமரதுங்க</p>	}	இ.பொ. (தொ) 4 வது பேரணியில் 1.1.65 தொடக்கம் பதவி வழங்கப்பட்டுள்ளார்கள். 23.7.65 ல் வெளிவந்த 14,458 ம் இலக்க வர்த்தமானியைப் பார்க்கவும்
<p>2/லெப்டினன் எல். டி. தயானந்தா
,, டி. டபிள்யூ. விஜேயவர்த்தன</p>	}	இ.இ.மு.சி. யில் 1.1.65 தொடக்கம் பதவி வழங்கப்பட்டுள்ளார்கள். 23.7.65 ல் வெளிவந்த 14,458 ம் இலக்க வர்த்தமானியைப் பார்க்கவும்

புத்தக உயர்ச்சிகள்

நிரந்தரப் படை

தளகர்த்தர்களாக 1.7.65 தொடக்கம் (23.7.65 ல் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்டது)

பிரதித் தளகர்த்தர் எம். ஏ. ஜயவீர, இ.கா. (ஆர்)

பிரதித் தளகர்த்தர் எம். எல். டி. ஏ. பெரேரா, இ.பொ.

பிரதித் தளகர்த்தர் பீ. டி. இராமநாயக்க, இ.பொ.

தற்காலிய தளகர்த்தராக 1.7.65 தொடக்கம் (23.7.65 ல் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்டது)

மேஜர் ஏ. ஈ. ஆர். மக்கேசர், இ.பீ.

மேஜர் (விஅ) ஆக 17.9.64 தொடக்கம் (23.7.65 ல் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்டது)

கப்டன் (விஅ) பெனடிற் த சில்வா, இ.கா. (ஆர்)

தற்காலிய மேஜராக 1.10.64 தொடக்கம் (25.6.65 ல் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்டது)

கப்டன் பீ. கே. பி. பெரேய்ரா, இ.இ.சே.சி.

தற்காலிய மேஜராக 23.3.65 தொடக்கம் (30.7.65 ல் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்டது)

கப்டன் ஜி. டி. பெர்னாந்து, இ.பீ.

தற்காலிய கப்டனாக 23.3.65 தொடக்கம் (18.6.65 ல் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்டது)

லெப்டினன் எச். எம். விஜயரத்ன பண்டா, இ.கா. (ஆர்)

லெப்டினன் டபிள்யூ. கலாண்கொட, இ.கா. (ஆர்)

தற்காலிய கப்டனாக 1.4.65 தொடக்கம் (25.6.65 ல் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்டது)

லெப்டினன் பீ. என். பி. டி. விஜேசேனா, இ.இ.போ.சி.

லெப்டினன் டி. எல். கஸ்தூரி ஆராச்சி, இ.இ.பொ.சே.ப.

கப்டன் (விஅ) ஆக 1.12.64 தொடக்கம் (13.8.65 ல் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்டது)

லெப்டினன் (விஅ) எஸ். எம். ஜி. அன்றியஸ், இ.பொ.

1.2.65 தொடக்கம் லெப்டினனாக (28.5.65 ல் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்டது)

2/லெப்டினன் ஆர். டி. எஸ். டலுவத்த, இ.அ.சி.

,, யூ. ஏ. கருணரத்ன, இ.கா. (ஆர்)

,, டி. ஏ. அதநாயக்க, இ.கா. (ஆர்)

,, டபிள்யூ. ஆர். விஜயரத்ன, இ.கா. (ஆர்)

,, டபிள்யூ. ஐ. வீ. கே. எம். விமலரத்ன, இ.கா. (ஆர்)

,, ஏ. சி. அபயவர்தன, இ.பொ.

,, ரி. என். த சில்வா, இ.ஆ.சி.

,, ஜே. எல். சி. பெர்னாந்து, இ.கா. (ஆர்)

3.2.65 தொடக்கம் லெப்டினனாக (28.5.65 ல் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்டது)

2/லெப்டினன் ஜி. எச். த சில்வா, இ.கா. (ஆர்)

10.11.64 தொடக்கம் லெப்டினனாக (16.7.65 ல் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்டது)

2/லெப்டினன் எச். சி. குமாரசுவாமி, இ.கா. (ஆர்)

,, கே. யூ. பிற்றிகல், இ.கா. (ஆர்)

,, என். ஜி. ஏ. எல். டி. எஸ். டி. எஸ். விஜயசேகர, இ.கா. (ஆர்)

,, டபிள்யூ. எம். பீ. பண்டார, இ.கா. (ஆர்)

,, ரி. பறனகம, இ.ஆ.சி.

,, எஸ். சுப்பிரமணியம், இ.கா. (ஆர்)

,, சி. ஜே. அபயரத்ன, இ.சை.சி.

,, பி. முனசிங்க, இ.பி.ய.பொ.

,, எஸ். பி. ரணதேனிய, இ.பொ.

,, எம். ரி. டபிள்யூ. பொன்னம்பெருமா, இ.கா. (ஆர்)

,, ஆர். டபிள்யூ. டபிள்யூ. கே. றணவன, இ.கா. (ஆர்)

,, பீ. பி. சி. தர்மபால, இ.பொ.சி.

,, டி. வீரசேகரா, இ.கா. (ஆர்)

,, கே. எம். எஸ். பெரேரா, இ. ஆ. சி.

,, பீ. வனசிங்க, இ.கா. (ஆர்)

,, வீ. டி. லங்கத்திலக்க, இ.கா. (ஆர்)

வாலிக பிழைப்பு

வாலிக பிழைப்பு

- 2/லெப்டினன் பீ. சி. ஆர். த சில்வா, இ.கா. (ஆர்)
 ,, சி. எல். அல்கம, இ.கா. (ஆர்)
 ,, ஜே. பி. பாகொட, இ.கா. (ஆர்)
 ,, எச். ஆர். ஜயவர்தன, இ.இ.பொ.சே.சி.

தொண்டர் படை

- மேஜர் ஈ. ஏ. பெறுசிங்க, ஈ.இ., சி.சி.சி. ... 1.7.65 தொடக்கம் பிரவற் பிரதித் தளகர்த்தராக உயர்த்தப்பட்டுள்ளார். 30.7.65ல் வெளிவந்த 14,464 ம் இலக்க வர்த்தமானியைப் பார்க்கவும்.
- 2/லெப்டினன் கே. எல். அபேவிக்கிரம, 1.7.65 தொடக்கம் லெப்டினனாகக்கப்பட்டுள்ளார். 7.5.65ல் வெளிவந்த 14,390 ம் இலக்க வர்த்தமானியைப் பார்க்கவும்.
- கப்டன் எச். ஈ. டபிள்யூ. சொலமன்ஸ், 1.1.65 தொடக்கம் த/மேஜராக்கப்பட்டுள்ளார். 9.7.65ல் வெளிவந்த 14,444 ம் இலக்க வர்த்தமானியைப் பார்க்கவும்.
- லெப்டினன் எஸ். கே. குமாரநாயகம், 1.1.65 தொடக்கம் த/கப்டனாகக்கப்பட்டுள்ளார். 9.7.65ல் வெளிவந்த 14,444 ம் இலக்க வர்த்தமானியைப் பார்க்கவும்.
- லெப்டினன் ஆர். ஏ. வி. கூறே, இ.தே.ப. 1.1.65 தொடக்கம் கப்டனாகக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ,, ஜே. எம். ஜி. பெரேரா, இ.தே.ப. 23.7.65ல் வெளிவந்த 14,458 ம் இலக்க வர்த்தமானியைப் பார்க்கவும். ,, கே. பீ. வர்னசூரிய, இ.தே.ப.
- கப்டன் ஐ. சமரவிக்கிரம, எஸ். ஆர். .. 1.1.65 தொடக்கம் மேஜராக்கப்பட்டுள்ளார். 30.7.65ல் வெளிவந்த 14,464 ம் இலக்க வர்த்தமானியைப் பார்க்கவும்.
- லெப்டினன் என். டி. பெல்பொல, எஸ் ஆர். 1.1.65 தொடக்கம் த/கப்டனாகக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ,, டபிள்யூ. குணரத்தினம், எஸ். ஆர். 30.7.65 ல் வெளிவந்த 14,464 ம் இலக்க வர்த்தமானியைப் பார்க்கவும்.

புது நியமனங்கள்

நிரந்தரப் படை

- 1.7.65 தொடக்கம், தளகர்த்தர் எம். எல். டி. ஏ. பெரேரா, இ.பொ. வின் வேலைச் சேவைகளின் பிரதான பொறியியலாளராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- 1.5.65 தொடக்கம், மேஜர் டி. பி. பெரேரா, இ.கா. (ஆர்) இராணுவத் தலைமை நிலையத்தில் டி. ஏ. ஏ. அன்ட் சியூ. எம். ஜி. யாக நியமிக்கப்பட்டார்.
- 26.7.65 தொடக்கம், த/மேஜர் எஸ். ஈ. ஸ்ரேஞ், இ.கா. (ஆர்) படைப் பகுதித் தலைமை நிலையத்தில் டி. ஏ. ஏ. அன்ட் சியூ. எம். ஜி. யாக நியமிக்கப்பட்டார்.
- 26.7.65 தொடக்கம், ஏ. டி. எம். நேமண்ட், இ. பொ. (ஆர்) க.கூ.த.இ. தலைமை நிலையத்தில் 2 வது பதவி உத்தியோகத்தராக நியமிக்கப்பட்டார்
- 1.8.65 தொடக்கம், கப்டன் டி. ஏ. விக்கிரமசிங்க, இ.கா. (ஆர்) இராணுவத் தலைமை நிலையத்தில் 3 வது பதவி உத்தியோகத்தராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- 4.8.65 தொடக்கம், த-கப்டன் எல். ஏ. பஸ்தசார், இ.கா. (ஆர்) “ஏ” பகுதியின் பதவிக் கப்டனாக பதிற் கடமையாற்ற நியமிக்கப்பட்டார்.
- 4.8.65 தொடக்கம், த/கப்டன் எச். எப். ரூபாசிங்க, இ.பீ. சட்டப் பகுதிக் கப்டனாக பதிற் கடமையாற்ற நியமிக்கப்பட்டார்.
- 26.7.65 தொடக்கம், த/கப்டன் டி. எஸ். த சூசா, இ.கா. (ஆர்) 1 வது படைப் பகுதியின் தலைமை நிலைய பதவிக் கப்டனாக நியமிக்கப்பட்டார்.
- 31.7.65 தொடக்கம், த/கப்டன் இ. சி. ஈ. சி. பெர்னாந்து, இ.சை.சி. 1 ம் இ.ப.சி. யின் பிரதித் தளகர்த்தராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- 1.5.65 தொடக்கம், லெப்டினன் ஜி. ஐ. ஈ. கதிர்காமன், இ.பீ., இ.தே.ப. யின் பிரதித் தளகர்த்தராக நியமிக்கப்பட்டார்.

வாலை பிடிஞ்சு

வாலை பிடிஞ்சு

- 1.5.65 தொடக்கம், லெப்டினன் (விஅ) எச். எஸ். த. சாய்சா, இ.கா. (ஆர்), 3 வது இ.ப.சி. யின் பிரதித் தளகர்த்தராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- 1.7.65 தொடக்கம், லெப்டினன் (விஅ) ஏ. ஜயநிற்றி, இ.அ.சி. படை மருத்துவச்சாலையின் நிர்வாக உத்தியோகத்தராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- 1.8.65 தொடக்கம், 2/லெப்டினன் டி. வீரசேகர, இ.பொ. (ஆர்) 2 வது இ.இ.சி. யின் பிரதித் தளகர்த்தராக நியமிக்கப்பட்டார்.

தொண்டர் படை

- பிரதித் தளகர்த்தர் ஈ. ஏ. பெறுசின்க, 1.7.65 தொடக்கம் இலங்கைப் பயிலுநர் சிறப்பணி யின் ஏவலில் 2 வதாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். 30.7.65 ல் வெளிவந்த 14,464 ம் இலக்க வர்த்தமானியைப் பார்க்கவும்.
- பிரதித் தளகர்த்தர் சி. ஏ. தர்மபால, 1965, செப்டம்பர் 1 ம் திகதியிலிருந்து 3 (வி) கெமுனு வோச் எனும் உத்தியோகத்தராக நிய மனம் பெற்றார். (1965, செப்டம்பர் 3 ம் தேதிய வர்த்தமானியைப் பார்க்கவும்).

- டாக்டர் டபிள்யூ. ஜே. கோமஸ்
- ,, எஸ். எச். ரத்வத்த
- ,, எஸ். சகாதேவா
- ,, ஏ. டி. பி. ஜயதிலக
- ,, எஸ். வை. டி. சி. விக்ரமசிங்க
- ,, ஜே. பி. ஜெகசோதி
- ,, ஜே. ஜி. சி. பீரிஸ்
- ,, ஆர். சி. இராஜபக்ஸ்
- ,, கே. எஸ். பேரின்பநாயகம்
- ,, எஸ். வீ. கே. த சில்வா
- ,, டி. ஆர். கருணரத்ன
- ,, ஜே. ஏ. எப். அத்தப்பத்து
- ,, கே. இராஜேந்திர
- ,, ஏ. ஜி. கருணநாயக்க
- ,, ஏ. எல். எஸ். முத்துக்குட
- ,, சி. எஸ். எஸ். த சில்வா
- ,, ஜி. ஆர். எல். வன்டன் றீசன்
- ,, ஜி. எம். கூறே
- ,, பி. எல். ஆர். டயஸ்
- ,, டபிள்யூ. எஸ். என். பெரேரா
- ,, டபிள்யூ. ஜெயரத்தினம்
- ,, எஸ். கே. நல்லநாதன்
- ,, என். வை. விஜயமானே
- ,, ஏ. சி. பி. இராஜபக்ஸ்
- ,, பி. ஆர். மனவாடு

இ.இ.ம.சி. (தொ) க்காக இலங்கை தொண்டர் படையில் 8.1.65 தொடக்கம் கப்டன்மார்களாக ஆணை வழங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

வாழ்கை பிழிதூர்

வாழ்கை பிழிதூர்

asked the Minister of Labour, Employment and Housing: Will he state the number of persons who have been provided with employment by each employment exchange during the months of April, May and June, 1965, and if not why?

ஈர். ப்ரேமடாச மஹா. (பலாந் பாலா அமநினே பார்டீமென்து லேகலி—கலி கர், டக்ரீரணா னா நிலாச அமநி வெந்ரு வவ)

(திரு. ஆர். பிரேமதாச—உள்ளூராட்சி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி—தொழில், தொழில்காண், வீடமைப்பு அமைச்சர் சார்பாக)

(Mr. R. Premadasa—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government—on behalf of the Minister of Labour, Employment and Housing)

May I table this list?

டக்ரீரணா கார்டாலய	1965 அப்ரீல்	1965 மூடி	1965 ஜூனி
கொலரி
தீவ்ரவ
கலிநர்
லாடீல
மஹவ்ர
நாலலபீலி
கூர்ஷாடல
லாபநா
ரந்நபூர
நீடீல
மலகலபூ
கலீலுனே
திரீகூலாமல
அநூராடபூர
அலீலலாலீல
ஹபூலலே
லாநர்
லலிநிலால
கூலலீல
லாநலே
ஹலால
ஹலன்
நூலிரலீல
	732	433	771

கலாநாசகநூலா
(சபாநாடகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Yes.

டி ஸோலிஸா ஸிரிவர்டன மஹா.
(திரு. டி சொய்சா சிறிவர்தன)
(Mr. de Zoysa Siriwardena)

We do not want the names. We want only the numbers.

ப்ரேமடாச மஹா.
(திரு. பிரேமதாச)
(Mr. Premadasa)

We are tabling the list.

கலாநாசகநூலா
(சபாநாடகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

As the list is long, it is being tabled. Hon. Members can read it.

ஸலாமேஸஸ மந கலிந லே லுலிஸ்துவ லேஸேஸ.
சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட அட்டவணை :
The list tabled is as follows :

தொழிற் பதிவுக் கந்தோர்	1965 ஏப்ரல்	1965 மே	1965 ஜூன்
1. கொழும்பு ..	458	128	416
2. நீர்கொழும்பு ..	30	16	16
3. களுத்துறை ..	2	9	21
4. காலி ..	9	5	8
5. கண்டி ..	30	31	19
6. நாவலப்பிட்டி ..	—	1	1
7. குருநாகல் ..	—	29	23
8. யாழ்ப்பாணம் ..	12	36	44
9. இரத்தினபுரி ..	21	2	11
10. பதுளை ..	17	6	14
11. மட்டக்களப்பு ..	10	15	9
12. கல்முனை ..	—	3	18
13. திருக்கோணாமலை ..	6	17	16
14. அனுராதபுரம் ..	6	11	26
15. அவிசாவலை ..	—	6	—
16. ஹப்பத்தளை ..	2	—	21
17. மாத்தறை ..	15	18	51
18. வவுனியா ..	1	—	—
19. கேகாலை ..	3	4	19
20. மாதளை ..	2	17	3
21. சிலாபம் ..	108	68	22
22. ஹற்றன் ..	—	11	13
23. நுவரேலியா ..	—	—	—
	732	433	771

<i>Employment Exchange</i>	<i>April, 1965</i>	<i>May, 1965</i>	<i>June, 1965</i>
Colombo ..	458	128	416
Negombo ..	30	16	16
Kalutara ..	2	9	21
Galle ..	9	5	8
Kandy ..	30	31	19
Nawalapitiya ..	—	1	1
Kurunegala ..	—	29	23
Jaffna ..	12	36	44
Ratnapura ..	21	2	11
Badulla ..	17	6	14
Batticaloa ..	10	15	9
Kalmunai ..	—	3	18
Trincomalee ..	6	17	16
Anuradhapura ..	6	11	26
Avissawella ..	—	6	—
Haputale ..	2	—	21
Matara ..	15	18	51
Vavuniya ..	1	—	—
Kegalle ..	3	4	19
Matale ..	2	17	3
Chilaw ..	108	68	22
Hatton ..	—	11	13
Nuwara Eliya ..	—	—	—
	732	433	771

வாசிக பிழிதூர்

விசர்சன கெடுதிலன் பனந, 1965-66
—காரக ஸலாவ

[ஃ ஸோடீஸா ஸிபெர்வெ மலா.]

சுகரதார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) நீர்கொழும்பு வைத்தியசாலையின் 5 ஆம் இலக்க சிகிச்சைக்களத்தின் 6 ஆம் இலக்க கட்டிலில் நோயாளியாய் இருந்த பஹல மாதம் பெல்லவைச் சேர்ந்த எச். டி. சிசிலிஹாமி என்பவர் சிலாபம்-நீர்கொழும்பு புகையிரதப் பாதையில் இறந்துகிடக்கக் காணப்பட்டார் என்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) வைத்திய சாலையில் நோயாளியாய் இருக்கையில் இம் மரணம் நிகழ்ந்திருப்பதால் அதற்கான காரணங்கள் பற்றி விசாரணை நடாத்துதல் சம்பந்தமாய் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது? (இ) அவரது உரித்தாளருக்கு நட்ட ஈடு வழங்குவதற்கு அவர் வகை செய்வாரா? இல்லையெனில், ஏன்?

asked the Minister of Health: (a) Is he aware that patient H. D. Cecilyhamy of Pahala Madampella, who was in Bed 6, Ward 5 in Negombo Hospital, was later found dead on the Chilaw-Negombo railway track? (b) As this death took place whilst she was an inmate of the hospital, what action has been taken with regard to investigating the causes that led to this death? (c) Will he undertake to pay compensation to her kinsmen; if not why?

வினா கன்னன் லா மீல.

(திருமதி விமலா கன்னங்கரா)
(Mrs. Wimala Kannangara)

(ஃ) லீசேய. (ஃ) ரேலி ஸ்திரிய டூபி மர்சுன் ஂடீகின் ஸ்துவ 1965.7.7 வநஃ தீனலுவ ரேலலெ ஃகுவலன் கர்ந லீ. டூ காலசேஃஃ ஸேவக பீரீஸப நலுஃனென்ஃப வாவிலுவென் பலூ ஂலெ ஸீபி ஃய பஸுவ ஃதீ ரீஸகப ஃப வு லவ ஃநனென்ஃப லூலூனீ. வல-விஂலலெக் பவன்வந லீஃன், ரேலலே ஸேவக பீரீஸ ஃநின் ரூச்சூரீ நலுஸூலகீ மக் ஸீஃ வீ நூநி லவ ஃநனென்ஃப வர்நூ நினீ. (ஃ) நூந. ரேலலே ஸேவக பீரீஸ ஃநின் ரூச்சூரீ நலுஸூலகீமக் ஸீஃ நலுஸூ நினூ.

மன்றி மன்கிலேயே கடுஸ்து
சலப அலுவல்

BUSINESS OF THE HOUSE

ஃது பலவந ஃசீசனாவ ஸலாஸலீமெ விஸ:
பின்வரும் பரேரணை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது :

Resolved :

“1965 ஃபீநூலீலீர் மல 13 வநி ஸஃஃ ஃ; ஃபீநூலீலீர் மல 14 வநி ஃநலரூலாஃ ஃ; ஃபீநூலீலீர் மல 15 வநி ஃஃஃ ஃ; ஃபீநூலீலீர் மல 16 வநி ஃநலஸ்பநின்ஃஃ ஃ 1965-66 விசர்சன கெடுதிலன் பனந ஃலகூ லூலீம ஃஃஃ, வென் கல ஃநலயன் விஸஸ்தூய—(ஂரூ சீ. ஃஃ. ஃயலீர்வந)

விசர்சன கெடுதிலன் பனந,
1965-66

ஃதுக்கீட்டு மசோதா, 1965-66

APPROPRIATION BILL, 1965-66

காரக ஸலாவெஃஃ ஃலகூ லலந லீ.—[ஃநலீஸ,
ஃபீநூலீலீர் 7.]

[கலூநூலகலூலூ லூலாஸநூரூஃ விஸ.]

குழுவில் ஆராயப்பெற்றது. [தேர்ச்சி, 7 ஸெப்டம்பர்]

[ஃஃநாயகர் அவர்கள் தலீலமெ வகித்தார்கள்.]

Considered in Committee—[Progress,
7th September.]

[MR. SPEAKER in the Chair.]

90 வந ஃதீஸ.—கர்லூநீந ஂல ஸீவர
கடுஸ்து ஃலூநீ

1 வந ஃலீமெல.—காரீஸ மன்கிலே பலூஃலலீஸ
பலீ நலீ ஸல ஃநினுன் ஃஃஃ, ஃ. 1,32,330

1 வந ஃப ஃதீஸ.—ஸேவக ஃலலூ ஸல ஃலூஸ,
ஃ. 1,02,501

தலீப்பு 90.—கைத்தொழில், கட்டுறையில்
அமைச்சர்

வாக்குப்பண லூல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய
வேதனமும் பிற படிக்களும், ஃ. 1,32,330.

ஃபதலீப்பு 1.—ஂழியர் கோப்பும் சம்பளமும்
ஃ. 1,02,501.

HEAD 90—MINISTER OF INDUSTRIES
AND FISHERIES

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 132,330.

Sub-head 1.—Cadre and salaries,
Rs. 102,501

விசேஷக் கமிட்டியின் பணம், 1965-66

—காரைக்காலம்

ஒத்திசைவுக் கமிட்டியின் பணம்.—[ஐ.ஆர்.ஆர் 7] :

பிரேமச்சந்திரன் திருத்தம்—[7 செப்டம்பர்] :

Amendment moved—[7th September] :

“That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item ‘Minister’”
—[பி. சி. சி. சி. சி. சி.]

புனம் கமிட்டியின் பணம் கமிட்டியின் பணம்.

வினா மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question again proposed.

பி. சி. 10.15

புலவர் சி. சி. சி. சி. சி.

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I was on my feet when we adjourned for the day. You will recall, Sir, I was dealing with the question of the public sector, and I think I referred to the Mineral Sands Corporation. I do not intend to go through all these various corporations. I may have something to say about most of these corporations separately, but for the present I would refer to only one or two.

Yesterday on the Adjournment Motion the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) referred to the manager of the Ceramics Factory, Mr. J. J. Rajanayakam, and actually gave the number of the cheque which was issued to this gentleman in order to pull him out of some difficulty. I would like the Hon. Minister to know—I am glad the Hon. Minister of Finance is also here—that this gentleman was a member of the then Civil Service and is now in the Ceylon Administrative Service. I think his hobby is to try and squeeze in a scholarship from somewhere. He started with a scholarship in Australia and afterwards came here and applied for every scholarship that was available. This matter came up to me in a peculiar way. The Secretary to the Treasury refused a scholarship to him for chemical engineering studies. The papers were sent to me. I did not want to accept the word of the Secretary to the Treasury, I desired to interview him and find out the reason for his

asking for a scholarship. I got down the gentleman concerned and asked him why he wanted to do chemical engineering. I told him, “You are doing a job at the moment, if you say you want a scholarship for the purpose of developing that job I can understand it, but why are you starting suddenly on a new job? He said that he had acquired some knowledge in the past in chemistry or something like that and wanted to pursue that. When I looked up his record I found that this man had made various applications in the past, and that being the case I felt that was really not interested in his job. That is why I am urging the Hon. Minister to take note of these facts.

கமிட்டியின் பணம்.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

He is going off on another scholarship.

புலவர் சி. சி. சி. சி. சி.

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I am told that he has now got that scholarship which I refused, as a result of the intervention of the hon. Member for Jaffna (Mr. Ponnambalam). If that is so, it is very unfortunate. I think this gentleman is not interested in his job. He just wants to go on one scholarship or another. He might make use of the advantages to jump the wagon and go for another job. That is not the type of scholarship that the Government should provide. Mr. Rajanayakam must be put into a job where he can be useful. If we try to put him on to another job nobody would have him. He has to get back to the same place because no other person would like to have him. I would like to have this man's work as the head of the Ceramics Factory looked into. A suitable person must be brought into the Ceramics Factory because very soon we would be starting on the second Ceramics Factory at Boralessgamuwa.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

“ආරන් මෙම එකම පත්වීමකටවත් ඇබැරිතු කලින් ගැසට් පත්‍රයේ හෝ වෙනත් පත්‍රවල හෝ පළ නොකරන ලදී. කිසිම පරීක්ෂණයක් පවත්වා නැත. සමහර ඉල්ලුම්පත්‍රයක්වත් ලබාගෙන ඇත්තේ ඔවුන් පැමිණීමෙන් පසුවය.”

ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු ඊයේ “ලැජිජයි; ලැජිජයි” කිව්ව, එක් කෙනෙක් පත් කළාය කියා, අගලවත්තෙ මන්ත්‍රී තුමා. මා කියන්නෙ නැහැ, එක්කෙනෙක් වත් පත් කිරීම හරිය කියා, වැරදි ක්‍රමයට ඇත්ත වශයෙන්ම ඒක වැරදි ක්‍රමයට කරල තිබෙනව නම්. නමුත් 56 ක් නමුත් නාන්සේලා පත් කර තිබෙනව, ඒ ගැන ලැජිජ නැද්ද කාටවත්.

ගරු සී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

There is no directive from me, whereas in the case of the hon. Member for Agalawatta (Mr. Anil Moonesinghe) there was.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

I have not said so. The hon. Member for Agalawatta has not issued a directive either. He is questioning that. He has not admitted that he issued a directive. Assuming that he did, that is one as against 56 appointments given by the man whom you selected as chairman. That is our position. I quote:

“1965. 6. 15 දින සිට පහත සඳහන් අය සංඛ්‍යාවේ කම්කරුවන් සහ පුහුණුවන්නන් වශයෙන් බඳවාගෙන ඇත.”...

That perhaps accounts for his failure to mention the full names. පුහුණු වන්නන් is also there. That is, people, who have been taken in as apprentices.—

“ඔවුන්ගේ නම්, ලිපිනය සහ බඳවාගත් දිනය සහිත විස්තර මෙසේ ය:”

ලිපිනයන් තිබෙනව; නමන් තිබෙනව; බඳවාගත් දිනයන් තිබෙනව.—

“1. බබ්ලිවි. ජනසේන—21, කනම්පැල්ල, කොස්ගම—15.6.65

- 2. වි. සී. ඇන්. ජේ. පෙරේරා—කොස්ගම පහළ කොස්ගම, 15.6.65.
- 3. බබ්ලිවි. ජයසේන—දිද්දෙනිය, ගංවැල්ල—15.6.65
- 4. බී. ඩී. මිල්ටන්—පහළ කොස්ගම, කොස්ගම, 15.6.65
- 5. බබ්ලිවි. ඇස්. ප්‍රනාන්දු—කනම්පැල්ල, කොස්ගම 15.6.65
- 6. බබ්ලිවි. ඒ. ඩී. පෙරේරා—කළුඅත්ගල, ගංවැල්ල—15.6.65.”

මට ඕනෑ නම් ඒ සියල්ලම කියාගෙන යන්නට පුළුවනි.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)

It is not necessary to read all the names. The hon. Member can give the date and name of the paper.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

I am prepared to table the paper. Anybody can have a look at it. If you think that it is false, please sue the paper. This is a serious charge made against the parties concerned. They can take action against the paper.

Here is a letter in my hand. It is from L. S. Perera. The Hon. Minister knows who L. S. Perera is.

“ඇල්. ඇස්. පෙරේරා
වෙන්නවත්ත සුළු නගර සභා නියෝජිත කොහිලවත්ත, වැල්ලම්පිටිය,
1.7.65.

ගරු ජේෂ්වකම් සංඛ්‍යාවේ සභාපති මහතා,
ඩාන්ස් පෙදෙස,
කොළඹ.

සභාපති මහත්මයා යයි කියන්නෙ ලක්ෂ් මන් රාජපක්ෂ මහත්මයාටයි.

සභාපතිතුමනි, අප කුසුමා ගුණවර්ධන මහත්මිය විසින් එවනු ලබන, මේ එන ජී. ඒ. පියසේන නමැත්තා ඊයේ රැ කියපු පරිදි ඉදිරිපත් කළ බව සලකනු මැනව. අද මේ ලිපිය රැගෙන එන සේ කිව්වෙ ඒ මොහුය. භාරගෙන ක්‍රියා කරන මෙන් ඉල්ලමි.

මට, අවංක,
ඇල්. ඇස්. පෙරේරා”

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

On top of that there is written in pencil "K G" apparently for kangany or head of department. Underneath you find "Labourer, M.O." The date put down is 11.7.65. Kusuma Gunawardena is his wife, if anybody does not know.

This is what is happening. That is why Mr. Rajapaksa is so useful. That is not all about Mr. Rajapaksa. He knows that Mr. Rajapaksa's drink bills are paid by the National Textile Corporation. Do not shake your head. I have got the number of the bill. I will give you the number.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(කෙළරඹ ම. පී. ආර්. ඉරිසාරත්න)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I want that tabled.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති එන්. එම්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

I am reading it out.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(කෙළරඹ ම. පී. ආර්. ඉරිසාරත්න)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

He gets away with a lot of things like that.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති එන්. එම්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

No, Sir, I am not getting away, I am giving you the facts.

සභාපතිතුමා
(අක්කිරාසනර්)
(The Chairman)

If the hon. Member produces a bill, please table it.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති එන්. එම්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

I will give you the facts.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(කෙළරඹ ම. පී. ආර්. ඉරිසාරත්න)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

No, you must table it. You can come here and say all sorts of things and get away.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති එන්. එම්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)
You can check it.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(කෙළරඹ ම. පී. ආර්. ඉරිසාරත්න)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)
How can I check it unless you table it?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති එන්. එම්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

I am prepared to have a Select Committee to investigate it.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(කෙළරඹ ම. පී. ආර්. ඉරිසාරත්න)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Unless you table it I cannot check it.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති එන්. එම්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

This is all right. The bills are Nos. 18448 and 18449 dated 16th July 1965.

සභාපතිතුමා
(අක්කිරාසනර්)
(The Chairman)

If the hon. Member is reading from the document he will have to table it.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති එන්. එම්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

I am entitled to read from my notes.

සභාපතිතුමා
(අක්කිරාසනර්)
(The Chairman)

If it is a document you must produce it.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(කෙළරඹ ම. පී. ආර්. ඉරිසාරත්න)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

It is a very serious charge that he is making. He must table the document.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාநிති என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Obviously you do not expect me to draw out the bill.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

You can read from your notes. If you read from the document you have to produce it.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

I know that. I am making a serious charge, not against the Minister.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

You can quote portions from the document and not produce it. But if you are reading the document, you must produce it.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

I know that. I am making a serious charge against the chairman of the corporation. I am prepared to admit that the Minister does not know. My complaint against him is that he has appointed an irresponsible man to do that sort of thing.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Please table the document. You cannot get away like that. You cannot just read from anything you bring here unless you produce it. In fairness to this House you should table it.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

I am entitled to make my notes and read from them. I am giving you the facts.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Order, please! I am going to make my Order on this matter. Please listen to me. If you are reading from a document you have to table it. If you are reading from your notes you must take responsibility for what you say.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

I have already said that I am reading from my notes.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Yes, please go on. If there is an inquiry you will have to produce the document.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

The bills are in the Hambantota Rest-house. The numbers of the bills are 18448 and 18449, dated 16th July 1965—"Purchased 18 bottles of beer, 2 glasses of whisky and cigarettes." The total amount of the bill is Rs. 180. The bill has been paid by the National Textile Corporation.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

It is a very serious matter.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Yes, very serious.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Then why do you not table it?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிති என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The Minister is asking me to go to the Hambantota Resthouse and pull out the bill.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

This is not the first time that you have come out with statements like that.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I have got notes made out of the bill. If the Minister wants to, he can check. I have given him the numbers of the bills. I have given the contents of the bills. I have given the amount of money involved in the bills.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Yes, go on. I have already made my Order.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I have accepted that Order. It is the Hon. Minister who is not doing so.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

The hon. Member for Yatiyantota is taking full responsibility for what he is saying.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Sure. I am prepared to be charged in the courts. I will not insist on my immunity. I am prepared to do so because I am certain of my grounds.

If you take me to courts I will not plead immunity under the Privileges of this House. I am prepared to go to courts. The Public Accounts Committee should at least go into this whole question.

All that I am saying is that it is unfair that a Minister should, with a due sense of responsibility, appoint irresponsible people like this as chairmen; and he is the person who once made a charge against me for having appointed a professor, an expert on the subject of banking, as Chairman of the People's Bank. It comes ill from the Hon. Minister. No doubt, my good Friend was also present at my birth, for he said that I was wrapped in cotton wool! I will not go back to his previous speeches now. I will say in fairness to the Hon. Minister that he may not have bargained for all these things. Both he and I know the capabilities of these people. I am the only person who has ever worked with him for 20 years. No other person has worked with him for as long as I have done. Both of us know the abilities of these individuals. The Hon. Minister has the right to appoint on his own responsibility people to certain positions. But he must do so with a due sense of responsibility to this House and to this country. He must appoint a person who has shown by his academic qualifications or his private abilities that he is capable of running a big undertaking like the textile corporation. They are going to put up another factory too. It is a serious business running a textile corporation affecting the whole Island.

ප්‍ර. භා. 10.30

Hon. Members were very perturbed yesterday when it was stated that the hon. Member for Agalawatta had used an official car for private purposes and had paid a bill of Rs. 750. What have hon. Members to say when this chairman's liquor bill has to be paid by the National Textile Corporation?

We have no pleasure in saying these things. We do not want the Hon. Minister to speak against other

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

Ministers in a particular way at one time and forget what they themselves have said at other times. All of us are interested in seeing that this National Textile Corporation works satisfactorily. That is why I raised some general matters under the Head "Treasury" in the earlier stage of the Debate.

Some of those who are appointed to boards are defeated candidates. Their appointments are not satisfactory not merely because they are defeated candidates but on account of their credentials. Another gentleman who is as much a defeated candidate as any other defeated candidate has been appointed to the State Plantations Corporation—Mr. Zoysa.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

He is not there.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

He is a director of the corporation.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

Air Ceylon.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

These are thoroughly irresponsible people whom we know. This House is a very good place for testing the capabilities of people. Whatever party he belongs to, after a period of two or three years every man's ability is shown. That is the purpose of an assembly of this type. A man's ability and capacity are brought to the surface in this House. That is the basis on which we can test him for the future. If you appoint a really decent man who has a sense of responsibility and is capable and intelligent, nobody will object though he may be a defeated candidate.

Now I want to pass on to the question of fisheries. I have taken too much time already. I read the Hon. Minister's speech carefully. I was a little surprised on reading his speech. He says that he does not know what is happening in the fisheries section. This is what he says:

"Normally, I do not interfere in the day to day working of a corporation. Unless I am satisfied that the work is not being done properly or that there is definite sabotage going on, I do not get the members of the board to the Ministry office and discuss with them the day to day affairs of a corporation. I normally leave such matters to them. But, if anything goes wrong, I get them to the Ministry office, discuss with them, and tell them where they have gone wrong, and what the view of the Ministry is. If they have blundered with regard to marketing in the manner that some hon. Members of the Opposition claim, I can assure you that the Ministry will go into it fully and see that the errors are corrected. I did not know, until I came here, even the names of the people who were acting as agents for the sale of fish at St. John's market."—[OFFICIAL REPORT, 23rd August 1965; Vol. 61, c. 1128.

The Hon. Minister must know fully what is happening in his departments. He cannot plead ignorance. He is responsible to this House for the work of every minor official under his Ministry. He cannot say that he does not know to whom the fish is being given. We are interested in knowing to whom the fish is being sold and whether the marketing arrangements are working satisfactorily. Do you know that the Ocean Foods Company buys fish from the Japanese trawler at 50 cents a pound irrespective of the kind of fish? They immediately sell it to the *mudalalis* for one rupee a pound without even stepping out of that place; the *mudalalis* sell it to the retailers at Rs. 2 and 2.50, and we have to buy at Rs. 3.50. If the Hon Minister says he does not know, then surely the Fisheries Department does not come under him. That is his job. He must know everything that is happening in the Fisheries Department; he must know who are the agents, and if there is a ring, he must break it. That is the first thing he should have studied. The Hon. Minister is not a raw hand. He has

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

been on this side of the House for a number of years. He was with me in the State Council and he ought to know everything that ought to be known on this question of fishing — that the trade is being monopolized by the *mudalalis* and so on.

The corporation started buying fish, the corporation fixed the price of fish it bought, the corporation fixed the sale price to the *mudalalis*, but did not fix the price at which the *mudalali* should sell the fish to the retailer. So we have to pay as much as Rs. 5 for a pound of fish sometimes. The price of fish is still high in the market, and the Hon. Minister says he does not know! He is supposed to be in charge of fisheries. He must know what is happening; he must know what is happening in this department. He cannot say, "I do not know; if you complain, I will then inquire". That is a fine how d'ye-do! The Hon. Minister is one of the golden brains of this Government and he can put in any Jack, Jill or Tom, or even appoint Davith Singho as he has done.

He also says at column 1129 of HANSARD of the same date:

"The middleman who now gets the major portion of the profit must be either satisfied with much less than what he is getting now, or, if the consumer insists or if the producer insists that a fairer deal is necessary, we may have to eliminate the fish '*mudalalis*'...."—[OFFICIAL REPORT, 23rd August 1965; Vol. 61, c. 1129.]

Surely the Hon. Minister must know that if he wants to give the consumer cheap fish the first thing to do is to eliminate the *mudalali*. Otherwise, he will never succeed.

I will give an example. For a number of days the corporation was not able to buy any fish. The *mudalalis* had bought the fish in advance. I think the Hon. Minister—correct me if I am wrong—and the head of the corporation appealed to the Government to eliminate the *mudalalis*, people like Davith Singho Mudalali. But the Government said, "We cannot interfere with the

mudalalis". It is the Minister's job to look after fisheries. But the Hon. Minister will never be able to give us cheap fish unless he eliminates these *mudalalis*. He must put the producer and the consumer directly in touch, getting for the corporation about two or three per cent. for its trouble, for administrative charges.

I will give a recent instance. The corporation sold fish packed in large boxes. The people were told it was cheap fish and the fish was sold for fifty or eighty-five cents a pound. This was bought by Mr. Algama and was taken straightway to St. John's Market. The box was opened and there was seer fish. That is what is happening. The moment you have these *mudalalis*, they get round the officers concerned and big money is involved. Davith Singho Mudalali has got so much money that he has produced a film, the "Hathara Maha Nidhanaya". He got a "hatara maha nidhanaya" mostly as a result of the fish. You see, unless you get rid of this "hathara maha nidhanaya", you cannot give the poor people cheaper fish. That is what I am saying. Surely the Hon. Minister must make a better approach to this whole question of providing cheap fish.

I do not want to take more of your time, but I must say that we hope the Hon. Minister will be in a position to give us a better account, particularly in regard to the Fisheries Corporation. The Minister would do well to visit the various markets in Colombo. There are all kinds of complaints when people go to buy fish, from ordinary people, from middle-class people, because it is so difficult to get fish except at exorbitant prices. Although the local catch is, on their own admission, getting bigger and bigger the consumer is not getting any fish at a cheaper price. That is the important point and that is really the crux of the problem as far as we are concerned. I agree that the Hon. Minister must increase the catch. The hon. Member for Devinuwara (Mr. P. H. W. de Silva) dealt with that question and I do not want to

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

go into that question again. What is important is that the consumer is not getting fish at the cheapest possible price. Every attempt should be made to provide the people with fish at cheap prices because beef and mutton are not available as an alternative. I think they started what is called a meat board and that too has failed; it is no more. The poor people should have fish to fall back upon, and if the Fisheries Department cannot provide fish at cheap prices, the very existence of it is not justified.

සභාපතිතුමා

(අக்கිරාසනර්)

(The Chairman)

I wish to bring to the notice of the House that we have to finish discussing the Votes of this Ministry at 4 P.M., and that we are left with only 260 minutes. We have to give one to one and a half hours to the Minister to reply. I am sorry that in these circumstances I have to curtail the speeches of hon. Members to ten minutes each. I hope the hon. Members will understand the situation and will accept that.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

How long will the Minister require?

සභාපතිතුමා

(අக்கිරාසනර්)

(The Chairman)

One hour.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(කෙළරව ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Hardly sufficient.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි ආර්. එම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

We will go on without the tea interval and the Hon. Minister can start his reply by about 2.30 P.M.

සභාපතිතුමා

(අக்கිරාසනර්)

(The Chairman)

Yes. I will give ten minutes to each hon. Member and I hope hon. Members will keep that in mind. I am so very reluctant to curtail the speeches of hon. Members, but I am compelled to do so.

The hon. Member for Vavuniya will now speak. Please remember that only ten minutes will be given.

පී. සිවසිතම්පරම් මයා. (වවුනියාව)

(තිரு. ඩී. සිවසිතම්පරම්—වවුනියා)

(Mr. T. Sivasithamparam—Vavuniya)

If industries, fisheries and agriculture in this country are properly managed, they can help solve three important problems facing this country. They will be able to assist this country to tide over the financial crisis and provide the increasing population of this country and the thousands of unemployed with jobs. The Ministries dealing with these three subjects had always been handled by able and eminent Ministers and one of them is the leader of my party, Mr. G. G. Ponnambalam. During the time of the S. L. F. P. regime, Mr. Maithripala Senanayake, the uncrowned king of the Raja Rata, was in charge of the Ministry of Industries. The present Minister who is in charge of this Ministry is himself an able and eminent Minister, a trade unionist, and one who knows the subject. In the same way, the chief executives and the other officers of this Ministry are also very capable and eminent gentlemen, who are doing their work with a real sense of enthusiasm, with the main idea of increasing the food and fish production of this country.

I do not wish to take much time of the House, but I would like to say a few words about industries. We on this side of the House will have to admit that industries in this country thrived during the regime of the S. L. F. P. Government. Although we criticize those on that side of the House we must not forget the fact that industries in this

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ම. සිවසිතම්පරම් මයා.]

country got a filip during the S. L. F. P. regime. It could also be said of the Coalition Government.

In dealing with this question, I think it is necessary for us to divide the industries into sectors, namely, those carried on by the private sector and those carried on by the public sector. Today there are a number of industries that are being carried on with the assistance and encouragement given by the Government. Yet, there are a number of industries which are suffering. Production in those factories can be stepped up but yet they are suffering for lack of raw material and lack of machinery. Encouraging the private sector to start industries is one of the progressive measures which the S. L. F. P. Government—our Coalition Government—took.

ප්‍ර. ආ. 10.45

When we speak of the economy of a country, we mean nothing else but labour because it is labour that builds up the economy of a country. So, let us not waste our time criticizing and blaming the Opposition or the previous Government and praising our Government. Let us all concentrate only on one thing in the national interest, namely, the three approaches which I enumerated earlier, in order to build up the economy of our country. Let us forget all party politics in the national interest. It may be that these industries are sited in the north or the east or the south, but let us see that they, wherever they are sited, are given all encouragement to thrive.

For instance, let us take the K. K. S. Cement Factory. At the time the cement factory was mooted at K. K. S. there was a great deal of opposition to it by the Opposition parties at that time on the ground that the then Minister of Industries was trying to site all the industries in the north. Whatever that be, today the K.K.S. Cement Factory has proved to be a success. What is yet lacking there is development. Various foreign experts have come

and made reports in regard to the factory and many others have made comments. In spite of all that the factory has been neglected for too long. May I appeal to the Hon. Minister of Industries to see that production is stepped up in the K. K. S. Cement Factory.

The comments I made in regard to the K.K.S. Cement Factory can be repeated in regard to the caustic soda factory at Paranthan. So many by-products can be had from the caustic soda factory at Paranthan, but no attempt in that direction has been made.

I will give another instance. In 1960 five tile factories were approved and I was really fortunate to have been allocated one factory to be sited in my area, Vavuniya. Of these five factories, four have been opened and are in production, but it is a sad story I have to relate in regard to the other factory which was allocated to my area and which was to be sited in Mullam Murippu. Although five years have elapsed the requisite machinery has not been completely installed. In fact the building even has not been completed. Every now and then when I bring this matter to the notice of the Industries Department and ask them why there is such a delay in completing this factory, they say that the factory will be opened soon, but it goes on like that.

In the interest of industries, in the interest of production, in the interest of the economy of our country and in the interest of providing more employment to the unemployed, let me urge the Hon. Minister to see that the private sector is given sufficient exchange to import machinery and raw material. That is all I intend to say on this occasion about our industries.

In regard to the Fisheries Department, we are really glad, as I said earlier, that the chief executive of the Fisheries Department is the person who was the chief organizer of the Petroleum Corporation. However let me say this. Let me urge from

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

the Floor of this House that we must not compare the Fisheries Corporation with the Petroleum Corporation. The Fisheries Corporation is one which must be carefully organized and carefully handled specially because there is a threat from the private sector—from the private *mudalalis*—to sabotage the entire scheme.

It should not be the aim of the Fisheries Corporation only to preserve the fish and market the fish. The Fisheries Corporation should also, as was urged by the hon. Member for Devinuwara and the hon. Member for Point Pedro, concentrate on the increase of fish production.

If we take our minds back to the last eight or nine years, that was a time when we were using primitive methods for fishing. That was the time of the *madel*, *catamarans* and *theppans*. However, since the introduction of mechanized boats, the 3½ ton mechanized boats, we have been able to step up fish production by 100 per cent. I say that for this reason. By giving mechanized boats and fishing gear to fishermen on loan and not gratis, we have stepped up fish production by one hundred per cent within the last eight years. I also admit this: because of the introduction of mechanized boats, we have disturbed the coastal belt up to about five or six miles of sea, so that we have no other alternative but to go beyond that distance for more and better fishing.

Trawler fishing has not proved a success in our country so far. Before we introduce more trawlers and the 11-ton boat, we should first give them

a trial to see whether they could prove a success. During the last eight or nine years we know it as a matter of fact that the 3½-ton mechanized boat has proved a success.

Our fishermen do not want these 3½-ton mechanized boats and fishing gear free; they want them on loan. If you supply these boats and fishing gear to our fishermen, I am proud to accept a challenge that they will increase fish production, particularly in the Mulaitivu coastal areas.

The hon. Member for Point Pedro (Mr. Thurairatnam) mentioned the damage caused by the recent cyclone. He said that 92 fishing boats got lost and 120 were severely damaged. The Government received fishing gear and other fishing apparatus as gifts from certain foreign countries, but it is very disheartening to see that up to date those fishing gear have not been distributed among the fishermen who sustained heavy losses during the recent cyclone.

I could refer to other problems which do not involve any money to the Government. Fishermen from Negombo and other coastal areas go up north for fishing during their off-season, but fishermen from Mulaitivu are not allowed to come to their areas. This is a matter that should be looked into.

Fishermen should be encouraged as far as possible to increase fish production in this country. We are aware that the Hon. Minister is quite capable. Let us ignore the criticism that heads of corporations are appointing people from this or that electorate to the various corporations. Our aim should be to develop industries. We should give our whole-hearted support to the development of industries in this country, whether the men employed are from this electorate or that.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා. (කඹුරුපිටිය)

(කි.ප්‍ර. පෝර්ණි බිඝ්‍රාමසිංහ—සම්පූර්ණ
පිටිපිටි)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya)

ගරු සභාපතිතුමනි, කර්මාන්ත හා ධීවර අමාත්‍යාංශයේ සියළුම දෙපාර්තමේන්තු ගැන කථා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. මේ ගරු සභාවේදී වඩා සාකච්ඡාවට භාජන නොවන හු විද්‍යා සමීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව ගැනයි මා කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ.

මේ හු විද්‍යා සමීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂකට හුනගෙයක් වැහිලද මා දන්නේ නැහැ, ඒ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නියම ප්‍රයෝජනය අපේ රටට ලැබී නැහැ. මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂවරයාගේ පත්වීම දෙස විකක් බලමු. ඔහු 1941 මාර්තු මස 22 වනදා රජයේ ආධුනික සහකාර බනිජ විද්‍යාඥයකු හැටියට පත් වීමක් ලබා තිබෙනවා. ඊට පසු අවුරුදු දෙකක් ගතවෙන්න ප්‍රථමයෙන් 1944 දෙසැම්බර් 4 වන දින වැඩ බලන රජයේ බනිජ විද්‍යාඥයකු හැටියට පත්වීම ලබා තිබෙනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ සිවිල් ලැයිස්තුවේ තිබෙන උන්නතෝගේ කථාන්තරය දිගින් දිගට කියන්න මා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. නමුත් මේ අධ්‍යක්ෂවරයාගේ පාලන කාලය තුළ වැඩි හරියක්ම ඔහු ජීව්වා නුවර, එක්සත් රාජධානිය, එක්සත් ජනපදය ආදී නොයෙක් නොයෙක් රටවල නිවාඩු වලටත් ඒ වාගේම නොයෙක් නොයෙක් පරීක්ෂණ කටයුතුවලටත් නොයෙක් නොයෙක් සාකච්ඡාවලට සහභාගිවීමටත් ගත කර තිබෙන බව අපට පෙනී යනවා. මේ කාල සීමාව තුළ දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂ හැටියට ඔහු ඉතාමත් කුමිබකරණ ලීලා වෙන් තමයි වැඩ කර තිබෙන්නේ. 1941 සිට 1965 දක්වා අවුරුදු 24 ක් තුළ මේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් රටට වූ ප්‍රයෝජනය කුමක්ද?

ගරු සභාපතිතුමනි, නමුත් නාන්සේට ඔහුගේ ඇති, පසුගිය කාලයේ පිටරට විශේෂඥ කණ්ඩායමක් ලංකාවට පැමිණ මෙ රටේ බනිජ තෙල් සොයා ගැනීම පිළිබඳව වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළ බව ලංකා

වේ බනිජ තෙල් සොයා ගැනීමට උපදෙස් ඒ වාර්තාවේ අඩංගු කර තිබුණා. නමුත් ඒ වාර්තාවෙන් ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගත්තේ අපේ අල්ලපු රට වන ඉන්දියාවයි. ඉන්දියාවේ හු විද්‍යා සමීක්ෂණ කටයුතු පිළිබඳ දෙපාර්තමේන්තුව ඒ විශේෂඥයන්ගේ වාර්තාව ප්‍රයෝජනයට අරගෙන, ඒ වාර්තාව අනුව කටයුතු කර මදුරාසිය අවට ප්‍රදේශවල බනිජ තෙල් සොයා ගත්තා. තේ වගා කිරීමට පුළුවන්කම තිබෙන ප්‍රදේශවලින් බනිජ තෙල් සොයා ගැනීමට පුළුවන්කම තිබෙන බව ඒ වාර්තාවේ පෙන්වුම් කර තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශවල පරීක්ෂණ පැවැත්විය යුතුව තිබෙන බවත් ඒ පරීක්ෂණ මාගීයෙන් ලංකාවේ බනිජ තෙල් තිබෙන ප්‍රදේශ සොයා ගැනීමට පුළුවන් වන බවත් ඒ වාර්තාවේ කියා තිබෙනවා. නමුත් අපේ හු විද්‍යා සමීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව ඒ වාර්තාව අනුව කළේ කුමක්ද? ඉන්දියාව නම් ඒ වාර්තාව අනුව ක්‍රියා කර බනිජ තෙල් ලබාගෙන තිබෙනවා. නමුත් ලංකාවේ දෙපාර්තමේන්තුව මුලින් තිබුණු තත්ත්වයෙන්මයි තවමත් කටයුතු කරගෙන යන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ හුවිද්‍යා සමීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ තවත් සංස්ථාවක්, එනම් ලංකා බනිජ වැලි සංයුක්ත මණ්ඩලය, තිබෙනවා. අද ඒ සංයුක්ත මණ්ඩලය ආණ්ඩුවට ණයයි. ඒ සංයුක්ත මණ්ඩලය මගින් ජපන් රටට වැලි වගීයක් යවනව. නමුත් සංයුක්ත මණ්ඩලය ආණ්ඩුවට ණයයි. ඊළඟට මැණික්, මිනිරන් ආදී බනිජ වගීන්, ඒ වාගේම වෙනත් බනිජ වගීන් සොයා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් අවුරුදු 24 ක් තිස්සේ මේ අධ්‍යක්ෂවරයා යටතේ දෙපාර්තමේන්තුව මොකක්ද කර තිබෙන්නේ? මේක සෙල්ලමක් නොවෙයි. මේ දෙපාර්තමේන්තුවට රජයේ මුදල් ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ගණනක් වැය වෙනව. මේ වසීයේ ඇස්තමේන්තු අනුව හු විද්‍යා සමීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂවරයාට පමණක් මසක මූලික වැටුප රුපියල් 1,350 යි. අධ්‍යක්ෂ වාගේම තවත් නිලධාරීන් රාශියක් ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ

ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම විශාල මුදලක් වටිනා යන්ත්‍රෝපකරණ රාශියක් මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ තිබෙනවා. ඒ යන්ත්‍රෝපකරණ නිකම් අවිච්ච වේලෙමින් වැස්සට තෙමී තෙමී මලකඩ කමින් දිරා පත් වෙවී තිබෙනවා. ඒ යන්ත්‍රෝපකරණ වලින් ලබාගත යුතු නියම ප්‍රයෝජනය අද ලබාගන්නේ නැහැ. එපමණක් නොවෙයි. මේ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් භූ විද්‍යාඥයින් පුහුණු කිරීමට වැඩ පිළිවෙලක් යොදා නැහැ. මේ යන්ත්‍රෝපකරණ වලින් නියම ප්‍රයෝජනය ලබාගත නොහැකිවීමට ඒකත් එක හේතුවක්. ගරු ඇමතිතුමා මේවා ගැන කල්පනා කර බලා මේ භූ විද්‍යා සමීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් රටට ලැබිය යුතු නියම ප්‍රයෝජනය ලබා දීමට වැඩ පිළිවෙලක් සූදානම් කරනවා ඇත කියා අප විශ්වාස කරනවා.

ඒ වාගේම මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කරන තවත් නිලධාරීන් ඉන්නවා. සහකාර අධ්‍යක්ෂ පටිපිආරච්චි මහත්මයා ඉතාමත් උනන්දුවෙන් ක්‍රියා කරන මහත්මයෙක්. නමුත් එවැනි මහත් වරුන්ගේ දැනුමෙන් නියම ප්‍රයෝජනයක් නොලැබෙන විධියට දැනට සිටින අධ්‍යක්ෂවරයා හරස් කපනවා. ඒකයි අද තිබෙන තත්ත්වය. අධ්‍යක්ෂවරයාගේ තිබෙන කුමිබකරන ගතිය නිසා, සහකාර අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේත් අතිකුත් නිලධාරීන්ගේත් ඉගෙනීමෙන් නැත්නම් ඥානයෙන් රටට ලැබිය යුතු නියම ප්‍රයෝජනය ලබා ගැනීමේ අවස්ථාව වැළකී තිබෙනවා. අධ්‍යක්ෂවරයාට වුවමනා කරන්නේ අවුරුදු 24 ක කාලයක් සේවය කර තිබෙන නිසා හෙට අනිද්ද විශ්‍රාම අරගෙන, උන්නාහෙගෙ භාර්යාව වැඩ කරන්නේ බ්‍රිතාන්‍ය තානාපති කාර්යාලයේ නිසා, එංගලන්තයට යන්නයි. අපේ රට ගැන අවබෝධයක් නැහැ; ඇල්මක් නැහැ. අපේ රට ගැන වැඩ කරන්න මෙවැනි උදවියට වුවමනාකමක් නැහැ. භූ විද්‍යා සමීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවට සිද්ධ වී තිබෙන්නේ ඒකයි. වෙනත් රටවල මේ දෙපාර්තමේන්තුව ඉතාමත්ම ක්‍රියාකාරී දෙපාර්තමේන්තුවක් හැටියට සලකන නමුත් ලංකාවේ නම් තිබෙනවද නැද්ද කියාවත් දන්නේ නැහැ.

දු. භා. 11.

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙම දෙපාර්තමේන්තුවේ ඇස්තමේන්තුවල විස්තර සඳහන් කර තිබෙනවා, “නිලධාරීන් හත් දෙනකු භූ විද්‍යා සහ සමාජ විද්‍යා අතින් පුහුණු කිරීම විදේශීය ආධාරවලින් දරනු ලැබේ” කියා. නිලධාරීන්ගේ පුහුණු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙල සඳහා යන වියදම දරන්නේ විදේශීය ආධාරවලින්. නමුත් දෙපාර්තමේන්තුව ඒ ගැන උනන්දුවක් දක්වා, පුහුණුව ලබන නිලධාරීන්ගෙන් රටට නියම ප්‍රයෝජනයක් ලබාගැනීමට වැඩ පිළිවෙලක් යොදනවාද? කාර්මික ශිෂ්‍යත්වය සඳහා පමණක් රුපියල් දෙලක්ෂයකට අධික මුදලක් වියදම් කර තිබෙනවා, 1947 සිට 1961 වනතුරු. මිලගට දෙපාර්තමේන්තු නිලධාරීන්ගේ විදේශීය ගමන් සඳහා—පුහුණුව සඳහා—තවත් විශාල මුදලක් වැය කර තිබෙනවා. නමුත් මෙපමණ විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් වියදම් කර ඇති ඒ අයගෙන් රටට ප්‍රයෝජනයක් වුණාද? මෙම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් රටට ප්‍රයෝජනයක් වෙනවාද? එම නිසා මේ අධ්‍යක්ෂවරයාට විශ්‍රාම ගන්නටය කියා, දැනට දෙපාර්තමේන්තුවේ සිටින වැඩ කරන්න පුළුවන් තරුණ නිලධාරීන්ට, සහකාර අධ්‍යක්ෂවරුන්ට අවස්ථාව ලබා දී—බනිජ් තෙල් මේ රටේ තිබෙනවායයි ඉදිරිපත් කර ඇති වාර්තාවල සඳහන් වෙනවා—එම වාර්තාවල් අනුව කටයුතු ආරම්භ කර, රටට එම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නියම ප්‍රයෝජනයක් සලසා දීමට, එම නිලධාරීන්ගෙන් රටට ප්‍රයෝජනයක් ලබා දීමට අවස්ථාව සලසා දෙන්නටය කියා මේ අවස්ථාවේදී ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කර වීමට කැමති තවත් කාරණයක් ගැන සඳහන් කරනවා. 1964 ඔක්තෝබර් මාසයේ 9 වනදා, අංක 14,196 දරණ ගැසට් පත්‍රයේ නිවේදනයක් පළ වී තිබෙනවා, කාර්මාන්ත පර්යේෂණ මණ්ඩලයට සී. අයි. එස්. අයි. ආර්. නිලධාරීන් පත් කර ගැනීම පිළිබඳව. මම ඇමතිතුමාගෙන් දැනගන්න කැමතියි, මේ තනතුරු සඳහා නිලධාරීන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.]

පත් කර ගන්නාද නැද්ද, මේ සම්බන්ධ යෙන් කුමන ක්‍රියා මාර්ගයක් අනුගමනය කරනවාද කියා. මෙපමණයි ඒ කාරණා ගැන මට සඳහන් කරන්න ඇත්තෙ.

ඩී. එම්. ටී. බණ්ඩාර මයා. (වාරියපොල) (කිල. ඩ. ගැම. ඊ. පණ්ඩාර—වාරියපොල)

(Mr. D. M. T. Bandara—Wariyapola) ගරු සභාපතිතුමනි, මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කපා කරන්න අදහස් කරනවා. අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවලට මෙම මුහුදු මාලු ලබාගැනීම ඉතාමත්ම දුෂ්කර කරුණක් ; ලැබෙන්නේ ඉතාමත්ම කලාතුරකින්. තෝර මාලු, මම හිතන්නේ, අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවල ජනතාව කවදවත් දැකල නැතුවත් ඇති. තෝරා මාලු රාත්තලක් රුපියල් පහක් පමණ වෙනවා. මාළු අඩු මිලකට ලබාගන්න පළවත් වන්නේ. වැඩිම ප්‍රමාණයක් අනුවුණොත් පමණයි. බොහෝ විට සාලයො පමණයි. බයිසිකල් කරුවන් අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවලට ගෙන යන්නේ. ඒත් රාත්තලක් රුපියලක් එකයි විසි පහක් නැත්නම් එකයි පණහක් පමණ වෙනවා. එසේ නමුත් පුවත්පත් මාර්ගයෙන් අපට නිතරම දැනගන්න ලැබෙනවා, ධීවර සංස්ථාව මගින් ජපන් යාත්‍රාවලින් ගෙනෙන මාලු කොළඹ අයට ඉතාමත්ම අඩු මිලට ලබාගන්න පුළුවන් බව. මීට අවුරුදු 5 කට 6 කට පමණ පෙර ධීවර දෙපාර්තමේන්තුවේ වැන් රථ ගම්බද වෙළඳ පොල වලට සහ මංසන්ධිවලට මාළු ගෙන ගොස් අලෙවි කළ නිසා ගම්බද ජනතාවට ලැබේට මාළු ලබා ගන්නට පුළුවන්කම තිබුන. නමුත් දැන් වැඩි කීපයක සිට ඒ පහසුකම ඒ අයට ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ධීවර දෙපාර්තමේන්තුවේ වැන් රථ යොදවා ගම්බද ජනතාවටත් පහසු මිලට මාළු ලබා ගැනීමට ක්‍රමයක් ඇති කරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මීට අවුරුදු හත අට කට පෙර හාල් මැස්සන් වැනි ප්‍රංචි මාළු කරවල වශයෙන් වේලා සමුපකාර සංගම් වලට ලැබේට සැපයුවා. දැන් කරවල ලැබේට ලබා ගන්නත් බැහැ. ලැබෙන කරවලත් ඉතාම පහත් තත්ත්වයේ ඒවා. දැන් ලොකු ධීවර කාර්මික මුදලාලියා, කරවල වේලා ගෙනාවත් ගම්බද වෙළඳ පොලවල විකුණ

නවා. ඒ අයගෙන් මන්තාරම් හාල් මැස්සන් කරවල රාත්තලක් රුපියල් දෙකකට අඩුවෙන් ගන්න බැහැ. පිටරටින් ගෙන් වන හාල් මැස්සන් කරවල ලාබ වුනත් හොඳ නැහැ ; දිරලා. ලංකාවේ කට්ට කරවල රාත්තලක් රුපියල් 2.50 ක් පමණ වෙනවා. ඒ නිසා ධීවර සංස්ථාව මගින් කරවලත් වේලා විශේෂ යෙන් ගම්බද ජනතාවට සපයන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ගම්බද ජනයා හැම වේලකටම පාහේ කරවල පාවිච්චි කරනවා. ඒ නිසා සංස්ථාව මගින් මාළු කරවල කර ඒ අයට පහසු මිලට සැපයීම ඉතාමත් අවශ්‍යයි.

කමිත්ත සම්බන්ධවත් වචනයක් කියන්නට ඕනැ. දේශීය කමිත්ත කීපයක් තියෙනවා. නමුත් ඒ කමිත්ත ආයතන නිෂ්පාදනය කරන බඩු තියෙන්නේ ඉතාමත් පහත් තත්ත්වයකයි. සමහර ගිනිපෙට්ටිවල ගිනි කුරු 50 ක් පමණ තිබුනත්, ශත 5 ක් දීල ගිනිපෙට්ටියක් ගන්න කෙනකුට ගිනි කුරු දහයක් ගැනුවත් සමහර විට එකක් වත් පත්තු කර ගන්න බැහැ. “සේප්පි මැවස්” කියා කීවත් ඒවා ආරක්ෂා සහිත ගිනිපෙට්ටි නොවෙයි. බෙහෙත් ගැලවිලා ඇස්වලටත් විසි වෙනවා. අලියා ගිනිපෙට්ටි පමණයි, සතුටුදායක තත්ත්වයෙන් නිපදවන්නේ. දේශීය ගිනිපෙට්ටි අතරින් අතික් එක ගිනිපෙට්ටියකින්වත් ගිනිකුරු 5 කට වඩා පත්තු වන්නේ නැහැ. ඒ ගිනිපෙට්ටි මිල දී ගන්න ගැමියන්ට විශාල පාඩුවක් වෙනවා. ඒ නිසා දේශීය කමිත්තශාලා හිමියන් ලවා, ඒ කමිත්තශාලාවල නිෂ්පාදන උසස් තත්ත්වයෙන් නිපදවීමට සැලැස්වීම ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ලංකාවේ නිපදවන සමහර බ්ලේඩ් තල වලින් එක වරකට වඩා රැවුල කපන්න බැහැ. සමහර විට එක වරක් කැපුවත් මුළු දවසෙම මුහුණ දනවා. නමුත් පිටරටින් එත බ්ලේඩ් තලයකින් තුන් හතර වරක් රැවුල කපන්න පුළුවන්. අපි කමිත්ත අතින් දැන් දියුණු කියා අපි උදන් අනනවා. කමිත්ත අතින් දියුණු වන්නට නම් බඩුවල තත්ත්වයන් උසස් වන්නට ඕනැ. ගැමි ජනතාවට ඔවුන් මිල දී ගන්නා බඩු යම්කිසි කාල සීමාවක් පාවිච්චි කර ගැනීමට පුළුවන්කම තියෙන්නට ඕනැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, දැනට අවුරුදු දහයකට පමණ ප්‍රථම වාරියපොල හෙට්ටිපොල ප්‍රදේශයේ පස රැගෙන ගොස් පරීක්ෂා කළා. උළු සහ ගඩොල් සඳහා ඒ පස සුදුසුයකියා මට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. එසේ නම් හෙට්ටිපොල ප්‍රදේශයට උළු කමින්න ශාලාවක් ලබා දෙන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අපේ රටේ පේස කමින්නශාලා ඇති කරල තිබුනත් ඒ කමින්නශාලාවලට අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍ය වන කපු අපි ලබා ගන්නෙ පිටරටින්.

වාරියපොල ප්‍රදේශයෙහි හොදින් කපු වගා කරන්නට පුළුවන්කම තිබුණත් නිෂ්පාදනය කෙරෙන කපු සැහෙන මිලකට අලෙවි කර ගැනීම ඉතා අපහසු වී තිබෙනවා. මේ ලෙසදී ගොවි මහත්වරුන් විසින් නිෂ්පාදනය කරන ලද කපු හොණ්ඩර 10ක පමණ තොගයක් සමුපකාර සමිතියක් ගානේ ගෙන ගිහිනුත් විකුණා ගන්නට නොහැකිව අන්තීමේදී ඉතා අමාරුවෙන් වාහනයක් සපයා ගෙන කොළඹට ගෙන විත් ඒ කපු තොගය විකුණාගෙන තිබෙනවා. මෙවැනි අවස්ථාවලදී කපු තොගයට ලැබෙන මුදලෙන් විශාල කොටසක් ලොරි කුලිය වශයෙන් ගෙවන්නට සිදු වන නිසා ගොවි මහත්වරුන්ට කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැති වන තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා.

පේස කර්මාන්තය දියුණු කිරීමට නම් ඊට අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍යය වන කපු වගා කිරීමට සෑම උත්සාහයක්ම ගත යුතුයි. කපු වැවීමට ගොවීන් උනන්දු කරවීම සඳහා කපුවලට සහතික මිල යෝජනා ක්‍රමයක් ඇති කොට ගොවීන්ට ඒවා අලෙවි කර ගත හැකි මධ්‍යස්ථාන ඇති කළ යුතුයි. මේ රටේ පේස කර්මාන්තයේ නියම දියුණුවක් ඇති වන්නේ කපුවලින් මේ රට සවයංපෝෂිත වුණු දවසකදීයි. අප අදින වස්ත්‍රයෙන් අපගේ රට සවයංපෝෂිත වුණායයි අපට කියන්නට පුළුවන් වන්නේ එදාටයි. එසේ නැතිව හැම දමත් මේවා පිටරට වලින්ම බලාපොරොත්තුව සිටිමෙන් කවදාවත් දියුණුවක් ඇති වන්නෙ නැ. අද තිබෙන තත්ත්වය අනුව යම් කිසි විධියකින් තුන් වැනි ලෝක සංග්‍රාමයක් ඇති වුනොත් මේ රටට එන අමු ද්‍රව්‍ය සියල්ලම නවතිනවා. එම නිසා, සෑම අවස්ථාවකදීම කර්මාන්ත ශාලා ඉදි කරන්නට පෙර ඒ කර්මාන්ත ශාලාවල නිෂ්පාදනයන් සඳහා අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍ය නිපදවන්නට

නට ඕනෑ. එම නිසා මේ ප්‍රශ්නයේදී පසුගිය ආණ්ඩුවේ සැලැස්ම අනුව ක්‍රියා කරන්නට හොඳ නැ.

තෙල් සහ මේද කර්මාන්ත ශාලාව ගැන දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. එච්. ඩබ්ලිව්. ද සිල්වා මයා.) කරුණු කීපයක් සඳහන් කළා. වයඹ ප්‍රදේශය ඉතා විශාල වශයෙන් පොල් නිෂ්පාදනය කෙරෙන පළාතක්. එහි පොල් වතුවලින් සියයට 85ක් පමණ මධ්‍යම පන්තියටත් ඒ වගේම දුප්පත් පන්තියටත් අයිතිව තියෙනවා. එහෙත් පොල් මිල අද ඉතාමත් පහළ බැස තිබීම කනගාටුදයක සිද්ධියක්. දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවාක් මෙන්ම, මෙම කර්මාන්ත ශාලාවෙහි මුළු ලංකාවේම කොප්පරා තෙල් බවට පරිවර්තනය කරන්නට පුළුවනි. නමුත් වර්ෂ ගණනාවක් තිස්සේ මෙම කර්මාන්ත ශාලාව පාඩු පිට පවත්වා ගෙන ගොස් දැන් වසා දමා තිබෙනවා. ඒ වාගේම, රුපියල් කෝටි ගණනක් වියදම් කොට සමුපකාර සමිති මගින් ආරම්භ කරන ලද තවත් පොල් කර්මාන්ත ශාලාවක් දිරාපත් වී ගොස් දැන් ඒ උඩ ගස් වැවී කැලයෙන් වැසී ගොස් තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, පොල් මිල මේ විධියට බැස්සොත් පොල් නිපදවන අයට ඉතාමත් දුෂ්කර අවස්ථාවකට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා. එම නිසා මෙම කර්මාන්ත ශාලා නැවතත් ප්‍රතිසංස්කරණය කොට ඒවායෙහි තෙල් නිපදවීමට කටයුතු සලස්වා මෝල් හිමියනුත් මෙම කර්මාන්ත ශාලාත් අතර තරගයක් ඇති කොට මෙම කර්මාන්තයෙහි දියුණුවට කටයුතු කරන මෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා. පොල් නිපදවන්නන්ට වැඩි මිලක් ලබා ගැනීමටද කටයුතු යෙදිය යුතුව තියෙනවා.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)
නියමිත වේලාව අවසානයයි. කථාව නවත්වන්න.

වී. බී. එම්. හේරත් මයා. (වලපනේ)
(திரு. வி. பி. எம். ஹேரத்—வலப்பனை)
(Mr. T. B. M. Herath—Walapane)
ගරු සභාපතිතුමනි, කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය පිළිබඳ මේ වැය ශීර්ෂය ඉතා ම වැදගත් එකක් වශයෙන් මම කල්පනා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[වී. බී. එම්. හේරත් මයා.]

කරනවා. කාර්මික අතින් ඊට සංවර්ධනය කිරීම සඳහා රටේ කාර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය මොන විධියට සකස් විය යුතුද යන කරුණ මෙහිදී ඉතා වැදගත් හැටියට මම කල්පනා කරනවා. හොඳ සංවර්ධන සැලැස්මක් උඩ මේ රටේ කාර්මාන්ත සංවර්ධනයක් ඇති වුණොත්, ආර්ථික වශයෙන් වෙනත් නොයෙක් අංශවලින් විශාල වශයෙන් ප්‍රයෝජන ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා.

පසුගිය කාලයේදී කරන ලද නොයෙක් කටයුතු ගැන යම් යම් විවේචන ඇති වුණත් ඇත්ත වශයෙන් ආරම්භයේදී මොනම දෙයක්වත් විවේචන නැතිව කරන්නට පුළුවන්කමක් නැ. ආරම්භයේදී නොයෙකුත් අමාරුකම්, අඩුපාඩුකම්, දුර්වලකම් තිබුණායයි කීම ඇත්ත වශයෙන්ම අප කවුරුන් පිළිගත යුතු බවයි මගේ විශ්වාසය. දැනට ඒ කමිණිතවල තිබෙන දුර්වලකම් අඩු පාඩුකම් සියල්ලක් මගහැරී ගොස් ඉතා මත් උසස් කාර්මාන්ත දියුණුවක් අලුත් කාර්මාන්ත ඇමති තුමාගේ කාලය තුළදී දකින්නට විරුද්ධ පාර්ශවයේ සිටින අයත් ඒ වගේම රටේ මහජනතාවත් ඉතා ආසාවෙන් බලා සිටින බව මම ගරු ඇමති තුමාට මතක් කරනවා.

මහ කමිණිත සහ සුළු කමිණිත යනු වෙන් කමිණිත අංශය කොටස් දෙකකට වෙන් කිරීම නිසා, ඇති වන කරදර දයක තත්ත්වය පිළිබඳව විශේෂ කරුණක් දෙකක් ගරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ලට යොමු කිරීම පිණිස ඉදිරිපත් කරන්න තිබෙනවා. මේ වෙන් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙල නිසා කමිණිත අංශයේ දියුණුවට යම් යම් බාධා ඇති වෙනවා. මෙම තත්ත්වය මීට පෙරත් පැවතුනා. නමුත් පසුගිය රජය කාලයේ මහ කාර්මාන්ත සහ සුළු කාර්මාන්ත කියන කොටස් දෙක ඒකාබද්ධ කර එකම අමාත්‍යාංශයක් යටතේ සවිලස කාලයක් පවත්වාගෙන ගියා. එසේ පවත්වාගෙන යාමේදී අපට පැහැදිලිව පෙනී ගියා, මේ කාර්මාන්තවල ඒකාබද්ධ තාවය නිසා ඊට ප්‍රයෝජනයක් සැලසෙනවාය යන්න. නිදර්ශනයක් වශයෙන් ජාතික පේසකර්ම සංස්ථාව ගෙනහැර දක්වන්න පුළුවනි. එහි එක තැනක නූල් කටිනව; ඒ වගේම රෙදි වියනව. එසේම

ගෘහ කාර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුව මගින්ද විදුලි බලයෙන් ක්‍රියා කරන යන්ත්‍රවලින් රෙදි විවීම සහ අත් යන්ත්‍රවලින් රෙදි විවීම කරගෙන යනව. පේසකර්ම සංස්ථාව මගින් කටිනු ලබන නූල් තමයි, ඒවාට ලබා ගන්නෙත්. පේසකර්ම සංස්ථාව මගින් තමයි, පිටරටින් නූල් ගෙන්වන්නේ. අමාත්‍යාංශ දෙකක් මගින් එහෙම නැතිනම් ආයතන දෙකක් මගින් වෙන වෙනම මේ කටයුත්ත කරන්න ගියොත් නොයෙක් විධියේ බාධාවලට මුහුණ පාන්න සිදු වන බව අපට අත්දැකීම්වලින් පෙනී ගොස් තිබෙනවා.

පු. හා. 11.15

ලංකාවේ පේස කාර්මාන්ත දියුණුව, ජාතික පේසකර්ම සංස්ථාව මගින්ම කළ හැකිය යන්නයි මගේ කල්පනාව. නූල් ගෙන්වීම කරන්නෙත් ඒ මගින් නම්, නූල් කැටීම කරන්නෙත් ඒ මගින් නම්, නූල් බෙදා හැරීම කරන්නෙත් ඒ මගින් නම්, අත් යන්ත්‍රවලින් සහ විදුලි යන්ත්‍ර වලින් වියනු ලබන රෙදි එකතු කිරීම කරන්නෙත් ඒ මගින් නම්, ඒවා අලෙවි කිරීම කරන්නෙත් ඒ මගින් නම්, කෙටියෙන් කියතොත් පේස කාර්මාන්තය පිළිබඳ සියළුම කටයුතු කරන්නේ එම සංස්ථාව මගින් නම්, අදට වඩා විශාල ප්‍රයෝජනයක් අනාගතයේදී අපට බලාපොරොත්තු වෙන්නට පුළුවනි. වෙන කවුරුවත් කපු වචන තුරු පේසකර්ම සංස්ථාව බලා සිටියොත් ඒ කටයුත්ත කවදවත් හරියකාර ඉටු වන්නේ නැහැ. කපු වුවමනා කරන්නෙත් පේසකර්ම සංස්ථාවටයි. එසේ නම් කපු වැටිය යුත්තෙන් පේසකර්ම සංස්ථාව මගිනුයි. මේ කටයුත්ත සඳහා පේසකර්ම සංස්ථාවෙහි යම් මුදලක්ද වෙන් කර තිබෙන බව අපි දන්නවා; සහතික මිලක් නියම කර තිබෙන බවත් අපි දන්නවා. මන්තාරම් දිස්ත්‍රික්කය සහ හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කය කපු වැටිල්ලට ඉතා හොඳ දිස්ත්‍රික්ක හැටියට තෝරාගෙන තිබෙනවා, පවත්වන ලද පයෙෂිෂණ අනුව. ඒ විධියට දිස්ත්‍රික්ක වෙන් කර ගෙන, මුදල්ද වෙන් කර තිබෙනවා නම් කපු වැටීමේ කටයුත්තත් ආරම්භ කළ යුතුයි. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව මගින් මෙය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

කර දෙන තුරු පේසකර්ම සංස්ථාව බලා ගෙන සිටියොත් එය කවදාවත් හරියාකාර ඉටු වන්නේ නැහැ.

ඉහත සඳහන් කාරණයෙහි වැදගත්කම පෙන්වීම සඳහා මා එක නිදර්ශනයක් පෙන්වන්නම්. සිගරට් කර්මාන්තය පවත්වාගෙන යන කර්මාන්ත සමාගමයි, දුම්කොළ වැව්වේ. ඒ සමාගමයි, දුම්කොළ වේලුවේ. ඒ සමාගමයි, සිගරට් හැදුවේ. ඒ ආකාරයට මුල සිටම ඒ ඒ අංශ සවයං පොෂිත කර ගෙන යාමට ඔවුන් සමත් වූ නිසයි, ඒ අයගේ සිගරට් කර්මාන්තය සාර්ථක වුණේ. පේසකර්ම සංස්ථාව කටයුතු කරන්න තියෙන්නේ ඒ ආකාරයටයි. කපු වැවීම, එකතු කිරීම, කපු නූල් කැටීම, රෙදි බෙදා හැරීම සහ රෙදි අලෙවි කිරීම යනාදි සියළු කටයුතු එකම සංස්ථාවක් යටතට ගෙන හොඳ මහත්සියකින් ක්‍රියා කළොත් මේ රටේ බරපතල ප්‍රශ්නයක් විසඳන්න ජාතික පේසකර්ම සංස්ථාවට පුළුවන්කම ලැබෙනව.

මහ කමිණින අංශය සහ සුළු කමිණින අංශය ඒකාබද්ධ කිරීම පිළිබඳව තවත් කරුණු දක්වන්න අපට පුළුවනි. වඩු කර්මාන්තය ගැන කල්පනා කරන්න. සංයුක්ත මණ්ඩලයක් මගින් වඩු මධ්‍යස්ථාන පවත්වනව. ගෘහ කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුව මගින් වඩු මධ්‍යස්ථාන පවත්වනව. ඒවා අතර ඒකාබද්ධතාවයක් තියෙන්න ඕනෑ. කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව මගින් පවත් වන වඩු කාර්මිකයන් පුහුණු කිරීමේ මධ්‍යස්ථාන තිබෙන බව අපි දන්නව. මේවා එකකට එකක් සම්බන්ධ නැහැ. ආධුනිකයන් ඇතුළත් කර ගැනීම, ඔවුන්ට අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම, ඉගෙන ගත් තැනැත්තාගෙන් වඩු කර්මාන්තයට හෝ වේවා පේසකර්මාන්තයට හෝ වේවා සේවයක් ලබාගත හැකි වන පරිද්දෙන් කටයුතු කිරීම යන කාරණා එක්තරා වැඩ පිළිවෙලක් යටතේ කරගෙන යාමෙන් ජාතික ප්‍රශ්නයක් විසඳීමේ අවස්ථාව අපට තියෙන්නට ඕනෑ. එසේ නැතිව එකකට එකක් සම්බන්ධ නැති ආකාරයට මේවා පවත්වාගෙන ගියාම මුදල් වියදම අතින් විශාල බරක් තිබුණත් ප්‍රයෝජන ලැබීම අතීන් ඉතා සුළුවෙනව ඇති. ලණ පැදුරු

කර්මාන්තය, කොහු කර්මාන්තය වැනි කර්මාන්ත දෙස බැලුවත් ඔය ආකාරයයි.

මේ අන්දමේ දුර්වලතා තිබෙන කමිණින රාශියක් අපේ රටේ තිබෙනව. කර්මාන්ත අධ්‍යාපනයත්, කර්මාන්ත පැවැත්වීමත් කියන දෙක ඒකාබද්ධ කර යම් වැඩ පිළිවෙලක් තමන්ගේ කාල සීමාව තුළ ආරම්භ කරන්න කියා මා ගරු ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනව. එසේ නොකළොත් දැනට කෙරීගෙන යන කම්කරුවන් පුහුණු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලින්වත් කර්මාන්ත සම්බන්ධ වැඩ පිළිවෙලින්වත් රටට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැති බව අපට අත්දැකීම් වලින් පෙනී ගොස් තිබෙනව. ඒ නිසා ඒ කාරණය ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු කිරීමට මා කල්පනා කරනවා.

අපේ ප්‍රදේශවල දැනට කිසිම කර්මාන්තයක් ආරම්භ වී නැහැ. අමු ද්‍රව්‍ය නොමැතිකම ආදී නොයෙක් ප්‍රශ්න උඩ එවැනි තත්ත්වයක් පවතිනවා විය හැකියි. උඩරට ප්‍රදේශවලින් නොයෙක් කර්මාන්ත සඳහා අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍ය ලබා ගත හැකි බව ගරු ඇමතිතුමා දන්න නිසා ඒවායින් ප්‍රයෝජන ගත හැකි අන්දමට යම් යම් කර්මාන්ත ඒ පළාත්වල ආරම්භ කිරීමේ ක්‍රියා මාර්ග ඇති කරන මෙන් ගරු ඇමති තුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනව. මේ රටේ තිබෙන අමු ද්‍රව්‍යවලින් කළ හැකි සමහර කර්මාන්ත තිබෙනව. පිටරටවලින් ගෙන්වා ගනු ලබන අමු ද්‍රව්‍යවලින් පමණක් පවත්වා ගෙන යනු ලබන කර්මාන්ත තිබෙනව. ඒ නිසා මේ රටේ ඇති අමු ද්‍රව්‍ය පාවිච්චි කරමින් පවත්වාගෙන යාහැකි කර්මාන්ත සම්බන්ධයෙන් වැඩි සැලකිල්ලක් සහ ප්‍රමුඛත්වයක් දැක්වීම වඩා හොඳය යනු මගේ පිළිගැනීමයි. එසේ කිරීම නිසා මේ රටේ නිෂ්පාදනය වන අමු ද්‍රව්‍ය ප්‍රයෝජනයට ගැනීමේ අවස්ථාවක් ලැබීමෙන්, අමු ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය කරන්නටත් සිදු වෙනව. අමු ද්‍රව්‍ය සඳහා පිටරටවලට යවන මුදල් මේ රටේ ඉතිරිකර ගන්නත් එයින් හැකි වෙනව. ඒ නිසා මේ රටේ අමු ද්‍රව්‍යවලින් හදන්න පුළුවන් දේවල් මේ රටේම හදන කර්මාන්ත සඳහා ප්‍රමුඛත්වය දීම යෝග්‍ය බවයි මගේ පිළිගැනීම. අනෙකුත් කර්මාන්තවලට තැනක් නැතැයි කරන තර්කයට මා එකඟ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ව. බී. එම්. සේරත් මයා.]

වන්නේ නැහැ. එක් අතකින් මේ රටේ ජනතාවට රක්ෂාවලේ ලැබෙන අතර, අනෙක් අතින්, පිටරටවල් කරා ඇදී යන මුදලින් යම්කිසි ප්‍රමාණයක් මේ රටේම තර කර ගන්නත් පුළුවන් වන බව කල්පනා කළ යුතුයි. පිටරටවලට ඇදී යන ප්‍රමාණය කියකින් හෝ අඩු වීම බොහොම වැදගත් කාරණයක්. සමහර විට ඒ අඩු වීම 75කින්, 50කින් හෝ 25කින් අඩුවීමක් වෙන්නත් පුළුවනි. මොන ක්‍රමයකින් හෝ අපේ ආර්ථික තත්ත්වය නගාලීමට හැකි වන නිසා, විදේශීය විනිමයක් නොලැබෙන බවට කරන තර්ක පිළිගන්න පුළුවන් කමක් අපට නැහැ. මේ රටේ කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධයෙන් ඉදිරි කාලයේ දී මීට වැඩි සැලකිල්ලක් දැක්වන්න ඕනැ. ඒ සඳහා කාලය දැන් එළඹ තිබෙනවය කියන එකයි, මගේ විශ්වාසය.

ලී කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් විශේෂ දෙයක් පෙන්වා දෙන්න මා කැමතියි. ලී සැපයීම සඳහා මා හිතන්නේ ලී ඉරීමේ කර්මාන්තය ආණ්ඩුවේ කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් කරගෙන යනවය කියයි. වඩු කර්මාන්ත සංයුක්ත මණ්ඩලයෙන් ලැබෙන ලොකුම පැමිණිල්ල නම් කලට වේලාවට ලී නොලැබීමයි. ඒ නිසා එහි වඩු වැඩෙහි යෙදෙන්නන්ට ගෙවන වැටුප් ප්‍රමාණයට සැහෙන තරම් වැඩ කරවා ගැනීමට අපහසු තත්ත්වයක් ඇති වෙනව. වැඩෙහි යෙදී නොසිටියත් වඩුවන්ට සැනසිලියක වැටුප් හැටියට හෝ යම් මුදලක් ගෙවන්න සිදු වෙනව, ඔවුන්ගේ ජීවත් වීම සඳහා. වනාන්තරවල ඕනෑ තරම් ලී තිබෙනව. ඒවා කලට වේලාවට ඉරා සැහෙන තරම් ලී සැපයීමට පුළුවනිම ඇති කරගත යුතුයි. එහෙත් වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නිකරුණේ කැලෑ කපා ලී කඳන් පුළුස්සා දමනව. වඩු සංයුක්ත මණ්ඩලයටත් වෙනත් ආයතන වලටත් ලී ඉරන මධ්‍යස්ථානවලින් ලී ලැබෙන්නේ නැහැ. එය ලොකු අඩුපාඩුවක්. ලී වලින් සවයංපෝෂිත භාවයක් ඇති කර ගැනීමට ක්‍රියා මාර්ගයක් ආරම්භ කළ යුතුව තිබෙනව. එහෙම නැත්නම් කාර්මිකයින්ට හරියාකාර කර්මාන්ත ශාලාවල වැඩ කරගෙන යාමට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා කර්මාන්තවල ඒකාබද්ධතාවක් ඇති කිරීමට උත්සාහයක්

ගන්න ලෙස ගරා ඇමතීමුණිගෙන් ඉල්ලමින්, සුළු කර්මාන්තත්, මහ කර්මාන්තත් අතර සම්බන්ධතාවක් ඇති කරගෙන මේ රටේ කර්මාන්තවල දියුණුව මීට වඩා උසස් තත්ත්වයකට පත් කිරීමට නව ආණ්ඩුවට ශක්තිය ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනව.

වෛද්‍යාචාර්ය ඒ. රත්නපාල (පත් කරන ලද මන්ත්‍රී)

(வைத்திய கலாநிதி ஏ. ரத்னபால—நியமன அங்கத்தவர்)

(Dr. A. Ratnapala—Appointed Member)

We find that a sum of about Rs. 112 million has been set apart for various industries like the textile corporation, the cement corporation and others. I do not propose to speak about all these corporations, but there are some facts in regard to the Eastern Paper Mills Corporation that I would like to place for the consideration of the Hon. Minister of Industries.

You will remember that some time ago I asked several questions in this House regarding the Paper Mills Corporation. The Answers given were not quite satisfactory.

In the Estimates for 1965-66 a sum of Rs. 5,783,000 has been set apart for the work of the Paper Mills Corporation. This is one of the finest industries that we have got. The original intention was to supply all the paper that was necessary for our use, namely, printing paper for textbooks, gazettes, telephone directories and government publications; writing paper for exercise books, letter pads, et cetera; typewriting paper for all office work; duplicating paper for use on duplicating machines; and Kraft paper for paper bags for packing cement, poultry foods, et cetera.

The intention was to supply the great demand for paper in this country, but unfortunately the corporation has not fulfilled what was expected of it.

At this stage I must say that this industry was started by the U.N.P. Government. It was set up in 1952

விசேஷத் தலைப்பில் பதவி, 1965-66

—காரக வகை

by the U.N.P. Government and the Minister of Industries at the time was Mr. G. G. Ponnambalam, the present Member for Jaffna.

அவர்கள் உன். எம். பெரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

He is the man who created the mess.

வேலாநிதி எ. ரத்னபால

(வைத்திய கலாநிதி எ. ரத்னபால)

(Dr. A. Ratnapala)

At the Industrial Exhibition which came to an end some time early this year, the work of the Eastern Paper Mills Corporation was shown and a leaflet was distributed among the visitors, but there was nothing mentioned in the leaflet as to who started this industry. That is indeed a very sad state of affairs. Even the previous Government does not claim that it started the Paper Mills Corporation. In spite of that, there was no reference in that leaflet distributed at the Industrial Exhibition to the fact that the Paper Mills Corporation was started by a previous U.N.P. Government in 1952.

For the purpose of manufacturing the paper I mentioned, construction of the factory was handed over to a German firm. The idea was that they should provide a fully equipped factory for the production of all the paper necessary in this country. For this purpose the raw material necessary in this country was to be used, except for 30 per cent. of the fibre pulp which was to be imported. The other 70 per cent. was to be obtained from paddy straw and iluk grass.

Now, Sir, paddy straw is available everywhere. I do not know whether there should be any difficulty in obtaining the necessary paddy straw. If a simple notification is published that so much would be paid for a ton of paddy straw brought to the factory, I think, there would be enough paddy straw for the purpose of paper production.

In the case of iluk grass, we find that in 1959-60 there has been a loss. I cannot understand why we should farm iluk grass which is available in plenty. The corporation need only ask that they be supplied with iluk grass and it would be brought to its very door. Therefore, you will see that all the raw material necessary for the production of paper can be obtained in this country; it is available here.

Chlorine is also necessary for the production of paper and that is provided by the Paranthan Chemicals Corporation. The mill also uses Boralesgamuwa china clay. The current necessary is supplied by the Gal-Oya Development Board. So you can find all the raw material necessary in this country except for that small quantity of imported fibre pulp.

Production started in October 1956, but the output was poor, and by 1958 it was able to produce only 3,024 tons. Of course, there have been several reasons for this. There were the civil disturbances, the drought, and so on. But I should say it was mainly due to inefficiency.

In 1959 the board appointed a Canadian firm of consultants, Messrs. Samuel International, and they were asked to study this question and make a report as to what should be done to improve matters. They suggested certain improvements and a re-organization of the entire administration. After that production seems to have improved a little. Yet the yearly target of 9,000 tons could not be achieved. Production for the years 1961, 1962 and 1963 was 5,500, 4,691 and 5,143 tons respectively.

ஆ. எ. 11.30

With regard to writing paper, only about one-third of the country's needs are supplied by the corporation. Instead of using 70 per cent. local raw material and 30 per cent. imported raw material, as originally planned, the corporation is now using 70 per cent. imported raw material and only 30 per cent local raw material!

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යවරයා ඒ. රත්නපාල]

An exercise book making machine was imported and installed in 1962. This cost Rs. 500,000, and is capable of producing 6,000 finished exercise books per hour. The actual production is 3,500 unfinished exercise books. The reason given for this is not at all satisfactory, the reason being that the machine is not worked to full capacity because there are 13 other exercise book manufacturers who would be adversely affected if that were done. I do not accept that as the reason; I would say that it is due to inefficiency. Apart from that, this machine had gone out of order, and they were unable to repair it for some time. That, I believe, is one of the reasons for the shortfall in production.

The corporation manufactures only a small quantity of exercise books needed by the country; the rest is manufactured by private manufacturers to whom the corporation supplies the necessary paper. The corporation sells its exercise books at the rate of Rs. 16.55 per gross, whereas the private manufacturers, who get their paper from the corporation, sell their exercise books at Rs. 16.50 a gross, that is five cents less. I do not know why this should be so. Earlier the corporation was expected to produce all the exercise books required by the country, and any excess was to be exported to other countries like Burma. Along with private manufacturers, the corporation should work at least two shifts, and then they would be able to supply the country all its requirements of exercise books and also be able to enter the export market.

As regards the various consultants whose services have been obtained, I feel there has been a good deal of unnecessary expenditure incurred on this account. Millions of rupees have been spent during the last so many years which I think was quite unnecessary. I shall give you some examples: they are, children's education expenses of the consultants in Ceylon, overseas correspondence

courses, travelling expenses including special trips, first-class air passage to and from their countries, all expenses of their dependants, and free furnished house with servants, and so on.

There is one Miss Baine, a graduate teacher in Canada, one of the dependants of an expert, who has been given a first-class round-the-world air ticket for her holidaying during the vacation, when our people are denied the facility of going on a pilgrimage to India! These matters should be investigated, and if the information I have given is correct I think it is high time that the administration took action.

Apart from the bungalow at Valaichchenai, with servants, air-conditioning and so on provided, there is another bungalow in Colombo for which a rental of Rs. 450 a month is paid, with a caretaker and all other amenities provided. But in spite of the fact that there is a bungalow in Colombo, they stay at the Galle Face Hotel, the bill for which for five days from 4.1.1964 to 8.1.1964 amounted to Rs. 1,103.70. Room and meals cost Rs. 940.90, taxi fare cost Rs. 81.50, tips amounted to Rs. 39.00 and laundry Rs. 42.30. Apart from all these fees, their income tax is paid, I understand, and also the wages of their servants.

Then there is another scandalous matter. In Colombo they have rented a portion of Millers' building at Rs. 13,250 a month. Partitioning this establishment had cost them Rs. 40,800, and besides that rates are paid at Rs. 5,887.50 per quarter, and electricity Rs. 1,319 approximately per month. The total monthly recurrent expenditure is Rs. 16,600. The Hon. Minister must find out whether such expenditure is justifiable. Formerly, when they occupied the premises opposite the Museum they paid only Rs. 1,300 for everything.

Then, Sir, the other matter is about the newsprint mill at Pattipola. The earlier suggestion was to have a newsprint mill at Pattipola to provide

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[හේමවන්ද සිරිසේන මයා.]

කර්මාන්තයක් ආරම්භ කිරීමට ඉදිරිපත් වුවත් පසු ගිය කාලයේදී ඔවුන්ට ඒ සඳහා අවස්ථාව නැතිව ගියා. මේ රටේ කර්මාන්ත හිමියන් යම් යම් අවස්ථාවලදී ඉදිරිපත් කරන ලද කාරණා ගැන සමහර විට සැලකිල්ලක් දැක්වුණේ නැහැ. කර්මාන්ත අංශයේ ඇති දුර්වලතා මගහරවා ගෙන මේ රටේ කර්මාන්ත සංවර්ධනය සඳහා පියවර ගැනීම අනාගත සෞභාග්‍යයට හේතුවක් බව කියන්නට කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ රටේ සිති කර්මාන්ත ශාලා දෙකක් තිබෙනවා. ඒ කර්මාන්ත ශාලා දෙකේ විශල සේවක පිරිසක් වැඩ කරනවා. නමුත් මේ රටට වුවමනා කරන සිති ප්‍රමාණයෙන් දහයෙන් එකක්වත් තවම මෙහි නිපදවන්නට බැහැ. මේ සිති කර්මාන්ත ශාලා අසල සන වනාන්තර තිබෙනවා. ඒවා එළි කොට උක් වගා කිරීමෙන් වැඩි වැඩියෙන් සිති නිපදවන්නට පුළුවනි. ඒ වගේම එවිට කම්කරුවන්ට රක්ෂාවක් ලැබෙනවා. ඒ නිසා මේ ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු වෙනවා නම් හොඳයි. ඒ වගේම උක් වැවීමට ගම්බද ගොවීන්ට ආධාර කිරීමේ ක්‍රමයක් ඇති කළහොත් එයින් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලැබෙනවා ඇති. ගොවීන්ට ජල පහසුකම් ඇති කර දෙමින් උක් සඳහා සහතික මිලක්ද දෙනවා නම් දැනට තිබෙන සිති කර්මාන්ත ශාලා දෙක සඳහා සැහෙන තරම් උක් ගස් සපයා ගන්නට පුළුවන් වේවි.

ගරු සභාපතිතුමනි, කඩදාසි කම්පනිය ගැන පත් කරන ලද මන්ත්‍රී වෛද්‍යාචාර්ය රත්නපාල විසින් විස්තර වශයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණා. මේ රටේ අපතේ යන පිදුරු, කඩදාසි සෑදීම සඳහා ප්‍රයෝජන ගන්නට පුළුවන්කම තිබෙන නිසා ඒ කර්මාන්තය අඩපණ වන්නට ඉඩ හැරීම සුදුසු නැහැ. ඒ කර්මාන්තය දියුණු කරන්නට වැඩ කරනවා ඇතැයි විශ්වාස කරනවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනකු විසින්ම සඳහන් කරන ලද නිසා කපු කර්මාන්තය ගැන වැඩිපුර යමක් කියන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. පසුගිය කාලයේ කුඩා කර්මාන්ත රාශියක දියුණුව ඇණ හිට තිබෙනවා. විනිමය ආදිය සඳහා ඉදිරි

පත් කරන ලද ඉල්ලුම් පත්‍ර රාශියක් ගැන සැලකිල්ලක් දක්වා නැහැ. නමුත් වර්තමාන ගරු ඇමතිතුමා ඒ කුඩා කර්මාන්ත ගැන සැලකිල්ලක් දක්වන බව දැන ගන්නට තිබෙනවා. මැහුම් කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින අය මහත් රාශියක් සිටිනවා. ඔවුන් බොහෝ දෙනෙකුට, අවශ්‍ය යන්ත්‍රෝපකරණ තිබියදීත්, වුවමනා කරන රෙදි ලබාගැනීමට පසසුකම් නැති නිසා රකෂාවක් කරමින් සිටි ඒ අයගේ රකෂා දැන් නැති වී තිබෙන බව මතක් කරන්න කැමතියි. මැහුම් කර්මාන්ත හිමියන්ට එය ඒකාධිකාරයක් කරගෙන යෑමට හැකිවන තරම් ප්‍රමාණයක් දී තිබෙන නිසා, ඔවුන්ට දැනට නියම කර තිබෙන පංගු ක්‍රමය අඩු කර හෝ අර කුඩා මැහුම් කර්මාන්ත හිමියන්ටත් රෙදි ලබා ගැනීමට ක්‍රමයක් ඇති කරන හැටියට ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

පූ. භා. 11.45

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් විශේෂයෙන් ම සඳහන් කළ යුතු කරුණක් තිබෙනවා. මේ කාරණය පසුගිය රජයේ අයවැය විවාද යටතේත් කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍ර සාකච්ඡා වෙද්දී මා විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ උඩරට ප්‍රදේශයේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය බොහෝ දුරට විසදී තිබුණු පෙට්ටි කර්මාන්තය ගැනයි. පොල් හා තේ පිටරට යැවීමට පාවිච්චි කරන පෙට්ටි නිපදවීමේ කර්මාන්තයක් උඩරට ප්‍රදේශවල තිබුණා. ඒ පෙට්ටි පිටරටින් ගෙන්වීම නිසා ඒ කර්මාන්තයට පහරක් වැදුණා. ඒ ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පරීක්ෂණයක් කර කැපු පොල් පිටරට පැවිමට ලංකාවේ නිපදවන පෙට්ටි සියයට 27 ක්වත් පාවිච්චි කිරීමට කලින් සිටි වෙළඳ ඇමති ටී. බී. ඉලංගරත්න මහතා පියවරක් ගත්තා. අභාග්‍යයකට මෙන් විදේශීය කොම්පැනිකාරයින්ගේ බලපෑම නිසාදෝ දෙපාර්තමේන්තුව ඒ ගැන සැලකිලිමත් නොවීම නිසා දෝ ඒ ප්‍රමාණයන් දැන් අඩු වී ගොස් තිබෙනවා. ඒ නිසා අද ඒ අයට රක්ෂා නැහැ. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ නිපදවන ද්‍රව්‍ය පිටරට පැවිමට පිටරටින් පෙට්ටි ගෙන්වීම පුදුමයට කරුණක්. වෙන රටවල් ඒ රටවල ද්‍රව්‍ය පිටරට යැවීමට පිටරටවලින් පෙට්ටි ගෙන්වනවාද කියා මා අහනවා. පිට රටකින් යම් ද්‍රව්‍යයක් මේ

රටට එවීමට ඔවුන් අපෙන් පෙට්ටි ඉල්ලන වාද කියා මා දැනගන්නට කැමතියි. තේ සහ කපාපු පොල් පිටරට යැවීමට අවශ්‍ය පෙට්ටි නිපදවා ගැනීමට අවශ්‍ය ලී ආදී ද්‍රව්‍යයන් අපේ රටේ තිබියදීත්, එමෙන්ම රැකිරක්ෂා හිඟයකුත් මේ රටේ තිබියදීත් පිටරටින් එවා ගන්නවා ගැනීම කණගාටු වට කරුණක්. ඒ නිසා තේ සහ පොල් පිටරට පැවීමට මේ රටේ නිපදවන පෙට්ටි පාවිච්චි කිරීමට බල කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ. සී. එස්. හමීඩ් මයා. (අකුරන දෙවන මන්ත්‍රී)

(ஐ.ஏ.பி. ஏ. எஸ். ஹமீத்—அக்குரானை ஆரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. A. C. S. Hameed—Second Akurana)

තමුත්තාන්සේ මහ ලොකුවට කපා කරන්නෙ පසුගිය රජයෙන් මොනවද කර තිබෙන්නෙ?

සේමවන්ද සිරිසේන මයා.

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

ඒ රජයෙන් ක්‍රියාත්මක නොකළ වැඩ කොටස මේ රජයෙන් ක්‍රියාත්මක කරාවිය කියන එකයි මගේ විශ්වාසය.

ගරු සභාපතිතුමනි, අවසාන වශයෙන් ගිනිපෙට්ටි කර්මාන්තය ගැන මා මතක් කරන්න ඕනෑ. මේ රටේ මේ ගිනිපෙට්ටි කර්මාන්තය අවුරුදු 40 ක් පමණ පැරණි එකක්. එහෙත්, මේ රටට වුවමනා කරන ගිනිපෙට්ටි නිපදවීමට කර්මාන්ත හිමිය යන්ට පුළුවන් වී නැහැ. එපමණක් නොවෙයි, ඒ නිපදවන ගිනිපෙට්ටි තුවුටුවක් වටින් තේ නැති, පාවිච්චි කරන්නට බැරි, තත්ත්වයේ ඒවායි. එය තමුත්තාන්සේත් පිළිගන්නවා ඇති. ඒ කර්මාන්තය හරියට කරගෙන යන්නේ නැහැ. ඒ නිසා තවත් ගිනිපෙට්ටි කර්මාන්ත කීපයක් ඇති කිරීමට ඉඩ දේය කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මට මතකයි, ගරු ඇමති තුමා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටියදී මේ රටේ ගිනිපෙට්ටි කර්මාන්තයේ තිබෙන දුර්වල කම් පෙන්වා දී හොඳ තත්ත්වයේ ගිනි

පෙට්ටි නිපදවන ලෙස ආණ්ඩුවට බල කර සිටියා. ඒ නිසා ගිනිපෙට්ටි කර්මාන්තයේ වැඩි දියුණුව සඳහා තවත් ගිනිපෙට්ටි කර්මාන්ත ශාලා එකක් දෙකක්වත් ඇති කිරීමට අනුබල දෙනවා ඇත කියා මා හිතනවා. මේ ගිනිපෙට්ටි කර්මාන්තය පිළිබඳව මා විශේෂයෙන් මතක් කළ යුත්තක් තිබෙනවා. ඉන්දියාවේ මේ විධියට සීමා කිරීමක් නැහැ. සිවකාසියෙහි ගිනිපෙට්ටි කර්මාන්ත මහ රාශියක් තිබෙනවා. එහි මේ කර්මාන්තය ගෙන යන්නේ හස්ථ කර්මාන්තයක් හැටියටයි. මා ඒ ගැන පරීක්ෂා කර බැලුවා. මගේ කොට්ඨාශයේ කීප දෙනෙක් මෙයට ඉදිරිපත් වී සිටිනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ සඳහා වුවමනා කරන්නේ යන්ත්‍ර කොටස් දෙකක් පමණයි. ගිනි පෙට්ටි සෑදීම සඳහා කඳන්වලින් පතුරු ලියවා ගැනීමට යන්ත්‍රයක් හා කුරු කපා ගැනීමට යන්ත්‍රයක් පමණයි. සියලුම වැඩ ගෙවල්වල කරන්න පුළුවන්. දිනකට ගිනි පෙට්ටි ග්‍රෝස් දෙතුන් සියයක් නිපදවන තත්ත්වයකට මෙය ගෙනෙන්නට පුළුවන්. එසේ කළොත් දහස් සංඛ්‍යාවකගේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳෙනවා. ගිනිපෙට්ටියේ මිල බහිනවා. තරඟයක් ඇති වෙනවා. එවිට හොඳ ගිනිපෙට්ටි නිපදවන කර්මාන්ත ශාලාවට හොඳ තැනක් ලැබෙනවා ඇති. හොඳ ගිනිපෙට්ටි නිපදවන්නට උනන්දුවක් නොගන්න කර්මාන්ත ශාලා හිමියන් ඔවුන්ගේ ගිනිපෙට්ටි වඩා හොඳ තත්ත්වයට ගෙනෙන්නට උත්සාහ කරනවා ඇති. එම නිසා මා කල්පනා කරනවා, ගිනිපෙට්ටි කර්මාන්තය පිළිබඳව විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වා තවත් කර්මාන්ත ශාලා කීපයක් ඇති කර, ඒවා අතර තරඟයක් ඇති කර, මේ රටට වුවමනා කරන ආකාරයට, මේ රටට පිරිමැසෙන ආකාරයට, පරිහෝගිකයාට ලාභයටත් පහසුවටත් ගිණිපෙට්ටි ලබා ගන්නට පුළුවන් වන ආකාරයට, ඒ කර්මාන්තය දියුණු කරයි කියා.

මා මීට වඩා යමක් මේ අවස්ථාවේදී කපා කරන්නට අදහස් කරන්නෙ නැහැ. අවසාන වශයෙන් කියන්නට තිබෙන්නෙ මේකයි. කිසියම් අවස්ථාවකදී කිසියම් කර්මාන්ත හිමියෙක් නැතහොත් යම්කිසි සමාගමක් යම්කිසි ඇමතිවරයෙක් ලඟට ගොස් කරුණු පහදා දී යම්කිසි කර්මාන්තයක් සඳහා උපයෝ ආධාර ඉල්ලා සිටියොත්,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කරක සභාව

දෙපාර්තමේන්තුව මගින් හෝ ධීවර සංස්ථාව මගින් හෝ ණය පහසුකම් සලසා දී ආධාර කිරීමත් ඉතාමත් අවශ්‍ය කරණයක්. එසේ ආධාර කළොත් ඒ ප්‍රදේශ වලින්ම ලංකාවට වුවමනා මාලු ප්‍රමාණය සපයන්න පුළුවන්.

ගරු සභාපතිතුමනි, අද රැකිරණ ප්‍රශ්නය ඉතාමත් උග්‍ර තත්ත්වයක පවතින බව තමුන් තාන්සේ පිළිගන්නවා. මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ ගඩොල්, උළු, මැටි පයිප්ප ආදිය සෑදීමට ඉතාමත් සුදුසු මැටි තිබෙන ප්‍රදේශ දෙකක් තිබෙනවා. අළුත්මය, ගෝනපිනුවල, කරන් දෙනිය ඒ ප්‍රදේශයි. මේ මැටි සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණ පවත්වා තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ප්‍රදේශයේ උළු ගඩොල්, මැටි පයිප්ප ආදිය සෑදන කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවනවා නම් රටට අවශ්‍ය ඒ ද්‍රව්‍ය පහසු මිලට ලබා ගැනීමට පුළුවන් වෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, එයින් රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නයත් තරමක් දුරට විසඳා ගැනීමට පුළුවන් වෙනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, අද ඒ ප්‍රදේශයේ ගඩොල් 1,000 ක මිල රුපියල් 90 ක් 100 ක් වෙනවා. ඒ මක් නිසාද? ගඩොල් කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින දුප්පත් උදවිය පැරණි ක්‍රමයටම ඉතා වෙහෙස මහන්සි වෙමින් ඉතා අඩු වශයෙන් ගඩොල් නිෂ්පාදනය කරන නිසයි. ගඩොල් කර්මාන්තය දියුණු කිරීමට නවීන විධියට කර්මාන්ත ශාලාවක් තනා ඒ අයට ආධාර උපකාර කරනවා නම් මීට වඩා ඉතාමත් පහසු මිලකට මහජනතාවට පමණක් නොවෙයි, රජයේ කටයුතුවලටත් වුවමනා ගඩොල් ලබාගන්න පුළුවන්.

ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයේ මිටියාගොඩ ප්‍රදේශයේ පිහිටි කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවිය යුතුය කියා මා මේ ගරු සභාවට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. කර්මාන්ත හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා ඒ අවස්ථාවේදී කියා සිටියේ මිටියාගොඩ පිහිටි මැටි ඒ තරම් සුදුසු නැත, බොරලැස් ගමුවේ වුවමනාවට වඩා පිහිටි මැටි තිබෙන නිසා තවත් පිහිටි කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවීම අනවශ්‍ය කියයි. ඒ සමගම ගරු ඇමතිතුමාට මතක ඇති, මා එසේ නම් මැටි පයිප්ප සෑදීමේ කර්මාන්ත ශාලාවක් වත් ඒ ප්‍රදේශයේ

පිහිටුවන ලෙස ඉල්ලා සිටි බව. “සෝල් ග්ලේස්ඩ් පයිප්ප්” නම් ක්‍රමයක් අද ලෝකයේ වාරිමාර්ග ක්‍රමවල භාවිතා කරනවා. ඒ පයිප්ප තැනීම තවමත් මේ රටේ ආරම්භ කර නැහැ. ඒ නිසා මිටියාගොඩ ප්‍රදේශයේ ඒ පයිප්ප නිෂ්පාදනය කරන කර්මාන්ත ශාලාවක් ඉක්මණින්ම පිහිටුවීමට කටයුතු කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. එයින් මේ රට ඒ ග්ලේස්ඩ් පයිප්පවලින් ස්වයංපෝෂිත වෙනවා පමණක් නොවෙයි රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නයත් තරමක් දුරට විසඳා ගැනීමට පුළුවන් වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, බණ්ඩාරනායක රජය අපේ ලුහු පොල් කට්ටත් තවටු කළා. 1956 ට පෙර එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩු කාලයේදී ජපන් රටට පවා ලුහු ශැවීමට පුළුවන් වන විධියට මේ රටේ ලුහු කර්මාන්තය දියුණු කිරීමට විධිවිධාන සලස්වා තිබුණා. නමුත් ඒ යුගයෙන් පසුව අපට සිද්ධ වුණා පිටරටින් පවා මේ රටට ලුහු ගෙන්වන්නට. එම නිසා ලංකාවේ ලුහු කර්මාන්තය දියුණු කර ඒ මගින් රටට අවශ්‍ය ලුහු ප්‍රමාණය නිෂ්පාදනය කිරීමට පමණක් නොවෙයි, පිටරට පැටවීමට ලුහු නිෂ්පාදනය කරන්නට කටයුතු කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, තුනී ලැලි කර්මාන්තය සම්බන්ධව මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුම කරුණු සඳහන් කරන්නට යෙදුණා. අපේ තේ ඇහිරීම සඳහා විශාල වශයෙන් ජපන් රටින් තේ පෙට්ටි ගෙන්වන්නට සිද්ධවී තිබෙනවා. දැනට පිහිටුවා තිබෙන තුනී ලැලි කර්මාන්ත ශාලාව වැඩි දියුණු කරනවා නම් මේ රටට වුවමනා කරන සම්පූර්ණ තේ පෙට්ටි ප්‍රමාණය මේ රටේම නිෂ්පාදනය කරගැනීමට පුළුවන් වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ.

රීලඟට, ගාල්ලේ සීමෙන්ති කර්මාන්ත ශාලා ශාඛාවක් පිහිටුවා තිබෙනවා. මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශය අසල අකුරල නම් ස්ථානයේ ඕනෑ තරම් හුණු ගල් ආදිය තිබෙනවා. මීට කලින් වතාවක ඒවා ගැන පරීක්ෂණ පවත්වා ඒ ප්‍රදේශයේ සීමෙන්ති කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවීමට කල්පනා කර තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා ඒ සම්බන්ධයෙන් තවදුරටත් සොයා බලනවා ඇත කියා මා විශ්වාස කරනවා. සීමෙන්ති

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යවෘත්තීය සඳ්ධාසේන]

කමින්තය තවතවත් වැඩි දියුණු කිරීමට ක්‍රියා කරන මෙන් මා ගැන ආමන්තූමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මීට වඩා දීර්ඝ වශයෙන් කපා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ. මේ කාරණා සම්බන්ධයෙන් ගැන ආමන්තූමාගේ අවධානය යොමු කර වන අතර, අපේ රටට වුවමනා දේ අපේ රටේම නිෂ්පාදනය කිරීමට එතුමා කටයුතු කරනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමින් මගේ කපාව අවසාන කරනවා.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(ති. ෬. ෨. ෪. ෫. ෬. ෭. ෮. ෯. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.)

(Mr. L. C. de Silva)

ගැන සභාපතිතුමනි, රටේ සංවර්ධනයට උපයෝගී කර ගන්නට හැකි බිවර කර්මාන්තයෙහි, මෙතෙක් ලැබී ඇති වර්ධනය ගැන අපට කිසිසේත්ම තෘප්තියට පැමිණෙන්න බැහැ. පසුගිය මුදල් වර්ෂය වෙනුවෙන් නිකුත් කර ඇති බිවර අධ්‍යක්ෂවරයාගේ පාලන වාර්තාව අනුව මේ රටේ මසුන් ඇල්ලීමේ ප්‍රමාණය වැඩි වී තිබෙන්නෙ සියයට හතරකින් පමණයි. මේ වාර්තාවෙම සඳහන් වෙනවා වැඩිම ප්‍රමාණයක් අසු වී තිබෙන්නෙ මාදුල්වලින් අල්ලන සාවාලයන්, බෝල්ලන්, හාල්මැස්සන් වැනි මසුන් බව. එමෙන්ම ලේමාලුන් ලොකු වර්ගයේ මසුන් වර්ග ඇල්ලීම සියයට 79 කින් පහත බැස ඇති බව සඳහන් වෙනව. මෙසේ පහත බැස තිබීමට ප්‍රධාන වශයෙන් හේතුව වී තිබෙන්නෙ, —බිවර අධ්‍යක්ෂවරයා මෙන්ම ගැන ආමන්තූමාන් පිළිගන්නව ඇති—ඒ සඳහා අවශ්‍ය ඇම් නැති වීමයි. ඒ වාගේම ලොකු මාලු ඇල්ලීමට අවශ්‍ය යාන්ත්‍රික බෝට්ටු ආදිය නැති කම නිසාත්, මේ වර්ගයේ මසුන් ඇල්ලීමේ ප්‍රමාණය පහත බැස තිබෙනව. ඇත්ත වශයෙන්ම පසුගිය වර්ෂ කීපය තුළ යාන්ත්‍රික බෝට්ටු බෙදා හැරීම මෙන්ම බෝට්ටුවලට පිටතින් යන්ත්‍ර සවි කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ද ආරම්භ කළා. ඒ සඳහා මෙතෙක් ගෙන ඇති පියවර කිසිසේත් ප්‍රමාණවත් නැහැ. දැන් පිටතින් යන්ත්‍ර සවි කර ඇති බෝට්ටු යාන්ත්‍රික බෝට්ටුවලට වඩා බිවරයන් අතර ජනප්‍රියව තිබෙනව. එම නිසා කුඩා යාන්ත්‍රික බෝට්ටු සපයා දීමට

නොහැකි නම් එතරම් විශාල වියදමක් දරන්නෙ නැතුව දැනට ජනප්‍රියව ඇති පිටතින් සවි කරන යන්ත්‍ර, මෙම බිවරයන්ට සපයා දීමට වැඩ පිළිවෙළක් යෙදීම වඩාත් හොඳ බව මතක් කරන්න කැමතියි.

දවල් 42

ඒ වාගේම මේ අවස්ථාවේ සඳහන් කළ තවත් කරුණක් තිබෙනව. එනම්, යාන්ත්‍රික බෝට්ටු සඳහා අවශ්‍ය අමතර කොටස් ගැනයි. අද මේ බිවරයන්ට ලොකු ප්‍රශ්නයක්ව තිබෙනව මෙම යන්ත්‍ර වලට අවශ්‍ය අමතර කොටස් ලබාගැනීම. අමතර කොටස් ලබාගැනීම සඳහා විශාල මුදලක් වැය කරන්න වී තිබෙනව. ඒ කොටස් ඒ තරම්ම මිල අධිකයි. සමහර කොටස් ලබාගන්න ඇත්තෙම නැහැ. එම නිසා මම යෝජනා කරනව අමතර කොටස් ගෙන්වීම දෙපාර්තමේන්තුව මගින්ම කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන ලෙස.

බිවර අධ්‍යක්ෂවරයාගේ වාර්තාව අනුව මම නියෝජනය කරන බලපිටියේ ප්‍රදේශයේ මසුන් ඇල්ලීමේ ප්‍රමාණය සියයට 70 කින් පහත බැස තිබෙනව. ඇත්ත වශයෙන්ම මගේ පිළිගැනීමේ හැටියට ඊටත් වඩා වැඩියි. මෙයට ප්‍රධාන හේතු කීපයක් තිබෙනව. ගැන සභාපතිතුමනි, අවුරුදු කීපයකට පෙර බලපිටියේ බිවර වරායක් නැතිම ආරම්භ කළා. නමුත් එම වරාය නැතිම සම්පූර්ණ නොකර අතරමඟ නවත්වා තිබෙනව. බිවර අධ්‍යක්ෂවරයාගේ වාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා, මුදල් යෝජනාවට ඇතුළත් නැති අමතර වැඩ කොටසක් බිවරයන් ඉල්ලා සිටින වග. මගේ දැනීමේ හැටියට බිවර ජනතාව හැම අවස්ථාවේම බලාපොරොත්තු වුණු බිවර වරාය සම්පූර්ණ කර නැහැ. කෙසේ වුවත්, බිවරයන් බලාපොරොත්තු වුණත් නැතත් අද ඔවුන්ට මුහුණ දීමට ඇත්තේ ඉතාමත් බැරෑරුම් තත්වයකටයි. දැනට මෙම වරායේ විශාල වැලි කන්දක් හැදීම නිසා ඔරු දියඹට යන්නට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනව. පසුගිය මාස කීපය තුළදී වැලි කන්දටත් බැම්මටත් අතර බෝට්ටු ගිරවීමෙන් බිවරයන් තුන් දෙනකුගේ ජීවිත නැති වුණා. එම නිසා මම ආමන්තූමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා අප්‍රමාදව

මේ වැලි කන්ද අස් කර දැමීමටත් වරාය බැම්ම දික් කිරීමටත් වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කරන ලෙස.

එපමණක් නොවෙයි, මේ බැම්මේ වැඩ නවත්වා තිබෙන අන්දමට රැළ පාර බැම්මේ වැදී ආපසු එන නිසා මාදැල් පලක් එහෙම් පිටින්ම අත්හැර දැමීමටවී තිබෙනව. මේ හේතුවෙන් මාදැල් එලීම, බලපිටියේ ප්‍රදේශයේ ධීවරයන් අත්හැර දමා තිබෙනව. එම නිසා මේ තත්ත්වය මග හැරීමට, ගරු ඇමතිතුමා ඉක්මනින්ම පියවරක් ගත යුතු බව පෙන්වා දෙන්න කැමතියි. ගරු සභා පතිතුමනි ධීවර අධ්‍යක්ෂවරයා හමු වී පෞද්ගලිකව මේ කාරණා පැහැදිලි කර දෙමින් වරද ඇති වී තිබීමට හේතුවක් ඉදිරිපත් කළා. එතුමා කීවා මෙය වරාය ඉංජිනේරු අංශය විසින් කළ යුතු වැඩකිය කියා, සාමාන්‍ය ධීවරයා සලකන්නේ මෙය ධීවර අංශය මගින් එහෙම නැත්නම් ආණ්ඩුවෙන් කළ යුතු වැඩක් හැටියටයි. කොහොම වුණත් ඒ උදවියගේ ජීවිකාව කර ගෙන යන්න අවස්ථාව සලසා දෙන්න ඕනෑ. ඒ උදවියගේ රක්ෂාව කරගෙන යාමට පහසු කම් සලසා දීම තමුන් නාත්සේගේ යුතු කමක් බව පිළිගන්නව ඇති.

තවත් ප්‍රශ්නයක් හැටියට තිබෙන්නේ ධීවර ඔරුවලට ලී සපයා දීමේ ප්‍රශ්නයයි. කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ධීවර ඔරුවලට අවශ්‍ය ලී සපයා දීමේ පහසු ක්‍රමයක් ආරම්භ කර තිබෙනව. අද මේක කෙටිගෙන යන ක්‍රමය කිසිසේත් සතුටුදායක නැහැ. ඔරුවලට දැව දීමට කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුව මැලී වන බව අපට පෙනෙනව. දැව දෙන ලෙස ධීවර දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නිර්දේශ කළ පසුත් කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඒ දැව ලබා ගැනීමට නොයෙක් අවහිරකම් ඇති වෙනව. කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ධීවරයන්ට ගස් දෙන්න කැලේ ඉතාමත් දුෂ්කර ප්‍රදේශවලින්. ඒ නිසා ඒ ප්‍රදේශ වල සිට ගහක් ඇදගෙන ඇවිත් ඔරුවක් තනා ගැනීම ඉතාමත් අමාරු කාර්යයක් වෙනව. ඔරුවලට සුදුසු දැව සියල්ලම ධීවර දෙපාර්තමේන්තුව කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලබා ගෙන ධීවර

දෙපාර්තමේන්තු මගින් ඒවා ධීවරයන්ට බෙදාහැරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළ යුතු බව මම යෝජනා කරන්න කැමතියි.

බෝට්ටු දීමේ ක්‍රමය ගැනත් වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. කුසපත් ඇදීමෙන් බෝට්ටුවලට අයිතිකරුවන් වූ නමුත් තවම බෝට්ටු ලැබී නැති 8 දෙනෙක් මගේ කොට්ඨාශයේ ඉන්නව. අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ ඒ අය බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්නව. කුසපත් ඇද බෝට්ටු දීමට නියම කළ පසු අප්‍රමාදව බෝට්ටු දීමට වැඩ පිළිවෙලක් සුදුනම් කළ යුතු බව මම කියන්න කැමතියි. ඇත්ත වශයෙන්ම බෝට්ටුව සුදුනම් වුනට පසුවයි, කුසපත් අදින්නට ඕනෑ. බෝට්ටු දීමේදී දෙපාර්තමේන්තුවේ නොයෙකුත් අක්‍රමිකතා සිදු වන බව දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනව. ධීවර දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රාදේශීය නිලධාරීන් පහාව ලබා ගැනීමට තැත් කරමින් බෝට්ටු දීම ප්‍රමාද කරන බවටත්, පහාව පිට බෝට්ටු දෙන බවටත් අපට චෝදනා ලැබී තිබෙනව. ඒ චෝදනා ඇත්තද, නැත්තද කියන්නට දන්නේ නැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන් මම ගරු ඇමති තුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කරනව.

ඊළඟ ප්‍රශ්නය නම් ධීවරයන්ගේ නිවාස පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. මේ වර වැය ශීඝ්‍රය යටතේ ධීවර නිවාස වෙනුවෙන් වෙන් කර තිබෙන්නේ රුපියල් ලක්ෂ 7 ක් පමණයි. ඒ ගැන මම ඉතාමත්ම කනගාටු වෙනව. මේ රටේ ජනතාවගෙන් ඉතාමත්ම දුඛිත ජීවිත ගත කරන්නේ ධීවරයන් බව තමුන් නාත්සේ පිළිගන්නව ඇති. අම්බලන්ගොඩ මන්ත්‍රීතුමන්, දෙවිනුවර මන්ත්‍රීතුමාත් මේ කාරණය පෙන්වා දුන්න. මා නියෝජනය කරන බලපිටිය කොට්ඨාශයේ දූවේ මෝදර ධීවර නිවාස ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට මුදල් වෙන් කර තිබුනත් ඉඩම් අත්පත් කර ගැනීමේ ප්‍රමාදය නිසා එය තවම ඇණ හිට තිබෙනව. ඉඩම් අත්පත් කර ගැනීමේ කටයුතු ප්‍රමාද වීම ගැන ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමාට දොස් කිව්වම, ඉඩම් ඇමතිතුමාට මඩ ගසනවය කියා රත්ගම මන්ත්‍රීතුමා කීව. ධීවර කාර්මිකයන් සඳහා නිවාස සෑදීම ප්‍රමාද වී තිබෙන්නේ ඉඩම් අත්පත්කර ගැනීමේ ප්‍රමාදය නිසා බව ධීවර අධ්‍යක්ෂ තුමාගේ වාර්තාවෙන් පෙනෙනව. දූවේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[එල්. සී. ද සිල්වා මයා.]

මෝදර බිවර නිවාස ක්‍රමයන් කෙසේ හෝ මේ අවුරුද්දේදී අවසාන කරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

බලපිටියේ බිවර වරාය සඳහා අයිස් සෑදීමේ කමින්න ශාලාවක් ඇති කිරීමට අක්කර එකහමාරක ඉඩමක් වෙන් කර තිබෙනවා. මේ කර්මාන්ත ශාලාව ඉක්මනින්ම සෑදීමට වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ නොකළොත් ඒ පළාතේ කීප දෙනකු විසින් ඒ ඉඩම බලහත්කාරයෙන් අල්ල ගන්නවට මට කිසිම සැකයක් නැහැ. තමුත්තාත් සේගේ යෝජනා ක්‍රමය අනුව බලපිටියේ බිවර වරාය ගොඩනැගූ පසු, සැහෙන බෝට්ටු ප්‍රමාණයක් එහි පැමිණීමෙන් මසුන් සැහෙන ප්‍රමාණයක් ලැබෙන ස්ථානයක් බවට එය පත් වෙනවා. ඒ නිසා අයිස් කර්මාන්ත ශාලාව සෑදීමේ වැඩ ඉක්මනින්ම ආරම්භ කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, බිවරයන්ට වන ආපදාවන් සඳහා මුළු අවුරුද්දටම වෙන් කර තිබෙන්නේ රුපියල් 22,000 යි. බිවරයන්ට වන ආපදාවන් සඳහා වන්දි ගෙවීම පිණිස යම් කිසි මුදලක් වෙන් කිරීමේ පුරුද්ද ඇති කර ගන්නේ දෙවිනුවර මන්ත්‍රීතුමා බිවර ඇමති වශයෙන් සිටි කාලයේදීය. මගේ කොට්ඨාශයේ බිවරයන් කීප දෙනකුට මඩ කලපුවේදී සිදු වූ ආපදාවන් ගැන බිවර අධ්‍යක්ෂතුමාටත්, ගරු ඇමතිතුමාටත් මම දැනටම කරුණු ඉදිරිපත් කරල තියෙනවා. ඒ බිවරයන්ගේ අලාභය පමණක් රුපියල් 20,000 කට අධිකයි. ඒ නිසා මේ ආපදා ආධාර මුදල කිසිසේත් සැහෙන්නේ නැති බව මම මතක් කරන්නට කැමතියි.

බිවරයන්ට දෙන ලද බෝට්ටු සඳහා ගෙවිය යුතු කොටස් මුදල් ගෙවීම ප්‍රමාද වූනොත් ඒ බෝට්ටු තහනම් කිරීම සඳහා තමුත්තාත් සේගේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ රුපියල් 2,000 ක් වෙන් කර තියෙනවා. පසුගිය වර්ෂයේ මේ සඳහා වියදම් කරල තියෙන්නේ රුපියල් 344 යි. මේ වර්ෂයේ රුපියල් 2,000 ක් වෙන් කරල සමහර විට තමුත්තාත් සෙල බලාපොරොත්තු වෙනවා ඇති ඒ බෝට්ටු සියල්ලම තහනම් කිරීමට. බෝට්ටු තහනම් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙල සම්පූර්ණ අයුක්තියක් බව මම ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා. නොයෙක් කරදර නිසා බිවරයන්ට මෙම කොටස් මුදල් හරියාකාර ගෙවා ගන්නට බැරි අවස්ථා

ඇති වෙනවා. එම නිසා බිවරයන්ට දී තිබෙන බෝට්ටු මොනම කරුණක් නිසා වත් තහනම් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ නොකරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. බිවරයන්ට ආදායම් ලැබෙන කාලවලදී, ප්‍රාදේශීය නිලධාරීන් උනන්දු කරවා ඔවුන් මගින් කොටස් මුදල් අයකර ගැනීමට කිසියම් වැඩ පිළිවෙලක් යොදනවා මිස බෝට්ටු තහනම් කිරීමෙන් නොකරන හැටියට මම විශේෂයෙන්ම ඉල්ලා සිටිනවා.

නැගෙනහිර වෙරළට වරින් වර යන බිවර කාර්මිකයන්ට නොයෙක් කරදරවලට මුහුණ පෑමට සිදු වී තිබෙනවා. පාන රටින්—දකුණු පළාතෙන්—යන බිවර කාර්මිකයන්ට මුහුණ පාන්නට සිදුවන ප්‍රශ්න අතරින් පළමුවැනි එක වාඩි ප්‍රශ්නයයි. පොල් අතු සෙවිලි කළ වාඩි ඉක්මණින් ගිනි ගැනීම ආදී ආපදාවලට භාජන වෙනවා. ඒ ප්‍රදේශයට අවුරුදුපතා බිවර කාර්මිකයන් විශාල සංඛ්‍යාවක් යන නිසා එහි නාවකාලික වාඩි පෙළක් සාදා ඔවුන් එහි යන කාලවලදී ඔවුන්ට ඒවා සාමාන්‍ය බද්දකට දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

නියමිත වේලාව අවසානයයි.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(திரு. எஸ். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

ගරු සභාපතිතුමනි, බිවරයන් සිටින ප්‍රදේශයක් නියෝජනය කරන මට බිවරයින් වෙනුවෙන් කපා කිරීමට තව විනාඩි 5 ක් වත් දෙන මෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

බොහොම කණගාටුයි. විනාඩි 5 ක් දෙන්න බෑ.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(திரு. எஸ். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඇත්ත වශයෙන්ම මා විසින් සඳහන් කරන්නට යෙදුණේ ඉතාමත් වැදගත් කරුණු කීපයක් නිසා

ඒවා කෙරෙහි ගරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කරුණු ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා.

අවසාන වශයෙන් තව එක කරුණක් පමණයි මා සඳහන් කරන්නේ. අම්බලන් ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මෙන් මා ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගෙන් අලුත් කර්මාන්ත ඉල්ලන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැ. ඒ මක්නිසාදයත්, දැන් මා නියෝජනය කරන ආසනයන් අම්බලන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා නියෝජනය කරන ආසනයන් වරක් කර්මාන්ත ඇමතිවරයෙක්ම නියෝජනය කළා. අලුත් කර්මාන්ත ඇති කිරීමට පුළුවන්කමක් තිබුණානම් ඒ ඇමතිතුමාම ඒ අවස්ථාවේදී ඒ කටයුත්ත කරන වාට කිසිම සැකයක් නැ.

අම්බලන් ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමාද කීවාක් මෙන්, මාක්ස්වාදීන්ගේ බෙල්ල මිලිකීමට ගරු ඇමතිතුමා ගත කරන්නට බලාපොරොත්තු වන කාලය තව තවත් වැඩියෙන් මාඑන්ගේ බෙල්ල මිලිකීමට යොදන ලෙස එතුමාගෙන් ඉල්ලමින් තමුන්තාන්සේට ස්තුති කරමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

එම්. අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා. (බෙරුවල)
(ති.රු. எம். அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்—
பேருவலை)
(Mr. M. Abdul Bakeer Markar—Beruwala)

Mr. Chairman, I hail from a fishing area myself and I have a few comments to make on this occasion.

First of all I must say, although some of my Friends on this side may not agree with me, that I am grateful to my predecessor, the former Member for Beruwala, for the initiative he had taken and his efforts to have a fisheries harbour set up in Beruwala. I am grateful not only to my predecessor but also to the former Government for that reason.

Work on this fisheries harbour is in progress, but I am afraid that the snail's pace at which it is going on will not enable us to see the completion of the scheme before long. I hope that the department will set the machinery moving in order that the harbour may start to function without delay.

There is also the fact that the personnel in charge of this scheme are not of the desirable type. The men who are stationed there are concerned more about politics than about their work. I should like to draw the attention of the Hon. Minister to this aspect.

I have a request to make. I ask the Hon. Minister to see that this harbour is developed and made a grade two harbour so that in addition to the development of the fishing industry the development of connected industries may also take place in that area.

Having disposed of that matter, I think it is now my duty to make some comments about the lot of the fisherfolk. Hon. Members have spoken much about the distribution of mechanized boats. I know that in the distribution of these mechanized boats everything has not been above board. There were lotteries and names were drawn but—I do not know whether it was as a result of accidents or deliberate scheming or by the use of other methods—some of the people who obtained boats during the time of the former Government were people who were really moving with the Member for that area. I know of a case where three brothers got boats ; two others, who were their brothers-in-law, also got boats. On the other hand, the real fishermen, the men who had carried on this trade for generations, were overlooked. Some of them are in the ranks of the unemployed, having no means to pursue their vocation.

අ. සා. 12.15

In those areas the *oruwa* was the vehicle used for fishing, but after the introduction of the mechanized boat the *oruwa* was given up, and people now depend on the mechanized boat. I must bring to the notice of the Hon. Minister the fact that, unfortunately, a new class of *mudalalis* is being created. The man who owns a fishing boat employs others, appropriates half the profit to himself, and uses the balance half to meet the expenses and to pay his employees on the boat. A situation where one man

[එම්. අබ්දුල් බකීර් මහර් මයා.]

enriches himself after having obtained a boat from Government and where those who work under him are allowed to starve or earn a meagre living, is unreasonable and unjust. It will be a good thing if some arrangement can be made. For instance, co-operative societies can be organized and the boats given to those societies, and the profits earned can be distributed among these people after paying off the instalments, after making good the depreciation, and after attending to the other requirements. That is one way by which the scheme can be profitably worked.

In fact, I know that in my own area there are boats issued to certain fishermen but moneys ranging between Rs. 7,000 and Rs. 15,000 are due from those people who have been allotted those fishing boats. I do not know whether that was due to the inefficiency of the officers concerned or for any other reason, but that is exactly the state of affairs.

Therefore some method must be devised by which the boats could be allotted for use by the fishermen and the profits could be shared by those people who do the fishing, instead of being taken by the owner of the boat who, once he is given the boat, sticks at home, employs other people and gives them only an infinitesimal share of the profits. That has to be looked into.

Then there is another matter to which I would draw the attention of the Hon. Minister. Now we are anxious to get the unemployed educated youth into some sort of occupation or give them a leg up by which they can start a trade of their own. We are quite happy that the National Government in matters like the distribution of land and the cultivation of food are encouraging them, giving them assistance, training and all their other requirements. Something similar must be organized so that unemployed youths might take to the fishing industry as well.

I know in my area people take to fishing. It goes from father to son

by inheritance. Therefore, if we can only get some of the S. S. C. qualified youths and give them the necessary training in the handling of mechanized boats and also in deep sea fishing, provide them the equipment, boats and so on and help them to get themselves organized into societies, as we are doing in the case of young farmers' clubs, we could get very good results. I commend this suggestion to the Hon. Minister.

Then again you know that in my area members of the Muslim and Sinhalese communities take to fishing. They are living amidst filth and squalor. They have no proper housing facilities. They are just along the seashore and undergoing all sorts of sufferings. I think it is the duty of the Government and the Hon. Minister to see that some housing scheme is provided for them so that they could lead a respectable life. They are people who get to the sea early in the morning and come back in the night, and if they cannot find a comfortable bed to sleep in, their lot would be a very unhappy one.

I commend these matters to the Hon. Minister and I hope the department will take whatever action is possible in order to see that the fishermen's lot is improved.

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රී. ඉයාකොඩි)

(Mr. Jayakody)

සභාපතිතුමනි, මිනිත්තු 10ක් ඇතුළත කියා නිම කළ නොහැකි, කිය යුතු කරුණු බොහෝම තිබෙනවා. මේ මොහොතේදී කර්මාන්ත ඇමතිතුමා, සභාව තුළ නැති වුණත් මා ඉදිරිපත් කරන කරුණුවලට එතුමාගේ අවධානය යොමු වෙනවා ඇත කියා මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. මූල සිටම සටන්කාමිත්වයක් ඇතිව මහත් පරිශ්‍රමයක් දරමින් කම්කරුවන්ගේ බල මහිමයෙන් තමාගේ දේශපාලන ජීවිතය හරිහස්සාගත් කෙනෙක් හැටියට, එතුමා ගේ මේ පශ්චිම කාල පරිච්ඡේදය තුළ— එතුමා, ධනේශ්වර කණ්ඩායම්වලට හේත්තු වුණත්, ධනපති බලයක් කොසි තුරුම දුරට මේ රටේ පවත්වාගෙන යන්න

මිත්‍ය කියන හැඟීමක් එතුමා තුළ තිබුණත්—එතුමාගේ මුල් උදව්කාර කොටස වෙනුවෙන් එතුමා විශේෂ වරප්‍රසාද දේවිය කියා මම විශ්වාස කරනවා.

මා මෙහි සදහන් කිරීමට යන කාරණය පිළිබඳ කරුණු පසු ගිය රජයටත් ඉදිරිපත් කළා. එවකට සිටි කම්කරු ඇමතිතුමා ඒ සම්බන්ධයෙන් සැහෙන දුරට කටයුතු කරගෙන ගියා. ඒ කාරණය නම්, රටක නිෂ්පාදන ශක්තිය ධනය පමණක්ම යොදවා වැඩ කරන්නට පුළුවන් කියා අපි විශ්වාස කරන්නේ නැති බවයි. ධනෝශ්වර ක්‍රමය යටතේ ධනය පමණක් යෙදවීමෙන් කම්කරුවන්ගේ නොහොත් වැඩ කරන ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ආදිය නොබලා කම්කරුවන්ගේ සහයෝගය නැතිව, කොටස් කාරයන්ගේ ධනය පමණක් ආරක්ෂා කරගෙන නිෂ්පාදන ශක්තිය දියුණු කිරීමේ කායනීය අපේ රටේ පමණක් නොවෙයි, සමාජවාදී හැඩගැස්වීම කින් නැගිගෙන එන ලෝකයේ වෙන කොයිම රටකවත් කිරීමට පුළුවන් වේය කියා අපට විශ්වාස කරන්න බැහැ.

අපි පසු ගිය ආණ්ඩුවට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා, රජයේයයි කියා අයිතිවාසිකම් කිය හැකි සෑම සංස්ථාවකම, රජය විසින් අනුමත කර තිබෙන සෑම කමිණිත්ත ආයතනයකම අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලවලට ඒ ඒ සංස්ථා සහ ආයතනවල සේවය කරන කම්කරුවෙක් බැගින් පත් කළ යුතුය කියා. ඒ අවස්ථාවේදී යම් යම් අඩුපාඩුකම් නිසා, නීති රීති පිළියෙල කර ගැනීමේ ප්‍රමාදයන් නිසා ඒ කායනීය ඉෂ්ට කර ගැනීමට පුළුවන් වුණේ නැහැ. එම නිසා මම විශ්වාස කරනවා මේ ඇමතිතුමා ඒ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව සිත යොමු කරාවිය කියා.

ඒ මන්ද? ගරු ඇමතිතුමා පිළිගන්න වා ඇති, පසු ගිය වකවානුවේදී ජාතික පේසකර්මාන්ත සංස්ථාවේ ඇතිවුණ වැඩ වර්ජනය සියයට සියයක්ම සාධාරණ වැඩ වර්ජනයක්ය කියා තීරණය කිරීමට එහි අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට සිද්ධ වුණ බව. ඒ මොකද? ජාතික පේසකර්මාන්ත සංස්ථාවේ සිටි කම්කරුවන් සියලු දෙනෙක්ම වාගේ අප්පදොරේ මහත්මයා යටතේ එක්තරා කොමිසමක් ඉල්ලුව. ඒ කොමිස මේ නිර්දේශ අනුව ඒ කම්කරුවන් සදහා එක්තරා පඩි ක්‍රමයක් දීමේ වැඩ පිලි

වෙලක් අප්පදොරේ මහත්මයා ඇති කළා. ඒ අලුත් පඩි ක්‍රමය අගෝස්තු මාසයේ සිට ක්‍රියාවේ යොදවනවාය කියා සංස්ථාව කම්කරුවන්ට පොරොන්දු වුණා, එහෙත් යම් යම් අඩුපාඩුකම් නිසා එය ක්‍රියාත්මක කෙළේ නැහැ. ඒ නිසා අගෝස්තු 15 වෙනිදා වන විට එහි වෘත්තීය සමිති තත්ත්වයෙන් වැඩ වර්ජනයක් පැවැත්වුණා. ඒ පිළිබඳව දීර්ඝ ලෙස යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) විස්තරයක් කළා. [බාධා කිරීමේ] අලුත් කම්කරුවොත් ඊට එකතු වුණා. ඒ නිසා ඒ වැඩ වර්ජනය සියයට සියයක්ම සාර්ථක වුණා. අවිස්සාවේල්ලෙන් ආ කම්කරු වොත්, දැදිගමින් ආ කම්කරුවොත් එකතු වී එසේ වැඩ වර්ජනය කෙළේ එදා සිටි අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය ඔවුන්ට අසාධාරණ යක් කළ නිසයි. මට ලැබී ඇති ආරංචියේ හැටියට පසුව අපට එය සාර්ථක කර ගැනීමට හැකි වූයේ අලුත් සභාපතිතුමා තුළ කම්කරුවන් වෙනුවෙන් පක්ෂපාත හැඟීමක් තිබුණ නිසයි. කෙසේ වෙතත් වෘත්තීය සමිතිය බල පෑමක් කළාට පසුවයි එය සාර්තක කර ගැනීමට පුළුවන් වුණේ. අන්න ඒ නිසා මේ රටේ සංස්ථාවල කම්කරු ප්‍රශ්න විසඳන්නටත්, ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් ඉල්ලන්නටත් තිබෙන එක ම මාර්ගය ඒ කම්කරුවන්ගෙන් කෙනෙක් අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට පත් කිරීමයි. එදා ඊජිප්තුවේ මීට වඩා තරක රදළ ක්‍රමයක් පැවතුනා. තමුත් 1961 වන විට ඒ රටේ සෑම සංස්ථාවකටම කම්කරුවන් අතුරින් ද අධ්‍යක්ෂවරුන් පත් වීම නිසා, ඒවයෙ නිෂ්පාදනය සියයට 25 කින් වැඩි වුණු බව අපි දන්නවා. ඒක ලොකු දෙයක්. මේ රජයත් වැඩි වැඩියෙන් නිෂ්පාදනය කරන්න කල්පනා කරනවා නම්, කම්කරු වන්ට නියම අයිතිවාසිකම් නොදී එය කරන්න පුළුවන් වේය කියා සිතන්න එපා. රජයේ සංස්ථා සම්බන්ධයෙන් පමණක් නොවෙයි. රජය මගින් අනුමත කළ සංස්ථා සම්බන්ධයෙනුත් මේ අන්දමට ක්‍රියා කළ යුතුයි. රජය මගින් අනුමත කළ කාර්මාන්ත ආයතන 400 ක් පමණ මේ රටේ තිබෙන බව තමුත්තාන්සෙල නොදන්නව වෙන්ට පුළුවනි. ඉතාමත්ම සුළු පඩියක් ගෙවා කම්කරුවන් ලවා වැඩ ගැනීමේ ක්‍රමයක් තමයි, ඒ අය අද අනුගමනය කර ගෙන යන්නේ. ජාතික පේසකම් සංස්ථාවට අළුතින් ඇතුළු වන්නන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ජයකොඩි මයා.]

වැඩ කරගෙන ගියේ රු. 2.50 ටයි. කණගා
චුඹි කියන්න, අද රුපියලට වැඩ කරන
අයත් සිටිනව. එය සාධාරණ ක්‍රියාවක්ද?
අපි කල්පනා කරන්න ඕනෑ. අඩු ගණනේ
කෙනෙකුට ජීවත් වීමටත් සරිලන
වැටුපක් ලබා දෙන්න ඕනෑය කියන එක.
පුද්ගලික ආයතනවලත් රුපියලට වැඩ
කරන කම්කරු පිරිස් සිටිනව. අධ්‍යක්ෂ
මණ්ඩලයට කම්කරුවන් අතුරින්ද සුදුස්
සන් තෝරා පත් කළාම අපට පුළුවන්
වෙනව, එවැනි ප්‍රශ්න ගණනාවක්ම විසද
ගන්න. එම කාරණය ගැන කල්පනාව
යොමු කරන ලෙස මා විශේෂයෙන් ඉල්ලා
සිටිනව.

ගරු ඇමතිතුමා සමහරවිට නොදන්නව
වෙත්ට පුළුවනි, මේ රටට හොරෙන් බිඩි
කොළ—කොළ දුම්කොළ—ගෙන්වන බව.
පසුගිය රජය කාලේ මේ රටේ ජනයාට මේ
බිඩි කොළ ගෙන්වීමේ අමාරුවක් ඇති
වුණා. අප සොයා බැලුවාම දැනගන්න
ලැබුණ, එදා මේ රටට බිඩි දුම්කොළ ගෙන්
වන අය සිටියේ 32 ක් පමණක් බව. ඒ
අය බිඩි දුම්කොළ ආනයනය කරනවාත්
සමගම ක්‍රමානුකූල ලෙස බිඩි නිෂ්පාදනය
කළා. මේ කාරණය හේතුකොටගෙන ගම්
බද ජනයාට රක්ෂා තැනුව ගියා. ගම්බද
සුළු නිෂ්පාදකයාට කරදර ඇති වුණා. එම
නිසා සෑම බිඩි නිෂ්පාදකයකුටම බිඩි කොළ
පිටරටින් ආනයනය කරන්න ඉඩ ලැබෙන
විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කරන්න
වුවමනාය කියා අපි කල්පනා කළා. ඒ
අනුව, තිස් දෙදෙනෙකු අතේ පැවති ඒකා
ධිකාරී වැඩ පිළිවෙල කඩා දමා හයසිය
ගණනකට පමණ බිඩි කොළ පිටරටින්
ගෙන්වීමේ අවස්ථාව ලබා දුන්නා. ඊළඟට
තවත් වැඩ පිළිවෙලක් යෙදුව. පිටරටින්
මේව ගෙන්වීම ක්‍රමානුකූලව නවත්වන්න
ඕනෑය කියන කල්පනාව අප තුළ ඇති
වුණා. අවුරුදු 4 ක් යන විට පිටරටින් මේව
ගෙන්වීම සම්පූර්ණයෙන්ම අත්හිටවෙන
පරිදි වැඩ පිළිවෙලක් යෙදුව, කාෂිකර්ම
දෙපාර්තමේන්තුවෙන්. ඒ වැඩ පිළිවෙලට
අනුව, හයසියයක් පමණ දෙනාටම අවශ්‍ය
කරන බිඩි කොළ මේ රටේම නිපදවීමේ
මාර්ගයක් පහළ වුණා.

අ. හා. 12.30

බිඩි නිෂ්පාදකයන්ගේ යහපත සඳහා
පසුගිය ආණ්ඩුව මගින් සලස්වන ලද එම
වරප්‍රසාදයට විරුද්ධව අද කරගෙන යන්
නේ මොකක්ද? අද ආණ්ඩුව සමුපකාර
සංගම් ඇති කිරීමේ ව්‍යාපාරයක් ගෙන
යනව. අපිත් කැමතියි, සමුපකාර සංගම්,
වලට. නමුත් කවුද මේ සමුපකාර සංගම්
වල සිටින්නේ? නියම වශයෙන්ම බිඩි
ඔතන්නන්ද මේවයේ සිටින්නේ. එහෙම
තැනිනම් මුදලාලිලාද? මට ආරංචිසි මිලිගම
මෙවැනි සමුපකාර සංගමයක් ඇති කරන්
න යනවය කියා. දැදිගම, දිවුලපිටිය යන
කොට්ඨාශවලත් ඇති කරන්න යනව.
එහෙම කරන්නේ, ගම්බද සුළු බිඩි ඔතන්
නාට පහර ගසන්නයි. කවුද මේවයේ
සිටින බිඩි ඔතන්නෝ? කවුද, මේවයේ
තායකයෝ? මිලිගම කොට්ඨාශයේ තායක
යා කවුද කියා තමුත්තාත්සෙල දන්න
වද? සමුපකාර නොග වෙලද සංස්ථාවේ
සභාපති අමරතුංග මහත්මය. දැන් එයා
බිඩි ඔතන්නෙක් වෙලා. හිටපු මිලිගම
පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමා සමුපකාර සමිති
යක බිඩි ඔතන්නෙක්. ඔය විධියේ නම්
හුඟක් ඉදිරිපත් කරන්න මට පුළුවනි.
ලංකාවේ සිටින ලොකුම ජාවාරම් කාරයෝ
මොකද කරන්නේ? බිඩි ඔතනව. ඊයේ
පෙරේද දිවුලපිටියේ මෙවැනි සමුපකාර
සමිතියක් ඇති කළාලු. මේකේ බිඩි ඔතන්
නන්ය කියා හඳුන්වන්නේ, ඒ ප්‍රදේශයේ
විශාල උළු මෝල් කාරයන්වයි, තෙල්
මෝල් කාරයන්වයි, පොල් මෝල් කාර
යන්වයි, කොහු මෝල් කාරයන්වයි.

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)
ලොකු පොල් වතු කාරයෝ.

ජයකොඩි මයා.
(திரு. ஜயக்கொடி)
(Mr. Jayakody)

ලොකු පොල් වතු කාරයෝත් ඉන්නව.
එසේ ප්‍රකාශ කිරීම ගැන බොහොම
සන්තෝෂයි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

ජයකෝඩි මයා.

(*திரு. ஜயகோடி*)

(Mr. Jayakody)

කෙසේ වෙතත්, මා ඉල්ලන්නේ මෙයයි :

එයින් වෙන් න යන්න කුමක්ද? දෙපාර්තමේන්තුවටත් හොරෙන් සමුපකාර නොග වෙළද ආයතනය මගින් මේ රටට නැවත වරක් කොළ දුම්කොළ පිටරටින් ගෙන්වා සමුපකාරයට දීමට ඒ අය බලාපොරොත්තු වෙනව; වෙන මුදලාලිලා කොටසක් ඇති කිරීමට සමුපකාර නොග වෙළද අයතනය බලාපොරොත්තු වෙනව. එකක් කියන්න පුළුවනි. 1968 වන විට මොන විධියේ තත්ත්වයක්ද ඇති වෙන් න යන්නේ? 1968 වන විට මේ රටට අවශ්‍ය කොළ දුම්කොළ ප්‍රමාණය සම්පූර්ණයෙන්ම —සියේට සියයක්ම—මේ රටෙන්ම සපයා ගන්න පුළුවන් නිසා පිටරටින් කොළ දුම්කොළ කොහෙන්ම ගෙන්වන්න එපා යයි මේ රටේ සුළු නිෂ්පාදකයින් කියා සිටියා. අවශ්‍ය ප්‍රමාණය මේ රටේම නිපදවන බවට ඔවුන් පොරොන්දු වෙලා තිබෙනව. එහෙත් දැන් පිටරටින් කොළ දුම්කොළ ගෙන්වන්න යනව. ඒ නිසා එක් වැදගත් ඉල්ලීමක් කරන් කැමතියි. අද බිඬි නිෂ්පාදනය කරන අය ඒ සඳහා අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍ය ලබා ගන්නේ මේ රටෙන් මයි; පිටරටින් නොවෙයි. දුම්කොළ මේ රටේ වගා කරනව. කඩුම්බේරිය කොළ මේ රටේ මහියංගනය වැනි ප්‍රදේශවල තිබෙනව. ඒ ව කඩාගෙන එන උදවියට රුපියලකුත් ගත විසි පහක මුදලක් ගෙවනව. එයින් ඒ ප්‍රදේශයේ අයට රක්ෂාවල් ඇති වී තිබෙනව. බිඬි ඔතන අයටත් නියමිත පඩියක් ගෙවනව. දවස කට රුපියල් පහක පමණ පඩියක් එක් පුද්ගලයෙකුට ලැබෙනව. කොටින් කිය තොත්, ඒ උදවියට පඩි පාලක සභාවෙන් නියම කරන ලද පඩි ප්‍රමාණය ගෙවනව. ඔය ක්‍රමයට නිෂ්පාදනය කරනු ලබන ද්‍රව්‍ය සෑම ගමක් පාසාම බෙදා හරිනව. කවුද අද මේවා කරන්නෝ? ගම්බදව ඉන්න සාමාන්‍ය නිෂ්පාදකයෝ. අද පකිස්තානයටත් පටවන්න ඕනෑය කියා තීරණයක් කර තිබෙනව. පිටරටවලටත් පටවන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන බවයි එයින් පෙනෙන්නේ. මේ තරම් ඉක්මනින් දියුණු වූ තවත් කර්

මාන්තයක් ඇතැයි කියන්න බැරි තරම් වෙගයෙන් මේ කර්මාන්තය දියුණු වී තිබෙන බව එයින් පෙනෙනව. ලාංකික කාර්මිකයන් විසින් මේ කර්මාන්තය කරගෙන යනු ලබන්නේ. අමු ද්‍රව්‍යත් මේ රටේම නිපදවාගෙන, බිඬින් මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරගෙන, මුළු රටටම අවශ්‍ය ප්‍රමාණයත් නිෂ්පාදනය කර, වැඩි හරිය පිටරට වලටත් පටවන්නයි දැන් ඒ උදවිය බලා පොරොන්තු වන්නේ. ඒ නිසා ඒ අය අප විසින් ආරක්ෂා කර ගනු ලැබිය යුතුයි. එහෙත්, ඒ සඳහා විධිමත් වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරනු වෙනුවට මේ ආණ්ඩුව දැන් පිටරටින් කොළ දුම්කොළ ගෙන්වීමට සපමුකාර නොග වෙළද ආයතනය මගින් උත්සාහයක් දරනවා. ඒ කාරණය ගැන ඇමතිතුමාගේ විශේෂ සැලකිල්ලට භාජන වනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනව.

චන්ද්‍ර කරුණාරත්න මයා. (*නාවලපිටිය*)
 (*திரு. சந்திரா கருணாரத்ன—நாவலப் பிட்டிய*)
 (Mr. Chandra Karunaratne—Nawalapitiya)

ගැර සභාපතිතුමනි, දුප්පත් පාරිභෝගිකයා ගසා කන මාලු මුදලාලිලා නැති කර, මාලු බෙදා දීමට සංස්ථාවක් ඇති කිරීම ගැන පලමුවෙන්ම අපේ ගැර ඇමතිතුමාට මගේ අවංක ස්තූතිය මේ අවස්ථාවේ විශේෂයෙන් පුද කරන්න කැමතියි.

නාවලපිටිය කොට්ඨාශය තුළ කිසිම කර්මාන්තයක් නැති බව ගැර ඇමතිතුමා දන්නව. එහි තිබුණේ එකම එක කර්මාන්තයක් පමණයි. එය පහා කර්මාන්තය බව ගැර ඇමතිතුමාට මේ අවස්ථාවේ මතක් කර දෙන්න කැමතියි. පහා කර්මාන්තයේ අධ්‍යක්ෂතුමාත් නාවලපිටියේ සිටි නිසාත්, වෙනත් හේතු නිසාත්, නාවලපිටිය කොට්ඨාශයේ වෙන කර්මාන්තයක් නැති බව මතක් කළ යුතුයි.

දිවුලපිටියේ ගැර මන්ත්‍රීතුමා මතක් කළ පරිදි, සමුපකාර සමිති ඇති කර, ඒ මගින් බිඬි දුම්කොළ ලබා ගැනීමට මගේ ප්‍රදේශයේත් ඇතැම් මුදලාලිලා ලැස්ති වී ඉන්න බව මටත් මතක් කරන්න සිදු වී තිබෙනව. ඊට සමුපකාර නිලධාරීන්ට බැඳෙන්න ඉඩ නොදෙන මෙන් මා ගැර ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනව.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[වත්දා කරුණාරත්න මයා.]

ලංකාවේ මෑත කාලයේ ඇති කරන ලද ක්‍රමාන්ත සියල්ලක්ම පාහේ මුසාජි වැනි බෝරාකාරයින්ට දී තිබෙන බව තමුන් තාත්සේ හොදාකාර දන්නවා. ඒ නිසා ඉදිරි කාලයේදී ලංකාවේ යම්කිසි ක්‍රමාන්තයක් ඇති කරනවා නම්, ඒ හැම එකක්ම ලාංකිකයන්ට දියයුතු බව මා මේ අවස්ථාවේ මතක් කරන්න කැමතියි. නාවල පිටිය වැනි ප්‍රදේශවලත් කිසියම් ක්‍රමාන්තයක් ඇති කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. ගරු ඇමතිතුමාගේ අනුමැතිය සඳහා දැන් යම් යම් දේ ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒවාට ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු වෙනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා. එවැනි ක්‍රමාන්ත අනුමත කළොත් ඒ ප්‍රදේශයේ සිටින ජනතාවට විශාල සේවක සැලසෙනවා.

නාවලපිටියේ මරියාවත්ත ප්‍රදේශයේ උච්ච ක්‍රමාන්ත ශාලාවක් ඇති කරන්නට පුළුවනි. ඒ පිළිබඳව ඒ ප්‍රදේශවාසීන් විසින් ඉල්ලීමක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ල ඒ සඳහාත් යොමු වෙනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙත් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

කේ. වයි. එම්. විජේරත්න බණ්ඩා මයා.
(සොරනාතොට)

(திரு. கே. வை. எம். விஜேரத்ன பண்டா—
சொரணத்தோட்டை)

(Mr. K. Y. M. Wijeratne Banda—
Sorاناتota)

ගරු සභාපතිතුමනි, ක්‍රමාන්ත අමාත්‍යාංශය යටතේ මාත් වචන ස්වල්පයක් කපා කරන්නට අදහස් කරනවා. මට මේ අවස්ථාව සලසා දීම ගැන ගරු සභාපතිතුමාට මගේ ස්තූතිය හිමි වන බව මූලින් ම ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

ගරු සභාපතිතුමනි, අවුරුදු ගණනක් තුළදී ලංකාවේ නොයෙක් ප්‍රදේශවල ක්‍රමාන්ත පැනී ඇතත් උඩරට ප්‍රදේශවල ජනතාවට ක්‍රමාන්තයක් කර ජීවත් වීමේ වාසනාව මේ දක්වා උදා වී නැති බව කනගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. සොරණාතොට කොට්ඨාශයේ අක්කර දහස් ගණනක පලතුරු වගා කර තිබෙනවා. නමුත් එහි වැසියන්ට ඒ පලතුරු සඳහා සැහෙන මිලක් ලබා ගන්නට පුළුවනි.

වත්කමක් නැහැ. විශේෂයෙන්ම බෝගොඩ කෝරළේ අක්කර දහස් ගණනක අත්තාසි වගා කර තිබෙනවා. නමුත් අත්තාසි සඳහා සැහෙන මිලක් ඒ අත්තාසි වගා කරන අයට ලැබෙන්නේ නැහැ. ගනහන නැත්නම් අට ගණනේ අත්තාසි තොග එකතු කරගන්නට පුළුවනිම තිබෙනවා. ඒ වගේම අඹ සියයක් ගන 50 ට නැත්නම් 60 ට ගන්නට පුළුවනි. ඒ නිසා මේ අවස්ථාවේදී මා මතක් කරන්නේ උඩරට ප්‍රදේශයේ දුප්පත් ගොවි ජනතාවගේ යහපත සඳහා විශේෂයෙන් ම උඟව ප්‍රදේශයෙහි පලතුරු විත්වල ඇති ඊමේ ක්‍රමාන්ත ශාලාවක් ඇති කරන ලෙසයි. එසේ කළහොත් ඒ ප්‍රදේශයේ දුප්පත් ගොවි ජනතාවට විශාල යහපතක් සිදු වනවා පමණක් නොව මේ රටින් පිටරට ඇදී යන විශාල මුදලක් මෙහිම නතර කර ගැනීමට පුළුවනි වෙනවා.

අපේ ප්‍රදේශයේ කපු වගා කළ හැකි ඉඩම් අක්කර දහස් ගණනක් තිබෙනවා. මේ රටේ ගොවීන් උදාසීන බව රජයේ නොයෙකුත් නිලධාරීන් කියන්න, රජයෙන් නිසි සැලකිල්ලක් ලැබෙනවා නම් ගොවීන් උදාසීන නොවන බව මතක් කරන්න කැමතියි. රජයෙන් ඉටු විය යුතු යුතු කම් කොටස ඉටු වෙනොත් ගොවීන් උනන්දු වෙනවා ඇති. සොරණාතොට කොට්ඨාශයේ අක්කර දහස් ගණනක කපු වගාවට පුළුවනි නිසා ගරු ඇමතිතුමා ඒ ගැන පරීක්ෂා කර බලා වැඩිමට සුදානම්ව සිටින ගොවීන්ට ආධාර කර කපු වගා කරවන්නට ක්‍රියා කරනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඒ ප්‍රදේශයේ වඩු ක්‍රමාන්තය දියණු ලෙස කරන්නට පුළුවනි. මොණරාගල ප්‍රදේශයේ විශාල වශයෙන් වටිනා ගස් අපතේ යන නිසා ඒ ගස් ප්‍රයෝජනයට ගෙන වඩු ක්‍රමාන්තය දියණු කරන්නට පුළුවනි. මා දන්නවා, මොණරාගල කොට්ඨාශයේ ගස් විශාල සංඛ්‍යාවක් දිරා යනවා. ඒ දැව දඬු ආදිය යොදා වඩු ක්‍රමාන්තය දියණු කරන්නට පුළුවනි. එසේ කළොත් වඩා ලාභයට උඟව ප්‍රදේශයේ ලී බඩු සපයා ගන්නට පුළුවනි වෙනවා.

දීර්ඝ වශයෙන් මේ ගැන කපා කීවීමට මා බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ. මා කලින් ඉල්ලා සිටි පරිදි වඩු ක්‍රමාන්ත

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

ශාලාවකුත්, කපු වැව්මේ ව්‍යාපාරයකුත් මගේ කොට්ඨාශයේ ඇති කරන ලෙස ඉල්ලීමක් මගේ කථාව අවසාන කරනව.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

අනේ අපි ගැනත් කථා කරන්න.

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා. (වෙනස් පුව) (திரு. பெஸ்ற்றஸ் பெரேரா—வெள்ளப்புவு) (Mr. Festus Perera—Wennappuwa)

අ. හා. 12.45

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා.

(திரு. பெஸ்ற்றஸ் பெரேரா)

(Mr. Festus Perera)

ගරු සභාපතිතුමනි, පළමුකොටම කථා මාන්ත සහ ධීවර අමාත්‍යාංශය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට ඉඩ පහසු කම් ලබාදුන් තමුන් නාන්සේට මා ස්තූති වන්න වෙනව. ඒ සමගම ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමා ගැන ගරු දිවුලපිටියේ මන්ත්‍රී තුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා.) කෙසේ කීවත්, එතුමා ධනේශ්වර කඳවුරට හේත් තු වී සිටිනවා යයි කීවත්, ධනේශ්වර පන්තිය සිටින්නේ ආණ්ඩු පක්ෂයේද එහෙම නැත්නම් විරුද්ධ පක්ෂයේද කියන එක මහජනයා දැනටමත් විසඳා අවසාන බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න සතුටුයි.

තමුන් නාන්සේ ගැන ඕනෑම අවස්ථාවක සඳහන් කිරීමට මා ලැහැස්තිව සිටින බවත් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරනව. කමිනිත ගැන සඳහන් කරන විට අපේ හලාවත දිස්ත්‍රික්කය කර්මාන්ත අතින් සැහෙන තරම් දුරට දියුණු වී තිබෙන ප්‍රදේශයක් බව කියන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම කොහු මෝල් හා උළු මෝල් කීපයක්ම ඒ ප්‍රදේශයේ පිහිටුවා තිබෙනව. මුළු ලංකාවේම තිබෙන්නේ උළු මෝල් පනස් ගණනයි. එයින් තිස් ගණනක්ම වෙන්තප්පුව කොට්ඨාශයේ තිබෙන බව කියන්න කැමතියි. තමුන් අපේ කණගාටුව මේකයි. අවුරුදු 9 ක් තිස්සේ පසුගිය ආණ්ඩුව විසින් කර්මාන්ත දියුණු කිරීමට කිසිම ප්‍රයත්නයක් නොදැරූ බව අපි දන්නවා; අපට පෙනෙනවා. ලංකාවේ අද ආර්ථික පදනම රඳා පවතින්නේ තේ රබර් ආදී ද්‍රව්‍යයන් උඩ බව තමුන් නාන්සේට කියන්න ඕනෑ නැහැ. එයින් ලැබෙන ජාතික ධනය අපට මදි නිසා ආර්ථික පදනම පුළුල් කිරීමේ අදහසින්, එමෙන්ම වැඩියෙන් රක්ෂා සැපයීමේ අදහසින්, එමෙන්ම නව දක්ෂතා නිමැවීමේ අදහසින්, එමෙන්ම මේ රටේ නිපදවන්නට බැරි ද්‍රව්‍ය පිටරටින් ගෙන්වා ගැනීමට විදේශීය විනිමය ඉතිරි කර ගැනීමේ අදහසින්, මේ නව කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය මේ ජාතික ආණ්ඩුවෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන බව අප කවුරුත් පිළිගත යුතුයි. ඒ නිසා අපි විශේෂයෙන්ම මේ ඇමති තුමාට ස්තූතිවන්ට ඕනෑ. එතුමාගේ කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය අපට ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී පොදු අංශයටත්, පෞද්ගලික අංශයටත් යන දෙකටම ස්ථානයක් දීම ගැන. පොදු අංශයෙන් පමණක් අපේ රට දියුණු කිරීමට යම් යම් බාධා තිබෙන නිසා පෞද්ගලික අංශයටත් එවැනි තැනක් දී තිබීම ප්‍රීතියට කැරුණක්. ඊට හේතු කියන්නට වුවමනා නැහැ. පොදු අංශයෙන්

ඒ කෙසේ වෙතත් දුප්පත් කම්කරුවන් වැඩි දෙනෙක් වාසය කරන කොට්ඨාශයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියට මා මේ අවස්ථාවේදී කර්මාන්ත ගැනත් එමෙන්ම දුප්පත් ධීවරයින් වාසය කරන කොට්ඨාශයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයෙක් වශයෙන් ධීවරයින් ගැනත් වචනයක් සඳහන් කිරීමට බලාපොරොත්තු වන බවත් සඳහන් කරන්න කැමතියි. මා වෙන්තප්පුව ඡන්දදායක කොට්ඨාශය නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයා වුවත් මගේ කථාව ඒ කොට්ඨාශයට පමණක් සීමා නොකර මුළු හලාවත දිස්ත්‍රික්කය ගැනම සඳහන් කරන්නයි මා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. ගරු සභාපති තුමනි, තමුන් නාන්සේ නාන්තන්සිය කොට්ඨාශය නියෝජනය කලත්, ඇස් දෙකින් තමුන් නාන්සේට බලා ගන්න පුළුවන්කම තිබුණත්, කන් දෙකින් අසා ගන්න පුළුවන්කම තිබුණත්, කටින් නම් වැඩිපුර කථා කරන්නට අවස්ථාවක් නැති බව අපි කවුරුත් දන්නව. එමෙන්ම හලාවත ඡන්ද කොට්ඨාශය නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීතුමා (සී. එස්. ෂර්ලි කොරයා මයා.) දැනට මේ රටේ නොමැති බව අපි කවුරුත් දන්නව. ඒ නිසා ඒ කොට්ඨාශ ගැනත් මගේ කථාවේදී සඳහන් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනව.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[අපේ වස් පෙරේරා මහා.]
 පසුගිය කාලය තුළ නොයෙක් කර්මාන්ත ආරම්භ කර තිබෙන නමුත් ඒවායින් ප්‍රතිඵලයක් ලැබී තිබෙනවාදැයි කියන්නට බැහැ. ජාතික ධනය වැඩි කිරීමට පොදු අංශය කොයිතරම් දුරට ආධාර වෙලා තිබෙනවාදැයි අපි දන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා ඇමතිතුමා පෞද්ගමික අංශයටත් ජාතික ධනය නිපදවීමට ස්ථානයක් ලබා දීම ගැන විශේෂයෙන් නැවත නැවතත් අපි එතුමාට ස්තූති වන්න වෙනව. පොදු අංශයට විශේෂයෙන් ම බාධාවක් වී තිබෙන්නේ, කඩාකප්පල් කාරී විවේචනත් ඒ වගේම ගනානුගතිකව ක්‍රියා කරන නිලධාරී පිරිසකගේ කඩාකප්පල්කාරී වැඩ පිළිවෙලත් බව අප කවුරුත් පිළිගත යුතුයි. අද පෞද්ගලික අංශයේ වැඩ පිළිවෙලකුත් ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක කිරීමට ජාතික ආණ්ඩුව ඉදිරිපත්ව සිටිනව.

ගරු සභාපතිතුමනි, පෞද්ගලික අංශය ගැන කල්පනා කරන විට අපේ පළාතේ තිබෙන කොහු කම්මාන්තය, උළු කම්මාන්තය ආදිය ගැනත් විශේෂ සැලකිල්ලක් ගරු ඇමතිතුමා දක්වනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනව. උළු කම්මාන්තශාලා දෙස බලන විට පෙනී යනව, කම්මාන්තශාලා මගින් උළු බොහෝ සේ නිපදවන නමුත් එතරම් ප්‍රමාණයක් විකුණා ගැනීමට බැරි නිසා අද විශේෂයෙන් උළු කම්මාන්ත අයිතිකරුවන්ටත් වඩා උළු කම්මාන්තයේ යෙදී සිටින කම්කරුවන්ට බලවත් පහරක් වැදී තිබෙන බව. උළු කම්මාන්තයේ යෙදී සිටින කම්කරුවන්ට පහර වැදී තිබෙන්නේ, උළු විකුණා ගැනීමට නොහැකිවී තිබෙන්නේ, ඇස්බැස්ටෝස් නමැති තහඩු ලංකාවේ වැඩිපුර නිපදවන නිසයි. ඇස්බැස්ටෝස් වැඩිපුර නිපදවීමෙන් උළු විකුණාගන්නට බැරි තත්ත්වයක් උදා වී තිබෙනව. මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් කපා කිරීමට වෙලා මදි නිසා පසුව වැඩි විස්තර ගරු ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනව.

කොහු කම්මාන්තය ගැන බලමු. අද කොහු විකුණා ගැනීමට බැරි තත්ත්වයක් පවතින නිසා සම්පූර්ණයෙන්ම වගේ කොහු කම්මාන්තය අඩපණ වී තිබෙනව. ඒ නිසා ඒ සේවයේ යෙදී සිටින කම්කරුවන්ටත් විශාල පහරක් වැදී තිබෙනව. ඒ සම්බන්ධයෙන් ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු

කරනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනව. ඒ සම්බන්ධයෙන් මා වැඩිදුර කරුණු පසුව ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනව.

ඒ වගේම හලාවත දිස්ත්‍රික්කය කම්මාන්ත අතින් දැන් තිබෙන තත්ත්වයට වඩා දියුණු තත්ත්වයකට ගෙනෙන්නට පුළුවන්කම තිබෙන බව මා තමුන්නාත්සේට මතක් කරන්නට කැමතියි. මන්ද? කර්මාන්තවලට වුවමනා අමු ද්‍රව්‍ය සමහරක් හලාවත දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන බව, කරන ලද පර්යේෂණවලින් හෙළිවී තිබෙනව. ලෝහ වග්‍රී බොහොමයක් හලාවත මාදම්පේ ප්‍රදේශයේ තිබෙන බව විශේෂඥයින් පිළිගෙන තිබෙනව. එම නිසා ගරු ඇමතිතුමා විසින් යම්කිසි වැඩ පිළිවෙලක් මගින් හලාවත දිස්ත්‍රික්කයේ කම්මාන්ත දියුණුවක් ඇති කර, ප්‍රදේශයේ ජනතාවට රැකිරීම් පහසුකම් ලබා දෙනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනව.

ඒ වගේම විදුරු කම්මාන්ත ශාලාව ගැනත් මා තමුන්නාත්සේට මතක් කරන්නට සතුටුයි. නාත්තන්ඩියේ පිහිටුවා තිබෙන විදුරු කම්මාන්ත ශාලාව ගැන මා දීර්ඝ වශයෙන් කපා කරන්නට අදහස් කරන්නෙ නැහැ. නමුත් ඒ විදුරු කම්මාන්ත ශාලාවෙන් අද ලංකාවට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය නොවන බව පමණක් මතක් කරන්නට සතුටුයි. විදුරු කම්මාන්තය තවත් දියුණු කළයුතු බව ගරු ඇමතිතුමාත් පිළිගන්නවා ඇති. නාත්තන්ඩියේ විදුරු කම්මාන්ත ශාලාව වැනි තවත් විදුරු කම්මාන්ත ශාලාවක් වෙන්නප්පුවේත් පිහිටුවිය යුතුය කියා මා කල්පනා කරනවා. ගරු ඇමතිතුමා මගේ ඒ අදහසට සම්පූර්ණ සහයෝගය දක්වනවා ඇත කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ කම්මාන්ත සම්බන්ධයෙන් මා ඊට වඩා කපා කරන්නට අදහස් කරන්නෙ නැහැ.

ඊළඟට, බිවර කම්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා පසුගිය දවස්වල අපේ කොට්ඨාශයේ සංචාරයක යෙදුණු අවස්ථාවේදී බිවර කම්මාන්තයේ යෙදී සිටින කාර්මිකයන්ගේ තත්ත්වය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කරක සභාව

ප්‍රජාතයෙන් ප්‍රජාතයට වැටී සිටින ඒ බිවර කාර්මිකයන් ඒ තත්ත්වයෙන් ගොඩ ගැනීමට තමුන්නාත්සේ ක්‍රියා කරනවා ඇත කියා මා විශ්වාස කරනවා. බිවර කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන නව සැලැස්ම ගැන මා තමුන්නාත්සේට ප්‍රශංසා කරනවා. නව සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී ඒ දුප්පත් බිවර කාර්මිකයන් ගැනත් විශේෂයෙන් සලකා බලා කටයුතු කරනවා ඇත කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ සමගම මුහුදුබඩ ප්‍රදේශයේ ජීවත්වන මේ බිවර කාර්මිකයන්ට සුදුසු වාසස්ථාන නැති බවත් මා මතක් කරනවා. මේ අඩුපාඩුකම් සම්බන්ධයෙන් තමුන්නාත්සේ බිවර සංස්ථාව මගින් යම් සහනයක් ඔවුන්ට ලබා දෙනවා ඇත කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. බිවර සංස්ථාව පිහිටුවීම නම් ඉතාමත් හොඳයි. නමුත් බිවර සංස්ථාවේ යම් වැඩ පිළිවෙළවල් ක්‍රියාත්මක වන අවස්ථාවලදී ඒ දුප්පත් බිවර කාර්මිකයන්ට සමහර විට යම් යම් බාධාවන්ට හා අවහිරකම්වලට මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වන්න පුළුවන්. එවැනි අවස්ථාවලදී තමුන්නාත්සේ ඒවා සම්බන්ධයෙන් මැදහත් වී බිවර කාර්මිකයන්ට සහනය ලබා දෙනවා ඇත කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. බිවර සංස්ථාව මගින් ඒ ප්‍රදේශවල මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවනවා ඇත කියා මා විශ්වාස කරනවා. දුප්පත් බිවර කාර්මිකයන් අල්ලන මාළු විකා ඒ මධ්‍යස්ථානවලින් භාර ගෙන පළමුවෙන් ඒ ප්‍රදේශයට අවශ්‍ය මාළු ප්‍රමාණය බෙදා හැර, තවත් ඉතිරි වී තිබෙනවා නම් ඒවා කොළඹට ගෙනැවිත් බෙදා හරිනවා ඇත කියා මා කල්පනා කරනවා. මීට වඩා දීර්ඝ වශයෙන් කපා කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. මේ රටේ සියළුම කර්මාන්තන් ඒ වාගේම බිවර කර්මාන්තයන් දියුණු කර කම්කරුවන්ගේත් දුප්පත් බිවර කාර්මිකයන්ගේත් ජීවන තත්ත්වය නංවාලීමට ගරු ඇමතිතුමා කටයුතු කරනවා ඇත යනු මගේ එකම බලාපොරොත්තුවයි. ගරු ඇමතිතුමා ඊට සැම උත්සාහයක් දරනවා ඇත කියා විශ්වාස කරමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසාන කරනවා.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා. (බදුල්ල)
 (ති. ශ්‍රී. පී. ආච. පණ්ඩාර—පණ්ඩාර)
 (Mr. B. H. Bandara—Badulla)

ගරු සභාපතිතුමනි, පළමුවෙන්ම මා නාවලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කළ කථාව සම්බන්ධයෙන් වචනයක් කියන්නට අද හස්සේ කරනවා. පසුගිය රජය මගින් ආරම්භ කළ කර්මාන්ත මුසාජ්ලාට දුන්නාය කියා එතුමා තම කථාවේදී සඳහන් කළා. එසේ නම් මේ ඊයේ පෙරේදා—වැඩි කාලයකට ඉහතදී නොවෙයි—අක්කර දහස් ගණන් මුසාජ්ලාට දුන්නේ කවිද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. ඒ වාගේම, මුසාජ්ලාට සම්මාන පුරවැසිකම් දුන්නේ කවිද කියාත් මා ප්‍රශ්න කරනවා. තමුන්නාත්සේ ලා ඔවුන්ට සම්මාන පුරවැසිකම් දුන්නා නම් ලාංකිකයන් හැටියටයි ඔවුන් මේ රටේ කර්මාන්ත ආරම්භ කළේ. නමුත් අද මේ රටේ ජනතාව ඉඩම් නැතිව, ඉඩම් හිඟකමින් මිරිකෙමින් සිටින අවස්ථාවකදී තමුන්නාත්සේ ලා අක්කර දහස් ගණන් මුසාජ්ලාට දුන්නේ මක්නිසාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. නමුත් තමුන්නාත්සේ ලා අපටමයි දොස් පවරන්නේ. මුසාජ්ලාට සම්මාන පුරවැසිකම් දුන්නේත් තමුන්නාත්සේ ලාමයි.

ඊළඟට වෙන්තප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් කථා කරමින් පසුගිය රජයෙන් කර්මාන්ත දියුණුවක් ඇති කළේ නැත කියා කිව්වා. ඒක මහ පුදුම කථාවක්. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ කුඩා දරුවකු පවා දන්නා කාරණයක් තමයි, ලංකාවේ කර්මාන්ත දියුණුවක් ඇති වුණා නම් ඇති වුණේ 1956න් පසුව බව. පුදුමයි මන්ත්‍රීවරුන්ට මේ කාරණා ගැනවත් වැටහීමක් නැති වීම ගැන. 1956ට පෙර කර්මාන්ත පිළිබඳව මේ රටේ මහජනතාව තුළ හැඟීමක් තිබුණේ නැහැ. 1956න් පස්සෙයි ලංකාවේ කර්මාන්ත යුගය ආරම්භ වුණේ. මේ බව අද මුළු රටම දන්නවා. අද, මේ රටේම නිපදවන ද්‍රව්‍ය කොපමණ තිබෙනවද? මේ හැම නිෂ්පාදනයක්ම ආර්ම්භ කළේ කොයි කාලයේද කියන කාරණය ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කල්පනා කර බලනවා නම් හොඳ බව මතක් කරන්න කැමතියි. අපේ වැයම වුණේ සමහර ද්‍රව්‍ය පිටරටින් ගෙන්වීම සීමා කර—මේ රටේ ජනතාවගෙන් බැහුම් අහගෙන හෝ—මේ රටේම හැකි තරම් දුරට නිෂ්පාදනය කර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.]

රට සංවර්ධනය කිරීමටයි. හැමදාම පිට රටට දැන නියවන්නේ නැතුව, මේ රටේ සංවර්ධනයක් ඇති කරන්න ඕනැය කියන උසස් හැඟීම් ඇතුළත් එසේ කළේ. නමුත් දැන් මේ රටේ මහජනතාවගේ ලොකු බයක් තිබෙනවා, පසුගිය රජය මගින් ආරම්භ කළ මේ කර්මාන්ත සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙළ ඇත හිටිද කියා.

ගරු සභාපතිතුමනි, නමුත් නාන්සේ දත්ත ව, මේ රටේ මහජනතාවට අවශ්‍ය, මේ රටේම නිපදවන දේවල් පරිහරනය කිරීමට අවස්ථාවක් 1956ට පෙර ලබා දුන්නේ නැති බව. නමුත් ඊට පසු ජනතාවට ඉතා අවශ්‍ය පිහත් කෝප්ප, රෙදි පිළි, සපත්තු, ආදී ද්‍රව්‍ය රාශියක්ම මේ රටේම නිපදවන්න පුළුවන්කම ලැබුණු බව ඇමතිතුමාම පිළිගන්නවා ඇති. එපමණක් නොවෙයි, මෙරටින් පිටරටවලට කාර් බැටරි—බුරුමයට පවා—යවනවා. ඒ තරම් තත්ත්වයකට එම කර්මාන්ත දියුණු කර තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, මේ රටේ නිපදවන සපත්තු රුසියාවට පවා යවනවා. මෙයින් පෙනී යනවා, පසුගිය රජය පැවති කාලය මේ රටේ කර්මාන්ත ආරම්භ කළ වකවානුව හැටියට ඉතිහාස ගත වී අවසාන බව. එම නිසා ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගෙන් මා විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, පසුගිය රජය මගින් ආරම්භ කළ එම වැඩ පිළිවෙළ කඩාකප්පල් වන්නට ඉඩ නොදී, එතුමා දැන් ධනපති රාමුවකට යට වී සිටියත්, මූල අමතක කරන්නේ නැතුව, මේ රටේ කම්කරුවන්ගේද ආරක්ෂාව සලසමින්, අප ආරම්භ කළ -නමුත් නාන්සේලාට නැවතත් ආණ්ඩු බලය නොලැබෙන්නත් පුළුවන්. අපට ආණ්ඩු කරන්න අවස්ථාවක් ලැබෙන්නත් පුළුවන්—ඒ සංවර්ධනාත්මක වැඩ කටයුතු අප ආරම්භ කළ කර්මාන්ත, තව තවත් දියුණු තත්ත්වයකට පත් කිරීමට අවස්ථාව සලසා තබන්න කියා. ඒ වාගේම මේ රටේ මහජනතාවගේ අනාගතය පිළිබඳව ඉතාමත් බරපතල වගකීමක් මේ කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය මත රඳා පවතින නිසා ඒ කාරණය ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු කරවන්න කැමතියි.

ඊළඟට, කර්මාන්ත ශාලා පිහිටුවීමේ ප්‍රතිපත්තිය ගැනත් සඳහන් කරන්න කැමතියි. ඇත්ත වශයෙන්ම දැනට කරගෙන යන පිළිවෙළ ටිකක් වෙනස් කරන්න ඕනැ. අපට පෙනී ගොස් ඇති අන්දමට, ඒ ඒ පළාත්වල කර්මාන්තශාලා පිහිටුවන කොට ඒ පිළිබඳව සැහෙන පරීක්ෂණයක් කරන්නේ නැතුව, පිහිටුවිය යුතු ඉතාමත් අවශ්‍ය ප්‍රදේශවල පිහිටුවන්නේ නැතුව, සමහර විට ඇමතිවරයාට වුවමනා ප්‍රදේශවල පිහිටුවා ඇති අවස්ථා තිබෙනවා. යම් යම් අක්‍රමිකතාවන්ද සිදු වී ඇති බව අපි දන්නවා. පසුගිය කාලයේදී යාපනයේ ගරු මන්ත්‍රීවරයා (ජී. ජී. පොන්නම්බලම් මයා.) කර්මාන්ත ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටින කාලයේදී සිමෙන්ති කර්මාන්තශාලාව කඩදාසි කර්මාන්ත ශාලාව වාගේ කර්මාන්තශාලා උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල පමණයි පිහිටුවන්න කල්පනා කළේ. මේ විධියට ඒ ඇමතිවරුන්ගේ වුවමනාකම් උඩ, රටේ පොදු මහජනතාවගේ අවශ්‍යතාවන් ගැන නොසලකා කර්මාන්තශාලා පිහිටුවීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කිරීම නම් ඇත්ත වශයෙන්ම කනගාටුවට කැරුණක්. අපට ආරංචියි, පසුගිය රජය මගින් ආරම්භ කළ, පුහොඬ රෙදි නිපදවන කර්මාන්ත ශාලාව දැන් එතැනින් ඉවත් කර හම්බන්තොටට ගෙන යන්න සූදානම් කර අවසාන බව. සැහෙන මහජන මුදලක් වියදම් කර ලබාගත් මෙම කර්මාන්ත ශාලාව, කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගේ කීකරු ගෝලයකු වන ජේස කර්මාන්ත සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සභාපති මහත්මයාට ඕනැ හැටියට හම්බන්තොටට ගෙන යන්නට හඳුනවිය කියා ආරංචියක් තිබෙනවා. නමුත් නාන්සේලා ආණ්ඩු කරන කාලය ඉතාමත් සුළු කාලයක් වෙන්න පුළුවන්. නැවත අප ආණ්ඩු කරන විට තවත් තැනකට ගෙන යනවා නම් ස්ථාන වෙනස් කර කර ඉන්නවා මිසක් රටේ කර්මාන්ත දියුණුවක් ඇති වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා යම් කිසි ප්‍රතිපත්තියක් අනුව ඒ ඒ ප්‍රදේශවල කර්මාන්ත ආරම්භ කරන්නට ඕනැ. මේ ප්‍රදේශයේ දියුණු කරන්නට පුළුවන් මේ කර්මාන්තය කියන අවබෝධය ඇතිව කර්මාන්ත ශාලා ආරම්භ කළ යුතු බව මම මතක් කරන්නට කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, කිසිම කර්මාන්තයක් නැති ඉතා අවාසනාවන්ත ප්‍රදේශයක් හැටියට උඟව ප්‍රදේශය හඳුන්වන්නට පුළුවන්. ඒ ප්‍රදේශයේ කිසිම කර්මාන්තයක් ආරම්භ කරල නැහැ. සම්භරවිට උඟව ප්‍රදේශයට මේ අවාසනාවන්ත තත්ත්වයට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ පාර්ලිමේන්තු ඉතිහාසයේ කවදාවත් ඒ පලාතෙන් ආමති කෙනකු පත් නොවූ නිසාවන්තට ඇති. උඟව පලාතේ ආරම්භ කරන්නට පුළුවන් කර්මාන්ත ගණනාවක් තියෙනවා. ඒ ඒ ප්‍රදේශවල තිබෙන අමු ද්‍රව්‍ය ගැන සොයා බලා ඒ සෑම ප්‍රදේශයකම මහජනයාට රැකිරිමක් ලැබෙන වැඩ පිළිවෙලක් අනුව සෑම ප්‍රදේශයකම කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීම පිළිබඳව ගරු ආමතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. උඟව පලාතේ බිබිලේ කැලවේ දුම්කොළ ඕනෑ තරම් වැවෙනවා. මේ රටට අවශ්‍ය බීඩි ප්‍රමාණය මේ රටේම නිපදවීමට අවශ්‍ය දුම්කොළ ප්‍රමාණය ඒ පලාතෙන් සපයන්නට පුළුවන්. කිසි කරදරයක් නැතිව බොහොම ලෙහෙසියෙන් ලැබෙන ඒ අමු ද්‍රව්‍යවලින් ප්‍රයෝජන ගන්නට ඕනෑ. අපේ විදේශ විනිමය ආරක්ෂා කර ගැනීමට පමණක් නොව මේ රටේ රැකිරිමක් නැතිව සිටින ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මහජනතාවගේ රැකිරිමක් ප්‍රශ්නය විසදීමටත් එය ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා. රටට ප්‍රයෝජනයක් නැතිව නිකරුණේ විනාශ වී යන ඒ ද්‍රව්‍ය වැඩකට යොදවා ප්‍රයෝජන ගැනීමට අවස්ථාව සලසා දුන්නොත් එයින් මේ රටට විශාල යහපතක් සිදු වෙනවා. ඒ නිසා ඉබේ වැවෙන බීඩි දුම්කොළ ක්‍රමානුකූලව වැවීමේ ක්‍රමයක් ඇති කර මේ රටට අවශ්‍ය බීඩි දුම්කොළ ප්‍රමාණය මේ රටේම නිෂ්පාදනය කර ඉන් පසු මේ රටට අවශ්‍ය බීඩි ප්‍රමාණය මේ රටේම නිෂ්පාදනය කිරීමට වැඩ පිළිවෙලක් යෙදවෙන්නේ මේ රටින් පිටරටට ඇදී යන මුදල් විශාල ප්‍රමාණයක් මේ රටේම ඉතිරි කර ගන්න පුළුවන් වන අතරම රැකිරිමක් නැති විශාල සංඛ්‍යාවකට රැකිරිමක් සැපයීමටත් පුළුවන් වෙනවා කිසිම සැකයක් නැහැ.

බිබිලේ ප්‍රදේශය දොඩම් ගැන ප්‍රසිද්ධියක් උසුලන ප්‍රදේශයක්. සොරනාතොට මන්ත්‍රිතුමා (විජේරත්න බණ්ඩා මයා.) අඹ වැවිල්ල ගැන සඳහන් කළා. අපේ රටේ පලතුරු වර්ග ඕනෑ තරම් තියෙනවා. ඒ නිසා ඒ ඒ ප්‍රදේශවල වැවෙන ද්‍රව්‍ය ගැන සොයා බලා ඒ ඒ ප්‍රදේශවලට සුදුසු කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීම පිළිබඳව ගරු ආමතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කළ යුතු බව මම මතක් කරනවා. උඟව පලාත වැනි කිසිම කර්මාන්තයක් නැති ප්‍රදේශවල මහජනයාගේ රැකිරිමක් ප්‍රශ්නය විසදීමට මොනම ක්‍රමයක්වත් නැහැ. ඊයේ ගාලු වරාය ගැන කථා කළා. ගාලු වරායෙන් ප්‍රයෝජනය සැලසෙන්නේ දකුණු පලාතේ අයටයි. උඟව පලාත වැනි පලාතවල ඉන්න අයට ඒ විධියේ කිසිම බලාපොරොත්තු වක් ඇති කර ගන්න බැහැ. ඒ නිසා ඒ ප්‍රදේශවල ආරම්භ කළ හැකි කර්මාන්ත ආරම්භ කර රැකිරිමක් නැති ජනතාවට රැකිරිමක් සැපයීමටත්, මහජනයාට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය කිරීමටත් ගරු ආමතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

මා මීට වඩා කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැ. අවසාන වශයෙන් එක කරුණක් මතක් කරනවා. ධීවර කටයුතු සම්බන්ධයෙන් කථා කරන්නට දෙයක් අපට නැ. මන්ද? ධීවර කාර්මිකයින් සිටින ප්‍රදේශ නියෝජනය කරන බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා ඒ ගැන කථා කළා. එතුමා පෙන්වා දුන් පරිදි ධීවරයින්ගේ අවශ්‍යතාවන් සපුරාලන ලෙස ඉල්ලා සිටින අතර අපට හොඳ මාළු කැමට අවස්ථාවක් සලසා දෙන ලෙස ඉල්ලන්නටයි මට සිදු වී තිබෙන්නේ. අපගේ ප්‍රදේශවල ජනතාවට හොඳ මාළු ගන්නට ලැබෙන්නේ නැ. මිනි තරක් නොවී තබා ගැනීමට යොදන “පෝර්මලින්” වැනි විෂ ද්‍රව්‍ය මාළු තරක් නොවී තබා ගැනීමටත් සම්භර අය යොදනවා. බොහෝ විට අපේ ප්‍රදේශවලට ලැබෙන්නේ එවැනි විෂ ද්‍රව්‍ය යෙදූ මාළුයි. ඒ තත්ත්වය වෙනස් කොට අපටද හොඳ මාළු විකක් කන්නට අවස්ථාව සලසා දෙන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

අ. භා. 1

සභාපතිතුමා

(අක්කිරාසනර්)
(The Chairman)

Order please! The hon. Appointed Member, Sir Razik Fareed, will now take the chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, පත් කරන ලද මන්ත්‍රී ශ්‍රීමත් රාසික් පරිඩ් මයා, මූලාසනාරූප විය.

அதன்பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தி னின்றூ நங்கவே, (நியமன அங்கத்தவர்) ஸ்ரீமான் குரகிப் பரீத், ஓ.பி.ஈ. அக்கிராசனத்தமர்ந்தார்.

Whereupon Mr. SPEAKER left the Chair, and SIR RAZIK FAREED, O.B.E., [APPOINTED MEMBER] took the Chair.

ආර්. පී. විජේසිරි මයා. (කුණ්ඩසාලේ)
(ශ්‍රී උ. ඡුර්. ජී. බිඳ්‍රෙසිරි—කුණ්ඩසාලේ)
(Mr. R. P. Wijesiri—Kundasale)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ධීවර කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයේ මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට මා අදහස් කරන මේ අවස්ථා වේදී ප්‍රථමයෙන්ම ධීවර කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමාට ඉතාමත් භාරදුර කටයුත්තක් ඉෂ්ට කිරීමට තිබෙන බව සඳහන් කළ යුතුයි. බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඇතුළු මන්ත්‍රීවරුන් කීපදෙනෙකු විසින්ම මේ රටේ ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කිරීමට කටයුතු කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටියා. බලපිටිය වැනි ප්‍රදේශවල ධීවර කර්මාන්තය කොඹිතරම් දුරට දියුණු කළත් උඩ රට ප්‍රදේශ වාසීන් වන අප විසින් ඒ මාළු ප්‍රයෝජනයට නොගත් තොත් කිසිම දවසක මාළු කර්මාන්තය දියුණු කරන්නට නොලැබෙන බව මා මතක් කරනවා. එම නිසා, මුහුදුබඩ ප්‍රදේශයෙහි ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කරන අතරම උඩ රට ප්‍රදේශවාසීන්ගේ පහසු වත් දියුණුවත් සඳහා අපගේ ප්‍රදේශවල කර්මාන්ත ඇති කරන මෙන් මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, කුණ්ඩසාලේ ජනතාව දැනටද කර්මාන්ත අතින් සැහෙන තරම් දියුණුවක් ඇතිව සිටින බව මම මතක් කරන්නට සතුටුයි. අද ලංකාවෙහි තිබෙන හොඳම වොක්ලට් කර්මාන්ත ශාලාව තිබෙන්නේ කුණ්ඩසාලේ මැතිවරණ කොට්ඨාශයෙයි. ඒ වගේම අද ඉස්තරම් වර්ගයේ ලංකා සාරි නිපදවන්නේ කුණ්ඩසාලයෙයි. කර්මාන්ත ඇති කිරීමේදී ඒ ඒ කර්මාන්ත සඳහා සුදුසු දේශගුණය, කාලගුණය හා වෙනත් සුදුසුකම් ඇති ප්‍රදේශ තෝරා ගත යුතු බව ගරු ඇමතිතුමා කලින් කළ කථාවකදී කියා තිබෙනවා. ඒ අනුව, රෙදි විවීමේ කර්මාන්තයට කුණ්ඩසාලේ ප්‍රදේශය ඉතාමත් සුදුසු බව දැනට තිබෙන කර්මාන්ත වලින් පෙනී යනවා. එම නිසා විශාල රෙදි විවීමේ කර්මාන්ත ශාලා වක් එහි ඇති කරන මෙන් මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ වාගේම, මම ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි, සෑම ගොවිතැනකටම යොදනු ලබන පෝරවලට මිශ්‍ර කරන “ඩොලමයිට්” නොහොත් හුණුගල් වර්ගය, මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ විශාල වශයෙන් තිබෙන බව. ඒ අමු ද්‍රව්‍ය ටොන් ගණන්, බවර් සමාගමත්, කොමර්ෂල් සමාගමත්, ඡෝ වොලස් සමාගමත් ඒ ප්‍රදේශයෙන් ගෙන්වා මෙහිදී අඹිරා පෝරවලට පරිවර්තනය කරන නිසා මම ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි, ඒ ප්‍රදේශයේම එයින් දියුණුවක් ඇති වන පරිදි, පෝර කමාන්ත ශාලාවක්, එසේ නැත් නම් “ඩොලමයිට්” කර්මාන්තශාලාවක් කුණ්ඩසාලේ පිහිටුවන්න කියා. ගරු ඇමතිතුමා මාස තුන හතරකට කලින් ඒ හුණුගල් වර්ගය තිබෙන ප්‍රදේශයේ සංචාරය කර ඒ පිළිබඳව මනා අවබෝධයක් ඇති කර ගත් නිසා ඒ හුණුගල් කමාන්තය දියුණු කිරීමට එතුමාගේ ආධාරය ලැබෙනවා ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා.

ඒ වාගේම, කමාන්ත බිහි කිරීමටත් කමාන්ත දියුණු කිරීමටත් දැඩි උත්සාහයක් දරණ දැඩි ආශාවක් ඇති විශාල ජන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

තාවක් කුණ්ඩසාලෙ ප්‍රදේශයේ සිටින නිසා, එවැනි දේවල් ඒ ප්‍රදේශයේ නැති වීම හේතුකොටගෙන ඒ ජනතාවට විශාල අමාරුවකට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම පසු ගිය ආණ්ඩුව විසින් විශේෂ නීති මාලාවක් පැනවුව, පේස කමින්නය පෞද්ගලික අංශයට නොදීමට. ඒ හේතුකොටගෙනද එහි ජන තාවට විශාල පහරක් වැදුණ. ඒ නීති රීති හේතුකොටගෙන පේස කමින්නය දියුණු කිරීමට කුණ්ඩසාලෙ ප්‍රදේශයේ ජනතාවට අපහසුවක් ඇති වී තිබෙන නිසා කුණ්ඩන්මාල්ස්, වැල්ලවත්ත විවින් මිල්ස්, ආදී සමාගම්වලට දී තිබෙන බල පත්‍ර අහෝසි කර ගම්බද ජනතාවට ඒ පේස කමින්න මධ්‍යස්ථාන දියුණු කර ගෙන ඒ කමින්නය දියුණු කිරීමට ආධාර දීම සම්බන්ධයෙන් එතුමාගේ අවධානය යොමු කරන හැටියට මම ඉල්ලනවා.

ජලය අතින්, විදුලි බලය අතින් කුණ්ඩසාලෙ ප්‍රදේශයේ පහසුකම් තිබෙන නිසා, උඩ රට ප්‍රදේශයට කරන සේව යක් වශයෙන්, යම් යම් කමින්න කුණ්ඩ සාල ප්‍රදේශයේ පිහිටුවීමට එතුමා අදහස් කෙරෙන්නායි ප්‍රාථමික කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

අ. හා. 1.15

පී. එම්. කේ. තේන්තනෙකෝන් මයා. (මිහින්තලේ)

(திரு. பி. எம். கே. தென்னகூன்—மிஹிந்தலை)

(Mr. P. M. K. Tennekoon—Mihintale)

ගරු සභාපතිතුමනි, ධීවර හා කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය පිළිබඳ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ පවත්වනු ලබන මෙම සාකච්ඡාවේදී මගේ අදහස් ස්වල්පයක්ද ඉදිරිපත් කිරීමට ඉඩ කඩ සලසා දීම ගැන පළමුකොටම තමුත්තාන්සේට මගේ ස්තූතිය පුද කරනවා. රටක් සංවර්ධනය කිරීමේදී මූලික ස්ථානයක් ගනු ලබන්නා වූ ධීවර අංශයත් කර්මාන්ත අංශයත්—දේශපාලන වශයෙන් අප අතර කොතෙක් මත හේද තිබුණත්—කෘතහස්ත පුද්ගලයකු අතට පත් වී තිබීම ගැන මූලික මගේ හතුව ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

ධීවර කර්මාන්තය අතින් බලන විට, මේ රටේ ධීවර කර්මිකයා උසස් ස්ථානයක සිටින්න ඕනෑම කියන එක අප කවුරුත් අවිවාදයෙන් පිළිගතයුතු සත්‍යයක්. ධීවර කර්මිකයා නිතරම ජීවිතයත් මරණයත් අතර සටනක යෙදී සිටින පුද්ගලයෙක්. මේ රටේ ජාතික ධනය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා එවැනි සටනක යෙදී සිටින කර්මිකයාගේ තත්ත්වය නගා සිටුවීම පිණිස ගොවිත් වශයෙන් අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය දිය යුතුය කියා මා ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. ඒ මක්නිසාදයත්, ඔවුන්ගේ තත්ත්වය නගා සිටුවීම මේ රටේ ජාතික සංවර්ධනයට බෙහෙවින්ම ඉවහල් වන නිසයි. ඒ ධීවර කර්මිකයා මේ රටට අවශ්‍ය මත්ස්‍යයන් අල්ලාගෙන ඒම සඳහා මහා සයුරේ යන ගමන්වලදී සමහර විට දින දෙක තුන පමා වූ අවස්ථා වලදී ඔවුන්ගේ අඹුදරුවන් හෙළන කළුළු අප දැක තිබෙනවා. ඒ නිසයි මා කිව්වේ ජීවිතයත් මරණයත් අතර සටනක යෙදෙමින් මේ රටේ ජාතික ධනය උපයන ඒ පුද්ගලයාට ආධාර උපකාර කිරීම ගැන ගොවියන් වශයෙන් අපේ සහයෝගයත් මේ රටේ අතික් අයගේ සහයෝගයත් සම්පූර්ණයෙන්ම දිය යුතුය කියා. අපි දන්නවා, ඔවුන්ගේ ජීවිත විනාශ වීමේදී එක්තරා වන්දි මුදලක් ගෙවීමේ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරන බව. මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනවා, ඔවුන්ගේ ජීවිත රක්ෂණය කිරීමේ ක්‍රමයක්ද ආරම්භ කරන ලෙස. එසේ කළාම විශාල සහනයක් අත් වෙනවා.

නාගරික ප්‍රදේශවල ජනයාට නම් මේ ධීවර කර්මිකයන් විසින් අල්ලනු ලබන මාළුවල රස විදින්නට ලැබෙනවා. නමුත් අපේ ප්‍රදේශවල ජනයාට තියෙන්නේ, වැව් මාළු විකේ පිහිට පමණයි. අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ වැව් විශාල ගණනක් තිබෙනවා. ඒවයේ මාළු අල්ලන ගම්වාසීන්ට විශාල කරදරයකට මුහුණ පාන්න සිදු වී තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමාගේ ස්ථිර ලේකම්තුමා කලකට පෙර අනුරාධපුර දිස්සපතිවරයා වශයෙන් කටයුතු කල බව මා දන්නවා. එතුමා දන්නවා ඇති, එම පළාතේ ගම්වාසීන්ට විදින්නට සිදු වී ඇති අතරවර ගැන, මේ අංශයෙන්. ගම්වල තිබෙන විශාල වැව්වල ධීවර දෙපාර්තමේන්තුව මගින් නොයෙකුත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මහා.]

වර්ගවල මසුන් බෝ කරනවා. මිගමුව වැනි නාගරික ප්‍රදේශවල අය මාදැල් රැගෙන ගොස් මේ වැව්වලට පැන බලහන් කාරයෙන් එහි සිටින මාළු අල්ලගෙන එනවා. මාළු විතරක් නොවෙයි ඔවුන් ඒ ලොරිවල පටවගෙන එන්නේ; ඒ අවට මී හරකුන්ද අල්ලා මරා පට්ට ගහගෙන එනවා. මේ ආපදාවෙන් ඇති වන කරදර වලට මුහුණ පාන්න සිදු වී තිබෙන්නේ ඒ පළාත්වල දුප්පත් ගම්බද ජනතාවටයි. මෙම තත්ත්වය මගහරවා ගන්න පිළිවෙලක් ගැන අපි සාකච්ඡා කළා, අනුරාධ පුර කවිවේරියේ පැවැත්වූ ඒකාබද්ධ කොමිටි රැස්වීමකදී. ධීවර දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ මේ වැව්වල මසුන් ඇල්ලීමට ඉඩ ලබා දෙන ආකාරයේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්නාය කියා අපි යෝජනා කළා.

නාවිවදුව කියන ගම්මානයේ වැඩ වශයෙන් සිටින්නේ මුස්ලිම් ජනයයි. ඔවුන් මේ වැව්වල මාළු අල්ලාගෙන ඇවිත් විකුණලයි ජීවත් වෙන්නේ. ඒ අතරට මිගමුව වැනි ප්‍රදේශවලින් යන අය කරන්නේ, අර මිනිසුන්ව එළවා දමා බලහන්කාරයෙන් වැව්වලට පැන ඒකාධිපති පිළිවෙලට ඒ වැව්වල මාළු අල්ලාගෙන යාමයි. මා තමුත් තාත්සෙගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, ඒ දුප්පත් ගැමි ජනතාවගේ රක්ෂාව ආරක්ෂා කර දෙන හැටියට. ධීවර දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ මාළු අල්ලන්නන්ට බලපත්‍ර නිකුත් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කළොත් විශාල ආදායමක් ලබා ගන්නත් පුළුවන් වෙනවා ඇති. එසේත් නැතිනම් පුළුල් වැඩ පිළිවෙලක් අනුව, ඒ වැව්වල මාළු අල්ලාගෙන වේලා, කරවල කර විකිණීමේ වැඩ පිළිවෙලක් යෙදවෙත් ඒ මගින්ද ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්න පුළුවනි.

මසුන් ඇල්ලීම පිළිබඳව කටයුතු කරන්න, ධීවර සංස්ථාවක්ද ඇති කර තිබෙනවා. එහි සභාපති ධුරයට ඉතා අවංක පුද්ගලයකු පත් වී සිටීම ගැන මා ඉතාම සන්තෝෂ වෙනවා. එහි සභාපති වශයෙන් සේවය කරන සෑම සිල්වා මහතා කුමන වැඩක් භාර ගන්නත් එය හැමගේම සිත් ඇදී යන ආකාරයට, සාවොම සතුවු වන ආකාරයට, ඉටු කරන බව මා දන්නවා. ඔහු පෙට්‍රල් සංස්ථාවේ සිට වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුවකට යැවූ අවස්ථාවේදී ගරු ඇමති

තුමාත් මාත් පදවිය ජනපදයේ ඉදගෙන ඊට විරෝධය පළ කරමින් කපා කළ බව මට මතකයි. කාගේත් සිත් දිනාගෙන කටයුතු කරන්න හැකියාව තිබෙන එවැනි අවංක කෙනෙක් එම ධුරයට පත් වීම අපේ සතුටට කාරණයක් බව නැවතත් කියන්න ඕනා. මේ දෙපාර්තමේන්තුව සමග මගෙ සම්බන්ධතාවක් නැති වුණත් මම එකක් කියන්න කැමතියි. ඒ මහත්මයාගෙ හිතේ හැටියට අවංකව කටයුතු කරන්න ඉඩ ලැබුණොත් මේ සංස්ථාව මගින් විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්න පුළුවන් වෙනවා ඇති. තමුත් අවාසනාවකට වාගේ එක පැත්තකින් මුදලාලිලා සනසන්නත් අනික් පැත්තෙන් සාමාන්‍ය ජනතාව සනසන්නත් එතුමට සිදු වුණොත් එතුම වැඩි කලක් එතන නොසිට අයින් වී යන්නත් බැරි නැහැ. ඒ නිසා තමන්ගේ රාජකාරිය හරියාකාර ඉටු කරගෙන යන්න එතුමට අවස්ථාව ලබා දෙන හැටියට මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ අන්දමට කටයුතු කළොත් ධීවර සංස්ථාවේ දියුණුව නිසි පරිදි ඇති වෙනවාට කිසි සැකයක් නැහැ කියන අනාගත වාක්‍යය මට කියන්නට පුළුවනි.

කර්මාන්ත පිළිබඳවද වචනයක් දෙකක් කියන්න කැමතියි. උතුරුමැද පළාත, අමුදුවා විශාල වශයෙන් තිබෙන පළාතක්. කෘෂි කාර්මික අංශයෙන් දියුණු ප්‍රදේශවල පිදුරු වැනි දේ ඕනෑ තරම් තිබෙනවා. ඒ පිදුරු ගිණි තබා විනාශ කරලයි, ඊළඟ කන්නයේ කුඹුරු වැඩ කරන්න බිම් සකස් කර ගන්නේ. මේ රටේ හාඩි බෝඩි කර්මාන්තය දියුණු ලෙස කරගෙන යාමට උතුරු මැද පළාතට වඩා හොඳ වෙනත් පළාතක් ගැන මට හිතා ගන්න අමාරු බව ගරු ඇමතිතුමාගේ දැන ගැනීම පිණිස මේ අවස්ථාවේ මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ නිසා කාරණය ගැන ගරු ඇමතිතුමා විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වා කල්පනා කර බලන මෙන් මා අවධාරණයෙන්ම ඉල්ලනවා.

කපු කර්මාන්තය ගැනත් ගරු ඇමති තුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කළ යුතුය කියා මා කල්පනා කරනවා. ජේෂ් කර්මාන්ත සංස්ථාවක් තිබෙන තමුත් එයින් නියම ප්‍රයෝජනය ගැනීමට නම් අපට කපු අවශ්‍යයි; නුල් අවශ්‍යයි. කපු කර්මාන්තය සාමාන්‍ය ජනතාව ලවා කරවා ගත

නොහැකි දෙයක් බව ඇමතිතුමා පිළිගත් නවා ඇති. කපු වගාවෙන් සැලකිය යුතු ආදායමක් ලබා ගැනීම අමාරු නිසා සාමාන්‍ය ජනතාව ලවා එය කරවා ගැනීමට හුදුඵවත් තත්ත්වයක් තිබෙනව. මිලිස් ගොවිතැනට මිනිසුන් වැඩි වැඩියෙන් යොදවා ගනු පිණිස ආණ්ඩුව මිලිස් මිල යට ගන්නව, නියමිත මිලකට. හොණ්ඩ රය රුපියල් දෙසියය බැගින් පමණ ගොවීන්ගෙන් මිලයට ගන්න මිලිස්, ආණ්ඩුව ඊළඟට පාරිභෝගිකයට ලැබෙන්නට සලස්සන්නේ ඊට වඩා හුඟක් අඩු මිලකටයි. ඒ නිසා මිලිස් වවත්තා ධෛර්ය වන්න වෙනව. මේ රටේ නිෂ්පාදකයන්ට වැඩි මුදලක් ආණ්ඩුවෙන් ලැබෙන බවත්, එයින් ඊට වඩා විපුල ප්‍රයෝජනයක්, විදේශ විනිමය රැක ගැනීමට ඉඩක් ආණ්ඩුවට ලැබෙන නිසා, රටට යහපතක්ම සිදු වන බව පිළිගන්න වෙනව. මිලිස් වගා කරන ගොවීන්ට ගෙවන මුදල කොයි තරම් අධික වුවත් එයින් රටට යහපතක් සිදු වන බව අවිවාදයෙන් පිළිගන්නව. කපු සඳහාත් එවැනි සහතික මිල ක්‍රමයක් ඇති කර මිලිස් වග වේ තත්ත්වයට පරිවර්තනය කළොත් වැඩි වැඩියෙන් ජනයා කපු වගාවට උනන්දු වේවි. උතුරු මැද පළාතේත්, කපු වැවීමට සුදුසු යයි නිර්දේශ කරනු ලබන වෙනත් සර්ම කලාපික ප්‍රදේශවලත්, පේෂකර්ම සංස්ථාව මගින් විශාල වශයෙන් අපේක්ෂා කරනු ලබන කපු නිෂ්පාදනය වඩ වඩාත් කෙරෙන්න පටන් ගන්නේ ඒ විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළොත් පමණයි. පේෂකර්ම සංස්ථාවේ අරමුණ ඉතා ඉක්මනින් ඉටු කර ගැනීමට නම් එවැනි ක්‍රියා මාර්ගයක් වහා සකස් කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනව.

උතුරු මැද පළාතේ තිබෙන මැතිවරණ කොට්ඨාශ අටටම එක් උළු කර්මාන්ත ශාලාවක් ඇතිකර තිබෙනව. අමු ද්‍රව්‍ය ලැබෙන නිසා ඒ ප්‍රදේශයේ වෙනත් කර්මාන්තත් විශාල වශයෙන් ඇති කරන්න පළවන්නක් තිබෙනව. ගෘහ කර්මාන්තයක් වශයෙන් උතුරු මැද පළාතේත් ලංකාවේ වෙනත් නොයෙක් පළාත්වලත් තැනින් තැන රෙදි වියන බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නව. එහෙත් දැන් තිබෙන තත්ත්වය අනුව කර්මාන්ත සියල්ලක්ම වැඩිදියණ කිරීමේ

කාර්යය එක් ඇමතිවරයෙකුට ලැබෙන්නේ නැහැ. සුළු සුළු කර්මාන්ත ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමාටත්, විශාල කර්මාන්ත බිවර සහ කර්මාන්ත භාර ගරු ඇමතිතුමාටත් දැන් පැවරී තිබෙනව. පුංචි වුණත් ලොකු වුණත් කර්මාන්ත කෙරෙන්න ඕනැ. එක් ඇමතිවරයකු යටතේ බවයි මගේ පිළිගැනීම. එක් අමාත්‍යාංශයකටම මේ කමින්න සියල්ලක්ම පැවරෙනවා නම් වඩා හොදයි. කවදා නමුත් මේ කර්මාන්ත අංශයන් විධිමත් ලෙස පාලනය කරන අංශයක් ඇති කරන්න ඕනැ.

වෙන වෙන තැන්වලින් පාලනය කිරීම කර්මාන්තවල යහපතට හේතු වන්නේ නැහැ. මේ තත්ත්වය යටතේ වැඩ කටයුතු කරගෙන යාමේ අසීරුකම ස්වදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශයට පෙන්වා දී ප්‍රමාද වී නමුත් නිසි සැලැස්මක් ඇති කර ගන්නොත් රටට ප්‍රයෝජනයක් ඇති වෙන්න පුළුවනි. සර්ම කලාපික ප්‍රදේශයක් වන උතුරු මැද පළාතේ විශාල වශයෙන් තිබෙන අමුද්‍රව්‍ය යොදා ඒ ප්‍රදේශයේ නොයෙක් කර්මාන්ත ඇති කළොත් ඒ ප්‍රදේශවාසීන්ගේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නයත් පුළුවන් තරම් විසඳෙනවා ඇති. කර්මාන්ත අනිත් ස්වයම්පෝෂිත කිරීමට අවශ්‍ය වැඩ පිළිවෙලක් තමුත්තාත්සේ සකස් කර නවා නම්, එයින් ප්‍රදේශවාසී ජනතාවට යහපතක් වන අතර මුළු රටටමත් විපුල ප්‍රයෝජනයක් අත් වන බව මේ අවස්ථාවේ මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ නිසා අපේ දේශපාලනමය අදහස් උදහස් කුමක් වුවත්, කර්මාන්ත සංවර්ධනය සඳහා ගරු ඇමතිතුමා විසින් ගනු ලබන කවර අන්දමේ හෝ ප්‍රගතිශීලී වැඩ පිළිවෙලකට අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන බව ඉතාම ගෞරවයෙන් මතක් කරමින් මගේ වචන සවලපය අවසන් කරමි.

ඒ. සී. එස්. හමීඩ් මයා. (අකුරන දෙවන මන්ත්‍රී)

(ஜனாப் ஏ. சி. எஸ். ஹமீத்—அக்குறளை இரண்டாம் அங்கத்தவர்)
(Mr. A. C. S. Hameed—Second Akurana)

The future of this country will to a great extent depend on the industrial policy of the Hon. Minister, and whatever the critics may say I am sure that the Hon. Minister will deliver the goods.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කුරක සභාව

[හමිඩ් මයා.]

As students of history, we have read about William the Silent. I think we can call our Minister of Industries and Fisheries, Mr. Philip Gunawardena, "Philip the Silent", because he believes in doing a job of work without talking much. The country itself will definitely in time to come owe much to him because he means business.

Sir, much has been said about fishing, and I want to limit my observations only to fishing in the inland waters. There is hardly any country in the world except Ceylon that can boast of so many beautiful streams and rivers. If a scientific approach is made to the inland fishing industry and we develop it, I think within about a year we could have all the fish we want. Up to date no serious attempt has been made to improve the fishing in inland waters. The only thing the last Government did was to introduce a fish called *gourami* into the inland waters. And what did the fellow do? This *gourami* fish ate up all the fish, the indigenous fish, in our inland waters. That is what this fellow did, and it is typical and characteristic of the S. L. F. P. I feel fishing in our inland waters must be developed and for that purpose a scientific approach must be made. If this is done within a short period of time, this country could have all the fish it wants.

The other matter I should like to refer to is the salvinia menace in this country. Millions of rupees are spent by this country in fighting this menace, but no attempt has been made to fight the menace by introducing the *minati* fish which is the natural enemy of salvinia. When we were in the Opposition, I suggested that this *minati* fish be introduced into our waters. The *minati* fish eats up salvinia; the fish could also be served as a good dish for the table. Therefore, I appeal to the Hon. Minister to kindly look into this matter and take steps to introduce this fish into our waters. I hear that when

this proposal went up to the Treasury, one Treasury official had asked, "Once salvinia is over how will you feed the *minati* fish?"

With regard to the sugar cane industry, I should like to make a suggestion to the Hon. Minister. In countries like Jamaica they make artificial meat with sugar molasses. Now, Ceylon is a Buddhist country—

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(කුරු. எல். சி. டி சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

You are making gin.

හමිඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

That is what we are doing now. Ceylon is a Buddhist country, and, as you know, there is an aversion to the killing of animals. I would ask the Hon. Minister to look into this question of making artificial meat out of sugar molasses, as is being done in places like Jamaica. They add flavour and give it to you in the form of any meat.

However much we may talk about fishing, the first thing we have to do is to establish a series of cold storage rooms. What happens now is, when the catch is good the price is low, when the catch is poor the price shoots up. If you want to stop this fluctuation, if you want to give a fair price to the fisherman and the consumer, the only solution would be to have more cold storage rooms.

අ. හා. 1.30

The next point is about the Geological Department. This department comes under the Hon. Minister and it must be given a full kick up. However much we may talk of industries, however much we may talk about planned development, until you conduct a complete survey of your mineral resources you cannot put this country on a proper footing. Its

potentials must be discovered and, for that purpose, surveys must be conducted. As a matter of fact, if you want to develop this country on a planned scale, you must first conduct a complete survey of our mineral resources.

Next, I should like to say something about the film industry which is an important industry in this country. Today, anybody in this country can be a producer of films. There are about 100 film producers in this country, the highest, I believe, in the world. Just now there are about 60 films in production. The Hon. Minister must take steps to see that there is some sort of control. We have only four circuits and out of those four circuits only two are well organized. It is useless producing films if there is no way of exhibiting them. Now, this unplanned, wholesale manner of production of films will ultimately result in the film producer being placed at the mercy of the exhibitor. As I said, out of the four circuits only two are well organized circuits. The Hon. Minister will have to see that there is some sort of check. Sir, the last Government decided to invite applications for raw films and about 125 people had applied. That means there are going to be 125 film producers in this country. I do not think even if you put all the producers in the East together you will get this number. This has to be done on a planned scale.

Today we have in Ceylon only two good studios. The producers have to queue up and pay a very high rate. If the Hon. Minister will use his good influence he can get the Government Film Unit to function as a studio. The Government Film Unit has all the necessary resources, the cameras, and the laboratory. All that they need is the floor space, one or two halls. I think the Government Film Unit can, within a couple of months, be transformed into a studio. This will

bring the Government large sums as revenue besides helping the film producers too.

We have a large number of Indian films coming into this country, about sixty a year. If you calculate at Rs. 3 lakhs a film, think of the exchange that is going out of this country. The Hon. Minister can give serious thought to it and see, since large sums of money are going out by way of exchange when films come into this country from India, that the Indian Government pays for the finished products of our industries. Why should that capital go out? Why should so many millions of rupees go out? Roughly, 60 films come into this country from India alone.

There is wonderful potential in this country to build up the film industry. In places like Hollywood they have come to the conclusion that Ceylon is one of the best countries to produce films. That film, "Bridge over the River Kwai", which was produced in Ceylon has won all the awards. I hope the Hon. Minister will therefore address himself to the question of seeing that foreign capital is encouraged to come in by permitting people who are interested in the film industry to come here and set up a modern studio to produce films. It could bring large sums of money into this country.

Today our film stars absolutely have no future. They are not paid well. Actually there is a dearth of film stars in this country. The film industry is not attracting the necessary talent which is available in this country. That is because the film industry has not organized itself. Film stars rise and fall just like shooting stars because the industry is not organized. So I should like to place this suggestion before the Hon. Minister of exploring possibilities of attracting foreign film producers so that they may come here and set up a modern studio. It will be one way of earning plenty of exchange and

[ගම්බ මයා.]

making this country rich. This country has the necessary scenery and the climatic conditions.

The next point is about the tea chest industry. This is a big problem. When we were in the Opposition we repeatedly asked the Government to go into this question. It is an industry by itself in the Kandyan districts, but importers do not buy these chests. They maintain that they are not up to the standard, up to the mark, and so on. But it is a fairly large industry and if the Hon. Minister could compel people when purchasing tea chests to buy at least a quota of these chests, it is going to help us to a great extent. This is a very serious problem and I do hope that the Hon. Minister will address himself to this question.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(ක්‍රි. ෧෧. ජී. ෫. ෧෧෧෦෦)
(Mr. L. C. de Silva)

ගරු සභාපතිතුමනි, බලපිටිය ප්‍රදේශයේ ඇම් අඩුවීම, ඇම් නැති වීම, ඒ ප්‍රදේශයේ මාලු අඩු වීමට ප්‍රධාන වශයෙන් හේතු වී තිබෙන බව මා මිට කලින් පෙන්වා දුන්නා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ ඇම් සඳහා, ඇම් තබා ගැනීමට, තවම මාදු ගහේ තිබෙන ජාකොටු ගණන 25යි. ඒ ජාකොටු සඳහා දැන් ඉඩ දී තිබෙන ප්‍රමාණය අඩි 210 යි. ඒ ප්‍රමාණය මදිය යනුවෙන් වැටහීමක් බිවරයන් තුළ තිබෙනව. කාමර දෙක වෙනුවට කාමර තුනක් තබා ගැනීමට පුළුවන් වන විධියට අඩි 300 ක් දක්වා දික් කර ගත්තොත් මිට වැඩි ඇම් ප්‍රමාණයක් තබා ගැනීමට පුළුවන් වේය යන කල්පනාවක් බිවරයන් තුළ පවතිනව. ජාකොටු දික් කිරීමේදී කිසිම අවහිරයක් සිදු වන්නේ නැති නිසා ඒ ගැන දැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනව.

අනෙක් ප්‍රශ්නය මෙයයි: ගොඩනැගිලි සෑදීම සඳහා අවශ්‍ය උපකරණත්, කාර්මික නිලධාරීන් සම්බන්ධයෙන් දැනට පවතින වාස කියන භිගය බිවර නිවාස සෑදීමේ කාර්යය ප්‍රමාද වීමට ප්‍රධාන හේතු වශයෙන් බිවර අධ්‍යක්ෂතුමාගේ පරිපාලන

වාර්තාවේ සඳහන් කර තිබෙනව. ගොඩනැගිලි උපකරණ භිගය ප්‍රධාන හේතුවක් හැටියට ගණන් ගත හැකි බව මාත් පිළිගන්නව. එය වැදගත් කරුණක් බව තමුන් තාන්සෙන් පිළිගන්නව. එහෙත්, බිවර නිවාස වැනි දේවල් සඳහා ඒ තරම් විශේෂ දක්ෂකම් ලත් කාර්මික නිලධාරීන් අවශ්‍ය වන්නේ නැත කියා මා හිතනව. ඒවා සාමාන්‍ය දේවල් හැටියටයි මා සලකන්නේ. දෙපාර්තමේන්තුවේ සැලැස්ම අනුව බිවරයින්ගේ ගෙවල් සෑදීම සාමාන්‍ය කොන්ත්‍රාත්කරුවෙකුට ඒ තරම් අමාරු දෙයක් වෙන්න බැහැ. එහෙත් මා එකක් නම් දන්නව. මෙහිදී එය සඳහන් කරන්න ඕනැ. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ කෙනෙක් බිවර දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කොන්ත්‍රාත් අරන් ඉන්නව. ඔහුට දැන් බිවර දෙපාර්තමේන්තුවේ කොන්ත්‍රාත් භාර ගැනීම එපා වෙලා තිබෙනව. බිවර දෙපාර්තමේන්තුව ගොඩනැගිලි උපකරණ භිගයක් තිබෙන බව පිළිගන්න නමුත් භාර ගත් කොන්ත්‍රාත්තුව අනුව නියමිත දිනයේ දී වැඩ අවසන් කරන්නට බැරි වූ නිසා ඒ කොන්ත්‍රාත්කරුවාට විශාල දඩයක් ගසා තිබෙනව. ඒ සම්බන්ධව දෙපාර්තමේන්තු වටන්, ගරු ඇමතිතුමාටත් මේ කොන්ත්‍රාත්කාරයා ලියුම් කීපයක් යවා තිබෙනව. ඔහු භාර ගත් තවත් කොන්ත්‍රාත් තිබෙනව. බිවර දෙපාර්තමේන්තුවේ තවත් බිවර නිවාස ක්‍රමයක් යටතේ මේ කොන්ත්‍රාත්කරු තවත් ගෙවල් තනා ගෙන යනව, හික්කඩුවේ. ඔහු මා සමග කිව්වා, මේ විධියට දෙපාර්තමේන්තුව වැඩ කට යුතු කරගෙන ගියොත් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කොන්ත්‍රාත් ගැනීම තවත් වනවය කියා. එහෙම වුණොත් බිවර ගෙවල් සෑදීම තව දුරටත් ප්‍රමාද වේවි. ඒ ගැන කල්පනා කර බැලිය යුතුය කියා මම හිතනව. කොන්ත්‍රාත්කරු විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණු සත්‍ය නම්, යුක්තිසහගත නම්, ගසන ලද දඩය අනුව ඔහු විසින් ගෙවන ලද මුදල ආපසු දෙන්නැයි මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනව. එතකොට අඩු වශයෙන් ඒ මිනිසාටත් ඒ ප්‍රදේශයේ බිවර නිවාස නැතීමේ කොන්ත්‍රාත් භාර ගනිවි. එපමණයි මට කියන්න තියෙන්නේ. මෙය සඳහන් කිරීමට අවස්ථාව දීම ගැන තමුන් තාන්සෙන් ස්තූතියි.

ලීලාරත්න විජේසිංහ මයා. (පොළොන්නරුව)

මගින් උතුරු මැද පළාතේ ගම් නියමිතව වලට මාළු බෙදා දෙවන හැටියට මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

(திரு. லீலாரத்ன விஜேசிங்ஹு—பொலொர்னாறுவை)

(Mr. Leelaratne Wijesinghe—Polonnaruwa)

ගරු සභාපතිතුමනි, කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීම සඳහා පොහොර අත්‍යාවශ්‍ය බව තමුනනාත්තේ දන්නවා ඇති. අද වෙළෙඳ පොළෙහි පොහොර මිල ඉතා මන්ම අධිකයි. ඒ නිසා ගොවීන් විශාල කරදරයකට මුහුණ පා සිටිනවා. ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමා මීට අවුරුදු කීපයකට පෙරදී මේ රටේ රසායනික පොහොර කර්මාන්ත ශාලාවක් රජය මගින් ඇති කරවීමට උත්සාහයක් දැරූ බව මට මතකයි. දැන් නැවතත් එතුමාට අවස්ථාව ලැබී තිබෙන නිසා රසායනික පෝර කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවා ගොවීන්ට ලාබෙට පෝර ලබා දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරනවා නම් හොඳයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, අද මිලදිය මාළු ඒ ප්‍රදේශයේ ප්‍රයෝජනයටත් මදි වන තත්ත්වයක් පවතිනවා. මීගමුව පළාතෙන් මුදලාලිලා ගොස් වැව් අල්ලා, ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාවට තර්ජනය කර මා දැල් දමා මිලදිය මාළු අල්ලාගෙන අවුත් එවා අයිස් මාළු හැටියට අනික් ප්‍රදේශ වල විකුණනවා. අද ඒ ප්‍රදේශවල ජනතාවට දැලක් දමා මාළු ටිකක් අල්ලා ගන්නට ඉඩක් නැති තරමට වෙලා. එක් කොටසක් ඒ ප්‍රදේශයේ මිලදිය මාළු පිළිබඳ ඒකාධිකාරියක් මෙන්ම ඒ පිළිබඳ ඒකාධිපතිකමක් ඇති කරගෙන තිබෙන නිසා දැන් මිනී මැරුම් පවා ඇති වී තිබෙනවා. මාළු ඇල්ලීමට වැඩිවලට ගොස් සිටි ගම් වාසීන් මරා දමා තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශයේ මිලදිය මාළු මේ රටේ ව්‍යාප්ත කරන්නට කටයුතු කළ හැකියි. ඒ වගේම ධීවර සංස්ථාව මිලදිය මාළු වෙළඳාම පටන් ගත්තොත් ඒ මගින් ධීවර සංස්ථාවට සැහෙන ආදායමකුත් ලබන්නට පුළුවනි. මිලදිය මාළු කරවල බවට පත් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කළොත් ඒ ප්‍රදේශවල ජනතාවට සැහෙන තරමින් රක්ෂාත් ලැබෙනවා. ඒ ගැන කල්පනා කර බලනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

දැනට අක්කර 5 ක කුඹුරක් සඳහා පොහොර මිලදී ගැනීමට රුපියල් 300 කටත් අධික මුදලක් වැය වෙනවා. මෙය බරපතල කාරණයක්. ගොවියා විසින් නිෂ්පාදනය කරනු ලබන ද්‍රව්‍යයන්ගෙන් ලැබෙන ආදායමෙන් සැහෙන කොටසක් පොහොර සඳහා යොදවන්නට සිදුවීම කල්පනා කර බැලිය යුතු කාරණයක්. පස සේදී ගොස් පොළොවේ සරුසාර කම අඩුවී තිබෙන නිසා පොහොර වැඩි වැඩියෙන් නොයෙදුවහොත් නිෂ්පාදනය වැඩි කරන්නට බැහැ. එම නිසා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ රජය මගින් පොහොර කර්මාන්ත ශාලාවක් ඇති කර ගොවීන්ට ලාබෙට පොහොර සපයන ලෙසයි.

අද ඒ ප්‍රදේශවල ජනපද ව්‍යාපාරවල යෙදී සිටින්නන්ගේ රක්ෂා ප්‍රශ්නය උග්‍ර වීගෙන යනවා. ජනගහණය වැඩි වෙමින් පවතින නිසා එක පවුලකට දී තිබෙන කුඹුරු අක්කර 5 බිම් ප්‍රමාණය මදි වී තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශවල කර්මාන්ත ඇති කළොත් වැඩි වන ජනගහණයට රක්ෂා සපයන්නට පුළුවනි. ඒ වගේම ඒ ප්‍රදේශයේ පිදුරු ඉලුක් වැනි දේවල් ඉතා විශාල වශයෙන් තිබෙන නිසා ඒවා ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි කර්මාන්තයක් පටන් ගත්තොත් හොඳයි. අද ඒ වටිනා අමු ද්‍රව්‍ය පුළුස්සා නාස්ති කර දමනවා. ඒ ප්‍රදේශයේ කඩදාසි කර්මාන්ත ශාලාවක් ඇති කළොත් එය වැලච්චේනේ කඩදාසි කර්මාන්ත ශාලාවටත් වඩා දියුණු වෙනවා ඇති. එම නිසා එහි කඩදාසි කර්මාන්ත

මිහින්තලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.) උතුරු මැද පළාත ගැන සඳහන් කළා. ඒ ප්‍රදේශයට මුහුදු මාළු නොලැබෙන තත්ත්වයක් තිබෙනවා. මුදලාලිලා ටික දෙනකු මාළු ටිකක් ගෙන ගොස් නගරවලට බෙදුවත් ගම්බද සිටින දුරස්තර ජනතාවට මාසෙකට වරක් වත් මුහුදු මාළු කැල්ලක රස බලන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ධීවර සංස්ථාව

விசரீபன கெடுமபந் பநந, 1965-66

—கூரக ஸலாவ

[பிலூரந்ந விசேஶஸ மலா.]

ஸாலவக ஸோ ஸாஶ லோஶி கரீமாத்ந ஸாலவக ஸோ ஈநி கரந லேஶ ஓலீலா ஶிபிநலா.

ஶ் ப்ரடேஸவல நிஷ்பாடநய கரந வி ஶால லவல பந் கரந்நே பிப பலாத் வலடீஶி. ஶி நிபடவந வி பிப பலாத் வலல ஸெ ஸோஶ் கெபிம நிஶா வுஶி விஸடமக் டரந்நல ஶிஶு வெநலா. வி கெபிமே கரீ மாத்நய க்ருமாத்ருல லேஶ ஶ் ப்ரடேஸவல ம ஈநி கலோந் ஶிஶிந் விஸால யஸபநக் ஶிஶு வெநலா. ஈட வி மோலீ ஶிமீயந் விஶிந் கமீகரவந் ட ஈஶாஶரண லேஶ ஶலகநலா. கலாபிந்ம கமீகரவந் ட ஈஶு பஶி டேமீந் றிவ்ந் ஸஶா கநலா. மே விநரக் நலாவ றிவ்ந் நலாயேகந் டுஷண வுஶிவல யோட நலா. கலால நூலிஶுஶு வி ஸெ கலால, வெலா ஶோட ஶால ஶாலிஸ ட ஈண்ஶிவல விஶு ஶநலா. றிவ்ந் ஸோ நலாயேகந் யபிமீஶி வுஶி நிலெநலா. ஶிம நிஶா ரபீய மிஶிந் ஶ் ப்ரடேஸயே வி கெபிமே கரீமாத்நயக் ஈநி கரந லேஶ ம ஓலீலா ஶிபிநலா.

ஈ. ஶா. 1.45

நவட, ஶி விவலீ கரீமாத்ந ஸாலவக ஈநி கரந்நல ப்ரஶவநி. ஶோலவநி ப்ரடே ஶயேஶி லிஶுல வலயேந் வெவலீ நிலெநலா. வெவலீ கரீமாத்ந ஸாலவக ஈநி கலால ஈபநே யந ஶ் வெவலீவலிந் ப்ரயோபந யக் ஸந ஶுஶுஶி. ஶ் வலேம ஶிஸ ஸாஶ கரீ மாத்நயக் ஶாலிஸ ட டிஶுஶு கரந்நல ப்ரஶவநி.

ஶ் ப்ரடேஸயே ஶிஸலி டுமீகலால நிபட வந்நல ப்ரஶவநி. ஈட ஶிஸலி டுமீகலால நிபடவந ஸலிஸல ஶுஶெந ஈஶாஶரணக் லாலெந்நே நலா. ஶிஸலி கலாலிபநி ஈஶிநி கரஸெ ஶிபிந ஶிஸலி ஶ் கலாலிஸலி ஓநாமந் ஈஶு மீலலி, ஸலிந் விஶிந் நிபடவநு லலிந டுமீகலால ஸந்நே. ஈண் ஶிவ டுமீகலால ஶடலா டுபிஸலீ 28 க நலந் நலி 30 க நிரு லீடீகக் ஈய கரநலா. நலிந் ஸலிஸலி ஶோட டுமீகலால டாத் நலகல லாலெந்நே டுபிஸலீ 2.75 ஶி. ஶ் நிஶா டுமீகலால கரீமாத்நய நலா ஶிபி விம ஶடலா டுமீகலால வலந ஸலிந்ஸெந் ஈண் ஶிவ விஶிந் டுமீகலால மீலலி ஸந ஶுஶு லவந் ஈண்ஶிவலிம ஶிஸலி கரீமாத்நயக் பபந் ஸந ஶுஶு லவந் ஶிஶு கரீ மாத்நய

யல ஶுஶெந வலிஸகக் ஶாலிஸ ஶுஶு லவந் மநக் கரந்நல கலாலிஸ. ஶ் ப்ரடேஸயே லல ஸலாலீ கரீமாத்நய லாலலே டுரல டிஶுஶு கரந்ந ப்ரஶவந். லல ஸலாலீ நிபடவிம ட ஈவலய ஶோட மலி ஶ் ப்ரடேஸ யே நிலெநல. ஶ் ப்ரடேஸயே லல ஸலாலீ கரீமாத்நயஸாலவக ஈநி கலால ஶ் மிஶிந் வுஶி டேநெகல டக்ஷால லாலெநலா பமணக் நலாவலி, ஈட கலாலலல ஶுஶு நலி ஓந்டிஸலல ஈடி யந மலுடல ஶ் மிஶிந் ஓநிபி கர ஸந்நல ப்ரஶவந் வெநல.

ம லுஶிடுர கலா கரந்ந ஈடலஶ் கர ந்நே நலா. மிஶிந்நலே ஸல மந்நி க்ரும (பி. ஶி. கல. நலந்நகலந் மலா.) லலு லுட பலால பிலிஶலவந், ஶி நிலெந ஈஶுபாஶு ஶா கரீமாத்ந டிஶுஶு கல ஶுஶு ஈந்டம பிலிஶலவந் கல விஶ்நல ஈஶுமந கரமீந் மலே வலந ஶ் வலீபய மலிஶிந் ஈவலலா கரநல.

ஶி. டுபீடேஶே மலா. (மலகலபுல பலமூ வல மந்நி)

(ஶி. ஶி. ஓராலுலல—மட்டக்கலப்பு முதலாம் ஈஶகத்தலர்)

(Mr. C. Rajadurai—First Batticaloa)

கலால தலலவர் ஈவர்களே, மீன்பிடி, கலத்தலாழில் ஶம்பந்நமல ஸனது தலாலு ஶிஶுஶுள்ள முக்கிய பிர்ஶிணைகல ஈமலஶ்ஶர் ஈவர்களின் கலனத்துக்குக் கலாண்டலா ஶிரும்புகிந்நேந்.

கடந்ந ஶில ஈண்டுகலுக்கு முந் ளப்பாளி ஶிருந்நு ஓந்நாட்டுக்குஶ் ஶில நிபுணர்கள் வந்நார்கள். மீன்பிடித் தலாழிலே ஈபிவிருத்தி ஶெய்வந்நகலஶ் ஶில துறலமுக்கலாப் பரி ஶிலனை ஶெய்வதே ஈவர்களின் நலாக்கமல ஓருந்நது. ஈவர்கள் ஓலங்கலயின் கடலலாஶங் கள் ஈனைத்தலயும் பார்வலயிட்டு, கிழக்கு மலகலணத்தில் ஓரு கிறந்ந மீன்பிடித் துறல முகமல கந்நுடாப் பிர்தேஶத்தை ஈக்கலாம் ஸன்று ஈலலாஶனை கூறினார்கள். ளப்பாளிய நிபுணர்கள், கிறந்ந மீன்பிடித் துறலமுகமல ஈமலக்க முடியுமலன்று கூறிய கந்நுடா ஓப் பலாழுது கலலிடப்பட்டிருக்கிந்நது—ஈதல வது, ஶெந்ந ஈரஶாங்கத்தினல் கலலிடப்பட்ட து. கந்நுடாத் துறலமுகத்தை ஓரு மீந் பிடித் துறலமுகமல ஈக்கினல் ஈதன்முலம் ஶாலலா மீனைப் பிடிக்கலாம். ஸனலே,

விசேஷக் கைபிழைப் பணம், 1965-66

—கூடுதல் பணம்

ஜப்பானிய நிபுணர்கள் இந்த நாட்டுக்குக் கூறிய அந்த ஆலோசனையை அமல் நடத்த வேண்டும், அந்தத் துறைமுகத்தைத் திறக்க அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகின்றேன்.

கிழக்கு மாகாணத்தின் அதிகமக்கியமான தொழில்கள் விவசாயமும் மீன்பிடித் தொழிலுமாகும். மீன்பிடித் தொழில் சம்பந்தமாகப் போதிய வசதிகளோ, உதவியோ கிழக்கு மாகாணத்துக்கு அளிக்கப்படவில்லையென்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன். ஆழ்கடல் மீன்பிடித் தொழில்தான் அதிக வருமானத்தை அளிக்கக் கூடிய தொழிலாகும். அந்தத் திட்டம் அமல் நடத்தப்பட்டால் இந்நாட்டின் மீன் தட்டுப்பாட்டை நீக்க முடியும். ஆழ் கடலில் மீன்பிடிக்கப் போதிய பயிற்சி, மீன் பிடித் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு மீன்பிடிப் பயிற்சி நிலையம் மட்டக்களப்பிலே சில காலத்துக்கு முன்பு இருந்தது. அந்த நிலையம் இப்போது மூடப்பட்டிருக்கின்றது. மீண்டும் அந்த மீன்பிடிப் பயிற்சி நிலையத்தைத் திறந்து, ஆழ்கடலில் மீன்பிடிக்கும் தொழிலாளர்களுக்குப் போதிய அனுபவத்தையும் பயிற்சியையும் வழங்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்ததாக, ஆழ்கடலில் மீன்பிடிப்பதற்கான மோட்டார் வள்ளங்களைப் பெறுவதில் கிழக்கு மாகாண மீன்பிடித் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டமடைகின்றனர். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், கிழக்கு மாகாணம் முழுவதிலும் இப்படிப்பட்ட வள்ளங்கள் பதினைந்து, இருபது கூட இல்லை. எனவே, இந்தத் தட்டுப்பாட்டை நீக்க அமைச்சர் அவர்கள் போதிய கவனம் எடுக்க வேண்டும். வடக்கே தென்னமரவாடியிலிருந்து தெற்கே பொத்துவில்-பாணம வரையும் பல நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களில் தலைமுறை தலைமுறையாக மீன்பிடித்தொழிலைத் தங்கள் குடும்பத் தொழிலாக பாவித்து வரும் தமிழ் மக்களும் முஸ்லிம் மக்களும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டோர் கிழக்கு மாகாணம் முழுவதிலும் பரவலாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய அளவு மோட்டார் வள்ளங்களை அரசாங்கம் பெற்றுக் கொடுக்குமாயின் அவர்கள் இந்நாட்

தின் மீன் தட்டுப்பாட்டை நீக்கி வைப்பா என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூறி வைக்க விரும்புகின்றேன்.

மீன்பிடித் தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருக்க இல்லங்கள் தேவை. வாகரை, அபிர்த கழி, கல்லடி முகத்துவாரம், ஆரப்பத்தை ஆகிய பகுதிகளில் மீன்பிடித் தொழிலாளர்களுக்கு இல்லங்களை அமைத்துக்கொடுக்க முன்பு ஆலோசிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தத் திட்டத்தை மீண்டும் நான் வற்புறுத்த விரும்புகின்றேன். அதனை அமல் நடத்தி மீன்பிடித் தொழிலாளர்களுக்குப் போதிய அளவு குடியிருப்பு வசதிகளை செய்துகொடுக்க அமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டுமென்று அவரை நான் பெரிதும் வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்ததாக, எனது தொகுதியில் மிக முக்கியமானவையாக இருக்கின்ற இரண்டு தெருக்களையிட்டு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். ஏறாவுர்-தளவாய் சவுக்கடித் தெரு, மீன்பிடித் தொழிலாளர்களுக்கு மிக முக்கியமான ஒரு தெருவாகும். இது நூற்றுக்கணக்கான மீன்பிடித் தொழிலாளர்களுக்கு மிகவும் உபயோகப்படுகின்றது. தாங்கள் பிடித்த மீனை விற்பனைக்குக் கொண்டு செல்வதற்காக இந்தத் தெரு மிகவும் உபயோகப்படுகின்றது. எனவே, இதனைக் கல்போட்டு, தார் ஊற்றிய தெருவாக ஆக்கித்தருமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அடுத்தது, கல்லடி-நாவலடி கடலோரத் தெருவும் மீன்பிடித் தொழிலுக்கு மிகவும் அவசியமாக இருப்பதால் அதனையும் கல்போட்டுத் தாரூற்றிக் கொடுக்கவேண்டும். ஏனெனில், இந்தக் கடலோரப் பிரதேசங்களில்தான் ஏராளமான மீன்கள் பிடிக்கப்பட்டு அவைகள் நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கும் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. எனவே, இவ்விஷயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

கிழக்கு மாகாணம் காடுகள் அதிகமுள்ள ஒரு மாகாணமாகும். அந்தப் பகுதியில் மஞ்சள் தொடுவாயில் ஒரு தச்சத் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டது. இன்னும் அந்தத் தொழிற்சாலை இயங்கிக் கொண்டதான் இருக்கின்றது. ஏறத்தாழ 2,000 க்கு மேற்பட்ட தச்சத் தொழிலா

விசேஷண கெடுமென் பண, 1965-66

—காரக பண

[உச்சேஷே மெ.]

ளர்கள் அங்கு வேலை செய்கிறார்கள். கடந்த அரசாங்கத்தின் காலத்தில் அத் தொழிற்சாலையில் இயந்திரங்களைக் கொண்டு மரங்களை அரிவிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. அதற்குத் தேவையான இயந்திரங்கள் மஞ்சந்தொடுவாய்த் தச்சுத்தொழிற்சாலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. ஆனால், பல மாத காலமாக அவை அத் தொழிற்சாலையில் பயன்படுத்தப்படாமல் இருந்தன. அந்த இயந்திரங்களைக் கொண்டு மரங்களை அறுத்து, தளவாடங்களைச் செய்ய முடியாமல் தச்சுத் தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்பட்டார்கள். கடைசியாக, மஞ்சந்தொடுவாய்த் தச்சுத் தொழிற்சாலைக் கெனக் கொண்டுவரப்பட்ட இயந்திரங்கள் ஒரு நாள், தொழிலாளர்களது வேலை நிறுத்தத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் இலங்கையின் வேறொரு பகுதிக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. கடந்தகால அரசாங்கத்தின் வகுப்பு வாத மனப்பான்மையின் பயனாக மஞ்சந்தொடுவாய்த் தச்சுத் தொழிற்சாலைக்கெனக் கொண்டு வரப்பட்ட இயந்திரங்கள் அங்கிருந்து வேறேரிடத்துக்கு அகற்றப்பட்டன. எனவே, கௌரவ அமைச்சரவர்கள் மஞ்சந்தொடுவாய்த் தச்சுத் தொழிற்சாலைக்கு மின்சக்தியாலியங்கும் இயந்திரங்களை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்ததாக, கிழக்கு மாகாணம் தென்னைப் பிரயோசனத்துக்கு பெயர்பெற்ற ஓர் மாகாணமாகும். மட்டக்களப்பின் தென்னைப் பிரயோசனத்தைக் கொண்டு கைத்தொழிற்சாலை யொன்றை அமைத்து, தென்னைப்பிரயோசனத்தை நல்ல வழியில் பயன்படுத்துவதற்குத் தேவையான உதவிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்கக் கௌரவ அமைச்சரவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மட்டக்களப்புத் தொகுதியிலேயுள்ள காத்தான்குடிப் பகுதியிலே நெய்யப்படும் சேலைகள் தான் இந் நாட்டிலே பிரபல்யம் வாய்ந்தன. சேலை உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக காத்தான்குடி நெசவாளர்களுக்குக் கடனுதவி செய்வதில் தாராள மனப்பான்மை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காத்தான்குடியில் தயாரிக்கப்படும் சேலைகளுக்கு இலங்கையில் மாத்திரமல்ல, சிங்கப்பூர், இங்கிலாந்து போன்ற இடங்களிலும் நல்ல செல்வாக்குண்டு. இத் தொழி

லாளர்களுக்கு வேண்டிய கடனுதவி செய்து இத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் வெளி நாடுகளுக்கும் இச் சேவைகளைப் பெருமளவில் ஏற்றுமதி செய்யலாம். ஆகவே கௌரவ அமைச்சரவர்கள் அவ்வற்பத்தியாளர்கள் மீது போதிய அனுதாபம் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிழக்கு மாகாணம் முழுவதிலும் அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கைத் தொழிற்சாலை ஒன்றுகூட இல்லை. சில மாதங்களுக்கு முன்னர் 'Crown Shirt Industries' என்ற தொழில்நிலையம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. படித்து, வேலையற்ற முப்பது இளம்பெண்கள் அத்தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கிறார்கள். இந்த 'Crown Shirt Industries' தான் கிழக்கு மாகாணம் முழுவதிலுமுள்ள ஒரேயொரு தொழிற்சாலை. அத்தொழிற்சாலையைக் கௌரவ அமைச்சரவர்கள் தாராள மனப்பான்மையுடன் பதிவு செய்து, அதற்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்து அந்த ஏழைப் பெண்களுக்கு வாழ்க்கைவசதியழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறந்த, திறமையான அமைச்சரொருவரின் கீழ் கைத்தொழில், மீன்பிடித் துணைக்களம் வந்திருக்கின்றது. இந்த நாட்டில் வெறும் வாய்ப்பேச்சில்லாமல், எந்த ஒரு காரியத்தையும் அமைதியான முறையில் செவ்வனே செய்யக்கூடிய திறமை எமது அமைச்சரவர்களுக்குண்டு. கௌரவ அமைச்சரவர்கள், கடந்த கால வகுப்புவாத அரசாங்கத்தினால் புறக்கணிக்கப்பட்ட கிழக்கு மாகாணத்தின் கைத் தொழில் அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து, புறக்கணிக்கப்பட்ட அத்தொகுதி மக்களுக்கு நிவாரணமளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கைமென் மெ.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I do not intend to take much time. I am afraid I am somewhat at a disadvantage in this Debate because, up to now, we have not had any clear or comprehensive statement of the present Government's policies in relation to either industries or fisheries.

During the Second Reading Debate my Hon. Friend the Minister of Industries and Fisheries made a speech in regard to industrial policy. He spent most of that section of his speech pointing out what he considered to be the errors and mistakes made by the previous Government, but in the course of the speech he did not tell us very much about the industrial policy for which he stands.

We found ourselves in the same unfortunate predicament when it came to fisheries. My hon. Friend told us that the Fisheries Plan was a very interesting plan but that it was not his baby. We do not know what the policy of the Government is on these matters. Up to now no authoritative speech has been made by the Government on these important questions.

We would welcome some authoritative statement by either the Hon. Minister or the Junior Minister on governmental policy regarding, firstly, the development of industry in the public sector and, secondly, the development of industry in the private sector, including what steps this Government considers necessary to rationalize private sector industrial development.

One of the main criticisms made from the other side regarding private sector industrial development by the previous Governments was that it was irrational, that there was overlapping, waste, not careful enough planning of the use of resources and so on and so forth. It is all very well to say that. But what steps do you have in mind to rectify that position? Undoubtedly, there were mistakes made by the previous Government, but we would like to hear some more authoritative statement.

I want to ask one particular question on which I would welcome clarification. What plans, if any, does the present Ministry have to utilize unexpended lines of credit or loans given by foreign Governments for industrial development in the public sector? During the nine years of the

two S.L.F.P. Governments and the Coalition Government, I think something over Rs. 600 million was granted by socialist countries alone in loans and lines of credit. A greater part of what had been used out of these lines of credit had been used by departments under the present Ministry. A number of industrial projects were started in the public sector. I speak from memory—I do not have the figures—but I think, of the Rs. 600 million, more than Rs. 200 million has not been used. I know, for instance, even in the case of loans like the U.S.S.R. line of credit which was negotiated, I believe, in 1958, there was a credit of Rs. 142 million. All that credit has not been used yet. It is the same position, I think, in regard to certain loans from China, Czechoslovakia, Poland, Yugoslavia and so on. Have my hon. Friends any specific and concrete proposals in regard to utilizing what is unspent out of those loans up to now? If so, we would be very glad to know what they are.

අ. ආ. 2

Another problem has arisen. Out of these loans and lines of credit, I think there is over Rs. 200 million granted in respect of which agreement has been signed by the Coalition Government and the G.D.R. We have been told that the Government intends to make use of this line of credit. I would like to ask the Hon. Minister whether there are any specific proposals with regard to this matter. A good part of this line of credit will probably have to be devoted to industries.

I would like to ask the Hon. Minister this question. Are you by any chance thinking that you will be able to use these loans from Socialist countries to stimulate private sector industrial development? This seems to be the new theory developing in certain parts of the Government. I do not know whether it has reached the Ministry of Industries; but I do not think you will be able to do that.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පතක, 1965-66

—කාරක සභාව

[කෙතමන් මය.]

You have signed certain definite agreements with these countries and it is only in terms of those agreements that you will be able to carry on. Just as much as you signed certain agreements with western countries in which it is a condition that the aid should not be used for public sector development these agreements with Socialist countries stipulate that the aid should not be used for private sector development. I think if my Hon. Friend hopes that new lines of credit which the Government can get from Socialist countries can be diverted to the private sector he is liable to be mistaken.

Be that as it may, we should like some specific assurance that some action is being taken. We have been told in a general way that certain things are happening. We have been told that the Government intends later on to utilize these loans. If there are any proposals please tell us what they are.

We would welcome some definitive statement with regard to what the position is with regard to fisheries. Of all the fronts of our economy this is the Cinderella front. During the last nine years there has been quite a creditable increase in the catch of fish. I forget the exact amount but I think we now have a catch of half a million tons or more. It is quite a fantastic figure compared to what it was nine years ago.

What has actually happened? The Government has invested practically nothing. All that has happened is the mechanization of fishing boats. I think less than Rs. 20 million was spent for that. Even this is not a Government investment because this sum is being repaid by fishermen with interest. With such a small stimulation there has been this very large increase in the catch. Therefore, whatever one may think of the fisheries plan, the very idea that there should be some form of planned investment in and development of fisheries is a welcome one and one that we are very glad about.

I do not think in a Debate like this we can discuss the value of the detailed proposals but I do not think we can discard and disown this plan. I think it is a very good basis for a deeper and further discussion of this question. We are going to have Rs. 39 million set aside for fisheries development. Rs. 11 million is the value of assets taken over from the Department of Fisheries. So about Rs. 25 million will be invested this year. May we know on what this Rs. 25 million is going to be spent? May we know whether it is the policy of the Government to go in for trawler fishing or to expand the fleet of small mechanized boats?

We have had several fisheries reports, and experts have come and gone, but the bulk of the fish is still in the sea. The main problem is to get them out of the sea and get them to the markets. We like to have some idea from the Government as to what its real or concrete proposals are. I am not saying this from the point of view of scoring a few debating points. This is a serious and important question for the whole country, particularly because it can make a great contribution towards the economic development of the country. In fact, we spend a great part of our money on growing rice, but fisheries is one of the cheapest forms of agriculture because you only take out, you do not put in. You are just taking out, you are reaping as far as the fisheries are concerned, but this branch of productive economic activity has been grossly neglected; it has developed on its own, and we would like to see this child not disowned. We would like to have something much more concrete placed before us and I ask my Hon. Friend to give us a statement. If we had a statement in advance, this Debate could have taken a more constructive turn than it has taken now.

ජේ මදුස මයා.

(ශ්‍රී ල. ප්‍රියමදාස)

(Mr. Premadasa)

ගරු සභාපතිතුමනි, මා දීර්ඝ ලෙස කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ ; වචන සවිලසක් පමණයි, මේ අවසානවේ

කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ. විශේෂයෙන් අපේ රටේ සංවර්ධනය පිණිස ඉතාමත් අවශ්‍ය වැඩ කටයුතු රාශියක් කර්මාන්ත අතින් සිදු විය යුතුව තිබෙන බව පිළිගත යුතු කාරණයක්. අය වැය දෙවෙනි වර කියවීමේ විවාදය පවතින අවස්ථාවේදී කර්මාන්ත ඇමතිතුමා විසින් කරන ලද කථාවට සවන් දුන් මා ඉතාමත් සතුටට පත් වුණා. මොන අරමුණක් ඇතිව එතුමා කර්මාන්ත වැඩ පිළිවෙළ ගෙන යන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවාද යන්න හුඟක් දුරට ඒ කථාවෙන් පැහැදිලි කළා. මැද කොළඹ ගරු තුන්වෙනි මන්ත්‍රීතුමා (පී. ජී. බී. කෙනමත් මයා.) සඳහන් කළ අන්දමට, එතුමාගේ අද කථාවෙන් වඩාත් පැහැදිලි වෙනවා ඇති, රජයේ කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය. මන්ද? ප්‍රතිපත්තියක් ඇතිව කොයි දේත් කළ යුතුයි. විශේෂයෙන්ම භාරදුර කායඝීයක් වන කර්මාන්ත සම්බන්ධයෙන් නියමිත ප්‍රතිපත්තියක් සහ ඒ ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් සකස් නොකොළොත් නියම ප්‍රතිඵල ලබාගන්නට බැරි වන බව තමුත්තාන්සේ පිළිගන්නව ඇති.

මට ප්‍රථමයෙන් මේ සභාව ඉදිරියේ තබන්නට වුවමනා කරන අදහසක් තිබෙනව. සමහර උදවිය තුළ කල්පනාවක් තිබෙනව, අපට ප්‍රථමත්ය කියන හැම දෙයකින්ම සවයංපෝෂිත වන්නට ඕනෑය කියා. මගේ හැඟීම ඒක කනගාටුදායක වැරදීමක් කියයි. කර්මාන්ත ගැන කල්පනා කළත්, එකවරම හැම කර්මාන්තයක්ම අපි ආරම්භ කරන්නට ඕනෑය, මොන කර්මාන්තයක් ආරම්භ කරන්නට ලැහැස්ති වුණත්, අපි ඒකට ආධාර දෙන්නට ඕනෑය, කියන විධියේ හැඟීමක් ඇතිව සමහර උදවිය වැඩ කළ බව පසුගිය ආණ්ඩුවේ කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තියෙන් අපට පෙනෙන්නට තිබෙනව. කිසිම ප්‍රතිපත්තියක් නැතුව, සැලැස්මක් නැතුව, වැඩ පිළිවෙළක් නැතුව තමයි, පසුගිය ආණ්ඩුව කර්මාන්ත ආරම්භ කළේ. මේ ගරු සභාවේ යම් යම් අවස්ථාවල කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරු කීප දෙනෙක් පිළිගත්තා, කර්මාන්ත පිළිබඳව නියම ප්‍රතිපත්තියක් පසුගිය ආණ්ඩුවට නොතිබුණු බව. එම නිසා අපේ කමිත්ත ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳව පැහැදිලි අවබෝධයක් ඇති කරගෙන, ඒ අනුව ක්‍රියා කිරීමට

ජාතික ආණ්ඩුවේ ඒ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවේ යෙදීමට භාරගෙන සිටින ඇමතිතුමාත් එම අමාත්‍යාංශයන් ක්‍රියා කරනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ.

විශේෂයෙන් ලංකාවේ තිබෙන අමු ද්‍රව්‍ය ගැන කල්පනා කර බලා ඒවායින් කරන්නට පුළුවන් නිෂ්පාදන මොනවාදැයි සොයා බැලීමට සැලකිය යුතු තරම් පර්යේෂණ හා වැඩ පිළිවෙළවල් යෙදීම එතරම් සාර්ථක ලෙස පසුගිය කාලයේ කෙරී තිබෙනවා යයි කියන්නට අමාරුයි. ඒ නිසා අපේ කමිත්ත ප්‍රතිපත්තියේ ප්‍රධාන වැදගත් අංගයක් විය යුත්තේ ලංකාවේ අමු ද්‍රව්‍යවලින් කළ හැකි නිෂ්පාදන, ලංකාවේ අමු ද්‍රව්‍ය පාවිච්චි කරමින් ක්‍රියාත්මක කළ හැකි කමිත්ත දියුණු කිරීමයි. ඒ සම්බන්ධයෙන් විශේෂ තැනක් දීම අත්‍යාවශ්‍ය බව තමුත්තාන්සේ පිළිගන්නව ඇති. ඒ ගැන සලකා බලන විට අපේ රටට අත්‍යාවශ්‍ය දේ ගැනත් කල්පනාව යොමු කළ යුතුයි. ලංකාවේ අමු ද්‍රව්‍ය පාවිච්චි කරමින් කළ හැකි නොයෙකුත් කර්මාන්ත තිබෙනව. අපට අත්‍යාවශ්‍ය දේවල් පමණක් නොව පිටරට පවා යැවීමට පුළුවන් අන්දමේ නිෂ්පාදන අපේ ම ද්‍රව්‍යවලින් ඇති කරන්නට පුළුවන්කමක් තිබෙනව. පසුගිය කාලයේ කර්මාන්ත සංවර්ධනයක් යයි කියමින් ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙළේ අපට පෙනෙන්නට තිබුණේ, බොහෝ අමු ද්‍රව්‍ය පිටරටින් ගෙන්වන්නට සිදු වන විශාල කමර්ෂාන්ත සම්බන්ධයෙන් කාලයන් ධනයන් හුඟක් දුරටම වැය කළ බවයි. අපේ ආණ්ඩුවේ සැලකිල්ල, කිසිම සැකයක් නැතිව, මේ කරුණු ගැන යොමු වෙනවා ඇති. එමෙන්ම කර්මාන්ත දියුණු කිරීමට අප ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළේදී අපට අත්‍යාවශ්‍ය නිෂ්පාදනත්, පිටරට වල් හා වෙළඹෙළදාම් කිරීමට හැකි නිෂ්පාදනත් ඇති කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය උඩ අපි ක්‍රියා කරන විට, මේ කර්මාන්ත පිහිටුවීමේ මාර්ගයෙන් හුඟක් දුරට රැකී රක්ෂා පුශ්‍ය නය විසදීම පිණිස අපේ කල්පනාව යොමු කිරීමට විශේෂ සැලකිල්ලක් ගත යුතුව තිබෙනව. පසුගිය කාලයේ ඇති වූ කර්මාන්ත වැඩ පිළිවෙළ ගැන කල්පනා කර බලන විට පෙනෙන්නට තිබෙන්නේ සැහෙන ප්‍රමාණයකට විශාල කර්මාන්ත සඳහා විශාල ආධාර දී, සුළු පිරිසකට පමණක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ප්‍රේමදාස මයා.]

රැකි රක්ෂා සැපයෙන අන්දමේ වැඩ පිළි වෙළකට ධෛර්ය දී තිබෙන බවයි. සෑහෙන ප්‍රමාණයකට, සාමාන්‍ය සුළු කර්මාන්ත සඳහාත් ආධාර දිය යුතුය යන බලාපොරොත්තුවක් අපේ කර්මාන්ත ඇමති තුමා තුළ තිබෙන බව මා දන්නවා.

අ. භා. 2.15

විශේෂයෙන්ම හුඟක් දුරට අපේ රට වැසියාගේ ශ්‍රම ශක්තිය පාවිච්චි කිරීමෙන් අපේ රට වැසියාගේ දහඩිය මහන්සිය යොදා ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන් කර්මාන්ත ගැන එතුමාගේ විශේෂ සැලකිල්ල යොමු කරන්නට බලාපොරොත්තු වන බව මා දන්නවා. එය සැලකිය යුතු කාරණයක්. යන්ත්‍ර සූත්‍ර මාර්ගයෙන් නිෂ්පාදනය කළ යුතු දේවලුන් තිබෙනවා. මනුෂ්‍ය ශ්‍රමයෙන් කරන්න බැරි එවැනි අත්‍යාවශ්‍ය නිපදවීම් තිබෙනවා. ඒ සඳහා යන්ත්‍ර සූත්‍ර පාවිච්චි කිරීම කළ යුතුව තිබෙනවා. මා එය නැහැ කියන්නේ නැහැ. ඒ අන්දමට අත්‍යාවශ්‍ය විශාල කර්මාන්ත සඳහා ආධාර දෙන අතරම, ඒ අතරම බර වී ජාතික ධනය හා ජාතික ශක්තිය ඒ අතරම යොමු නොකර, ගැකිතාක් දුරට අපේ රටවැසියාගේ ශ්‍රම ශක්තිය පාවිච්චි කර ඔවුන්ගේ මහන්සි යෙන් කරන්න පුළුවන් කර්මාන්ත සම්බන්ධයෙන් ද විශේෂ ආධාර දීම අපේ කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තියට අයත් අංශයක් කළ යුතු යයි මා තදින්ම කියන්න කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, සුළු කර්මාන්ත ගැන කල්පනා කර බලන්න. මගේ මැද කොළඹ කොට්ඨාශය ගැන බලන විට මට පෙනී ගොස් තිබෙනවා, නොයෙක් විධියේ සුළු කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීමට ඉතා විශාල ලෙස වුවමනාවක් ඇති වී තිබෙනවා. කම්ස නිෂ්පාදනය හා කුඩා දරුවන්ගේ ඇඳුම් නිෂ්පාදනය ගැන කල්පනා කර බලන්න. ඒ අන්දමේ සුළු සුළු නිෂ්පාදන ගැන දැන් ලොකු වුවමනාවක් ඇති වී තිබෙනවා. මට පසුගිය සතියේ එක සභානයකට යන්නට පුළුවන්කම ලැබුණා. ඒ සභානයේ තුන් භාර සියයකට පමණ රක්ෂාව සපයා දී තිබෙනවා. එතනින් නිපදවන්නේ මොන වාද? පොඩි දරුවන්ගේ ඇඳුම්, කම්ස ආදියයි. ඉතාම සුළුවෙන් ආරම්භ කර විශාල සංඛ්‍යාවකට රක්ෂා දීමේ වැඩපිළිවෙලවල්

මේ රටේ ඇති වී තිබෙනවා. එය සතුටුදායක ලකුණක්. ඒවාට අපි ධෛර්ය දෙන්න ඕනැ. එහෙත්, මෙතෙක් කල් ඒ අංශයට ධෛර්ය දී නොමැති බව පෙනෙනවා. ගිය සතියේ එක්තරා සභානයකට ගරු ඇමති තුමා කැඳවා ගෙන යන්නට මට පුළුවන් වුණා. ඒ සඳහා එතුමාගේ අවධානය යොමු වුණා. ඒ හා සම්බන්ධ ලියකියවිලි සොයා බලන විට පෙනුණා, ඒ අයට දිය යුතු සුළු ආධාරයක්වත් දී නැති බව. එහෙත්ම ආධාර දී තිබෙන්නේ කාටද? සුළු පිරිසකට පමණක් රක්ෂා දීම සඳහා පිළියෙළ කළ විශාල බලගතු ආයතනවලට ලොකු ආධාර දී තිබෙනවා. අර සාමාන්‍ය පොඩි මනුෂ්‍යයා තමන්ගේ ශක්තියෙන් යන්ත්‍ර දෙක තුනක් දමාගෙන බොහොම අමාරුවෙන් රෙදිපිළි ටිකක් සොයාගෙන තුන් හතර දෙනෙකුට රක්ෂා දෙමින් ආරම්භ කර තිබෙන ව්‍යාපාර වැඩි දියුණු කරන්නට කිසිම උනන්දුවක් දක්වා නැහැ; ඒවාට කිසිම ආධාරයක් දී නැහැ. ඒ නිසා ඒ අංශය ගැනත් අප විශේෂයෙන්ම සිත යොමු කළ යුතුයි. නාගරික වශයෙන් පමණක් නොවෙයි, ග්‍රාමීය වශයෙන්ත් කල්පනා කර මේ රටේ කර්මාන්තවලට විශේෂ ආධාර උපකාර දියයුතුව තිබෙනවා.

ගරු මූලාසනාරුස් මන්ත්‍රීතුමනි, ස්වදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශය මගින් මේ රටේ ග්‍රාමීය කම්මාන්ත නංවාලීමේ වැඩ පිළිවෙල යටතේ අත් යන්ත්‍රවලින් රෙදි වියන මධ්‍ය සභාන 1,000 ක් පිහිටුවීමටත් ඒ මාගීයෙන් 25,000 කට පමණ රක්ෂාවල් සැපයීමටත් යෝජනා ක්‍රමයක් පිළියෙළ කර තිබෙනවා ය කියා ප්‍රකාශ කළ අවස්ථාවේදී විරුද්ධ පක්ෂයේ අපේ හිටපු කම්මාන්ත ඇමතිතුමා, මැදවච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (මෙමනිපාල සේනානායක මයා) කියා සිටියේ කුමක්ද? මේ යෝජනාව සම්බන්ධයෙන් රජය තව දුරටත් සොයා බැලිය යුතුව තිබෙනවාය, ඒ මක්නිසාද, අත් යන්ත්‍රවලින් රෙදි විවීමට වඩා විදුලි බලය යොදා, යන්ත්‍රසූත්‍ර මාගීයෙන් රෙදි විවීමේ මධ්‍යස්ථානම පවත්වා ගෙන යෑම ගැන රජය කල්පනා කරන්නට වුවමනාය කියායි එතුමා කියා සිටියේ. නමුත්, කොපමණ පහසුකම් තිබුණත් කම්මාන්ත පිළිබඳ නවෝදයක් ඇති කරන අතරම රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නයත් විසඳා ගන්නට පුළුවන් මාගීයක් තිබෙනවා නම් ඒ

මාගේ ගැනම විශේෂයෙන් අපේ සිත යොමු කරන බව මා මේ අවස්ථාවේදී විරුද්ධ පාර්ශ්වයට මතක් කරන්නට සතුටුයි. ඒ නිසා ස්වදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශයට භාර මෙම යෝජනා ක්‍රමය සම්බන්ධයෙන් මා ප්‍රශංසා කරනවා. කමිනින පිළිබඳ නවෝදයක් ඇති කරන අතරම උග්‍රවී තිබෙන රැකිරීම් ප්‍රශ්නයන් ඒ සමගම විසඳන්නට අප කලපනා කරනවා. ඒ අනුව තාගරික වශයෙන් පමණක් නොවෙයි, ග්‍රාමීය වශයෙනුත් ඒ ඒ කර්මාන්තවලට ආධාර දිය යුතුව තිබෙනවා. එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කළහොත් ග්‍රාමීය වශයෙන් විශාල සංවර්ධනයක් සිදුවන අතරම ග්‍රාමීය පළාත් පාලන ආයතනවලටත් සැහෙන ආදායමක් ලබා ගැනීමට පුළුවන් වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ.

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමනි, මගේ කථාව අවසාන කරන්නට ප්‍රථමයෙන් කමිනින හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති තුමාගේ සැලකිල්ලට යොමු කළයුතු තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. අද බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.) මේ ගරු සභාවේ කථා කළ අවස්ථාවේදී පළමුවෙන්ම එතුමා කියා සිටියේ කුමක්ද? ගම් පළල් කිරීමේ යෝජනා ක්‍රමය යටතේවත් ජනපද යෝජනා ක්‍රමය යටතේවත් අවශ්‍ය නොවන වියළි ප්‍රදේශයේ මහ කැල ඉඩම්වල අතිරේක ආහාර ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය කරන්නට පෞද්ගලික සමාගම්වලට දෙන්න තිබෙන මේ යෝජනා ක්‍රමය ගැන මිට කලින් මේ ගරු සභාවේ සාකච්ඡා වුණා. මේ යෝජනාව සම්බන්ධයෙන් බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අපට වෝදනා කරන්නට පටන් ගත්තා. ඒ සම්බන්ධයෙන් දිගින් දිගට කථා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ. නමුත් මා 1963 වර්ෂයේ නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන අවස්ථාවේදී කැලණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කළ කථාව සම්බන්ධයෙන් මා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ හිටපු කමිනින ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා. ඒ කථාවෙන් සුළු කොටසක් මා කියවන්නම්. එයින් මතුවන කරුණු සම්බන්ධයෙන් විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වන මෙන් මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. හැබැයි අපට නොයෙක් අන්දමින්

දෝෂාරෝපනය කරන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සහ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට කැලණියේ ගරු මන්ත්‍රීවරයා (ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.) එදා ප්‍රකාශ කළ අදහස් ගැන අද තාවකාලීනව මෙනෙහි කරන හැටියට මම මතක් කරන්න සතුටුයි. මෙන්න මෙහෙමයි එදා එතුමා කීවේ :

මේ අවස්ථාවේදී කර්මාන්ත සම්බන්ධයෙනුත් මතක් කරන්න ඕනෑ. මේ රටේ කර්මාන්ත ව්‍යාපාර ගියේ කාටද? මේ රට සුරාගෙන කාල සල්ලි කෝපි ගණන් ගොනු කර ගත් ඉන්දියන්කාරයන්ට. ඔවුන්ට හොඳ අවස්ථාවක් ලැබුණා. පස් අවුරුද්දක් යනතුරු කිසිම ආදායම බද්දක් ගන්නෙත් නැහැ. සම්පූර්ණයෙන් ඔවුන් ගොඩකරගෙන තිබුණු මුදල් යොදවා මේ රජයේ කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය උඩ—

එදා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජයේ,

—තවත් සුරා කෑමට අවස්ථාවක් ඔවුන්ට ලැබුණා. ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ඒකල කර්මාන්ත වත්ත ගැන මතක් කළා.

ඒ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව බොහොම ආඩම්බරයෙන් පෙන්වන කර්මාන්ත වත්ත ගැනයි. ඒ ගැන කැලණියේ මන්ත්‍රීතුමා මෙසේ කියනව :

මා එතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි, ඒකල කර්මාන්ත වන්නේ කර්මාන්ත හිමියන්ගේ සම්මිතියේ සහායකින් ඉන්දියන්කාරයෙක් බව, ගරු අගමැතිනිය ඒ වත්ත විවෘත කරන දවසේ මත් ඒ ස්ථානයට ගියා. එදා කවුද අගමැතිනිය පිළිගත්තේ? වල් වානි, බල් වානි, අර වානි, මේ වානි, කියන උදවිය. සිංහලයේ නොවෙයි. එය ඉතා කනගාටුදායක තත්ත්වයක්. මේ අදුර්දර්ශී ප්‍රතිපත්තිය නිසා කවදා හෝ මේ රටේ විශාල ජාතික සටනක් ගෙන යන්නට සිද්ධ වෙනව, මේ කර්මාන්ත ශාලා හිමි විශාල දැනුමේ රුක් එක්ක. වැඩිකල් යන්නට පෙර ඒක කරන්නට සිද්ධ වෙනව.

ඉතාම කනගාටුදායක කරුණක් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමතියි. මේ රටේ උත්පත්තිය ලැබූ සිංහල කොල්ලො කීප දෙනෙකුට යම් යම් කර්මාන්ත සඳහා අවසර පත්‍ර ලබා දෙන්නට මා කටයුතු කළා.

කැලණියේ මන්ත්‍රීතුමා කටයුතු කළා ලු.

එක කර්මාන්තයක් සඳහා අවසර පත්‍රයක් ලබා ගෙන තවත් ඊට සම්බන්ධ අවසර පත්‍රයක් ඉල්ලූ අවස්ථාවලදී දෙපාර්තමේන්තුව කියනව, ඔහේට එක අවසර පත්‍රයක් දී තිබෙනව, ඒ නිසා තවත් එකක් දෙන්නට බැහැ, කියා. ඔය විධියේ උත්තර තමයි, අපට දී තිබෙන්නේ. එහෙත් මා දන්න ඉන්දියන්කාරයෝ ඉන්නවා, එක වත්ත ඇතුළේ කර්මාන්ත අට, දහය, දොළහ ගෙන යන. තමුන්නාන්සෙල මේවා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ප්‍රේමදාස මයා.]

ගැන සොයා බලන්න. මම නම් වශයෙන් කියන්නම් : “Galvanized buckets, radio assembly, synthetic silk, artificial silk, bolts and nuts plastic goods” යන ඒ සියල්ලම සාදන්න එක මිනිසාට අවසර දී තිබෙනවා. මම නම කියල අහනවා, සිරුල් කදීර් 1960 න් ඉස්සර කවදද රේඩියෝ සෙට් ගෙන්නුවෙ, කියල. සිරුල් කදීර් රේඩියෝ සෙට් වෙලදාමෙ තිසුන්න වී සිටිය කෙනෙක් නොවෙයි. රේඩියෝ මෙරටට ගෙන්වීම නතර කරනවා කියා ඔහු දැනගත්තෙ කෙසේදැයි මා දන්නෙ නැහැ.

මා කියන්නෙ කාටත්, නොදන්න දේවල් දැන ගන්නයි. ඒකයි මා කලින් කිව්වෙ, මා අපවාද කරනවා නොවෙයි අවවාද කරනවා කියා. සිරුල් කදීර් එක පාරම රුපියල් පන් ලක්ෂයක “සෝනි” රේඩියෝ සෙට් ගෙන්නුවා. කවදාවත් රේඩියෝ නොගෙන්වූ සිරුල් කදීර් එක විටම රුපියල් 5,00,000 ක් වටිනා ජපානයේ නිෂ්පාදනය කළ “සෝනි” සෙට් ගෙන්නුවා පමණක් නොව, රුපියල් භාර දහස් ගණනක් වටිනා රේඩියෝ අමතර කොටස් ද ගෙන්නුවා. අදත් ඒවා වෙලදාම් කරනවා. ඔහුට විරුද්ධව ඒ සම්බන්ධයෙන් නඩුවකුත් තිබෙනවා. මෙය පුදුම තත්ත්වයක්.

[නිල වාර්තාව: 1963 අගෝස්තු 21; 52 වන කාණ්ඩය; නිරු: 3034-36]

ඔන්න ඔය විධියේ තත්ත්වයකුයි ඇති වී තිබෙන්නෙ. එමනිසා ඒ කථාව ගැන ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කරවන්න කැමතියි. මෙයට වඩා මේ ගැන කථා කරන්න මම බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා. (දඹදෙනිය)
(කි.රු. මුර්. ඒ. ජෙ.නායක—තම්පදෙනිය)
(Mr. R. G. Senanayake—Dambadeniya)
ජාතිවාදය අවුස්සනවා.

ප්‍රේමදාස මයා.
(කි.රු. පිරෙමදාස)
(Mr. Premadasa)

ඒක මගේ කථාවක් නොවෙයි. ඔය මන්ත්‍රීතුමාගෙම ගෝලයෙකුගෙ කථාවක්. කැලණියෙ මන්ත්‍රීතුමා තමන්තාත්සෙගෙම කර පිටින් පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිත් තමන් තාත්සෙට පයින් ගහන්න ලැහැස්ති වුණා. මෙයට වඩා කථා කරන්න මගේ බලාපොරොත්තුවක් නැහැ, ගරු සභාපතිතුමනි, තමන්තාත්සෙට ස්තූතියි.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී
(තலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

Hon. Members must realize that we have to end the discussion in regard to the Votes of this Ministry by about 3 o'clock. Fortunately, the Hon. Minister will be speaking at about 4 o'clock. As there are several other speakers, if hon. Members will restrict their speeches to about ten minutes each, I think we will be able to finish by that time to allow the Hon. Minister to speak.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

A little more indulgence, Sir.

I was puzzled a great deal to understand what interests the hon. Appointed Member (Dr. Ratnapala) my professional colleague, represented in this House. But now the mystery has been solved. It appears to me that he represents the local and foreign agents of the paper business world. — [Interruption]. Members are appointed to represent special interests. I say that we were puzzled to understand what special interest the hon. Appointed Member (Dr. Ratnapala) represented. Now it is clear to me that he has a special duty to represent the foreign and local paper merchants—the Nadar merchants and other merchants. What I wish to say is this—

ප්‍රේමදාස මයා.
(කි.රු. පිරෙමදාස)
(Mr. Premadasa)

May I rise to a point of Order? The hon. Member is referring to another hon. Member of this House in a very insinuating manner.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

Is it a bad thing to say—

விசேஷக் கெடுதலின் புகை, 1965-66

—கூடுதல் கலவை

சுபிரீம் கமிட்டி.

(திரு. பிரேமதாசா)

(Mr. Premadasa)

No, but how can you say that he is representing some other interest when it is not so?

வேலையாட்கள் உள். டி. விக்கிரமசிங்க

(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்க)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

You are the protectors of the private sector, and the paper merchants and foreign manufacturers is a part of the private sector.

சுபிரீம் கமிட்டி.

(திரு. பிரேமதாசா)

(Mr. Premadasa)

Is it true that he is representing the private sector or the public sector?

வேலையாட்கள் உள். டி. விக்கிரமசிங்க

(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்க)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

I am not imputing motives.

சுபிரீம் கமிட்டி.

(திரு. பிரேமதாசா)

(Mr. Premadasa)

It is not at all fair.

டி. ஐ. 2.30

இலாபநாயகி உள்

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Order, please! I do not think the Government accepts your version; but, anyway, go on to another point.

வேலையாட்கள் உள். டி. விக்கிரமசிங்க

(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்க)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

I am not imputing motives, Sir. I said that he seems to be representing the paper merchants. Are we to understand that you are ashamed of the private sector? That is my impression. You may disagree.

As I was saying, if there is any one corporation which should be singled out for special praise—

சுபிரீம் கமிட்டி.

(திரு. பிரேமதாசா)

(Mr. Premadasa)

May I ask him a question, Sir?

வேலையாட்கள் உள். டி. விக்கிரமசிங்க

(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்க)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

I am not giving way.

சுபிரீம் கமிட்டி.

(திரு. பிரேமதாசா)

(Mr. Premadasa)

Will it be fair for us to say that the hon. Member for Akuressa is representing Russian interests here?

வேலையாட்கள் உள். டி. விக்கிரமசிங்க

(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்க)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

I am not giving way.

இலாபநாயகி உள்

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Order! Let the hon. Member go on.

வேலையாட்கள் உள். டி. விக்கிரமசிங்க

(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்க)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

If there is one corporation in this country which deserves the unstinted praise of this House and the country, it is the Eastern Paper Mills Corporation. This industry was started by the first U. N. P. Government when the United National Party was in power from 1948 to 1956. They were going to manufacture paper from iluk grass, and they sited the factory in Valaichchenai. They insisted on planting iluk—wild grass—in order to produce the raw material. It became uneconomical to use iluk grass as that raw material was found to be unsuitable.

Thereupon they tried to manufacture paper from paddy straw, and by that time Mr. Thangarajah was asked to take over the Paper Corporation. Fortunately, the M. E. P. Government did not accept the decision of the previous board to scrap the paper mill and to sell it for scrap.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යවාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

The corporation appointed by the United National Party had in it several saboteurs who represented vested interests in the manufacture of paper and the import of paper, and they had brought the corporation to such a position that the only alternative was to scrap the mill and sell it for scrap iron.

However, Mr. Thangarajah was asked to take charge of it. He accepted on one condition, namely, that the saboteurs who had been operating in the corporation should be removed, and that condition was granted.

Mr. Thangarajah is not an expert on the manufacture of paper. He is an honest, efficient and capable manager and a conscientious citizen who accepted advice from experts who were made available by the previous Government to advise on the paper industry. With the advice of consultants, Mr. Thangarajah adjusted the manufacturing process to suit paddy straw; now paper is being produced for our use, and the target of 9,000 tons per year has been reached. This is quite a creditable performance, using paddy straw as the raw material.

The Eastern Paper Mills Corporation is producing paper at the cost of 80 cents per pound. The Government buys at 75 cents per pound. The paper is sold to the private sector at 84 cents per pound. This price compares favourably with the c.i.f. value of paper which we have to import either from England, Denmark or other countries in Europe. It is true that the c.i.f. price of Japanese paper is much lower—65 to 70 cents a pound. But what we have to realize is the fact that the Japanese paper industry is subsidized by the Japanese Government. Therefore, the price of Japanese paper cannot be taken as an index for the paper manufacturing industry in Ceylon, and it can be stated today that compared to prevailing world prices the cost of production in Ceylon can stand on its own without any special protection or subsidy and without any increase in price for the consumer.

The Eastern Paper Mills Corporation has now drawn up plans for a newsprint factory and for the production of cardboard. In view of the present financial difficulties the previous Government was looking for foreign aid to assist the paper industry to start these enterprises.

The hon. Appointed Member (Dr. Ratnapala) mentioned that West German experts were not in favour of the proposal to site the newsprint factory in the up-country near Pattipola, where valuable timber suitable for wood pulp for newsprint is available, and that instead they had suggested an alternative proposal to site the plant in an area where rubber wood is available as raw material.

Ceylon would be the first country in the world to use rubber wood for newsprint. But there is no assurance that rubber wood can be utilized for newsprint. Even if it is capable of being utilized for newsprint, the cost of preparing this wood pulp may make it so expensive that it might be far more economical to import the paper from abroad. The West German experts have not guaranteed the economic use of rubber wood for newsprint.

That is the position with regard to the Eastern Paper Mills Corporation. For an Appointed Member of the Government to come to this House and sling mud at the corporation is, to say the least, an unworthy performance. An Appointed Member is expected to represent some interest or other—I do not know what interest he represents!

I am not going to discuss individual industries. I should like to ask the Hon. Minister to make a policy statement—as he did not make one even during the Second Reading Debate on the Budget—with regard to the work of his Ministry in relation to the various industries that have been set up in this country in order to improve our economic conditions and in order to utilize to the maximum possible extent the raw material available in the country.

I should like to refer specially to the chemical and textile industries. There were exhaustive reports by certain East German experts who were invited by the previous Government. Those reports will surely be available to the Ministry. The chemical industry is considered to be one of the most essential industries if we are to improve our standard of living and if we are to utilize the existing raw material for producing essential articles which we have to import today at great expense involving foreign exchange.

I understand that, according to the reports submitted on the chemical industry, these experts have, first of all, considered the question of the now available raw material and, from a long-range point of view, other raw material which will be available from the petro-chemical industry.

I would like to know from the Hon. Minister whether the question of the establishment of an oil refinery in the near future as a State enterprise is being entertained by the Government, or whether the decision of the previous Government to establish an oil refinery has been rejected.

The Minister of Nationalized Services, whose ministry is responsible for the establishment of the oil refinery, gave us the assurance yesterday that the Government has not given up the idea.

I would like to know from the Hon. Minister of Industries whether in the long range plan the question of the subsidiary products of the oil refinery is also being considered in relation to the development of the chemicals industry.

A few days ago I was at the Paranthan Chemicals Corporation plant. That is a living memorial of the criminal bungling of the first U.N.P. Government.

The contract for the Paranthan Chemicals Factory was given to a firm which had not previously

specialized in the chemicals industry. A big engineering firm which had done civil and constructional engineering launched, for the first time, into the chemicals industry when it undertook this contract at the instance of the consulting engineers, a firm from the United Kingdom. A Swiss firm undertook to build the Chemicals Factory at Paranthan.

They introduced an elaborate process of electrolysis of sodium chloride, that is common salt, to produce caustic soda, chlorine and hydrogen; and these electrolytic cells were of a design which had never been used before. A new design of electrolytic cells was introduced by a company launching, for the first time, into the chemicals industry. They engaged an Italian specialist to design electrolytic cells for Ceylon which was also launching into the chemicals industry for the first time. So we became the guinea-pigs for a firm which was experimenting in the chemicals industry, and by the time these electrolytic cells were installed at the Paranthan Chemicals Factory, the U.N.P. Government had gone out of office and this whole burden was saddled on the Bandaranaike Government. The installation of these cells and the starting of the electrolytic process of producing caustic soda from sodium chloride became a complicated affair, and the original company demanded that the accounts be settled and denied any responsibility for successful performance of this plant, and the Ceylon Government was faced with a white elephant.

They could not operate the electrolytic cells; they could not manufacture caustic soda; and after a series of experiments at great cost to the Ceylon Government, our engineers succeeded in producing caustic soda. By the time caustic soda was produced, the Government became alarmed about the question of starting a D.D.F. factory and a

விசர்சன கெடுபிசன் பணம், 1965-66

—காரக வலவ

[வேலுலாபீய உஃ. ஸ். வினுகுமரின]

lauryl alcohol plant with the hydrogen generated, and part of the D.D.T. plant was sold because caustic soda processing became such a complicated affair and the electrolytic cells were of design not found anywhere else in the world.

Today we do not know what to do with the chlorine that is emanated. There is a hydrochloric acid plant there which is being corroded because the chlorine is being let loose into the air.

Now, the main proposal of the East German experts is to utilize this excess chlorine which goes to waste and which is a very important raw material in several chemical industries. They have made several alternative proposals for the use of chlorine instead of allowing it to go waste. It is a valuable by-product which can be saved, at the same time preventing the extensive corrosion of the plant and everything else in the surrounding area. The Ceylonese engineers who are now in charge of the Paranthan Chemicals Corporation are doing a very valuable job in spite of the obstacles and difficulties they are confronted with. The original scheme had been completely altered without reference to the problems that are involved. They are now utilizing, to the maximum possible extent, chlorine for commercial purposes and are trying to release the excess chlorine with minimum damage to the plant and the surrounding area. Now, the problem is whether the Ministry has realized the urgent need to introduce some other subsidiary industries where the chlorine can be utilized. There is one proposal made—chlorinated rubber which produces a kind of paint which is considered to be very valuable.

I will not speak any further on the question of the chemicals industry. I will only mention one or two facts relating to fisheries.

இலாசனாரூப மன்திரி

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

The hon. Member's time is up—
[Interruption] The hon. Member has taken 14 minutes now. Will you please wind up.

டி. லா. 2.45

வேலுலாபீய உஃ. ஸ். வினுகுமரின

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

The Hon. Minister has stated that he is not the father of the Fisheries Development Plan. He denied parentage, but I would like to point out that when a corporation publishes a development plan it is the responsibility of the Ministry in charge to see that experts have been consulted and scientific research already available is made use of, before publicising the programme. The corporation which has published this plan is confident that this plan could be implemented, and I think it is a reflection on the other research officers of the department if they had not been consulted. A joint consultation should have been held before the public was given the recommendations of the non-specialists who are members of the board.

There is a bulletin of the Fisheries Research Station published in December 1964, in which there is a statement by the F.A.O. Marine Engineer attached to the Fisheries Department of Ceylon. This is what he says:

“One point which was brought out was that research and other technical officers are often called in too late when developments are undertaken, are called upon to try to correct mistakes rather than to prevent them.”—

This is a direct reference to the fact that they are not being properly utilized. He adds:

“One function is to provide the population with an adequate desired food-stuff, and to do so at an ‘equitable’ price.

Another is to provide an equitable livelihood for those directly engaged in fishing or for those in secondary related industries or activities. The latter group may well be of greater importance than the former as far as development is concerned, as it is the group most likely to provide the capital, initiative, and ideas for development, including as it does not only fish traders, fishing operators, money lenders, boat builders and engine agents, but the whole staff of the Department of Fisheries, the Fish Sales Unions and the Fisheries Development Corporation, with tentacles reaching as far as the United Nations and Colombo Plan."

prepared to utilize the available talent nor is he prepared to accept the recommendations made by foreign experts who had been invited on several occasions. India, for instance, has followed the recommendations of foreign experts on geological surveys and has very enthusiastically investigated their findings. In Ceylon, however, there seems to be an effort made to ignore such possibilities and even not to invite foreign specialists to give the necessary advice with regard to the location of raw materials for our industries.

මූලාසනයේ මන්ත්‍රී

(*தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்*)

(The Presiding Member)

The hon. Member must now stop.

වෛද්‍යවාර්ථය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(*டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ*)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

This is a direct reference to the fact that various interests are exerting an inhibitory influence against the proper development of fisheries—
[*Interruption.*]

One other matter, the geological survey. A memorandum had been submitted to the Director of the Geological Survey Department by the scientific officers in that department for the re-organization of the department. This report, I understand, has been suppressed by the Director, and I would like the Hon Minister to look into it. The Hon. Minister must be aware of the grievances and the dissatisfaction among the young officers in the Geological Survey Department. Among these young officers there are many qualified experts who are prepared to go into the field and to carry out a survey of the existing mineral deposits which have been discovered in this country. They are also prepared not only to do the mapping of geological surveys but also to actually locate and find the nature of the mineral deposits that are available in this country. But the present Director appears to be sitting on these enthusiastic experts, he is not

එඩ්මන්ඩ් විජේසූරිය මහ. (මස්කෙලිය)

(*திரு. எட்மன் விஜேசூரியா—மஸ்கெலியா*)

(Mr. Edmund Wijesuriya—Maskeliya)

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමා නියම සැලැස්මක් උඩ කටයුතු කරන්නට පුලුවන් දක්ෂ කෙනෙකු නිසා මෙම වැය ශීථිය ගැන දීර්ඝ වශයෙන් කරුණු කියන්නට වුවමනා නැ. කළ පුරුද්ද, දැක පුරුද්ද, පළපුරුද්ද යන මේ සියල්ලම එතුමාට තිබෙනවා. දැනට එතුමා විසින් කර්මාන්ත 40ක් පමණ ආරම්භ කොට කටයුතු කරගෙන යන බව අප කවුරුනුත් දන්නා කරුණක්. කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීමේදී ඒ ඒ කර්මාන්තයන්ගේ අවශ්‍යතා අනුව ඒවා පටන් ගැනීම හොඳ බව මා මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට ඕනෑ.

වොකලට් කර්මාන්තය ආරම්භ කර තිබෙනවා. අපට වුවමනා කරන වොකලට් ප්‍රමාණය එයින් නිෂ්පාදනය කරන්නට පුලුවන් වී තිබෙන බව තමුත්තාත්සේ දන්නවා. වොකලට් පිටරටවලට පවා යවන්නට පුලුවන් තත්ත්වයක් දැන් ඇති වේගෙන එන බව සන්නෝෂයෙන් සඳහන් කරන්නට පුලුවනි. එමනිසා, ඉතා ඉක්මණින්ම ඒවා පිටරට යැවීමට වැඩ පිළිවෙලක් යොදන ලෙස මම ගරු ඇමති තුමාගෙන් ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

රජයෙන් සෑම ආධාරයක්ම ලබාගෙන දැනට කරගෙන යන කර්මාන්තවල සමහර විට එක්තරා විධියක ඒකාධිකාරී තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන බවක් පේනවා. මෙම නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍යවල සාධාරණ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[විපේක්ෂිත මයා.]

මිලක් පවතිනවාද යන කරුණ ගැන ගරු ඇමතිතුමා සලකා බලන ලෙස මා කරුණා වෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. කුඩ කාර්මාන්තය ගැන කල්පනා කර බලන විට අපට පෙනී යනවා, රුපියල් විස්සකට විසිදෙකකට අඩු වෙන් කුඩයක් ලබා ගන්නට මහජනයාට නොහැකි බව. නමුත් රුපියල් දහ තුනකට හෝ දහතරකට කුඩයක් දෙන්නට පුලුවන්කම නියෙනවා. රජයෙන් ලැබී තිබෙන ආරක්ෂාවත් වරප්‍රසාදයත් යටතේ සමහර අය ඒකාධිකාරයක් ඇති කරගෙන වුවමනාවට වඩා ලාභ ප්‍රයෝජන අයුතු අත්දැමීන් ලබන බව අපට පෙනී ගොස් තිබෙනවා. එම නිසා ඒ කරුණ ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන මෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අද මේ රටේ ඉතාමත් හොඳින් වැඩ කර ගෙන යන සමුපකාර සංගම් තිබෙනවා. ජනතාවගේම ව්‍යාපාරයක් වන සමුපකාර ව්‍යාපාරයට මෙම කාර්මාන්ත බාර දුන්නොත්, අයුතු ලාභ ලැබීමට තිබෙන ඉඩකඩ නැති වී ගොස්, සාධාරණ මිලට ජනතාවට නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍ය ලබා ගන්නට පුලුවන් වේයයි මම විශ්වාස කරනවා. කුඩ කාර්මාන්තය ආරම්භ කිරීම සඳහා අපගේ සංගමයට ඉඩ ප්‍රස්ථාව ලබා දෙන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් අප පසුගිය දවස්වල ඉල්ලා සිටියා. එතුමා ඉතාමත් ඕනකැමිත් අපගේ ඉල්ලීමට ඇහුම්කන් දී අපගේ කුඩ කාර්මාන්තය ආරම්භ කිරීමට කටයුතු සලස්වා දෙන බවට පොරොන්දු වුණා. මේ විධියට සංගම්වලට කාර්මාන්ත බාර දී නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍ය සාධාරණ මිලට ලබා ගැනීමට ජනතාවට පහසුකම් සලසාදීමෙන් අයුතු ලාභ ලැබීමට ඇති ඉඩකඩ නැති කර දමන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ කාර්මාන්තශාලා සියල්ලම කොළඹ අසලම ඇති කරන්නේ නැතිව මහනුවර වැනි කන්ද උඩරට ප්‍රදේශවලත් මේවා ඇති කිරීමට කටයුතු සලස්වන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ කාර්මාන්තශාලා කොළඹට පමණක් සීමා කළොත් දු:බිතවූත්, අසරණවූත් ඒ ගම්බද ජනතාවට රැකිරණා ලබා ගැනීමට අපහසුකම් ඇති වන නිසයි, මා එසේ කියන්නේ. යම් කිසි විධියකින් මහනුවර

වැනි ප්‍රදේශවල මේ කාර්මාන්තශාලා ඇති කළොත් ඒ ගමේ ගොඩේ ජනතාවටත් රැකිරණා ලබා ගැනීමේ වරප්‍රසාදය ලැබෙනවට කිසිම සැකයක් නැහැ. මේ කරුණු ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ වචන සවලපය අවසාන කරනවා.

සෝමරත්න සෙනරත් මයා. (අම්පාරෙයි)
 (කීරු. சோமரத்ன செனரத்—அம்பாரை)
 (Mr. Somaratne Senarath—Amparai)

ගරු සභාපතිතුමනි, කරුණු කීපයක් පිළිබඳව ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවීමට මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. ගල්ඔය සංවර්ධන මණ්ඩලය යටතේ වැව් මාලු කාර්මාන්තය ඇති කර තිබුණ. දැන් ගල්ඔය සංවර්ධන මණ්ඩලය වසා දැමීමට යෝජනාකර තිබෙන නිසා වැව් මාලු කාර්මාන්තය අත්හැර දැමීමට අදහස් කර තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධව විශේෂයෙන් නිලධාරීන් පුරුදු පුහුණු කර තිබෙන නිසා මේ කටයුත්ත අමාත්‍යාංශය යටතට අරගෙන වැව් මාලු කාර්මාන්තය දියුණු කිරීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ධීවර දෙපාර්තමේන්තුව මගින් වැව් මාලු කණිත්තය ගැන පරීක්ෂණ පවත්වා තියෙනවා. ගාලුමුවදෙර ධීවර දෙපාර්තමේන්තුවේ වැව් මාලු සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණ පැවැත්වීමට ජලාශ කීපයක් සාදා තිබුණ. ඒ ජලාශ සියල්ලම දැන් අත්හැර ඒ ස්ථානයේ නිලධාරීන්ගේ කාර් නැවැත්වීමට පිළියෙල කර තිබෙනවා. වැව් මාලු ඇති කිරීම සම්බන්ධයෙන් ඒ පරීක්ෂණ පැවැත්වීම සඳහා විශාල මුදලක් වියදම් වී තිබෙනවා. විශාල මුදලක් වියදම් කර සෑදූ ඒ පොකුණු ප්‍රතිසංවිධානය කර රට ඇතුළේ තිබෙන වැව්වල මාලු ඇති කිරීමේ කාර්මාන්තය තව දුරටත් කරගෙන යන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ධීවර සංස්ථාව මගින් නිකුත් කර තිබෙන සැලැස්ම මම හොඳින් කියවා පරීක්ෂා කර බැලුව. වැව් මාලු කාර්මාන්තය ගැන එහි වචනයක්වත් සඳහන් කරල තිබුණේ නැහැ. ඒ නිසා මේ කරුණ ගැන විශේෂ අවධානය යොමු කරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. නැගෙනහිර ප්‍රදේශයේ ඉතාම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

තමයි, කල්මුණේ ප්‍රදේශය. ඒ කල්මුණේ ප්‍රදේශයේ ලැබෙන මාලු සියල්ලකම ධීවර සංඝාටටද, කොභාටද දන්නේ නැහැ. කොළඹ ගෙනෙනව. ඒ ප්‍රදේශයේ අපට දන් කැමටවත් මාලු ඇත්තේ නැහැ. එම නිසා ඒ මාලු නියම මිලකට—අඩු මිලකට—ඒ ප්‍රදේශයේම බෙදා දීමට ධීවර සංඝාට මගින් යම්කිසි වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරනව නම් අපි ඒ ගැන ඇමතීතුමාට කතාදා වෙනව.

අ. හා. 3

වී. ඒ. අලගකෝන් මයා. (මන්නාරම)

(திரு. வி. ஏ. அழககோன்—மன்னார்)

(Mr. V. A. Alegacone—Mannar)

Mr. Chairman, I should like to bring to your notice a practice that has developed in this august Assembly where leaders of parties and those in the Front Benches take up the bulk of the time, whether it is a Debate on the Second Reading or the Committee stage, at the expense of the back-benchers.

මූලාසනා රූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Order please! There is no such practice. I am afraid the hon. Member is wrong.

අලගකෝන් මයා.

(திரு. அழககோன்)

(Mr. Alegacone)

Each of them spoke for three hours during the Debate on the Second Reading and for half-an-hour to one hour during the Committee stage, depriving us back-benchers of the opportunity to ventilate our grievances. We come from backward areas; and it is on occasions such as this that we can place our grievances before the House and expect to get redress.

The work of this Ministry is very important so far as my constituency is concerned. There is agriculture and fishing in my constituency. I shall confine my speech to the subject

of industries because agriculture comes under another Ministry. We are happy that we have an able Minister in charge of this Ministry.

Mannar has a big unemployment problem. I am unable to do anything about it, because, however much I may shout in this House, nothing is done. All the fish that is caught is sent to Colombo and other places, and the result is that there is unemployment in Mannar. I ask the Hon. Minister to start a fish-canning factory there. Such a factory will provide employment to many. It will redound to the credit of the Hon. Minister and bring prosperity to this area as well as to the country.

There are certain industries connected with fishing, such as shark fishery, chank fishery, and bech-de-mer fishery. These industries are dying. They have been in existence in that area from time immemorial. During the tenure of office of the S.L.F.P. and the Coalition Governments they were neglected, and they are now dying. In a few years' time they will be completely wiped out if something is not done. Chank and bech-de-mer fishery and the export of shark fins brought in a considerable amount of revenue. Each of these industries brought in revenue to the tune of Rs. 700,000 or Rs. 800,000, and together they earned about Rs. 1 million to Rs. 2 million foreign exchange. I have already sent a petition to the Hon. Minister; I hope he will take some interest in this matter and see that these industries are restored.

Another industry which can be profitably established in the Mannar District is the paper industry. There are 20,000 to 30,000 acres of land cultivated with paddy, and straw for paper pulp can be obtained in abundance and at little cost. Palmyrah leaves, too, can be used to make pulp. I am sure a small factory to produce paper will be a great success. I hope you will address your mind to this and see that a paper factory is put up at Mannar.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[අලංකාරණය.]

Besides, a cement factory can be established in my area, Murungan. In fact, some of the raw materials for the Kankesanturai cement factory comes from my area. There is plenty of land here. I am sure, you will be able to establish a cement factory in my area with great success.

There is also plenty of good sand in the Talaimannar area for the manufacture of glass. Experts have examined the sand there and have proclaimed it as good for making glass. I suggest the establishment of a glass factory here to make tumblers, bottles and other glassware.

I would also like to mention that a tile and brick factory can be started here. There is good soil for this in the Murungan and Madhu Road areas. I would also suggest the establishment of a coir factory.

There is a large slice of land in my area where salt is self-found. Without spending much money you can have a good saltern there and collect many tons of self-found salt.

These backward areas are overlooked. Our voices are not heard. Ours is a cry in the wilderness. I appeal to you, Sir, to bring these backward areas to prosperity during your tenure of office.

මෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

Mr. Deputy Chairman, I would first wish to refer to the speech made by the hon. Member for Devinuwara (Mr. P. H. W. de Silva) who was the first spokesman on the estimates of the Ministry of Industries and Fisheries. I must thank him for a most constructive speech. As a matter of fact, many of the sentiments he expressed find much agreement with us. I am only sorry that he is on the opposite side of the House. We would heartily welcome him to come over

to our side so that apart from offering such constructive advice he can also take part in the actual working of the programme.

A number of points were raised by the hon. Member for Devinuwara regarding particularly the Fisheries Corporation. Pointed reference was made to the Estimates for 1965-66 and he wanted to know first about the provision of Rs. 39 million, whether the Rs. 11 million was included in the Rs. 39 million. The Rs. 11 million that comes over from the Fisheries Department are the assets of the Fisheries Department. The Rs. 39 million as given in the Estimates indicates the expenditure for the year 1965-66.

My Minister, when he spoke during the Budget Debate, clearly stated that the purpose of permitting the circulation of the Ten-Year Plan for Fisheries was to obtain the opinion of the public and of the hon. Members. It was far too short a time for him to study and form his own opinion on that. It is, as you know, a very important subject, a matter on which an enormous sum of money is expected to be spent by the Government. Knowing my Minister I appreciate that he will not plunge into something like that unless he is fully convinced of the feasibility of the programme. Apart from his own convictions, he is prepared to accept constructive advice and also ascertain the views not only of hon. Members here but also of the general public. He mentioned specifically that it was a rolling plan, that the broader principles were accepted but that in the implementation of the plan various changes are being anticipated.

The hon. Member for Devinuwara wished to know whether there was a breakdown of figures in the plan. I am in no position to make a policy statement over the Fisheries Corporation at the moment, but as far as the Rs. 39 million expenditure is concerned I can give you a broad-based break-up of it.

விசேஷக் கெட்டுப்பதன் பணம், 1965-66

—கூடுதல் பணம்

It envisages the purchase of 11-ton boats, the larger tuna boats and trawlers, and also the purchase of a further 250 3½-ton boats and 1,000 out-board motors for country craft. The development of country craft has not been dropped. It will be promoted and every assistance given.

பி. சி. வி. வி. வி. டி. சி. வி. வி. வி. (தேவி
நுவர)

(திரு. பி. எச். டப்ளியூ. டி. சில்வா—தேவி
நுவர)

(Mr. P. H. W. de Silva—Devinuwara)

What is the proportion?

செல்வன் சீமங்கலம்.

(திரு. செல்வன் ஜயசிங்கம்)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

The breakdown figures have not been made up in order to say that so much is for 11-ton boats, so much is for tuna boats or so much is for 20 or 80-ton boats. I will give you the position broadly but, in the implementation of the programme, it will be adjusted.

There is provision made for 250 3½-ton boats and also for 1,000 out-board motors. There is also anticipated expenditure for the construction of fisheries harbours, the completion of a workshop for the repairs and maintenance of engines, the continuation and finalization of the harbours where work has already been started on; then the construction of new fisheries harbours according to the reports that will be made available to the Hon. Minister by the various experts. There is also the development of brackish water lagoons like the one at Kalpitiya. It envisages an old scheme which is one of marketing, refrigeration and transport. It also contemplates the possible stepping up of our fishing gear. Broad-basedly, it covers nearly every aspect of fishing, including amenities to the fishermen and living quarters.

பி. சி. வி. வி. வி. டி. சி. வி. வி. வி.

(திரு. பி. எச். டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Mr. P. H. W. de Silva)

That is separate.

செல்வன் சீமங்கலம்.

(திரு. செல்வன் ஜயசிங்கம்)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Yes, there is provision for Rs. 7 lakhs. If more money is required, I am sure the Hon. Minister will come for it by way of Supplementary Estimate.

பி. சி. வி. வி. வி. டி. சி. வி. வி. வி.

(திரு. பி. எச். டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Mr. P. H. W. de Silva)

You have not worked the expenditure on each item separately.

செல்வன் சீமங்கலம்.

(திரு. செல்வன் ஜயசிங்கம்)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

The question was also raised as to what the policy would be regarding the work of the corporation in the actual catching and marketing of fish. The hon. Member for Yatiyantota raised that matter making specific reference to the *mudalalis*. You know the policy of the Government; it is to work in close partnership with the private sector.

அலாபீச சி. வி. வி. வி. வி.

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The *mudalalis*.

செல்வன் சீமங்கலம்.

(திரு. செல்வன் ஜயசிங்கம்)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

The *mudalalis* or any other man. The Government envisages the possibility of making the best use of the private sector. What the hon. Member says is correct. There has been too much of encroachment on the private sector by the middleman or the *mudalali*. That fact is within everybody's knowledge. The person who goes out fishing does not get what he should get; the person who consumes the fish pays far more than what he should pay. We are well aware of the situation. There is one

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[මෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.]

point I wish to make for the information of the hon. Member for Yatiyantota. To tackle the position the Government must ensure a sufficient supply of fish. Unless you ensure that, to some extent at least—
[Interruption].

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிති என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That must go side by side.

මෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

You must give us a chance to develop the corporation. The corporation has been only a few months at work and it is, therefore, unfair to say "Now you control the price of fish." The Fishing Corporation is in a position to handle a fair portion of the Island's catch. I assure you, the Hon. Minister will give his undivided attention to it. He has stressed it time and again that he is not prepared to make the rich richer. His concern is to see that there is a fair and equitable distribution of the fish in respect of the person who goes out fishing, a fair price and good fish for the consumers, and also help the *mudalalis* if they are prepared to join in and co-operate in this scheme. Today, in Colombo you need forty tons of fish a day. If the corporation cannot produce that quantity of fish how do you expect it to control the market? I might say that at the moment we are handling about 5 to 10 tons only. I could well appreciate it if we had at least 20 or 25 tons of fish. Then the hon. Member for Yatiyantota could very well get up and ask the Hon. Minister, "Well, what are you doing to control the bulk of fish supplies? This is your business." Until that time I hope you will bear with us.

The hon. Member for Devinuwara did not raise any other points or any matter regarding industries other than to say that an overall plan and amendments to the Industries Act

were necessary. I accept it. He made particular reference to managerial skills and so forth. But as regards industries and where they have been sited, I hope to say a few words when the respective industry comes up for discussion.

The hon. Member for Yatiyantota made a specific charge about our recruitments to the National Textiles Corporation. He read out a letter written by Mrs. Kusuma Gunawardena.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

By Mr. L. S. Perera.

මෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

By Mr. L. S. Perera saying that it was the wish of Mrs. Kusuma Gunawardena. As you know, Mrs. Kusuma Gunawardena is an older politician than I—

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I do not know your age.

මෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Take it for granted. I do not look that old. As a politician, she will have demands made for assistance from her supporters. She has not only contested at elections but even represented electorates. She will, therefore, have demands made to her, and if a supporter comes and asks for her assistance, I think it is perfectly legitimate on her part to give a recommendation to him.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

All you people say it is very bad when we do it.

விசேஷக் கைவிடப்படாத பணம், 1965-66

—காரக உணர்வு

செல்வன் சீமங்கலம் மலர்.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

I will show you how good and how bad they are.

Regarding the recruitment of people by the National Textiles Corporation, a point was raised that out of 79 people recruited since June 1965, 34 were from Avissawella—

அவரீச சீம. சீம. பெரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That is your figure, not mine.

செல்வன் சீமங்கலம் மலர்.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

My figure is more correct than yours because I can substantiate it.

அவரீச சீம. சீம. பெரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

You hold an inquiry and I will give you the full names.

செல்வன் சீமங்கலம் மலர்.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

I would like to give you the figures from 1961. From 1961 to date roughly about 855 people have been recruited to the National Textiles Corporation in this grade. Of this number, in the same period no less than 323 people have come from Attanagalla, 116 from Dompe, 132 from Mirigama—

அவரீச சீம. சீம. பெரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That is quite right. These are surrounding areas.

செல்வன் சீமங்கலம் மலர்.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

—sixty-four from Gampaha, 53 from Minuwangoda, 56 from Mahara, 34 from Avissawella, 14 from Dedigama, one from Kottawa, one from

Kotte, eight from Colombo Central and three from Colombo South. Of the 855 persons who were taken in, no less than 794 came from Dompe, Mirigama, Gampaha, Divulapitiya, Minuwangoda and Mahara. Seventy-five per cent. of the recruits have come from these areas.

I am prepared to agree on one matter. Where recruitment to the National Textiles Corporation is concerned, I myself think that people from the surrounding areas should be taken in particularly in view of the high percentage of absenteeism, which is about 25 per cent. or more at times. But just because 34 people came from Avissawella you should not think that the National Textiles Corporation is solving the unemployment problem of the Avissawella electorate. No. That sort of inference should not be drawn—[Interruption]. I am only telling you what the position is.

அ. லா. 3.15

அவரீச சீம. சீம. பெரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Well, you are making that charge all the time against us. That is my complaint. And you are doing the same thing.

செல்வன் சீமங்கலம் மலர்.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

You see, it so happens sometimes.

வேலூர் அவரீச சீம. சீம. வி. நாகநாதன்
(நல்லூர்)

(டொக்டர் ஈ. எம். வீ. நாகநாதன்—
நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

Both are good at fishing.

செல்வன் சீமங்கலம் மலர்.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

I want to put that across so that the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) can satisfy himself that everybody in the area will have an equal chance.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කුරක සහාම

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிති என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Do not charge us after this.

පෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Thank you very much! We will not do it.

There was a question about the public and the private sectors. I think the question was raised by the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman), the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) and the hon. Member for Devinuwara (Mr. P. H. W. de Silva). I will deal with that in a moment.

Next, there was a question raised about the licence for quotas in respect of beedies. The hon. Member for Divulapitiya (Mr. Jayakody) and the hon. Member for Nawalapitiya (Mr. Chandra Karunaratne) raised the question. I was spoken to on this matter earlier also. The position was that during the period of the previous Government a committee had been appointed by the then Minister of Industries—his Parliamentary Secretary was the chairman—and allocations were made.

When the Hon. Minister took up office, he set up a committee with somebody who was totally outside our Ministry, Mr. Herman Peiris, as chairman, so that there would be inquiries as impartial as one could possibly make them. As you know he is a very good person. He has done a first-class job. His report is just now available. I can assure you that an equitable distribution would be made. But I want to bring to your notice that it has been the custom in the past to give more than a million rupee quota to one person or a group of individuals.

As you know the beedi industry is one of the most intensive fields of employment where the ordinary poor villagers, the boys and girls, earn a

couple of rupees. So, in an intensive field of employment like that you must try to spread out your quotas and licences as far as possible. We are trying to work out a scheme on a cottage industries or some other basis to permit of as wide a distribution of quotas as we can possibly make.

The hon. Member for Wennappuwa raised a question about industries and the availability of mineral sands. He wanted to know whether there could not be a glass factory in his area and so forth. On submission of that proposal to the Ministry I am sure it will receive consideration. I want to say a few words about mineral sands later and I will take it up then.

The hon. Member for Akuressa somehow or other always raises a hornet's nest and suffers the pains. He raised a question about the Paranthan Chemicals and the Eastern Paper Mills corporations. As you know, Eastern Paper Mills was one of the corporations that could have done well. You did not want special advice about the Eastern Paper Mills. You knew that almost 100 per cent. of the raw material was available here.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

No, you are making a mistake. Eastern Paper Mills was started particularly for iluk, not for paddy straw. Do not forget that. It was only Mr. Thangarajah who brought in paddy straw.

පෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

It was started for iluk, then it was altered so as to make use of straw. Then there was the possibility of using bagasse and so forth. What did your Minister in the S. L. F. P. Government do about the Eastern Paper Mills?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පතක, 1965-66

—කාරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාநிති என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

That is a different matter. You can talk about my mess afterwards. He cleared up the mess created by the U. N. P.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

Why do you want to go back to past history?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

We do not want to go into past history. It is your Members who started it.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

These things have been delayed because the reorganization programme was delayed.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

None of us raised this question about the Eastern Paper Mills Corporation.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

It was raised by the hon. Member for Akuresa.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

He replied to the hon. Appointed Member (Dr. Ratnapala).

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

Some corporations which can be developed speedily to come in as economic units will receive the immediate attention of the Ministry.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

We have no quarrels about that.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

The hon. Third Member for Colombo Central wanted to know the policy of the Ministry of Industries and Fisheries with regard to the private sector and the fisheries corporation.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கேனமன்)
(Mr. Keuneman)

And the public sector.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

With regard to policy, I am sure the Hon. Minister will say what he has in mind.

අ. භා. 3.30

One must accept that heavy industries, industries which require large sums of money to be set up, by their very nature cannot be handled by the private sector. These will obviously have to be handled by the public sector. The lighter industries—and we can go even further and say cottage industries—can obviously be handled by the private sector.—[Interruption]. An amplification of these matters will of course come from the Hon. Minister.

Where the private sector is concerned we are again having this problem. I accept that when you make an industrial break-through or go ahead with a crash programme of this nature there will be shortfalls. I accept that. But here the shortfalls are bottomless pits! Some of them are shortfalls from which we can never recover. We have been committed to certain things which cannot be retrieved. There has been absolutely no planning—there is not even a semblance

விசர்சன கெடுதலின் பண, 1965-66

—காரக சபை

of a plan. One would have expected that even in this madness there would have been some method. The hon. Member for Yatiyantota would be surprised to know that not in a single instance has a site plan been approved or called for. The Ministry has functioned so long without a statistics Branch. How these industrial projects were approved, how all this machinery was approved—from whichever source they came—without a statistics branch I do not know. How they have calculated the local component of an industrial venture, we do not know. Reports that should have been available have not been taken into consideration.

Everything is lop-sided. Commitments are such that even to arrive at some form of reorganization will take some time. Take the case of allocations. You find that in some instances if an allocation is 100 units as much as 90 units have been divided between two people! The Hon. Minister has taken very stern notice of this and is taking drastic measures to see that the list is broken down; he adopted drastic measures to see that this is broken down and that the allocations are spread out further.

கேனமன் மீசா.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

For example ?

செல்வன் சீசசிங்க மீசா.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Take for example the saree printing business. Again, the problem arises of certain companies being committed to that amount of capital expenditure. If you lessen their quota, they become uneconomical units. So you have to keep each of them going as an economic unit, and there is only one remedy for it: as there are so many callers you have to spread it out.

There is also the question of standards and prices. We have no standards bureau.

ஊவாசீசன் சீசசிங்க மீசா.

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Do not blame anybody. All are guilty of that.

செல்வன் சீசசிங்க மீசா.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

On this question of prices, we find that prices, in many instances, were inordinately high; in some instances, as high as two hundred to three hundred per cent.

ஊவாசீசன் சீசசிங்க மீசா.

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

There was an amendment moved by me to the Income Tax Ordinance that no tax rebate should be granted if the articles were not of standard quality and if prices were not fair. That has not been implemented.

செல்வன் சீசசிங்க மீசா.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

As far as the Ministry is concerned, we insist on having price checks and also checking on the standards. We are now working out the price structure. We have been successful in many items like electric bulbs for instance. I remember, at the time they came for a quota, we agreed to give the quota asked for provided they brought down the prices, and we have asked for a report on that. I hear the reason for the shorter lighting hours of a bulb is that they have got a shorter filament than the one they ordered. This is something that I came to know about only when we investigated into the matter. Apart from that, when the bulb factory began, their breakage was about 25 per cent.; after three and a half years, and they are now going on their fourth year, the breakage is still the same, 25 per cent. It is a shocking state of affairs that should not be permitted to continue any further.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පතක, 1965-66

—කාරක සභාව

[පෙල්වන් ජයසිංහ මයා.]

So, the Ministry, apart from those attempts to improve the industries, is also addressing itself to exports. There are certain items I would like to mention. I do not want to say that the previous Government did not do anything. They did, but they did it in the wrong way unfortunately. A number of items that are produced here today are of world standard, and they can find an export market. We are pursuing that too. We have been successful in many instances such as batteries, shirts—

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාநிති என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

There is a demand from Burma for fans.

පෙල්වන් ජයසිංහ මයා.
(திர. ஷெல்ஹன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

I can tell you about fans. The manufactured price is between Rs. 375 and Rs. 500. The Minister has asked that they manufacture and sell a fan for Rs. 150. So we are trying to do the best we can. The Minister of Industries is trying his very best to meet all the problems that face us.

කෙනමන් මයා.
(திர. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

What about the unused lines of credit?

පෙල්වන් ජයසිංහ මයා.
(திர. ஷெல்ஹன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)
I am coming to that.

The hon. Member for Mannar also raised a number of matters regarding an industry for his electorate. One thing I would like to say is that the siting of industries cannot go by electorates.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)
Hear! hear!

පෙල්වන් ජයසිංහ මයා.
(திர. ஷெல்ஹன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

That is not possible. Our country is paying bitterly for this tremendous error.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)
Quite right.

පෙල්වන් ජයසිංහ මයා.
(திர. ஷெல்ஹன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

I am sure my Minister will not agree to things like that. It will be according to some sort of plan.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)
Let the experts decide.

පෙල්වන් ජයසිංහ මයා.
(திர. ஷெல்ஹன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

If the plan says certain industries should be sited at certain places, that will be done.

The hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) raised the question of the credit line with G. D. R.

කෙනමන් මයා.
(திர. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)
Not only G. D. R.

පෙල්වන් ජයසිංහ මයා.
(திர. ஷெல்ஹன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

You raised the specific question of the G. D. R. credit line.

කෙනමන් මයා.
(திர. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)
And also others.

விசேஷக் கமிட்டியின் பணம், 1965-66

—கூடுதல் பணம்

செல்வன் சீமங்கலம்

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

As far as I am concerned, I would like to say that at the moment the Ministry is addressing its mind to it. The Ministry has worked out a scheme. It was negotiated by the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) when he was a Minister, and it envisages quite a number of projects. Of course, the plans, the feasibility plans, will have to be vetted, approved and accepted. What is envisaged is the expansion of the Veyangoda spinning mills, the finishing plant which was formerly intended to be sited at Pugoda, the chemical fibre group which includes a nylon and polyester plant, and extensions to the Paranthan Chemicals, with caustic soda, chlorine, chlorinated rubber, sulphuric acid, bakelite, aluminium sulphate, soda ash, etc.

கேரமன்

(திரு. கேரமன்)

(Mr. Keureman)

How much is the credit line?

செல்வன் சீமங்கலம்

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

You cannot expect me to say that just now. It has got to be accepted according to the proportions of expenses. Then only you will be able to say that so much would come out of that credit line. We are well on the way to using it. We have already negotiated the possibilities.

Then the question of the Oils and Fats Corporation was raised by the hon. Member for Devinuwara. He made such a good speech that I do not want to sit down without making some reference to it. He wanted us to take all the copra and extract oil from copra. There is a limit to the capacity of the plant to extract oil, and we cannot possibly exceed it. The hon. Member for Devinuwara missed one point: the oils and fats plant was not put up to extract oil

from copra but to extract oil from poonac. It is a high extraction plant and we want to use the solvent process to get oil. Normally in poonac there is about 12 per cent oil. The extraction plant at Seeduwa extracts about 10 per cent. of the 12 per cent. oil in poonac. I find that by this we are having a saving of Rs. 2 million in foreign exchange. The Oils and Fats Corporation is now undertaking on its own as many activities as it possibly can undertake successfully. We are also going to have a provender plant for mixing animal food, and also for extracting oil from poonac. At the same time we are also trying to export mixed animal food and extract gingelly oil. Gingelly oil will be used for the manufacture of margarine, and this would serve as a substitute for butter. Therefore, we are making every endeavour to grow as much gingelly as possible in this country. Many of the corporations that had been lulled into a contented slumber during the last few years are now being awakened.

ஐ.பி.நா.தி.இ. பேரவை

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Do not spoil a good speech.

செல்வன் சீமங்கலம்

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

I hope, Sir, we will have the co-operation of the Opposition.

ஐ.பி.நா.தி.இ. பேரவை

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Sure.

செல்வன் சீமங்கலம்

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

To whatever party we may belong, I hope we will get the co-operation of every hon. Member of this House in these ventures for the development of this country.

பிசுரீசன கெலுமென் பனந, 1965-66

—கூர்ண ஃஸைலி

ஶ. லீஶீஶ் ஶிந்நலேலிலே மஶ. (மஶ
கலஶுல ஡ேலந மன்தீ)

(ஐஶுப் ஏ. லதீப் ஶிந்நலெல்பை—மட்டக்
கலப்பு இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. A. Latiff Sinnalebbe—Second
Batticaloa)

கௌரவ அக்கிராசனர் அவர்களே, நேரம்
காணாதிருந்த போதிலும் எனக்கு ஐந்து நிமி
டங்களாவது தந்ததற்காக நான் எனது நன்
றியை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்
றேன்.

முதலாவதாக நான் எங்களுடைய கௌரவ
மீன்பிடி, கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்களைப்
பாராட்ட விரும்புகின்றேன். ஏனென்றால்,
அவர்கள் இந்தப் பதவியை ஏற்றதும் அவர்க
ளின் சோசலிஸக் கொள்கையின்படி, பொது
மக்களுக்கு முக்கியமாக அன்றன்றாடக்குத்
தேவையானவைகளை எவ்வளவு குறைந்த
விலைக்கு வழங்க வேண்டுமென்று நினைத்தார்
களோ அவ்விதம் வழங்க முயற்சியெடுத்து வந்
திருக்கிறார்கள். எனக்கு நேரம் போதாதிருப்ப
தனால், மிகவும் முக்கியமான ஒருசில விஷயங்
களை மட்டும் கூறி என் குறிப்புரையை முடிக்க
விரும்புகின்றேன்.

எங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும், கிழக்
கிலங்கையில், முக்கியமாக திருகோண
மலையிலிருந்து பாணமை—பொத்துவில்
குடா வரைக்கும் மீன்பிடிக்கக் கூடியதாக
இருக்கின்றது. அங்கிருந்து மீன்பிடித்துக்
கொழும்புக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். ஆனால்,
மிகவும் ஆச்சரியப்படத்தக்கது என்னவென்
றால், அங்கு வாழும் மக்களுக்கு, விசேஷமாக
மட்டக்களப்பு மக்களுக்கு அங்கு பிடிக்கக்
கூடிய மீன்கள், முக்கியமாக அறுக்குளா,
பாரை போன்ற மீன்கள் கிடைப்பதில்லை.
பாரை அறுக்குளா போன்ற மீன்கள்
இறத்தல் இரண்டரை ரூபாவுக்கும் அங்கு
கிடைப்பதில்லை. நாங்கள் குளத்து மீனைத்தான்
சாப்பிட வேண்டும். கடல்மீன் வாங்குவதற்கு
எங்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை. எனவே,
இதற்கு கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் என்ன
நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்று
கேட்க விரும்புகின்றேன். இதையிட்டு நான்
அவர்களுக்கு ஒன்றுகூற விரும்புகின்றேன்.
அதாவது மட்டக்களப்பு, கல்முனை ஆகிய
பகுதிகளிலே “கோல்ட் ஸ்டோர்ஸ்”களை
ஸ்தாபித்தால் அங்கு பிடிக்கக்கூடிய மீன்களை

அவற்றில் சேகரித்து பின் அம்மீன்களை மக்க
ளுக்கு விநியோகம் செய்யக்கூடியதாக இருக்
கும்.

ஐ. ஸ. 3.45

எனது தொகுதியில் பூநொட்சி முனை, பால
முனை, புன்னைக்குடா ஆகிய மூன்று பிரதான
இடங்களில் மிக ஏராளமாக மீன் பிடிக்கப்
படுகின்றது. இந்த மூன்று மீன்பிடித் துறை
களும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டியது
அவசியமாகும். இந்த மீன்பிடித் துறைகளை
“ஏ” அல்லது “பி” தரத்திற்குக் கொண்டு
வரும்படி நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க
வில்லை. குறைந்தபட்சம், இந்த மீன்பிடித்
துறைகள் “சி” தரத்திற்காவது தரமுயர்த்தப்
பட வேண்டுமென்பதே எனது கோரிக்கை
யாகும்.

மீன் பிடிக்கக் கூட்டுத்தாபனம் இன்று நடை
முறையில் இருந்து கொண்டிருக்கும் சந்தர்ப்
பத்தில் இன்னுமொரு முக்கியமான விடயத்
தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதா
வது மீன் பிடிக்கக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு ஏராள
மான ஐஸ் தேவை. அரசாங்க தீர்மானப்படி
கூட்டுத்தாபனத்திற்கு வேண்டிய ஐஸ் முழுவ
தற்கும் முதலில் ஐஸ் தொழிற்சாலைச் சொந்
தக்காரர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது.
ஆனால் பின் அந்த ஒப்பந்தத்தை ரத்து
செய்து விட்டார்கள். இதன் நிமித்தம் ஏற்பட்
டுள்ள விளைவுகளை நான் இங்கு சொல்லக் கட
மைப் பட்டிருக்கிறேன். அதாவது மீன் பிடிக்க
கும் அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள ஐஸ் ஆலை
களில் இருந்து மீன் முதலாளிகள் தமக்கு
வேண்டிய ஐசை இன்று பெறுவதில்லை. அவை
கள் தமக்கு வேண்டிய ஐசை கொழும்பி
லிருந்து தருவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
கொழும்பில் ஒரு அந்தர் ஐஸ் நாலு ரூபாவாக
இருக்கிறது. இதை உள்நாட்டுப் பகுதிகட்கு
எடுத்துச்செல்ல அந்தருக்கு மேலும் இரண்
டரை ரூபா கூட்டப்படுகின்றது. இறுதியில்
ஏழு ரூபாவாக ஐசை உள்நாட்டுப் பகுதிகளில்
விற்பனை செய்கிறார்கள். முல்லைத் தீவு, மட்டக்
களப்பு, கல்முனை, பொத்துவில் ஆகிய பகுதி
களில் எல்லாம் இப்படியாகத்தான் ஐசை
இன்று விற்பனை செய்கிறார்கள். இதனால் இப்
பகுதிகளில் பிடிக்கப்படுகின்ற மீனைக் கூட்டுத்
தாபனத்திற்குக் கையளிக்கும் பொழுது விலை

5ට බැස්ස. මේ ආකාරයට ගොස් අන්තිමේ දී ඵල හොදටම අඩු වුණා. මෙසේ අපේ රටේ පැන්සල් කර්මාන්තය දුර්වල වූ විට චීනෙන් එහෙම ආ පැන්සල් රුපියල් 2 ටත් විකුණන්න පුළුවන් වුනා. අද දවසෙ පැන්සල් ග්‍රෝස් එක රුපියල් 12ට, 15 ටත් නැග තිබෙනව. මෙවැනි තත්වයකට සුළු කර්මාන්ත අංශය වැටෙන්න ඉඩ තිබෙන නිසා එය ආරක්ෂා කර දෙන මෙන් මා තමුන්නාත්සෙගෙන් ඉල්ලා සිටිනව.

මේ සුළු කර්මාන්ත හැකි පමණ ලාංකිකයන්ටම දෙන්න ඕනැ. පුරවැසිකම ලබා ගෙන සිටින අය ලොකු වළල්ලක් වශයෙන් සැදිගෙන ලංකාවෙ වෙළඳාමත්, කර්මාන්තයත් අල්ලා ගැනීමේ ව්‍යාපාරයක යෙදෙනව. මේ අයගෙ ව්‍යාපාර නිසා ලංකාවෙම උපන් ලාංකිකයන්ට මෙවැනි ව්‍යාපාර ආරම්භ කරන්න බැරි වන විධියෙ තත්වයක් පැන නැගී තිබෙනව. මේ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියාකරන දෙපාර්තමේන්තුවෙ නිලධාරීන් ඒ අයට ඉඩ දෙන බව පේනව. මේ තත්වය ඉක්මණින්ම වලක්වන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනව.

අපේ කන්දඋඩරට ප්‍රදේශයේ කර්මාන්ත නැහැ. නමුත් මෙම අවස්ථාවෙ විශේෂයෙන් කර්මාන්ත හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා ප්‍රධාන මේ ඇමති මණ්ඩලයට මා ස්තූතිවන්ත වෙනව, ඒ ප්‍රදේශයේ කර්මාන්ත දියුණු කිරීම සඳහා විශේෂ උනන්දුවක් දක්වා තිබීම ගැන. කුණ්ඩසාලෙ ප්‍රදේශය, නොයෙකුත් විධියේ කර්මාන්ත පටන් ගන්න හොඳ ප්‍රදේශයක් බව කියන්න ඕනැ. වතුර අතින් සහ වෙනත් පහසුකම් අතින් පිරුණු එම ප්‍රදේශයේ නොයෙකුත් කර්මාන්ත පටන් ගන්න පුළුවනි. මේ අතින්, හොඳ පස් සහිත දුම්බර මිටියාවත් ප්‍රදේශය මුල් තන්හි ලා ගිණිය හැකියි. මේවා ගැන සොයා බැලීම සඳහා කොමිටියක් පත් කර තිබීම ගැන ගරු අගමැතිතුමාත්, කමිත්ත හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාත් ප්‍රමුඛ ඇමති මණ්ඩලයට නැවත වරක් මා ස්තූතිවන්ත වෙනව. ඒ ප්‍රදේශ වල ආරම්භ කරන කර්මාන්ත මොන මොනවාද කියා දැන්ම කියන්න බැහැ. ඒවා නියමාකරායෙන් සෝදිසි කර බලා, පටන් ගන්නවා ඇත කියා අප විශ්වාස කරනව.

අ. හා. 4.0

කිරිබත්කුඹුර, කඩුගන්නාව වැනි ප්‍රදේශවල උළුකර්මාන්තය ආරම්භ කරන වාය කිවෙ, 1907 පමණ සිටයි. ඒ ප්‍රදේශ වල උළු සැදීමට හොඳ පස් වර්ග තිබෙන වාය කියා විශේෂඥයන් කියා තිබෙනව. ඒ ගැන විකක් සොයා බලා කටයුතු කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනව.

පෙට්ටි කර්මාන්තය ගැන අකුරුණ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රිතුමා (හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.) කරුණු ඉදිරිපත් කළ බව මතකයි. අල්බිසියා, ලුණුමිදෙල්ල වැනි ලී වර්ගවලින් පෙට්ටි සාදා තේ ඇහිරීම ආදියට ගන්න පුළුවනි. පෙට්ටි කමිත්තය අද ඉතා පහලට ඇද වැටී තිබෙනව. එම නිසා පෙට්ටි කර්මාන්තය නිසියාකාර දියුණු කළොත් ඒ මගින් අපට සෙනක් සැලසෙන බව කියන්න ඕනැ.

පැදුරු කර්මාන්තය, මැටි හාණ්ඩ කර්මාන්තය වැනි සුළු කර්මාන්තවලටත් ගරු ඇමතිතුමාගෙ ආධාරය ලබේවා කියා අපි ප්‍රාර්ථනය කරනව. මා මීට වඩා කතා කරන්න අදහස් කරන්නෙ නැහැ. ගරු ඇමතිතුමාගෙ වැඩ කටයුතු සාර්ථක වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ කථාව අවසාන කරනව.

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Mr. Chairman, before I deal with the main questions that were raised, and before I explain the industrial policy of this Government, of my Ministry, I would like to dispose of two important matters.

The hon. Member for Yatiyantota, a responsible, senior member of this House, made a charge against the Chairman of the National Textile Corporation this morning. The charge was that Mr. Lakshman Rajapaksa had persuaded, or succeeded in getting, the National Textile Corporation to pay his private bills at the resthouse at Hambantota. He challenged me.

Personally, I could not believe that such a thing was possible, and I was very worried from the time the hon. Member made that statement this

morning.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පතන, 1965-66

—කාරක සභාව

[ගරු ඩී. පී. ආර්. ඉණවර්ධන]

The Permanent Secretary of the Ministry got in touch with the National Textile Corporation, and I have a letter here from the Chairman of the National Textile Corporation dated 8th September 1965. I shall read it out.

"The Permanent Secretary, Ministry of Industries and Fisheries, 48, Jinaratana Road, Colombo 2.

Dear Sir,

I refer to the telephone conversation your Mr. Elkaduwa had with our accountant this morning when a request was made that I should submit a statement in relation to the allegations made by Dr. N. M. Perera in Parliament. Following are the facts :

A conference was held at the Hambantota Salt Corporation circuit bungalow followed by a tour of the cotton growing areas of the Hambantota district on the 17th and 18th July 1965 in connection with the cotton cultivation project which is to be undertaken by the Corporation. The following were present :

Mr. Lakshman Rajapakse, Chairman, National Textile Corporation,

Dr. L. R. Panabokke, Head of the Land Acquisition Division of the Department of Irrigation,

Dr. Edwin Jayanetti, Head of the Tobacco Division, Department of Agriculture,

Mr. I. P. Nanayakkara, Manager, Cotton Project, Ambalantota,

Mr. D. P. Navaratnam, Technical Officer, National Textile Corporation, Veyangoda,

Mr. V. K. Piyasena, President, Magampura Multi-purpose Co-operative Union Ltd., Tissamaharama,

Mr. N. P. Amaratunga, O.I.C., Cotton Development Project, Ambalantota,

Mr. N. Weeraratna, Vice-Chairman, Magampura Multi-purpose Co-operative Union Ltd., Tissamaharama,

Mr. G. I. D. I. Ekanayaka, M. S., Peradeniya, Department of Agriculture,

Mr. G. G. Niles, D.A.E.O., Hambantota,

Mr. I. Edirisinghe, Office Assistant, National Textile Corporation, and

Mr. D. Y. C. Perera, Development Officer, National Textile Corporation.

Since these officers had travelled from various parts of the Island to assist the Corporation in this venture, I considered it only fair that they should be entertained to lunch at the Hambantota resthouse. The resthouse bill, including occupation charges, amounted to Rs. 185.20.

At the meeting of the Board of the Corporation held on the 21st July 1965, I informed the Directors who were present, of the conference held at Hambantota and the fact that I was quite prepared personally to meet the expenses involved.

The Board, however, insisted that since these officers had been summoned to assist the Corporation in this venture without the Corporation being called upon to meet any expenditure on their travelling and subsistence and so on, it would only be proper for the Corporation to meet the expenditure involved in entertaining them to lunch.

I wish to emphasise the fact that it was only after the Board decision, that this payment was made.

It will therefore be seen that the allegation made by Dr. Perera to the effect that my private resthouse bills had been met by the Corporation is grossly incorrect."

I hope the hon. Member for Yatiyantota, even at this stage, will admit to this House that what he stated this morning was not the truth.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிති என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I will, after checking up.

ගරු ඩී. පී. ආර්. ඉණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தனா)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I did not expect from a senior and responsible Member of this House conduct of that nature, and he gets away very often with this sort of thing. Had Mr. Lakshman Rajapaksa been out of town today, perhaps I would not have succeeded or

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

the Ministry would not have succeeded in getting this information.—[*Interruption*]. This leader, *ex-Finance Minister*, *ex-Leader of the Opposition*, entered this Chamber in March 1936. If you will read over the pages of HANSARD from March 1936, I wonder how many untruths you will discover in his statements! It would be an interesting study. I do not want to say anything more than that. And the House and the country will know that, when Dr. Perera makes a statement of this type, it is necessary to check the facts before accepting it.

I will now come to the other beauty, the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman). He got up in a hurry last evening during the Adjournment Debate and related certain things to this House.

කෙනමත් මයා.

(*තිரு. කෙනමන්*)

(Mr. Keuneman)

I wanted an inquiry.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(*කෙළරඹ ම. පී. ආර්. ගුණවර්ධන*)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I said I will inquire into the matter and I have inquired into it. I can tell you that it was the most mischievous piece of information that the hon. Member placed before this House. So far as I am concerned, I do not propose to place the facts before the House till the court comes to a decision in the case that is pending. It was a mischievous and a very ill-advised question that the hon. Member asked last evening when we were all in a hurry to go. And the hon. Member for Yatiyantota pursued the same subject this morning against the same officer. As the matter is before the courts I do not propose to deal with it but as soon as it is settled, as soon as there is a decision of the court, I propose to make a full statement on this question. The hon. Third Member for Colombo Central can sleep till then because I do not propose to give him any more information till the court decides.

කෙනමත් මයා.

(*තිரு. කෙනමන්*)

(Mr. Keuneman)

Is it correct that that money has been paid? Do you deny that statement?

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(*කෙළරඹ ම. පී. ආර්. ගුණවර්ධන*)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I am not going to answer your question. The matter is before the courts.

කෙනමත් මයා.

(*තිரு. කෙනමන්*)

(Mr. Keuneman)

That question is not before the courts.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(*කෙළරඹ ම. පී. ආර්. ගුණවර්ධන*)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

A very much more important matter is before the courts.

I shall now deal with the questions that were raised regarding the work of my Ministry and the departments under it. I will start with the most senior Member first, the hon. Member for Yatiyantota. He does not believe that the geological survey has done any good or that the director of the geological survey has been doing useful work.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(*කලාභිති ආර්. එම්. පෙරේරා*)

(Dr. N. M. Perera)

I did not say anything of the kind.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(*කෙළරඹ ම. පී. ආර්. ගුණවර්ධන*)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Well, you thought he was too old to be there—just as I am supposed to be too old to be here!

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(*කලාභිති ආර්. එම්. පෙරේරා*)

(Dr. N. M. Perera)

No. I do not want the Hon. Minister—

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(*කෙළරඹ ම. පී. ආර්. ගුණවර්ධන*)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I am not giving way. The hon. Member for Yatiyantota said that he

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ඉන්වර්ටන්]

has been the director in that department for over twenty years. And what was the inference? That he was not doing any useful work.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிති என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

All that I say is that the House has not been given information about the work done.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ඉන්වර්ටන්

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I shall give you information which you can chew a bit.

Details of the work done by the Geological Survey Department are grouped under three heads.

A. *Geological Mapping*: By a series of reconnaissance traverses the main geological formations in the Island and their boundaries have been established, and a preliminary geological map on the scale of one inch to 12 miles published.

Since 1954 systematic mapping has been in progress on the scale of two inches to the mile and two maps (Polonnaruwa and Rangala) have been published on the one inch scale. As at June 1965, nine other completed maps are with the Surveyor-General for printing on the one inch scale. These include Gampaha, Avissawella, Alutgama, Ratnapura, Rakwana, Chilaw, Battulu-Oya, Puttalam and Galgamuwa sheets. One of these sheets has been with the Surveyor-General since December 1962 and three sheets since 1963. There is much delay in the printing of the geological maps.

Besides the maps mentioned above, the mapping of three other one inch sheets has been completed and will be sent to the Surveyor-General for printing before the end of the year. These include the Dandagamuwa, Ambalangoda and Ambalantota sheets.

Partially completed maps, where geological mapping is now in progress, include the Wariyapola, Hatton, Kurunegala and Nalanda sheets.

A structure map on the scale of one inch-four miles has been published in four sections. This map will be of great use in mineral exploration work.

B. *Mineral Exploration*: The main surveys carried out by the Geological Survey Department in the field of mineral exploration are summarized as follows:—

Cement Raw Materials: 20,000,000 tons of high grade limestone were proved by core drilling in the Puttalam North region. This quantity is adequate for a 200,000 ton cement plant for a period of forty years. Adequate clay deposits have also been proved within a distance of a mile from the limestone deposits. These investigations carried out by the Geological Survey have been the basis on which the new cement works in Puttalam have been planned.

Iron Ores: The work of the Geological Survey in the forties had proved the existence of limonitic iron ores scattered at a number of points throughout the south-west sector of the Island, principally in the Ratnapura District. The ores have been estimated at approximately 2.4 million tons with an average grade ranging from 52-54 per cent. iron.

අ. සා. 4.15

Since then the search for further deposits of iron ore to meet the requirements of the iron and steel plant have continued unabated, high priority being given to the exploration of iron ores in the department's program of mineral exploration. The first success was achieved in 1958-59 when banded iron ores were discovered at Wilagedera, near Sandalankawa in the Kurunegala District. The deposit is small amounting to between 100,000 to 150,000 tons of high grade magnetite. Intensive work carried out since has led to the discovery of a large deposit of iron ore in the Kottekanda-Panirendawa area. This deposit is estimated to contain 5.6 million tons of high grade magnetite assaying 65 per cent. iron and is the largest known iron ore

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

deposit so far discovered in the Island, exceeding the total reserves of all the ore fields in the south-west sector.

Intensive geophysical work is continuing in neighbouring areas to detect further extensions of the Kottekanda-Panirendawa deposit

Ceramic Raw Materials: A very large deposit of kaolin was proved in the Boralesgamuwa area, south-east of Colombo. Several million tons of high-grade kaolin are available.

Quartz and felspar deposits also in use in the ceramic industry have been proved during recent surveys and are adequate to meet the requirements of the local industry.

Recent surveys in the Kalutara area have also revealed the presence of ball clay suitable for the ceramic industry. With this discovery all the raw material needed for the ceramic industry can be obtained locally.

Dolomite: Large reserves of dolomite amounting to several millions of tons, capable of meeting the entire requirements of iron and steel, glass and other industries, have been proved in the Ratnapura and Matale Districts.

Beach mineral sands: Extensive surveys have also been carried out on beach mineral sands, and the Ceylon Mineral Sands Corporation is exploiting the largest and best known of the beach sand deposits. I will come to that question a little later. This has been made possible by the investigations carried out by the Geological Survey Department.

Then, in the field of engineering, to help construction work, although the main work of the department is geological mapping and mineral investigation a great deal of work has been done in connection with engineering projects for the study of foundation conditions for major civil engineering works. As a result, the Government and government-sponsored corporations have been

able to obtain valuable data on foundation conditions expeditiously without having recourse to contractors, and at a very much lower cost. These projects include rubber, tyre and steel projects, the second cement works at Puttalam, the clinker grinding plant at Galle, the textile mills at Veyangoda and Pugoda, the hardware project, the flour grinding mill and the proposed oil refinery and the fertilizer project.

Very valuable work. We know that since Dr. Ananda Coomaraswamy started his work in this country in this field, for a number of years no work whatever was done till Dr. Wadia did some very valuable work during the war and immediately after. But, after that period, Dr. Fernando and a team of young geologists in the department have done invaluable work. It is based on their work that most of our industries—the big industries we can expand and continue for a number of years; these are capital intensive industries—will be started.

The hon. Member for Akuressa referred to a report by technical officers of the Geological Survey. It is true that a report has been submitted. The director has looked into this question and he will place before the Ministry any recommendations he proposes to make.

I want to refer to some matters connected with the question of minerals. There too my hon. Friend, the Member for Yatiyantota—

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

What?

ගේ. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

—nearly sold it to Japan at a very low price.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාநிති என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

What?

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)
Yes, I will read your letter.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Yes, certainly. I have nothing to hide.

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

“Dr. N. M. Perera, Minister of Finance, The Government of Ceylon, c/o Imperial Hotel, Tokyo, 14th September, 1964.”

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

I was in Tokyo?

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Tokyo, Tokyo. You do not remember? Before your bladder was taken out you visited Tokyo.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

I do not like dirty insinuations.

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

No insinuations. The Government paid that bill.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Of course, not. That was a conference, I attended, of the Finance Ministers at Tokyo. That is where

your own Minister of Finance is going next month. What is wrong in that?

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Sit down. I will tell you some more.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Yes, certainly.

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

It is very, very interesting, Sir.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Sure.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

He is merely reading your letter.—
[Interruption.]

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I am reading his letter, Sir.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Order, please! Hon. Minister, do not make any personal remarks.

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන
(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

These are not personal remarks. I am making a factual statement.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

In making a factual statement, do not make any insinuations.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කුරක සභාව

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I am not making any insinuations.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Hon. Members, please do not interrupt, because when you interrupt when a letter is being read, it is not possible for anyone to listen to it and understand it.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

“ Sir,

.. Re : Purchase of Tailings.

In response to your invitation that we make an offer for the purchase of tailings from the Ceylon Mineral Sands Corporation, we have much pleasure in submitting the following proposal for your favourable consideration.

As already explained, we are most willing to co-operate with the Corporation in seeing to it that the Corporation derives the best benefits from its operations at Pulmoddai. We therefore accept the Corporation's decision to carry on separation of the tailings by setting up a plant of its own at Pulmoddai and furthermore, shall be glad to render whatever assistance is necessary on this contemplated programme through Mr. I. Ono as per our Technical Service Agreement.

However, in view of the difficulties anticipated in separation due to the exceptional fine nature of the tailings, the various adverse economic factors to be encountered if the work is carried out on the spot, as well as the need for further substantial investments for the purpose, we are convinced that it would serve the best objects of the Corporation if the tailings if not all then at least a portion of it were sold in its present state.

We do not as yet have a separation plant of our own in Japan for the tailings but, with assurance of continued minimum supplies of at least 15,000 tons annually from the Corporation on a long term basis, would be prepared to make the necessary investments and establish a separation plant for the purpose.

Since production of Ilmenite itself would be a pre-requisite for the accumulation of tailings, we shall also be prepared to consider purchasing increased quantities of Ilmenite than hitherto (we bought in all 35,000 tons in the 1964 shipping season) by gradually curtailing our purchases from other sources. We would therefore like to receive assurance of long term supplies with respect of Ilmenite also.

Inasmuch as we are and shall continue to be the biggest purchasers of Ceylon Ilmenite hereafter also, we would ask that the existing Sole Agency Agreement (for Japan) be so revised as to provide for the extension over the entire period of the proposed Purchase Agreement.

On the premises that the above will be agreed upon, we submit the following proposal :—....”

On the basis of this, Dr. Perera, the Hon. Minister of Finance then, wanted to know from the Minister of Industries—

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Quite right.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Quite right, of course !

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

What is wrong ?

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

There is nothing wrong. I am glad it was not accepted.

ආචාර්ය එன். එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

You tried to insinuate that I had done something wrong.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

in aeronautical space flight. Therefore, if we succeed in separating zircon and rutile from the "tailings", it will be an important step. There is no reason why we should not do it. The department is quite competent to tackle this problem. The corporation has already decided to set up a plant to separate these important mineral sands.

Before I deal with the question of the private sector, I wish to touch on some of the corporations in the public sector. I shall start with metals, metallurgy, and heavy engineering industries.

In regard to the Steel Corporation, I should like to say that the corporation hopes to complete the first stage of the construction work. This is a project which we have been able to start and continue with the assistance we receive from the Soviet Union.

According to the present arrangements, the first stage should be completed some time in 1966; that is, the rolling mill should go into commission before the end of 1966. We are not quite satisfied with the progress that has been made in the construction work. I am not blaming the officers in the Ministry or the officers in the corporation. I am only blaming the Government and the Minister who was in charge.

අ. ආ. 4.30

All engineering works connected with stage one of the steel project, comprising the rolling mill for the rolling merchant section and the wire rod mill for drawing wire and for the manufacture of wire products, will be completed by the end of this year, according to my note; but, I think, it will certainly not be till next year. The installation of machinery and equipment is expected to be completed by August 1966. The second and third stages of the project, which provide for steel making with local scrap and imported pig iron and the manufacture of pig iron with local iron ore and charcoal or imported coke, may be subject to a

thorough reassessment before implementation.

I have already mentioned iron ore surveys.

The Hardware Corporation should go into commission before the end of this year, producing very important and valuable articles for agriculture and industry, mammoties, alavangoes and various other requisites for farmers and small industrialists.

I have already mentioned the additional capital grant of Rs. 2.3 million to be provided in 1965 for the Mineral Sands Corporation. That is for the new separation plant.

The production of ilmenite will be stepped up from 60,000 to 72,000 tons during the next year. With the setting up of the proposed by-products factory, the corporation will be processing the full quantity of beach sands and tailings set out in the original target. The corporation took steps recently to secure buyers in Europe and explore the prospects of ilmenite sales in Europe. We have already found a market for ilmenite in Europe.

In regard to the Salt Corporation, my hon. Friend the Member for Devinuwara will understand the situation in which we were. We had to import salt from abroad for even our domestic needs, not to speak of our industrial needs. But I think this year we would be able to build up sufficient stocks to at least meet our domestic requirements.

Paranthan Chemicals—We propose to reorganize the plant there and produce caustic soda, which it is already producing, and by-products from chlorine. I suppose the line of credit extended by the G. D. R. will be used for reorganizing this plant and building a salt based chemical industry at Paranthan.

The Cement Corporation—The terminal grinding plant is virtually complete but the difficulties we envisaged, when people were pressing for that plant, the country has to face

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන]

today. There is the question of transport; the harbour has not been completed, loading and unloading facilities have to be provided. In the meantime, we thought we might be able to make use of this plant to grind clinker imported from Japan or some other country but it does not look as if even that is possible because the harbour facilities, particularly the unloading facilities, have not been completed. So we have to fall back on the old railway to transport clinker from Kankasanturai by railway wagons. There again the railway is faced with the problem of shortage of wagons and locomotives.

When this question was raised two years ago, when the expansion of the Kankasanturai Harbour was taken up, the last Government—the S.L.F.P. Government—and even the Coalition Government did not start that with the result that we have to wait at least another two to three years before harbour facilities are available to transport clinker by steamer, by sea, by water transport, to Galle. So that is the situation in which we find ourselves. The General Manager of Railways has taken urgent steps.

වෛද්‍යාලාජ්‍ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(දොරාදර් ආර්. ආර්. වික්‍රමසිංහ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

Mr. Mahanama Samaraweera.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(කෙළරව ම. ඒ. ආර්. ගුණවර්ධන)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Well, anyway, your Mrs. Bandaranaike's Government, your leader's Government.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරව ම. ආර්. ගුණවර්ධන)

(An hon. Member)

So-called.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(කෙළරව ම. ඒ. ආර්. ගුණවර්ධන)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

The so-called socialist leader's Government. That is the situation in which we are. In regard to the other industries too, we are more or less in the same situation.

I do not want to go into the question of the public sector. Valuable capital has been invested in good machinery, good factories, sometimes without consulting the experts who should have been consulted, locating factories because a member of Mrs. Sirimavo Bandaranaike's Government wanted a factory somewhere. You find letter after letter in the files asking that a particular factory be opened at once, before the election comes, at least before the date of election. What happened? One of the boilers burst at the tile factory at Weuda. You know the situation at Anuradhapura. There is limestone in the clay, you cannot have good tiles if you have lime-stone in the clay. I was informed by the Chairman of the Small Industries Corporation that you have to transport from Anuradhapura 10 per cent. of the clay required for the tiles in Yatiyana.

Sir, we are still in the *parangiya Kotte giya* era. So far as some of our industries are concerned, valuable advice of experts who know their work has been disregarded.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරව ම. ආර්. ගුණවර්ධන)

(An hon. Member)

Is the Yatiyana clay not suitable?

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(කෙළරව ම. ඒ. ආර්. ගුණවර්ධන)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Yatiyana clay is not suitable unless it is mixed with some other clay to bring it to standard.

වෛද්‍යාලාජ්‍ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(දොරාදර් ආර්. ආර්. වික්‍රමසිංහ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

That factory was built by the U.N.P. Government.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(කෙළරව ම. ඒ. ආර්. ගුණවර්ධන)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

It was not put up by the U. N. P. Government; it was put up by the S. L. F. P. Government.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

The decision was taken by the U. N. P. Government.

අ. භා. 4.45

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I do not know. You have to get the advice of the technical experts. The technical experts were there, willing to give advice and they had given advice since 1963. We have had very valuable advice on the suitability of various clay products. You cannot site a factory merely because some Member wants a factory somewhere. You have to first study whether the raw material is available. Do not blame the U. N. P., blame yourself. Blame the Minister of Industries who was there, Mr. Maithripala Senanayake, the hon. Member for Medawachchiya. The present National Government will look into these questions, cut down unnecessary costs and bring about the necessary correctives to see that these industries are run economically.

The hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Pieter Keuneman) wanted to know whether we are going to give up the public sector. No. The public sector is going to stay just as the railway has stayed. Water and gas have always been nationalized. The railway has been a nationalized concern; the post office has been a national concern, the telephone—

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Water and gas ?

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Water and gas were Webbs' first nationalized schemes in England.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Who did it here ?

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

We had it here under the imperialist Government.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

Are you going back ?

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

If you come back to power by some vagary of the ballot box, you might hand over these undertakings to some inefficient people and even the public sector here might lose. But so far as the National Government is concerned we propose to look into these questions carefully and bring down costs. We propose to look into the industries which have been located in places which are not suitable. Even if we have to shift a factory from the present site to some other place we intend to do it in order to see that the factory is able to produce articles we can sell at a reasonable price in competition with other articles. Simply because you have sited a factory without looking into all the factors that operate for the efficiency of a particular industry we are not going to allow it to remain there. We have already decided that the second textile mill cannot be put up at Pugoda for very obvious reasons. We have to consider the transport facilities. And there is the fact that practically all the approach roads, except the newly constructed Mandawala road which has not been completed, are subject to floods, go under water during a minor flood, and of course during a major flood you do not even know where this place is. We do not want to repeat this.

We propose to tackle the question of absenteeism at factories. If absenteeism at Veyangoda is nearly

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී. සී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන]

30 per cent., at Pugoda it will be nearly 45 to 50 per cent. because during the rainy season, due to floods—even during minor floods—people will certainly keep away.

ශ්‍රී සුගතදාස

(කෙළරව සුගතදාස)

(The Hon. Sugathadasa)

The cement factory ?

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(කෙළරව ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(The Hon D. P. R. Gunawardena)

The question of the cement factory was just mentioned. I do not want to comment on it.

So far as the public sector is concerned we propose to develop and stimulate it, cut down unnecessary expenditure and produce articles which can compete with articles from other countries.

In this connection I think I should mention to you the question of the standards bureau. You are aware that last year this House passed a Bill, and the Bureau of Standards can now be set up. There are defects in that piece of legislation but we are not going to wait. We propose to set up a Bureau of Standards before the end of this month. Practically every necessary step has been taken to set it up. And after setting up the Bureau of Standards various panels will look into the different articles we produce in this country with regard to the question of standards. Some of you will be able to shave without unnecessarily cutting your face with certain so-called razor blades. We propose to have a set-up to look into all these matters in the public as well as in the private sectors and to lay down the necessary standards that have to be complied with in order to make an industrial product saleable.

The question of an industrial advisory council was raised. We are working in a mixed economy. That is, the public sector is there

and the private sector is there. The private sector is by far the larger one. But what is important is to see that incentives are given to expand production. The Ministry proposes to give every possible assistance to the private sector to increase production. That is our main problem today.

It is useless just starting industries on import substitution unless you can assist those industries to get on their feet. During my speech on the Second Reading of the Appropriation Bill I surveyed the situation in some of the industries, the over-capitalization that has taken place in some industries, the unnecessary waste of valuable capital. We do not propose to ask those industrialists who were given approval by your Government to close down those industries. We will try our best to help them to produce an article that can be sold here and to find an export market for the excess.

We propose to set up an export advisory council in co-operation with the private industrialists. There are two lines of development we propose to follow. There will be capital-intensive industries which will employ very few people but they will be modern. They will have the most modern, up-to-date machinery. But along with these capital-intensive industries we propose to start small-scale labour-intensive industries where our main objective is to give employment; even if we have to spread the industry over a period of 10 or 12 years it does not matter.

So we propose to follow two lines of policy. The bigger industries will be capital-intensive employing only a very few people. But we propose to have largely in the smaller towns and in the rural areas a very large number of medium and small industries, and the Government will give every assistance possible—technical advice, credit facilities and various other methods of helping these industries—to see that they work and give employment to a fairly large number of people.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

I do not like the development of some of the horizontal and vertical trusts that are coming into existence. We propose to take from some of those industries and permit the rise of a larger number of smaller industries with Government assistance.

The question of utilizing the lines of credit extended to us by various countries is being explored in relation to various projects in the public sector. The National Government is prepared to get assistance from every quarter, from the capitalist world as well as the socialist world; and the socialist countries have been helping us. I have not the slightest doubt that in the coming years they will help us to a greater extent because we can build industries which will be of some use to them too.

The agreement signed by the then Minister of Finance, the hon. Member for Yatiyantota, last year with the G.D.R. will be explored fully and that line of credit will be utilized in relation to some of the projects that the hon. Parliamentary Secretary mentioned—the development of the salt-based chemical industries, the expansion of the cotton industries and the textile industries.

I want to say a word or two about the Fisheries Department and the Fisheries Corporation. I never said that I disagree with or disapprove of the Fisheries Plan. What I said was that it is not the work of this Government. The corporation was set up, the officers worked very hard and produced a plan according to their understanding. It is a very valuable plan. But it is not a plan of this Government or the Minister. The plan was worked out by the officers of the corporation; it is a very valuable plan containing valuable matter. Some of the proposals therein we can adopt without any fear at once; others we have to modify as we go along. Our experience this year in working some of the proposals will tell us what modifications are necessary in order to make the plan more efficient.

I do not agree fully with the hon. Member for Devinuwara. My hon. Friend from Devinuwara is a very cautious man. Sometimes he is over-cautious. Even when he was Minister of Industries and Fisheries he was too cautious. As a matter of fact he was not anxious to launch even the 3½-ton mechanized boat. But you see that what was launched in 1958 has resulted in increasing the catch. It is true that he was unable to catch very much in Ambalangoda, but he has made a good catch at Devinuwara. So why not launch out in a somewhat larger boat, if necessary? Why not go right into the deep and see whether you can find fish there or not?

There is considerable disagreement as to the extent—[Pause]. These things do not come to me naturally. Some effort is needed on my part to understand the problems of this industry. There is considerable disagreement as to the continental shelf—its extent and its depth—and at what depth you find fish. There is considerable disagreement even among leading scientists; so laymen like ourselves have to study these matters a little more carefully. There are some scientists who support the somewhat rosy—exaggerated, they say—potential catch that the five-year plan envisages. There are others who say it is too exaggerated, that it is not safe to take the maximum potential, that it might be better to take a lower figure and to go by that. But, Sir, it is quite clear that there is fish in those areas. We have not caught all of them. The 3½-ton mechanized boat has not succeeded in catching all of them. We have to experiment with perhaps a larger unit, but we are not wedded to a 11-tonner.

පී. එච්. ඩබ්ලිව්. ද සිල්වා මයා.

(කි. ජී. ඒ. ඒ. උපුටා ගැනීම. 19. ජූලි 1965)

(Mr. P. H. W. de Silva)

What is the cost of a 11-tonner?

விசேஷ கமிட்டி உடனடி, 1965-66

—காரண கமிட்டி

சுரு. சி. பி. டி. ஆர். குணவர்தன

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

It would be about Rs. 80,000 or Rs. 90,000 when it is fully equipped. It is not within the reach of the ordinary fisherman, nor within the reach of fisheries co-operatives. We are making arrangements to see that it is within the reach of the men who take them out, so that they can bring a larger catch. Those are matters the Government will look into fully.

We are not wedded to all these proposals. We have not given up completely the 3½-ton mechanized boat, nor are we wedded to the 11-tonner. It has not had experience of fishing yet. We do not know its size, we do not know its shape as we have not seen it. All that we have to learn through experience, just as we launched upon the 3½-tonner in 1958. I myself went out to sea in the first mechanized boat. Nobody wanted it then. The fishermen were against the mechanized boats. They said the fish will get frightened when they hear the noise of the engine but in spite of that those who have used the mechanized boats have succeeded in bringing in a larger catch.

Then I come to the question of trawlers. We are getting a few boats before the end of the year—four trawlers from Yugoslavia. We have one, the 'Gandara', operating at present. I am told its trawling operations have been fairly satisfactory. On some trips it has brought as much as 30 tons, on others less.

Then we have to train people. It is a new type of trawler. People who have been in the 'Maple Leaf' are not quite conversant with the operations in the 'Gandara'. So, you have to train them. The Fisheries Corporation will experiment with a larger unit. Whether it is a 11-tonner, or a 15-tonner, or a 20-tonner, I cannot say.

பி. டி. டி. டி. டி. டி. டி.

(சுரு. பி. எச். டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Mr. P. H. W. de Silva)

It is an experiment?

சு. டி. 5

சுரு. சி. பி. டி. ஆர். குணவர்தன

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

It is an experiment. All of us are experimenting. When we have not got anything definite, and when we have only the mechanized boat and the old country craft, which have been mechanized now, we have to experiment. Outboard engines are now being used by a large number of our country craft; in *oru* and *vallam* they use outboard engines. Go to Negombo and see the number of country craft using these outboard engines. We propose to help owners of country craft to go with greater speed and bring more fish and, perhaps, stay out a little longer and bring the fish a little latter. That is the advantage of mechanized fishing craft. All these problems are being studied carefully by the officers in the corporation.

Some people wanted to find fault with me simply because I was not aware of the names of the agents. I was not aware of the names because I was in a nursing home during those days. So, when I came to the House that day I did not have a list of those names. I do not think that the officers in the Fisheries Corporation have done anything irregular. Of course, our friends are always ready to get hold of anything and twist and turn it to create an impression that there is something wrong even when there is nothing wrong. After all, that is their business. They have been talking like that for so many years, and they cannot see a change.

No, Sir. The question of marketing is a very intricate problem, and my Parliamentary Secretary dealt with that question. We do not propose to alter the marketing structure in the beaches at all; we do not want to change the marketing structure where the retail of fish is concerned. We merely wanted to see whether we could change the marketing structure of the wholesale

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

market, and that is all we attempted to do till we could command from the beaches a consignment of a fairly large supply of fish to the corporation. At the present moment, it does not get more than ten tons, and sometimes even less than ten tons. The city of Colombo needs forty to forty-five tons of fish a day. The day the corporation succeeds in getting twenty-five tons, we will dictate the price to the St. John market *mudalali*. He will then have to sell at that price and if he does not he will have to go because the person who is producing the fish, the person who goes out into the sea to catch fish, does not get a fair price; and if a person finds it difficult to buy fish because the price charged by the middleman is too high then he must be eliminated. There is no getting away from that. I have no particular love either for Davith Singho or Appu Singho. If they are unable to change with the times, if they are not able to reduce the price of fish, if they are not going to give a fair price to the producer of fish, they have no place in the marketing structure. That is my view. And when the corporation builds up sufficient supplies, when they come to the twenty-five tons per day, we will tell the St. John Market people, "These are the prices, you will have to sell them at these prices". When we control a larger percentage of the supply of fish per day we can fix the price and not till then. But our main problem is not really that; it is one of increasing the catch, finding ways and means of increasing the catch all round the Island. The bulk of our supplies comes from the North and East—about 60 per cent. from the North and East.

I do not propose to deal with other questions that were raised. The policy of this Government is to find employment in the industrial field for the increasing numbers of the sons and daughters of this country. That has to be done, and that is an urgent need. We have to produce articles in this country using largely

the local raw material. Our industries must be based largely on this.

The plywood industry has made profits for a number of years. It is an industry which should have expanded. Sleepy people were responsible for running the last Government and they prevented the expansion of the plywood industry. Otherwise there would have been no need to import plywood for tea chests. We can produce all we need by the expansion of the plywood factory at Gintota and by starting another factory. It is possible to produce all the plywood we need not only for tea chests but also for our other requirements like furniture and material for house building.

I do not propose to speak at length about the other corporations. I do not wish to take any more time.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

What about textiles? We would like to hear you on that.

ගේ. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Yes. The textile industry is in the private sector as well as in the public sector. So far as the Pugoda factory is concerned, you have to accept that as a fact. Dompe and Attanagalla have been spoon-fed far too long. It is not only the people who eat *dankuda* in the Obeysekera and Bandaranaike *walauwas* that have a right to find employment. Even people who eat rice in other places have that right. There is no reason for this. It is not written down like the law of the Medes that the textile factories should be sited in Attanagalla and Dompe. Even if it is, I would not accept that.

In the matter of siting factories, I propose to take the advice of experts. So far as the textile industry is concerned, I propose to put up another factory. But it must be on the main

விசேஷக் கெட்டுப்பணம் பதவ, 1965-66

2 வன சமீபம.—பாலன ஸாஷ்டு—புனரவரீதன விடடி, ரூ. 16,273

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்— மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 16,273

Vote No. 2.—Administration charges— Recurrent expenditure, Rs. 16,273

“90 வன சமீபமே 2 வன சமீபமே ஸடின ரூ. 16,273 க இடி ரூபலேநமேடி ஸ்டுலன் கடி ஸ்டு” ஸத பூந்நமே விமேத ரடிந், ஸதாசமீபமே விட.

90 வன சமீபமே 2 வன சமீபமே ரூபலேநமேடி கெடிஸன் ஸ்டுவிட விநிடி ஸ்டுடிவி நிடிஸேந கரந ரடி.

“90 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 16,273 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

90 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்ட வணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 16,273 for Head 90, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 90, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 வன சமீபமே.—பாலன ஸாஷ்டு—இலடின விடடி, ரூ. 11,000

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்— ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 11,000

Vote No. 3.—Administration Charges— Capital Expenditure, Rs. 11,000

“90 வன சமீபமே 3 வன சமீபமே ஸடின ரூ. 11,000 க இடி ரூபலேநமேடி ஸ்டுலன் கடி ஸ்டு” ஸத பூந்நமே விமேத ரடிந், ஸதாசமீபமே விட.

90 வன சமீபமே 3 வன சமீபமே ரூபலேநமேடி கெடிஸன் ஸ்டுவிட விநிடி ஸ்டுடிவி நிடிஸேந கரந ரடி.

“90 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 11,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

90 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்ட வணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 11,000 for Head 90, Vote No. 3, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 90, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

—காரக ஸதாவி

6 வன சமீபமே.—ஓரீபிக ஸவடிதமே—புனரவரீதன விடடி, ரூ. 8,60,526

வாக்குப்பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—மீண்டுவரும் செலவு, ரூபா 8,60,526

Vote No. 6.—Economic Development— Recurrent Expenditure, Rs. 860,526

“90 வன சமீபமே 6 வன சமீபமே ஸடின ரூ. 8,60,526 க இடி ரூபலேநமேடி ஸ்டுலன் கடி ஸ்டு” ஸத பூந்நமே விமேத ரடிந், ஸதாசமீபமே விட.

90 வன சமீபமே 6 வன சமீபமே ரூபலேநமேடி கெடிஸன் ஸ்டுவிட விநிடி ஸ்டுடிவி நிடிஸேந கரந ரடி.

“90 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 8,60,526 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

90 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்ட வணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 860,526 for Head 90, Vote No. 6, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 90, Vote 6, ordered to stand part of the Schedule.

7 வன சமீபமே.—ஓரீபிக ஸவடிதமே—இலடின விடடி, ரூ. 11,20,00,000

வாக்குப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 11,20,00,000

Vote No. 7.—Economic Development— Capital Expenditure, Rs. 112,000,000

“90 வன சமீபமே 7 வன சமீபமே ஸடின ரூ. 11,20,00,000 க இடி ரூபலேநமேடி ஸ்டுலன் கடி ஸ்டு” ஸத பூந்நமே விமேத ரடிந், ஸதாசமீபமே விட.

90 வன சமீபமே 7 வன சமீபமே ரூபலேநமேடி கெடிஸன் ஸ்டுவிட விநிடி ஸ்டுடிவி நிடிஸேந கரந ரடி.

“90 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 11,20,00,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

90 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 112,000,000 for Head 90, Vote No. 7, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 90, Vote 7, ordered to stand part of the Schedule.

வியர்ச்சன கெடுதலென் பனந, 1965-66

—கூர்க கலவ

91 உரு ஈதீய—஁ வுடா கலீகீய
உுபுரீகலீகீய

92 வந ஈதீய.—உுது உுபுரீகலீகீய
1 வந கலீகீய.—கூர்ய உண்மீலெ புுடீயலீக

6 வந கலீகீய.—஁ரீய கலவீய—புநருவரீய
வீயுடீ, ரு. 11,18,243

பலீயக கல ஁நீகீய ஁ுடீய, ரு. 6,45,253

தலீயபு 92.—உபுபுதீயுணீகீய

தலீயபு 91.—புலீசரீயதவீயல் ஁ளவலத
தீயுணீகீய

வாகுபுபணம் இல. 1.—பணீயாளரீய ஁ளகருரீய
வீதனமும் பரீய படீகலும், ருபா 6,45,253

வாகுபுபணம் இல. 6.—புருளாதார ஁பரீ
வரூததீ—மீணுவுருகீய செலவு, ருபா 11,18,243

HEAD 92.—SALT DEPARTMENT

HEAD 91.—GEOLOGICAL SURVEY
DEPARTMENT

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 645,253

Vote No. 6.—Economic Development—
Recurrent Expenditure, Rs. 1,118,243

“92 வந ஈதீயெகீ 1 வந கலீகீய கலவ
ரு. 6,45,253 க இடீலெ ருபுலீயலீகீய ஁ருகீய
கலீயு” ஁ந புளீயலீகீய வீயகலெ ஁டீய, கலகலீகீய
வீய.

“91 வந ஈதீயெகீ 6 வந கலீகீய கலவ
ரு. 11,18,243 க இடீலெ ருபுலீயலீகீய ஁ருகீய
கலீயு” ஁ந புளீயலீகீய வீயகலெ ஁டீய, கலகலீகீய
வீய.

92 வந ஈதீயெகீ 1 வந கலீகீய ருபுலீயலீகீய
கலவகீய ஁ருகீயலீகீய கலீயலீகீய கலீயலீகீய
கலீயலீகீய கலீயலீகீய கலீயலீகீய கலீயலீகீய
கலீயலீகீய.

91 வந ஈதீயெகீ 6 வந கலீகீய ருபுலீயலீகீய
கலவகீய ஁ருகீயலீகீய கலீயலீகீய கலீயலீகீய
கலீயலீகீய கலீயலீகீய கலீயலீகீய கலீயலீகீய
கலீயலீகீய.

“92 ஁யம் தலீயபு, 1 ஁யம் வாகுபுபணம் ருபா
6,45,253 ஁ட்டவீயலீகீயரீய சீயர்கீயபுருமாக” ஁னும்
வரீயலீகீய கலீயலீகீய ஁ருகீயலீகீய ஁ருகீயலீகீய
஁ருகீயலீகீய.

91 ஁யம் தலீயபு, 6 ஁யம் வாகுபுபணம் ருபா
11,18,243 ஁ட்டவீயலீகீயரீய சீயர்கீயபுருமாக” ஁னும்
வரீயலீகீய கலீயலீகீய ஁ருகீயலீகீய ஁ருகீயலீகீய
஁ருகீயலீகீய.

92 ஁யம் தலீயபு, 1 ஁யம் வாகுபுபணம் ஁ட்டவீயலீகீய
யரீயலீகீய இயலீகீய பணீகீயபுட்டது.

91 ஁யம் தலீயபு, 6 ஁யம் வாகுபுபணம் ஁ட்டவீயலீகீய
யரீயலீகீய இயலீகீய பணீகீயபுட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 645,253
for Head 92, Vote No. 1, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Question, “That the sum of Rs. 1,118,243
for Head 91, Vote No. 6, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Head 92, Vote 1, ordered to stand part
of the Schedule.

Head 91, Vote 6, ordered to stand part
of the Schedule.

2 வந கலீகீய.—புருள கலீயு—புநருவரீய
வீயுடீ, ரு. 6,620

7 வந கலீகீய.—஁ரீய கலவீய—இலீய
வீயுடீ, ரு. 1,71,000

வாகுபுபணம் இல. 2.—பரீயபுலீயலீகீய செலவுகீய
மீணுவுருகீய செலவு, ரு. 6,620

வாகுபுபணம் இல. 7.—புருளாதார ஁பரீ
வரூததீ—஁கீயபுருகீய செலவு, ருபா 1,71,000

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 6,620

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital Expenditure, Rs. 171,000

“92 வந ஈதீயெகீ 2 வந கலீகீய கலவ
ரு. 6,620 க இடீலெ ருபுலீயலீகீய ஁ருகீய
கலீயு” ஁ந புளீயலீகீய வீயகலெ ஁டீய, கலகலீகீய
வீய.

“91 வந ஈதீயெகீ 7 வந கலீகீய கலவ
ரு. 1,71,000 க இடீலெ ருபுலீயலீகீய ஁ருகீய
கலீயு” ஁ந புளீயலீகீய வீயகலெ ஁டீய, கலகலீகீய
வீய.

92 வந ஈதீயெகீ 2 வந கலீகீய ருபுலீயலீகீய
கலவகீய ஁ருகீயலீகீய கலீயலீகீய கலீயலீகீய
கலீயலீகீய கலீயலீகீய கலீயலீகீய கலீயலீகீய
கலீயலீகீய.

91 வந ஈதீயெகீ 7 வந கலீகீய ருபுலீயலீகீய
கலவகீய ஁ருகீயலீகீய கலீயலீகீய கலீயலீகீய
கலீயலீகீய கலீயலீகீய கலீயலீகீய கலீயலீகீய
கலீயலீகீய.

“92 ஁யம் தலீயபு, 2 ஁யம் வாகுபுபணம் ருபா
6,620 ஁ட்டவீயலீகீயரீய சீயர்கீயபுருமாக” ஁னும்
வரீயலீகீய கலீயலீகீய ஁ருகீயலீகீய ஁ருகீயலீகீய
஁ருகீயலீகீய.

“91 ஁யம் தலீயபு, 7 ஁யம் வாகுபுபணம் ருபா
1,71,000 ஁ட்டவீயலீகீயரீய சீயர்கீயபுருமாக” ஁னும்
வரீயலீகீய கலீயலீகீய ஁ருகீயலீகீய ஁ருகீயலீகீய
஁ருகீயலீகீய.

92 ஁யம் தலீயபு, 2 ஁யம் வாகுபுபணம் ஁ட்டவீயலீகீய
யரீயலீகீய இயலீகீய பணீகீயபுட்டது.

91 ஁யம் தலீயபு, 7 ஁யம் வாகுபுபணம் ஁ட்டவீயலீகீய
யரீயலீகீய இயலீகீய பணீகீயபுட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 6,620
for Head 92, Vote No. 2, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Question, “That the sum of Rs. 171,000
for Head 91, Vote No. 7, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Head 92, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

Head 91, Vote 7, ordered to stand part
of the Schedule.

விசேஷக் கெடுதல்கள் பத்த, 1965-66

—கூடுதல் பணம்

6 வது சட்டம்.—ஈடுதர உட்கட்டணம்—புதுப்பணம்
பணம், ரூ. 7,000

93 வது சட்டம்.—பி.பி. சேலம் துறைமுகம்

வாக்குப்பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபி
விருத்தி—மீண்டுமொரு செலவு, ரூபா 7,000

1 வது சட்டம்—காட்சி உதவிக் கட்டணம்
பணம், ரூ. 10,75,452

Vote No. 6.—Economic Development—
Recurrent Expenditure, Rs. 7,000

தலைப்பு 93.—கடற்கொழித் துறைமுகம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூடுதல்
வேதனமும் பிறப்புகளும், ரூபா 10,75,452

HEAD 93.—DEPARTMENT OF FISHERIES

“92 வது சட்டம் 6 வது சட்டம் சட்டம்
ரூ. 7,000 க் குடிசை உட்கட்டணம் புதுப்பணம்
பணம்” என பணம் விசேஷக் கட்டணம், பணம்

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 1,075,452

“93 வது சட்டம் 1 வது சட்டம் சட்டம்
ரூ. 10,75,452 க் குடிசை உட்கட்டணம் புதுப்பணம்
பணம்” என பணம் விசேஷக் கட்டணம், பணம்

92 வது சட்டம் 6 வது சட்டம் உட்கட்டணம்
கட்டணம் கட்டணம் கட்டணம் கட்டணம்

93 வது சட்டம் 1 வது சட்டம் உட்கட்டணம்
கட்டணம் கட்டணம் கட்டணம் கட்டணம்

“92 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
7,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் விசேஷக்
கட்டணம் கட்டணம் கட்டணம்

“93 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
10,75,452 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
விசேஷக் கட்டணம் கட்டணம் கட்டணம்

92 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில்
இணைப்பை பணிக்கப்பட்டது.

93 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில்
இணைப்பை பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 7,000
for Head 92, Vote No. 6, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Question, “That the sum of Rs. 1,075,452
for Head 93, Vote No. 1, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Head 92, Vote 6, ordered to stand part
of the Schedule.

Head 93, Vote 1, ordered to stand part
of the Schedule.

7 வது சட்டம்.—ஈடுதர உட்கட்டணம்—புதுப்பணம்
பணம், ரூ. 20,00,000

2 வது சட்டம்.—பி.பி. சேலம் துறைமுகம்
பணம், ரூ. 2,76,698

வாக்குப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி
—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 20,00,000

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுமொரு செலவு, ரூ. 2,76,698

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital Expenditure, Rs. 2,000,000

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 276,698

“92 வது சட்டம் 7 வது சட்டம் சட்டம்
ரூ. 20,00,000 க் குடிசை உட்கட்டணம் புதுப்பணம்
பணம்” என பணம் விசேஷக் கட்டணம், பணம்

“93 வது சட்டம் 2 வது சட்டம் சட்டம்
ரூ. 2,76,698 க் குடிசை உட்கட்டணம் புதுப்பணம்
பணம்” என பணம் விசேஷக் கட்டணம், பணம்

92 வது சட்டம் 7 வது சட்டம் உட்கட்டணம்
கட்டணம் கட்டணம் கட்டணம் கட்டணம்

93 வது சட்டம் 2 வது சட்டம் உட்கட்டணம்
கட்டணம் கட்டணம் கட்டணம் கட்டணம்

“92 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
20,00,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் விசேஷக்
கட்டணம் கட்டணம் கட்டணம்

“93 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
2,76,698 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
விசேஷக் கட்டணம் கட்டணம் கட்டணம்

92 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில்
இணைப்பை பணிக்கப்பட்டது.

93 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில்
இணைப்பை பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 2,000,000
for Head 92, Vote No. 7, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Question, “That the sum of Rs. 276,698
for Head 93, Vote No. 2, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Head 92, Vote 7, ordered to stand part
of the Schedule.

Head 93, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ආමායම් එන්. එම්. පෙරේරා]

the socialist countries in particular, and contemplating various changes of one type or another.

We like some authoritative statement from the Government, from the Parliament Secretary, with regard to the attitude of the Government on this subject.

A lot of blame has been apportioned to the previous Government, but I think the country will recognize to the credit of the previous Governments, particularly after 1956, that there has been an attempt to broad-base our foreign trade.

I remember on one occasion I spent a little portion of my leisure studying the foreign trade of this country over the years. If I remember right—I speak from memory—right up to 1956 over 65 to 70 per cent. of our trade was with the Commonwealth countries and the United States of America. That was the position.

From 1956 we see a breach in this. We see the beginning of an attempt to have trade with the Eastern European countries, China, Soviet Union, Poland, Czechoslovakia, East Germany and so on, and a gradual broadening of our base and an attempt to find markets for our tea even in Soviet Russia, China and so on.

Well, Sir, that was certainly a welcome change from our point of view, from the point of view of our country.

It is common knowledge that Ceylon has a favourable balance of trade with only two countries. I am talking of the major trading countries, of course. They are England and the United States of America. It is also the case with Australia, sometimes but not always, and also with South Africa because we export about Rs. 60 million worth of tea to South Africa. Take the other big countries—Japan, India and Burma.

I think we purchase from these three countries nearly Rs. 600 million worth of goods, and we export barely Rs. 100 million worth of goods to these countries. That has been the traditional position.

A serious attempt was made, I remember, last year to persuade Burma to buy more Ceylon goods. We tried to export a certain amount of coconut oil, and we endeavoured to stimulate the private sector to export batteries, and even fans. I remember discussing this with Messrs. Brown and Company in order to try and export some of the manufactured products of this country to Burma. I would like to know whether this Government and the Minister concerned have given serious thought to the question of trying to adjust this wide gap that exists in our trade with India, Burma and Japan. Japan is one of the worst. From that point of view they are very reluctant to buy from us.

As a matter of fact, when I was in Japan—before I removed my bladder; the Hon. Minister of Industries thought it was a very bad thing, he is very concerned about my bladder, my cotton wool and so on—I did try to break through this. I met their Minister of Finance, the Minister of Trade and the Minister of Industries and insisted that they give us a much better deal.

Apart from that I wanted a credit arrangement with regard to the purchases we were making because we were very short of foreign exchange and we had a particularly adverse balance of trade with Japan. We are buying our tyres, tyres for the C. T. B., textiles and fertilizer from Japan—in fact, nearly Rs. 230 million worth of goods. I am speaking from memory. They were not prepared to buy anything from us. Even our tea that they are buying is bought on a restricted basis. They have a quota because they are also producing tea, and therefore they are not prepared to buy anything beyond that quota. I was arguing over and over again

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කරක සභාව

with them over this matter, and I would like the Hon. Minister to give some thought to this matter to try and narrow the gap that exists between Ceylon and Japan on the one side and Ceylon and Burma on the other. Because we buy rice from Burma, surely we are entitled to ask them to buy some of our coconut products from us.—[Interruption]. They have been buying recently. About Rs. 9 million worth of coconut oil is being bought by Burma as a result of our insistence. I am speaking from memory; I have not checked the figures. I think a serious effort must be made to narrow that gap *vis-a-vis* these countries. I think India has recognized that.

I do not know whether the Hon. Minister is aware that for the last thirty years I have been fighting for better prices for our arecanut. I think all hon. Members, both of the Opposition and of the Government, will agree with me that this is a crime—our failure to help the villager with regard to the sale of his arecanuts. All up-country Members will remember this. It is not worth picking from the ground the arecanuts that have fallen from the tree. That is the position. We are not even getting Rs. 8 for a hundredweight of arecanuts when the same arecanut is being sold in Bombay at Rs. 250. I have been fighting for it.—[Interruption]. Not a ton, about two hundredweights roughly. There is a ring in this business. The same people who are buying our arecanut in India are having their agents here who buy and send it across. They are exploiting us. The Government of India, as a result of my appeal, agreed to give some concession. It was not followed up. I would like the Hon. Minister to follow up that decision to sell arecanut to India. If we can get our poor villagers Rs. 30 to Rs. 40 per ton it would make a great deal of difference instead of paying them, as now, Rs. 6, Rs. 7, or Rs. 8. I would appeal to the Hon. Minister to try and do his best to come to some agreement with

India to sell our arecanut. I know the complications of it. I have gone to Bombay and discussed the matter.

I would now refer to this question of prices. The Hon. Minister is in charge of pricing. This Government talked big about bringing down prices and all that. They said that as soon as the National Government took office prices would come tumbling down. On the contrary, they started sky-rocketing. They have nearly gone up to the moon!

ශ්‍රී ලංකා මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Vegetable prices are down. The kerosene oil price is down.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I will come to kerosene. True, vegetable prices have come down. I am not denying anything. I know what is happening.

I want to ask you one thing. How much dried fish have you imported since you took office? Have you imported a single ton? Can the Hon. Minister answer that? You are still selling the dried fish the previous Government imported and also local dried fish from Mannar.

ශ්‍රී ලංකා මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

That is a good variety of dried fish.

ආචාර්ය එன். එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I do not think the people in Colombo would like it. They are buying this dried fish because there is nothing else to buy. I should like to know the position because there is actually a big shortage of dried fish in the market. Of course, those people who had hidden the dried fish have now brought it out and are

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

selling it at blackmarket prices. There is definitely a shortage of dried fish.—[Interruption].

ශ්‍රී සුගතදාස

(කෙළරව සුගතදාස)

(The Hon. Sugathadasa)

I do not want to interrupt. You carry on.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிති என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

All right. Tell me how much dried fish you have imported.

ශ්‍රී සුගතදාස

(කෙළරව සුගතදාස)

(The Hon. Sugathadasa)

We will reply. The hon. Parliamentary Secretary will reply.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிති என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I will tell you one thing about the hon. Parliamentary Secretary. He is the hardest worked Parliamentary Secretary. I see him at his office from 8 o'clock in the morning till 8 o'clock in the night. I see him at work—I do not know what he is producing.

ඩී. පී. ආටිගල මහ. (රත්නපුර)

(திரு. டி. பி. ஆட்டிகல—இரத்தினபுரி)

(Mr. D. P. Attygalle—Ratnapura)

He is clearing the mess you made.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Now, what about the price of dhal? What is the position of dhal even in the co-operative societies? The co-operative societies are frightened because they do not know whether they can afford to sell dhal at the new price. The dhal that is available was bought at the old price. It is not the price after this so-called reduction. Even the co-operative societies are, therefore, reluctant to obtain this dhal and sell it.

අ. හා. 5.45

Let us take the case of kerosene oil. I think the Minister has published the selling prices in the Gazette, including the price of three cents for a quarter of a bottle of kerosene oil. The Gazette notification says that even for a quarter of a bottle of kerosene oil the price is fixed at three cents. I do not know who was responsible for doing it, but what is the result? The poor man cannot buy a quarter of a bottle. When the price is fixed at 74 cents per gallon, nobody is prepared to sell a quarter of a bottle of kerosene oil to the poor man for three cents. I am not denying that there is kerosene oil, but the poor man cannot buy it in small quantities; he must be prepared to buy a bottle. How many poor people can afford to buy a bottle? It may be that the U.N.P. people have sufficient money to buy by the bottle. Perhaps, they do not even need kerosene oil; they have electricity. If you go to a boutique and ask for a quarter of a bottle of kerosene oil, you will not be able to get it. The boutique keeper cannot sell it to you at the fixed price of three cents because he would have bought it at 74 cents per gallon.

Therefore, when you fix prices, please do so with some knowledge of what is happening in the market. You must fix prices in such a way that the poor man will not be placed in an adverse position as a result.

ශ්‍රී සුගතදාස

(කෙළරව සුගතදාස)

(The Hon. Sugathadasa)

What was the price fixed for kerosene oil?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

A quarter of a bottle, 3 cents; half a bottle, 6 cents.

ශ්‍රී සුගතදාස

(කෙළරව සුගතදාස)

(The Hon. Sugathadasa)

The hon. Member is wrong. He will be replied to by the hon. Parliamentary Secretary.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிති என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I shall be very glad to be corrected. I am not speculating; this is the information that I have. If the Hon. Minister says that the Gazette notification fixes the price at 4 cents for a quarter of a bottle, I am prepared to accept it.

I say this for this reason: I remember that a similar situation arose when there was a Gazette notification fixing the price of every slice of bread at one stage. What I am trying to point out is that in fixing and controlling prices by Gazette notification care should be taken to see that the ordinary man is not adversely affected. That is why I am drawing attention to this matter. If the Hon. Minister says that they have only fixed the price of a bottle at 14 cents, that is perfectly all right, but my information this morning before I came here was that people had been told by boutique-keepers that they could not sell a quarter of a bottle of kerosine oil because the Government had fixed the price and they could not sell it at that price.

ශ්‍රී සුගතදාස

(கௌரவ சுகததாச)

(The Hon. Sugathadasa)

Wrong information.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That is the information that the ordinary man has, and it is our duty to correct it. I do not know whether the Hon. Minister is in charge of co-operatives also. I raised this morning a Question in the House, and it was answered by the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Agriculture and Food. I do not know what control you have over this. The Hon. Minister has control over the co-operative societies including co-operative unions.

Now, only the Ruwanwella Co-operative Union gets its rice from Colombo by lorry after this Government came into office. I asked the Question because it is benefiting three contractors—all of them U.N.P. men. They have been given the contract without calling for tenders. I want to know what control the Hon. Minister can exercise over the union when something irregular is taking place? Up to the 17th of May all this rice was transported by railway wagons to Avissawella; then it was transported from there to Magamma where the last Minister had put up big stores. There is any amount of space available for stocking rice.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Lorry transport is more economical.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

It cannot be, because I enquired and found that they pay a lorry Rs. 80 a day; they come and spend two days here before they can queue up and get their rice. A wagon load of rice costs Rs. 160. I think we can only transport in an average lorry about 100 bags, roughly about 100 cwt., about five tons, in which case the cost of the lorry transport is about Rs. 200 in addition to the handling charges. In that area, rice distributed at Bulathkohupitiya, Undugoda, Yatiyantota and all other places is transported by railway wagons and we pick up at Magamma. Why is this allowed only in the case of Ruwanwella? I shall take up this matter when the Votes of the Minister of Agriculture and Food are taken up, but I want to ask the Hon. Minister whether he has no control.

I know the reason why this is being done. There are three people who have been given this contract to transport rice—I will give the names of the people: Michael Cooray of Ruwanwella, Wilson of Yatiyantota and Porolis Fernando of Anguruwella

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

—without calling for any tenders at all. Why is this done? You have got extra handling charges. All that space is wasted.

What is worse from the point of view of the Government is that here is a railway that is losing. You can use the railway. The question of there being not enough wagons is nonsense. There are any amount of wagons available. In any case, you can send the rice in advance and stock it at Magammana in the stores.

I would like the Hon. Minister to try and find out why the Co-operative Union at Ruwanwella is doing this. As regards the other aspects of the matter—the kind of corruption that is going on there—I will raise them with the Minister of Agriculture and Food when the question of rice distribution comes up. I want to find out from the Hon. Minister whether they cannot interfere and see that the most cheap and economical method is used. Anyhow, rail transport involves purely an internal transaction between the railway and another department of the Government. When it comes to paying outside contractors, you have to pay actual money out, and that is a loss. The Hon. Minister of Finance will appreciate that point. You are minimizing to that extent the losses incurred by the railway. If you are using an outside contractor you have to pay something for that. From the point of view of the Government this is not a sensible arrangement.

The Hon. Minister will remember the whole question of the C. W. E. and the drug trade. This is a matter which I have already discussed in this House. I expressed my opinion on this subject. I still feel that the Government is doing the wrong thing by closing down the drugs section of the Co-operative Wholesale Establishment. With better management it could have been at least a check-point so far as the private drugs dealers are concerned. Whatever the losses may be that have been incurred—

there are various reasons for those losses; the hon. Parliamentary Secretary knows them; I have discussed the matter with him—from the point of view of the average person who wanted to buy drugs the C.W.E. provided all drugs at a price 10 per cent. less than the price charged by private druggists or dispensing chemists in Colombo. That at least helped to keep down the price of drugs. Once you closed down this activity and handed over two valuable agencies, Parke Davies and the Australian agency, to private dealers, I think you placed the poor patients at the mercy of the large number of chemists and druggists in this country. I want the Hon. Minister to re-consider this question. Let there be a better arrangement or a re-organization if you like. It is not a question of X, Y or Z, it is a question of having a check-store at least which will prevent the patient from being mulcted by various people. I do not know whether the Hon. Minister will take the trouble.

In the days of the S. L. F. P. Government I had occasion to give you all the original prices of the manufacturerers of drugs and the prices prevailing here. The same drug sold at wholesale rates to the hospital cost about 50 to 60 per cent. less than what the poor patient had to pay outside. All those facts have been given here by me as well as by other Members and I do not want to repeat them. I think it is very important that we should always have some check-store by which the ordinary private chemist or druggist could, in some way, be made to realize that an alternative avenue is available for the patient if he is not prepared to sell drugs at a reasonable price.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

The hon. Member has addressed the House for half an hour now.

விசேஷ கமிட்டி உடனடி, 1965-66

—கூடுதல் உடனடி

ஊழலாட்சி உடனடி. உ.பி. பி.பி.பி.

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I want to finish with one more matter. I urged this a few days back but I had no adequate reply. I was informed—if I am wrong I would like to be corrected—that there are a large number of rural development societies—I am sorry the hon. fair Member for Mirigama is not here—and small, village cottage industries making jellies, jams, marmalades, small children's dresses and so on. These used to be brought to the C. W. E. at Jawatte for disposal. I am informed that when some of these societies bring their wares they are told that the C. W. E. has orders not to buy any more. I have made inquiries and I find that that order still remains. This is a serious setback to those small people. I would like to know whether that order still remains and the Minister intends to change it. Anyhow, why was that order imposed and why was this particular obstacle placed in the way of all these small people who are making some sort of additional income by making these jellies, jams and various other articles that can be sold satisfactorily in the market?

ஊ. க. 6

I do not want to start a whole discussion on the C. W. E. I have only one observation to make. Hon. Members on the other side in particular—and behind me also—are very anxious to criticize the previous Government for the faults of a number of years. Employing so many people in the C. W. E. is a grave crime that has been committed! I presume that same principle will apply to your present Government also—

ஊ. க. கமிட்டி உடனடி

(கேள்வியை அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Never!

ஊழலாட்சி உடனடி. உ.பி. பி.பி.பி.

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I gave a list of 56 people here this morning. I gave the names. It was not denied—[Interruption]. It was not in the C.W.E. but in the National Textile Corporation under the Minister of Industries. I am not making charges. All that I am saying is this. For one reason or another or for various reasons charges have been made. An inquiry is being held and I do not know whether they will be proved or not. But when we are making charges about other people's ill-doings do not forget that you have got a big beam in your own eye. Before you try to remove the dirt in somebody else's eye try and get rid of the beam in your own eye.

கேள்வியை உடனடி.

(திரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

People in glass houses should not take off their clothes.

ஊழலாட்சி உடனடி. உ.பி. பி.பி.பி.

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Without making the charge let us patiently wait and see. It is some satisfaction to us to know that whatever charge you are making against the C.W.E. so far is not corruption. It is a question of wrong appointments, inefficient management and so on.

ஊ. க. கமிட்டி உடனடி

(கேள்வியை அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

That is corruption.

ஊழலாட்சி உடனடி. உ.பி. பி.பி.பி.

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

It can be corruption but it is not necessarily so. In that case you can say that the Hon. Minister of Industries has also done the same thing. That is also a kind of corruption if you look at it that way. All that I am saying is let us be fair in our

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

criticism. You will now shout as much as you like; one year hence you will be singing a different tune—all those people on the other side as well as some in the rear on this side.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරව අඟුණකන්ත ඉරුවර)

(An hon. Member)

Wishful thinking !

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிති என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

All right. I have been long here in this place, sufficiently long to know what happens within a matter of months. I am prepared to wait patiently. Like the Hon. Minister of Industries I am also an old man, but not so old, and I expect to live for another four or five years. Although he thought my bladder was removed and I would die off quickly, still I hope to live and see your own faces change within a matter of months. That is all I want to say.

ඩබ්ලිව්. එම්. ජී. ටී. බණ්ඩා මයා. (ගල

ගෙදර)

(திரு. டபிள்யூ. எம். ஜி. டீ. பண்டா—

கலகெதர)

(Mr. W. M. G. T. Banda—Galagedera)

rose

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

On a point of Order. I have moved an amendment. Do I not get preference?

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

The hon. Member will get a chance of speaking after the Government Member.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The hon. Member wants to get away to some other function early

වෙලගෙදර මයා.

(திரு. வெலகெதர)

(Mr. Welagedera)

The hon. Member for Galagedera (Mr. W. M. G. T. Banda) is giving way.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

There is only 10 minutes left. Will the hon. Member take 5 minutes?

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

I intend certainly to speak for more than five minutes, but I do not intend to take long. There are just two or three matters that I wish to raise. The first matter does not really concern the Hon. Minister or the hon. Parliamentary Secretary strictly speaking, but it is a question with regard to the Department of Co-operative Development. I do feel that this department has to be gingered up in order to make it take firm action, without fear or favour, against corruption that undoubtedly exists in the co-operative societies in this country.

I know there is a lot of mud being thrown from one side of the House to the other, but I think that both sides of the House should agree that certainly as far as co-operative societies in this country are concerned, largely for historical reasons, many of them are corrupt; and if we are to correct this state of affairs, we have to take very firm and swift action when instances of corruption or irregularities come to light. If we do not do this we shall never be able to rectify the situation.

I wish to bring to the notice of the hon. Parliamentary Secretary just two instances. One instance is from my own electorate, Panadura. In October last year, I forwarded a complaint from some people in my area with regard to irregularities that were being committed in the Naliuruwa Multi-

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

purpose Co-operative Society in the sale of textiles. Now I am very glad to say that the department acted very promptly. A flying squad was sent out to check up on the allegations which I had forwarded, and the flying squad caught the people red-handed. I am informed that the charges made in the petition of the complainants were proved in the main as a result of the raid conducted by the flying squad.

Now, this raid by the flying squad took place as early as 27th October 1964. Nearly one year has now passed. All kinds of correspondence, actions, counter-actions and so on have taken place, but still nothing has happened. I personally have had occasion to write four other letters after the original letter was written to the department. I believe the department has taken action asking for the removal of the manager. I believe that was done some months ago, but the manager has not been removed and the multi-purpose co-operative society has continued as before.

How this has happened I do not know. I am quoting this as an example. I do not mind if nothing is done with regard to the Nalluruwa Multi-purpose Co-operative Society, but I think this is typical of what is happening generally. No action is possible for some mysterious reason. I do not know whether it is political interference or personal interference or whether it is just lethargy. I am not trying to impute motives to anybody. But I am saying that it is useless your having this department if it does nothing when it finds out something that is wrong. You are placing a premium on dishonesty and irregularities by action of this nature.

I also got information about a more recent case. I am informed that as late as June this year, there was a general meeting of the Magampura Co-operative Societies Union. That is right down in the south, at Hambantota. I am glad that the Member for Tissamaharama is here. He might bear me out. It is quite possible to bear out a thing which, you are aware,

is true and correct, whatever side you are in. I am informed that the Senior Assistant of the Co-operative Department presided at this particular meeting, and that he commenced his meeting with a scathing attack on the irregularities in the society and even went so far as to make the remark that he really had half a mind to liquidate the union and hand it over to a board. However, he had second thoughts, and second thoughts are not always the wisest; they were not in this particular instance. Therefore, he permitted the members of the society at this meeting to elect their office bearers and carry on. But he insisted that the chairman of the committee should be a person appointed by him. I believe he appointed a co-operative officer of the area as the president or chairman of this union. But it so happened that this very meeting broke off in disorder and the chairman has never been able to preside at any committee meeting. The former chairman and vice-chairman are carrying on.

If this type of thing is permitted, we cannot go on with the Co-operative Department. I shall be glad if the hon. Parliamentary Secretary will move in this matter and perhaps make history in this country by persuading the Hon. Minister to dissolve this department because it is not performing a useful service as things are. As I said earlier, you are placing a premium on corruption and irregularities.

පෙස්ටස් පෙරේරා මහා.

(තිரு. பெஸ்ற்றஸ் பெரேரா)

(Mr. Festus Perera)

Who started it ?

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මහා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

It was started during the time of the last war when the imperialists were ruling this country. Perhaps the hon. Member was in school at that time.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ලේස්ලී ඉණවර්ධන මය.]

Co-operative societies were started during the last war very artificially, not as genuine co-operative societies but as something imposed from above. That is one of the reasons why these societies are unable to function properly. Unless the consumers show an extraordinary interest in the affairs of the society, it is very difficult for them to control the office bearers. If the department fails to step in and in a very real and prompt way deal with corruption and irregularities it can never alter the situation. If the department is unable to do that, I think it would be better if the hon. Parliamentary Secretary could persuade the Hon. Minister—who is presiding in the place above us—to dissolve this department.

The other matter which I wish to raise is the question of the Co-operative Wholesale Establishment. As the hon. Member for Yatiyantota was saying just now, it concerns the question of prices and the fact that the C. W. E. should have an important role to play in helping to reduce prices. A short while ago we had the example of the Hon. Minister of Industries who, apparently, had a different view with regard to the question of the price of fish. He considers that the question of price can only be tackled when we produce sufficient fish and that, therefore, it is not necessary at the moment to enter the retail trade. But when there is a shortage whether of fish or other commodities it does become very important that some effort should be made to try to prevent the consumer from being fleeced. Prices may tend to rise a bit but, in order to prevent the consumer having to pay very exorbitant prices, I think an organization like the C. W. E. entering the retail trade has some part to pay.

අ. ආ. 6.15

I notice that one of the first things that the new Government did after it came into existence was to appoint a commission to inquire into the working of the C.W.E. Now, Sir, if that was a commission the purpose of

which was to find out what are the drawbacks in the C.W.E., to learn from those mistakes, to improve the functioning of the C.W.E., I think that would then have been a very welcome step. However, from the way it has been functioning it seems to me that things seem to be working in an opposite direction. I am judging from the publicity given to the sittings of this commission. It seems to me there is a big purpose behind this commission, namely, to discredit the C.W.E. as such to the benefit of the private trade. If that is so, it would be very unfortunate.

I see lurid headlines in our national newspapers in reference to the C.W.E. Commission, but when I read the text it is very disappointing. I do not come across those marvellous revelations that are promised in the headlines. As far as I could see one of the commissioners has already resigned. Anyway, the other commissioner is continuing. But these headlines seem to show that there is a terrific situation in the C.W.E. I am very open-minded in these matters, but in the text of the report I cannot see anything except that this inquiry is something like the Spanish inquisition in regard to one individual. But, of course, unlike the Spanish inquisition, there is no burning at the stake.

All these questions have only elicited, as far as I can gather the fact that certain appointments have been made as favours. As far as the running of the C.W.E. is concerned, there has been no corruption in the sense that nobody has been accused of having made money, or mislaid funds, or irregularities of that nature. So far nothing of that sort has come to light from the evidence that has been led. I do not know whether further evidence may lead to such disclosures. But this inquiry has increased the suspicion in my mind that the purpose of this commission and the purpose of the perspective of the Government in relation to the C.W.E. is not its reform or its development, or the acceptance of the position that the C. W. E. has an

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

important part to play in the reduction of prices. All this seems to pave the way for the C.W.E. to be finally supplemented by the private trader, and that suspicion is confirmed to the extent that we have been able to judge from the practical steps taken by the Government so far in relation to the Co-operative Wholesale Establishment. If I am wrong, I hope the hon. Parliamentary Secretary will correct me, but I believe the position of the Government today is that, one, they are not opening any more C.W.E. stores in the country, and two, that they are handing over the existing C.W.E. stores one by one wherever possible to co-operative unions.

Now, Sir, taking the second thing first, I believe that that is a very efficient method of bringing about the slow death of these C.W.E. shops which have been playing an important part in helping to reduce prices.

එස්. එස්. අබේසුන්දර මය. (යච්චුර)

(තිரு. எஸ். எஸ். அபேசுந்தர—யட்டினுவா)
(Mr. S. S. Abeysondera—Yatinuwara)
Employment for election agents.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මය.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුනවර්තන)
(Mr. Leslie Goonewardene)

I do not take objection to that. The Hon. Minister and the hon. Parliamentary Secretary can start appointing their own election agents. I have no objection to that.

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මය.

(තිரு. பெஸ்ற்றஸ் பெரேரா)
(Mr. Festus Perera)

We are not doing that.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මය.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුනවර්තන)
(Mr. Leslie Goonewardene)

If they are persons who had been election agents please appoint your own election agents. We do not mind that.

One of the reasons why the people voted for you is that they thought they could get a better deal from you than from the previous Government; they thought you would be able to bring down the prices of goods. Therefore, please see that you bring about a reduction in the prices of goods. One of the ways in which you can do that is by opening more C.W.E. shops and not by handing over the trade done by the C.W.E. to the private traders because these private traders were the people who financed your election campaign.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

The hon. Member's time is almost up.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මය.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)
(Mr. Leslie Goonewardene)

I have got to say these things because I am being interrupted. I have to reply to these interruptions also.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

The hon. Member must realize that according to the schedule we have only two and a half hours left and there are also other Members to speak.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මය.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)
(Mr. Leslie Goonewardene)

I fully realize it, but I cannot at the same time, Sir, allow these interruptions to go unanswered.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

The hon. Member is looking all round without addressing me.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මය.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)
(Mr. Leslie Goonewardene)

I am addressing you, Sir.

விசேஷ சபை, 1964-65

சபாபதிநிலை

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Will you please listen to me. I am telling you that you are looking all round and that is why all these interruptions. Please address me.

லேஸ்டி குனுவர்டெனே மஃ.

(திரு. லெஸ்லி குனுவர்டெனே)

(Mr. Leslie Goonewardene)

I am addressing you; I have addressed you and I will continue to address you.

சபாபதிநிலை

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Will you please listen to me? According to the Standing Orders you are not addressing me.

லேஸ்டி குனுவர்டெனே மஃ.

(திரு. லெஸ்லி குனுவர்டெனே)

(Mr. Leslie Goonewardene)

I am addressing you.

சபாபதிநிலை

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

You are looking round.

லேஸ்டி குனுவர்டெனே மஃ.

(திரு. லெஸ்லி குனுவர்டெனே)

(Mr. Leslie Goonewardene)

But when they are interrupting—

சபாபதிநிலை

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Please go on. The hon Member's time is almost up.

லேஸ்டி குனுவர்டெனே மஃ.

(திரு. லெஸ்லி குனுவர்டெனே)

(Mr. Leslie Goonewardene)

I cannot allow the interruptions to go unanswered. As I said earlier—and I repeat it again—I cannot allow these interruptions to pass unreplyed.

With regard to the C.W.E., I was pointing out that this new Government is going to close down certain C.W.E. shops and hand over some C.W.E. shops to the co-operative unions in the areas.

ஃபஸ்டெஸ் பரேரா மஃ.

(திரு. பெஸ்ற்றஸ் பெரேரா)

(Mr. Festus Perera)

It is very necessary.

லேஸ்டி குனுவர்டெனே மஃ.

(திரு. லெஸ்லி குனுவர்டெனே)

(Mr. Leslie Goonewardene)

I say that it will result in the slow death of the Co-operative Wholesale Establishment. Regarding the question of opening new C. W. E. shops, I was pointing out that even where arrangements had been made for the opening of new C. W. E. shops, this Government has refrained from doing so. I will give a concrete example from my own electorate. I got the Government to open a C. W. E. shop in Panadura, and it helped considerably in bringing down the prices of goods. The people of Wadduwa wanted a C. W. E. shop opened up at Wadduwa and with great difficulty I found a building in the market; the C. W. E. engineer came and advised us with regard to the constructional alterations to be made to meet the requirements. Then the town council agreed to bear the expenses in connection with these alterations, but they did not have the money. I helped them to obtain a loan from the People's Bank for the purpose. Thereafter tenders were called for the reconstruction of the building, and the contract was given to the successful tenderer; but after this new Government came that contract has been cancelled because they are not going to open any more new C. W. E. shops. As a result of this the people of Wadduwa are continuing to pay very high prices to the private traders for their goods. I know, the hon. Parliamentary Secretary will agree with me that the position is so. It is not his fault but the fault of the policy of the Government which wants to help the private traders. I would

විස්මයක කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

request, if possible, to get the Government to change this policy. If they really want to reduce prices one important method by which they can do that is by opening more C. W. E. shops where economically they can succeed. I am not suggesting that they be opened or continued if there are no sales, but I am suggesting that this be done where there are sufficient sales and where they can succeed.

I want to ask one last question of the hon. Parliamentary Secretary. We are aware that certain other Ministers—

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

The hon. Member for Wennappuwa is not in his seat but he is interrupting from where he is. Will the hon. Member get to his seat? No one can speak unless he is in his seat.

ලෙස්ලි ගූනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

If the interruptions of hon. Members are a little more audible and intelligent I shall be glad to reply.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

I do not intend to allow interruptions. Please continue.

ලෙස්ලි ගූනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

We are aware that different Ministers seem to have different views in regard to newspapers in this country. The Hon. Minister of Nationalised Services has taken up the position that political newspapers should not be transported in the C. T. B. buses. He has decided for himself what political newspapers are but he will not tell us what they are. The Hon. Minister of Industries has gone one step

further and added another category. In his view there are not only political newspapers but also national newspapers. How he arrives at that category I do not know.

As a matter of knowledge, I would like to ask the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Commerce and Trade whether his Minister also had classified newspapers in this country. I ask this question because under his Ministry there are several organizations like the C. W. E. which often advertise in the newspapers. The question is bound to arise as to whether the Hon. Minister of Commerce and Trade and his Parliamentary Secretary had also divided up the newspapers in this country into categories—political newspapers, national newspapers, international newspapers, and so on. I should like to have the information from the hon. Parliamentary Secretary whether his Minister also has classified the newspapers of this country, and if so, under what headings they have been classified, and what criterion he has used in order to place newspapers in these different categories.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

The hon. Member for Galagedera. I think I am now compelled to confine hon. Members to 10 minutes because I have a long list and by 11 a.m. tomorrow I have to put the Votes to the House.

ඩබ්ලිව්. එම්. ජී. ටී. බණ්ඩා මයා.

(திரு. டபிள்யூ. எம். ஜி. டீ. பண்டார)

(Mr. W. M. G. T. Banda)

ගරු සභාපතිතුමනි, වාණිජ හා වෙළඳ අමාත්‍යාංශය යටතේ දැනට පවතින වැසි පිළිවෙළ අනුව මේ රටේ ජීවන අංකය ඉහළ යාමට හේතු වී තිබෙන කරුණක් දෙකක් සම්බන්ධයෙන් ගරු ඇමතිතුමාට පෙන්වා දීමට මේ අවස්ථාවේදී මා බලාපොරොත්තු වෙමිනි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[බලලීව, එම්. ජී. ටී. බණ්ඩා මහ.]

අවුරුදු අවක නමයක කාලයේ සිට මේ රටට බඩු ගෙන්වීමේ ක්‍රමය යම්කිසි ඒකාධිකාරී පිළිවෙලකට හැඩගැසීම නිසා ජීවන අංකය පහත දැමීම ඉමහත් ගැටළුවක් වී තිබෙන බව පළමුවෙන්ම සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. මා එසේ කියන්නේ ඇයි? මීට කලින් තිබුණු ආණ්ඩුව මේ රටේ වෙළඳාම ලාංකික වෙළෙන්දන්ට පවරා දීමට යන බවක් රට තුළ ප්‍රචාරය කරමින් සහ උද්ඝෝෂනය කරමින් ඇත්ත වශයෙන්ම ක්‍රියා කිරීමේදී මේ රටේ ලාංකික වෙළෙන්දන්ගෙන් එක්තරා සීමිත කොටසකට පමණක් වෙළඳ බලපත්‍ර නිකුත් කිරීම ජීවන අංකය ඉහළ යාමට හේතු වූ එක් මූලික කරුණක් බව මට පෙනී යනවා.

මා එය තව දුරටත් පැහැදිලි කරන්න සූදානම්. මා එසේ කියන්නේ ලාංකික වෙළෙන්දකු වශයෙන් ඒ ගැන මා දන්න නිසයි. වෙළෙන්දන් වශයෙන් ලාංකිකයන් ලියා පදිංචි කිරීමේදී අනුගමනය කර තිබෙන ප්‍රතිපත්තිය අප දන්නවා. ලාංකික වෙළෙන්දන් වශයෙන් අද ලංකාවේ ලියා පදිංචි වී සිටින්නන් යම් සංඛ්‍යාවක් වෙතොත් ඔවුන් ලියා පදිංචි කරනු ලැබ සිටින්නේ කොටස් තුනකටයි. වෙළෙන්දන් ලියාපදිංචි කිරීමේදී කොටස් වශයෙන් තුනකට වෙන් වෙන් වශයෙන් ලියා පදිංචි කර, එයින් ලාංකික වෙළෙන්දන් තුන්වන පන්තියටත් දෙවන පන්තියටත් ඇතුළු වන සේ ලියා පදිංචි කර, පිටරටින් ගෙන්වනු ලබන බඩු ප්‍රමාණයෙන් සියයට පහළොවක් ගෙන්වීමේ බලපත්‍ර ඒ අයට නිකුත් කර තවා. ඒ අතර, ඉතිරි සියයට අසූ පහ ලාංකික පුරවැසියන්ගේ ඒකාධිකාරයක් ලෙස සම්මාන පුරවැසිකම් ලබා ගත් අයට හිමි කර දී තිබෙනවා. ඒ ආකාරයට බඩු ගෙන්වීමේ බලපත්‍ර නිකුත් කිරීමෙන් ජීවන අංකය ඉහළ යාම තතර කිරීම අපහසු වී තිබෙනවා. ජීවන වියදම පහත හෙලන්න බැරි වෙලා නියෙන්නෙ ඒ හේතු කොටගෙන බව අප දන්නවා.

අ. භා. 6.30

ගරු සභාපතිතුමනි, සම්මාන පුරවැසිකම් ලබාගෙන සිටින වෙළෙන්දන් තුළ දැනුමක් තිබෙනවා, ලංකාවට අවශ්‍ය බඩු ප්‍රමාණය කෙතෙක් දැයි කියන්න. අසුවල් බඩු වර්ගයෙන් මෙපමණ ප්‍රමාණයක් මා අතරින් යම්කිසි විධියක “ක්වෝටා”

යකට අවශ්‍යය කියා හිතා ගන්න පුළුවන් කමක් මොවුන්ට තිබෙනවා. ඒ තරම් විශාල හැඟීමක් මේ විදේශීය වෙළෙන්දන්ට තිබෙන නිසා මාසයක් තුළදී බොම්බයි ලුහු මේ තරම් ප්‍රමාණයක් තිබුණොත් අලෙවි කර ගන්න පුළුවන් යන්න තේරුම් ගෙන ඒ අනුව යම්කිසි සුක්ෂ්ම උපක්‍රමයකින් මේ රටේ කළුකඩ වෙළඳාමක් ගෙන යනවා. මා එසේ කියන්නේ ඇයි? ලාංකික වෙළෙන්දන්ට ගෙන්වන්න ලැබෙන්නේ රටට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයෙන් සියයට 15 ක් ය කියමු. ඉතිරි සියයට 85 ගෙන්වන්නේ සම්මාන පුරවැසිකම් ලත් අය විසින්මයි. සම්මාන පුරවැසිකම් ලබාගෙන සිටින මේ විදේශීය වෙළෙන්දෝ රජයේ ලියා පදිංචි කළ ගබඩාවලට සියයට 40 ක් බඩු දී ඉතිරි හරිය කොළඹත් තදාසන්න ප්‍රදේශවලත් පිහිටි ඔවුන්ගේ රහස් ගබඩාවල තැන්පත් කර ගන්නවා. තමන්ට ලැබෙන සියයට පහළොවේ ප්‍රමාණය අනුව ලාංකික වෙළෙන්දන්ට ගෙන්වීමට ලැබෙන්නේ සුළු තොගයක් පමණයි. ඒ ගෙන්වන දේ බොම්බයි ලුහු වෙන්න පුළුවනි. එහෙම නම් ඒ ප්‍රමාණය හොණ්ඩරය රුපියල් 15 බැගින් ඔවුන්ට විකිණීමට වුවමනා කළොත් ඒ සතියෙම හොණ්ඩරයක මිල රුපියල් 13ට බහිනවා. එහෙම වෙන්නේ තරඟකාරී වෙළඳාමක් ගෙන යාමෙනයි. සම්මාන පුරවැසිකම් ලබා ගත් වෙළෙන්දෝ මෙවැනි තරඟකාරී වෙළඳාමක් ඇති කර, ලාංකික වෙළෙන්දන් තමන්ට ලැබෙන සියයට 15 අනුව ගෙන්වූ ලුහු ප්‍රමාණය ඉවර වුණාම මොකද කරන්නේ? මේ ලොකු වෙළෙන්දෝ සියලු දෙනාම ඒ අයගෙ කොළඹ ගබඩාවලත්, තදාසන්න ප්‍රදේශවල ඇති ගබඩාවලත් තැන්පත් කර ගත්—සභවාගෙන තුබූ—බඩු, වෙළඳ පොළට ගෙනවිත් දමා හොණ්ඩරය රුපියල් 20, 25, 30, 35ට වැටෙන විධියට විකුණනවා. එහෙම නම්, මේ රටේ සිටින ලාංකික වෙළෙන්දා යම්කිසි යදමකින් බැඳ දමා වෙළඳ අධිකාරියක් ඇති කර තිබෙන බව පෙනෙනවා නොවෙයිද?

අද මේ රටේ ලාංකික වෙළෙන්දන් පිටරටින් බඩු ගෙන්වීමේදී බඩු කොමිටියක් පත්කර තිබෙනවා. බඩු ගෙන්වන කොමිටියටෙන්බර් ක්‍රමයක් ඇති කර, ලාංකික වෙළෙන්දන් අතරින් විදේශීය වෙළෙන්දන්ගෙන් මෙවැනි ප්‍රමාණයක් මා අතරින් යම්කිසි විධියක “ක්වෝටා”

ක්‍රමයක් ඇති කරන විට ඒ අනුව සියේට පහළොවක් ලාංකික වෙළෙන්දාට ලැබෙන නමුත් සම්මාන පුරවැසිකම් ලත් විදේශීය වෙළෙන්දාට සියේට 85ක් ලැබෙන විධියට වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කර තිබෙනවා. “ක්වෝටා” ක්‍රමය අනුව බෙදා ගෙන, වෙළඳ මණ්ඩලයේ ලේකම් වශයෙන් සම්මාන පුරවැසිකම් ලැබූ යම්කිසි වෙළඳ මහතෙක් ඉන්නවා. ඔහුගේ නම නායර්. එහි උපලේකම් වශයෙන් තවත් කෙනෙක් ඉන්නවා. ඔහුගේ නම ගුරුසාමි. මේ සම්මාන පුරවැසිකම් ලබා ගත් ලේකම්වරුන් නිසා මේ රටේ සිංහල වෙළඳුන් ආරක්ෂා වෙනවාද කියා මම අහන්නට කැමතියි. යම් හෙයකින් ලාංකික වෙළෙඳුන්ට බඩු ගෙන්වීමේ වරප්‍රසාදය තිබෙනවා නම් ඔවුන්ට ඉතාම කනගාටුදායක තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා. සාමාන්‍ය වෙළෙන්දකු හැටියට මාත් මේ කරුණු ගැන හොඳින් දන්නවා. නරක් වන බඩු වලින් සියයට 50 ක් ගෙන්වීමේ වරප්‍රසාදය ලාංකික වෙළෙඳුන්ට තිබෙනවා. නරක් නොවන බඩු ගෙන්වීමේ හිමිකම තිබෙන්නේ ජපර්ජිලාට හා හෙට්ට්ලේලාබෝයිලාටයි. ඒ අය බඩු ගෙන්වන ගමන් ඒවායින් වැඩි කොටසක් සහවා තබා ලාංකික වෙළෙඳුන් සමග තරග කිරීම සඳහා ලියාපදිංචි වූ ගබඩා වල ඉතිරි කොටස තබාගෙන වෙළඳාම කර ගෙන යනවා. ජීවන මිල පහළ දමන්නට බැරිවී තිබෙන්නේ මෙන්න මේ සෙල්ලම නිසයි. කළුකඩ වෙළඳාම නැති කරන්නට මිල පාලන පරීක්ෂකවරුන් පමණක් පත් කර බැහැ. මෙරටට බඩු ගෙන්වන අය ගෙන් කී දෙනකු මිල පාලන පරීක්ෂක වරුන්ගේ දැලට අසු වී දඩ ගැසුම් කෑ තිබෙනවාදැයි මා අහනවා. ඒ වෙළෙඳුන් ගෙන යන කුට ජාවාරම්වලට මේ මිල පාලන පරීක්ෂකවරුන් සහභාගි වෙනවා. මේ රටේ දැනට සිදු වන කුට ජාවාරම් නැති කරන්නට නම් වඩා ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙලක් යෙදිය යුතුයි. මේ ජාතික ආණ්ඩුව ජනතා කොමිටි පත් කරගෙන යනවා. ඒ කොමිටි රහස් වැඩපිළිවෙලක් අනුගමනය කළ යුතුයි. මිල පාලන පරීක්ෂකවරුන්, රහස් පරීක්ෂකවරුන් ජනතා කොමිටි එකට එකතු වී බඩු සහගවුන වෙළෙඳ

ඳුන් සොයා බලා ඔවුන්ට සුදුසු දඩුවම් දිය යුතුයි. ලියාපදිංචි නොවූ ගබඩා තිබෙනවා නම් ඒවා සියල්ලක්ම අල්ලාගත යුතුයි. රහස් ඔත්තු මගින් එය කරන්නට පුළුවනි. මේ ගබඩා ගැන දන්න උදවිය ඕනෑ තරම් පිටකොටුව ප්‍රදේශයේ ඉන්නවා. රහස් ගබඩා අල්ලා දුන්නොත් තැගී දෙන බව ප්‍රසිද්ධ කළහොත් ඒ රහස් ගබඩා අල්ලා ගන්නට අමාරු වන්නේ නැහැ. රහස් ගබඩාවක යම්කිසි වටිනාකමක් ඇති බඩු ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා නම් ඒ අනුව ඔත්තු සපයන පුද්ගලයාට ඒ අනුව තැගී දෙන බව ප්‍රසිද්ධ කළහොත් මේ වැඩේ ඒ තරම් අමාරු වන්නේ නැහැ. ඒ විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක කර සම්මාන පුරවැසිකාරයන්ගේ මේ ඒකාබිකාරිත්වය බිඳ දමන ලෙස මා ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

පිටරටින් බඩු ගෙන්වන ලාංකිකයන් ඒ. බී. සී. යනුවෙන් කොටස් තුනකට බෙදා තිබෙනවා. “ඒ” කොටසට වැරි සිටින්නේ වන්මුගම් නම් වූ එකම ලාංකික වෙළෙන්දයි. අනික් සියලු දෙනාම “බී” සහ “සී” කොටස්වලට වැටෙනවා. ලාංකික වෙළෙඳුන් පිටරටින් බඩු ගෙන්වන විට ඒ බඩුවල වටිනාකමින් සියයට 40ක් බැංකුවේ තැන්පත් කරන්නට ඕනෑ. නමුත් විදේශීය වෙළෙන්දාට එවැනි තීතියක් නැහැ. සතයක්වත් බැංකුවේ තැන්පත් කරන්නේ නැතිව බඩු ගෙන්වා “බිස්නස්” එක කරගෙන ගොස් පසුව බැංකුවලට මුදල් බැඳීමේ වරප්‍රසාදය ඔහුට තිබෙනවා. මේ රට ගැන, ජාතිය ගැන, පොළොව ගැන කිසිම හැඟීමක් නැති, මේ රටට සංක්‍රමණය වූ සම්භාවනීය පුරවැසි කාරයන් ඒ පුරවැසිකම් ලබා ගැනීම සඳහා වියදම් කරන ලද මුදල එක් මාසයක් තුළදී මේ රටේ සිටින දුප්පත් මිනිසුන් ගසා කෑමෙන් උපයා ගන්නා බව මතක් කරන්නට ඕනෑ.

ගරු සභාපති තුමනි, ඊළඟට ස. තො. සේ. ගැන වචනයක් දෙකක් මතක් කරන්නට කැමතියි. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශය තුළ ස. තො. සේ. ශාඛා 2ක් තිබෙනවා. 1963 දී හතර ලියැද්ද ස. තො. සේ. ශාඛාවේ වෙළෙඳ කළමනාකරු වශයෙන් සිටි එක්තරා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[බලලිච්චි, එම්. ජී. ටී. බණ්ඩා මය.]

මහත්මයකු අතින් වංචාවක් සිදු වූ බව පෙනී ගොස් ඒ ගැන පරීක්ෂණයක් පැවැත්වුවා. ඒ කාලයේදී වෙළෙඳ ආමති වශයෙන් සිටියේ ටිකිරි බණ්ඩා ඉලංග රත්න මහත්මයයි. මමත් තුම්පනේ කෙනෙක්. මමත් ටිකිරි බණ්ඩා කෙනෙක්. මට කියන්නට කතාහැටුයි, ඔය ටිකිරි බණ්ඩා ඉලංගරත්න කියන තැනැත්තාගේ ඥාති වරයෙක් එතන කළමනාකරු හැටියට සිටියා. ඒ ආයතනයේ ගණන් හිලච්චි පරීක්ෂා කර බලා රුපියල් 54,000ක අඩුවක් තිබෙනවා යයි පෙන්වා දුන්නා. ඒ වරදට ඔහුට දුන් දඩුවම කොළඹට මාරු කිරීමයි. ඊට සති තුනකට පසුව ඔහු සේවයෙන් අස් කර තිබෙනවා. ඊළඟට ඒ තැනැත්තා ගෙලි ඔය, පුජාපිටිය හා හැදෙනිය යන තැන්වල විශාල වෙළෙඳ සැල් දමා ගෙන දැන් යහතින් වැජඹෙනවා. මේ අන්දමට ස. තො. සේ. වෙළෙඳ සැල් දුෂණයන් ගෙන් පිරිලා. එදා රුපියල් දෙදහසක වෙළෙඳාම තිබුණු සමහර වෙළෙඳ සැල්වල අද රුපියල් හාර සියයකවත් වෙළෙඳාමක් නැහැ. බඩු විකුණා සල්ලි අරගෙන මේ අය කාර් ගන්නවා, ලොරි ගන්නවා, ඉඩම් ගන්නවා, ඒ අයට වුවමනා වැඩ කරනවා. මේ අන්දමින් අසාධාරණ කටයුතු කරනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට පන්දම් ඇල්ලූ අයට ස. තො. සේ. වෙළෙඳ සැල්වල පන්වීම් දී තිබුණු නිසා, ඒ ආණ්ඩුව බිඳ වැටෙන්නට පෙර, රටට කිසිම ආදරයක් තැනි ඒ හැතිකරය පොදු මහජනතාවගේ දේපොළ ගසා කෑ බව මා දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.) මතක් කරන්න කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, අද මෙවැනි තත්ත්වයකට මේ රට වැටෙන්නට හේතුව නම්, වෙළෙඳාම ලාංකික කරනවාය කියා ලාංකික වෙළෙන්දා යම්කිසි සීමාවක තබා ලාංකික වෙළෙන්දාගේ වරප්‍රසාද තැනි කිරීමයි. ලාංකික වෙළෙන්දාට මේ රටට බඩු ගෙන්වා ගැනීමට නියම වර ප්‍රසාදය ලබා දෙන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. මේ රටේ වසින් ස්ප්‍රිතු හැලුමක් එදා රුපියල් 3කට වෙළෙඳ පොළෙන් ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණා. නමුත් මේ රටේ තිබුණු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩු වසින් ස්ප්‍රිතු වෙළෙඳාම සම්බන්ධයෙන් ඒ කාඩ්කාරයක් ඇති වීමට ඉඩ සැලැස්සුවා. ඒවා ගෙන්වීම දෙතුන් දෙනෙකුට සීමා කර දුන්නා. ඒ නිසා වසින් ස්ප්‍රිතු බෝතලයක මිල රුපියල් තුනකට පමණ ඉහළ ගියා. ඒවා මේ රටට ගෙන්වීම සඳහා බලය දුන් ඒ වෙළෙඳුන් උපයන මුදල්වලින් මේ රටේ පොදු මහජනතාවට යහපතක් වෙනවාද? එදා සත 60ට පමණ ගන්නට තිබුණු වසින් ස්ප්‍රිතු බෝතලය රුපියල් 3ට මිල නංවන්නට හේතුව වුණේ මා ඉහතින් සඳහන් කළ ඒ කාඩ්කාරය නිසායි.

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. මේ රටට ගෙන්වන ඇව වර්ග මුංආට, පරිප්පු, කඩල ආදිය—සියයට 90ක්ම ගෙන්වන්නේ සම්මාන පුරවැසි කම් ලැබූ අයයි. විශේෂයෙන්ම වසින් ස්ප්‍රිතු, කුඹුබඩු වර්ග හා ධාන්‍ය වර්ග ගෙන්වීමේ බලය ලාංකික වෙළෙඳුන්ට ලබා දෙන්නය කියා මා වෙළෙඳ ආමතිතුමා ගෙන් ඉල්ලන්න කැමතියි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)
බඩුත් නැහැ.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)
මන්ත්‍රීතුමාට නියම වේලාව ගත වී ඉවරයි.

බලලිච්චි, එම්. ජී. ටී. බණ්ඩා මය.
(கிரு. டபிள்யூ. எம். ஜி. டீ. பண்டா)
(Mr. W. M. G. T. Banda)
බඩු තැන්පො නැහැ. බඩු තිබෙනවා. බඩු විකුණා ගෙන මුදල් අරගෙන පුද්ගලික කටයුතුවලට වියදම් කරනවා.

බලලිච්චි, එම්. ජී. ටී. බණ්ඩා මය.
(கிரு. டபிள்யூ. எம். ஜி. டீ. பண்டா)
(Mr. W. M. G. T. Banda)
කන්ද උඩරට ප්‍රදේශයක් නියෝජනය කරන මහජන නියෝජිතයෙක් හැටියට මා තවත් කරුණක් කියන්න කැමතියි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

විශේෂයෙන්ම ඒ ප්‍රදේශවල ජීවත් වන අපේ දුප්පත් ජනතාව පුවක්වලින් ලැබුණ සුළු ආදායමකින් තම ජීවිතය ගෙන ගියා. අද පුවක් වෙළඳාම ඉතාම හයානක තත්ත්වයකට වැටී තිබෙනවා. මේ පුවක් වෙළඳාම යම්කිසි තත්ත්වයකට ගෙනෙන්න ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමා වග බලා ගන්නවා ඇත කියා මා හිතනවා. [බාධා කිරීමක්] මොනරාගල මන්ත්‍රීතුමාට (රාජා වෙලේගම මයා.) පුවක් වුවමනා නම් තුම්පනේ ප්‍රදේශයට එන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

ඩබ්ලිව්. පී. ජී. ආරියදාස මයා. (හපුතලේ)
 (திரு. டபிள்யூ. பி. ஜி. ஆரியதாச—ஹப்புத் தலை)
 (Mr. W. P. G. Ariyadasa—Haputale)

ගරු සභාපතිතුමනි, වෙළඳ අමාත්‍යාංශය පිළිබඳ වැය ශීර්ෂ යටතේ වචන සවලය යක් කථා කිරීමට මාත් සතුටුයි. විශේෂයෙන්ම ගලගෙදර මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවෙන් පසුව වචන සවලයක් කථා කිරීමට ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. ගලගෙදර ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒ පැත්තේ සිට ගෙන රෝග නිධානය ගැන අවබෝධ කර ගෙන කථා කිරීමට ඉදිරිපත්වීම පිළිබඳව විශේෂයෙන්ම මා සන්තෝෂ වෙනවා. මා විශේෂයෙන් කල්පනා කරනවා, උත්තෘහේ ගලගෙදර වැනි ප්‍රදේශයක් නියෝජනය කරන නිසාත්, ඒ වගේම තුම්පනේ ප්‍රදේශයේ නිසාත් ඒ විධියේ වැදගත් අදහස් නිර්භයව මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළා කියා. සභාපතිතුමනි, පරණ කථාවක් තිබෙනවා, “ජන්මෙට වැඩිය පුරුද්ද ලොකුයි” කියා. සමහරවිට උත්තෘහේ සිටින පක්ෂය නිසා වෙන්ට ඇති, ඒ එක්කම උත්තෘහේගෙන් ගලා ගෙන එන්ට පටන් ගන්න, “ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට පන්දම් ඇල්ලූ පන්දම් කාරයන් සතොසෙ වෙළඳ ආයතනවලට අරගෙන තිබෙන නිසා, ඒ වෙළඳ ආයතන වල දැන් නොමනා ක්‍රියා සිදුවීගෙන යනවා” කියා. ඒ විධියේ වැරදි වැඩ පිළි වෙළඳ සතොසෙ ආයතනවල කෙරීගෙන යනවා නම් දැන් හැන්ද තිබෙන්නේ නමුත් තාත්සෙලාගේ අතේ නිසා ඒ තරමට කරදර වන්ට වුවමනාවක් නැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
 (கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
 (An hon. Member)
 හොදට බෙදනවා. [බාධා කිරීම]

සභාපතිතුමා
 (அக்கிராசனார்)
 (The Chairman)

I appeal to hon. Members once more not to interrupt. I have restricted the time to ten minutes. Hon. Members must understand that when they interrupt the hon. Member is unable to finish his speech in ten minutes. Please do not interrupt.

අ. හා. 6.45

ආරියදාස මයා.
 (திரு. ஆரியதாச)
 (Mr. Ariyadasa)

සභාපතිතුමනි, ආණ්ඩු පක්ෂය හිතනවා නම් වැරදි ක්‍රියා සිදුවීගෙන යනවා කියා, දැන් ආණ්ඩුවට පුළුවන්කම තිබෙනවා, ඒ වැරදි හරිගස්සාගෙන ක්‍රියා කිරීමට. ගලගෙදර ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉතා වැදගත් කරුණු රාශියක් මේ ගරු සභාවට ඉදිරි කළා. උත්තෘහේගේ කථාවෙන් ප්‍රකාශ වුණා, මේ රටේ වෙළඳාම විශේෂයෙන්ම අද පැවරී තිබෙන්නේ සම්මාන පුරවැසිකම් ලැබූ පිරිසකටත්, ප්‍රතිගාමී පිරිසකටත් කියන කාරණය. ඒ පිළිබඳව කියන්න කියන්ට තිබෙන්නේ මෙපමණයි. නමුත් තාත්සෙලාට මතක ඇති, පසුගිය රජය වෙළඳ සංස්ථාවක් පිළියෙළ කළ බව. ඒ පිළියෙළ කරන ලද සංස්ථාවේ කටයුතු කරන්ට ඒ ආණ්ඩුවට අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැහැ. නමුත් මේ ආණ්ඩුවට දැන් පුළුවන්කමක් තිබෙනවා, ඒ විධියේ වෙළඳ සංස්ථාවක් ඇති කරල, ඒ සංස්ථාවට ලාංකිකයන් යොදවාගෙන මේ කටයුත්ත කිරීමට. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ වැදගත් අවස්ථාවේදී මා නැගී සිටියේ විවාදයකට ඉදිරිපත්වීම සඳහා නොවෙයි; මා ඉදිරිපත් වුණේ මගේ ජන්ද කොට්ඨාශයට බලපාන කරුණු සවලයක් පැහැදිලි කර දීමට පමණක් හිතාගෙනයි. නමුත් ඒ කරුණු ඉතා වැදගත් අන්දමට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ආර්යදාස මයා.]

උත්තරාගේ ප්‍රකාශ කළ නිසා උත්තරාගේ ට ප්‍රශංසා කිරීමක් වශයෙන් වචන සවර්ණයක් කපා කිරීමට මා අදහස් කළා.

සභාපතිතුමනි, මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ සමුපකාර තොග වෙළඳ ශාඛා විකි නිබන්ධ. 4 වෙනි එක විවෘත කරන්ට ලැගැස්නි කර තිබුණ. එසේ තිබෙන අවස්ථාවේදී—ගලගෙදර මන්ත්‍රීතුමාට මා දොස් කියනවා නොවෙයි, උත්තරාගේ වෝදනාවක් නැගුවා “ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට පන්දම් ඇල්ලු එක්තරා පිරිසකට පමණක් සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛාවල රැකිරීම් දුන්නා” කියා—මැතිවරණය හෙට අනිද්දා කියා තිබෙද්දී, විරුද්ධ පක්ෂයෙන් මට විරුඬව තාම යෝජනා පත්‍ර භාර දුන් මහත්මයාගේ දුටු දියතලාවේ ශාඛාවේ වෙළඳ සේවිකාවක් වශයෙන් පත්වී ආවා. ඒ ගැන මගේ ආධාරකරුවන් කලබලවී තිබුණ. එහෙමයි, ඒ කාලයේ කාරණා සිද්ධ වුණේ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ හෝ වේවා, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ හෝ වේවා, වෙනත් පක්ෂයක හෝ වේවා, යම්කිසි ඡන්දදායක කොට්ඨාශයක සතොස ශාඛාවක් විවෘත කිරීමේදී ඒ ප්‍රදේශයේ මන්ත්‍රී වරයාගෙන් කරුණු විමසීමේ සිරිතක් පසුගිය ආණ්ඩුව අනුගමනය කළා.

ඉම්බුලාන මයා.
(ශ්‍රී. ඉම්බුලාන)
(Mr. Imbulana)

මගේ කොට්ඨාශයේ එහෙම සිද්ධ වුණේ නැහැ. [බාධා කිරීමක්]

ආර්යදාස මයා.
(ශ්‍රී. අරියදාස)
(Mr. Ariyadasa)

මා කියන්නම් කීපයක්. ඒ ගැන කියනවා තම් කියන්ට තිබෙන්නේ, සමහර විට යම්කිසි මන්ත්‍රීවරයෙක් ඒ ගැන උනන්දුවක් දක්වා වැඩ කළේ නැත්නම් ඒක ඒ මන්ත්‍රීවරයාගේ දුර්වලකමක් නිසා ඒ ගැන ආණ්ඩුවට දොස් කියන්ට පුළුවන් කමක් නැහැ කියායි. මා අද මෙසේ කියන්නේ සමහර විට මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයට මට වැඩ කරන්නට නොහැකි වුනොත් ඒක මගේ දුර්වලකමය කියනවා මිස එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දුර්වලකම

නිසාය කියා මා කියන්නේ නැති නිසයි. යම් විධියකින් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දුර්වලකමක් නිසා මගේ කොට්ඨාශයට යම් වැඩක් කරවා ගන්න බැරි වුනොත් මා ඒක මේ ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ විධියට මට විරුද්ධව තාම යෝජනා පත්‍ර භාරදුන් ඒ මහත්මයාගේ දුටු වෙළඳ සේවිකාවක් වශයෙන් පත්වී ආවා. ඒ අවස්ථාවේදී සියළු දෙනාම කලබල වෙන්න පටන් ගත්තා. මේ මොකද වෙන්න යන්නේ. යු.එන්.පී. කාරයෝ මේකට ගෙනත් දමා තිබෙනවා, මන්ත්‍රීතුමා තමයි මේක කරල තිබෙන්නේ කියා ඒ මිනිසුන් මාව සොයා ගෙන ආවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ අවස්ථාවේදී මේ මොකක්ද වුණේ කියා මමත් කලබල වුණා. මට විරුද්ධව තාම යෝජනා පත්‍ර භාරදුන් මහත්මයාගේ දුටු වෙළඳ සේවිකාවක් හැටියට පත්වී ආවා. ඒ අවස්ථාවේදී වෙළඳ ඇමතිතුමා හැටියට කටයුතු කළේ ඉලංගරත්න හිටපු ඇමතිතුමායි. මා එතුමා ලඟට ගිහින් ඉතාමත් තදින්, මගේ කොට්ඨාශයේ මෙහෙම පත්වීමක් කළේ මොන කාරණයක් නිසාද කියා ප්‍රශ්න කළා. මේ මැතිවරණ කාලයේදී මේ විධියේ වැඩක් කළාම මට ලොකු හිරිහැරයකට කරදරයකට මුහුණ පාන්නට සිදුවිය හැකි බවත් මා කියා සිටියා. නමුත් එතුමා කීව්වේ, මේක කොහොම වුණු එකක්ද කියා මා දන්නේ නැහැ, ඒ නිසා මට ඒ ගැන කරන්ට දෙයක් නැත කියායි. ඒ නිසා අර ගලගෙදර මන්ත්‍රීතුමාගේ තර්කය කොයි තරම් දුරට බලපවත්වනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. නමුත් මා තමුත්තාත්සේලාට කලින් කියා තිබෙනවා, දැනත් කියනවා, තමුත්තාත්සේලා අර ගුරුවරුන් අස් කළා වාගේ මේ අවස්ථාවේදීත් ඔය තමුත්තාත්සේලාගේ පක්ෂයට ලැදි අයත් එලවා දැමීමෙන් තමුත්තාත්සේලාටම එයින් මඩ වදිනවා සහතිකයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයේ සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛා තුනක් තිබෙනවා. ඒ වෙළඳ ශාඛා තුනෙන් විශාල සේවාවක් ප්‍රදේශයට වන බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි. ඇත්ත වශයෙන්ම සමුපකාර ව්‍යාපාරය මුලින්ම මේ රටේ ආරම්භ කළ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට මා ගරු කරනවා. විශාල

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

පරමාර්ථ ඇතිවයි සමුපකාරය මුද්‍රිතම ආරම්භ කළේ. නමුත් සමුපකාර ව්‍යාපාරය එ තරම් හොඳට කරගෙන ගියේ නැති බව තමුත්තාත්සේලාත් පිළිගත් නවා ඇති. යම් යම් ප්‍රදේශවල හොඳ සමුපකාර සංගම් එකක් දෙකකුත් තිබෙනවා. නමුත් ඒ සමගම තරක සමුපකාර සංගම් රාශියක් තිබෙනවා. විශේෂයෙන් ම උච්ච ප්‍රදේශයේ තිබෙන එවැනි සමුපකාර සංගම් ගැන මා දන්නවා. මේවායේ ගණන් හිලව් කටයුතු කරගන්න බැරිවන විට එක පාරටම කඩේ ගිනිගන්නව. බණ්ඩාරවෙල සමුපකාර සංගමයක් ගැනත් මා දන්නව. ගණන් තබා ගන්න බැරි වන විට මොකද වෙන්නේ? කඩේ එක පාරටම ගිනි ගන්නව. හැබැයි ඉස්සෙල්ල ප්‍රච්ච වෙන්නේ ගණන් පොත් විකයි. සමුපකාර ව්‍යාපාරයේ අද තත්ත්වය එහෙමයි. එවැනි තත්ත්වයක් මධ්‍යයේ මේ සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛාවලින් ඒ ප්‍රදේශවලට විශාල සේවාවක් අත්වුණා. නමුත් දැන් ඒ ශාඛා වසා දැමීමට සූදානම් වෙනවාය කියා මට ආරංචියි.

දියතලාවේ තිබෙන සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛාවන් වසා දැමීමට යනවාය කියා මට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ඇමති තුමාත් දන්නවා ඇති, මේ දියතලාවේ ශාඛාව වසා දමන්න එපාය කියා යුද්ධ හමුදාවේ සේවකයන් පවා පෙන්සම් මාර්ගයෙන් ඉල්ලා තිබෙනවාලු. දියතලාවේ ඒ තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛාව වසා දමන්න එපාය කියා මමත් මේ අවස්ථාවේදී ඉල්ලා සිටිනවා. නමුත් වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයන්ගේ ඉල්ලීමක් අනුව ඒ ශාඛාව වසා දමන්න කටයුතු කර ගෙන යනවාය කියා මට ආරංචියි.

ඒ වාගේම හපුතලේ නගරයෙන් සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛාවක් තිබෙනවා. එයින් ප්‍රදේශයට විශාල සේවයක් වෙනවා. ඒ ප්‍රදේශයේ වතු කීපයක සංචාරය සඳහා ගිය අවස්ථාවලදී මට දැනගන්නට ලැබුණු කරුණකුත් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට සතුටුයි. මගේ කොට්ඨාශයේ ඉන්දියානු කම්කරු

වන් 40,000 ක් පමණ ඉන්නව. පත් කළ මන්ත්‍රී තොන්ඩමත් මහත්මයාත් හපුතලේ නගරයේ ඒ වෙළඳ ශාඛාව වසා දමන්න එපාය කියා ඉල්ලා තිබෙන බවත් මට ආරංචියි. ගරු සභාපතිතුමනි, සමහර අවස්ථාවලදී ඉන්දියානු කම්කරුවන් ඒ සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛාවට ගොස් බඩු ස්වල්පයක් අරගෙන රුපියල් දහයෙ කොළ දෙකක් තුනක් දෙනවාලු. නමුත් බිලේ තිබෙන්නේ රුපියල් 6 ක් නැත්නම් 7 ක්. ඉතින් ඒ මුදල අරගෙන ඉතිරි මුදල දුන්නාම අර කම්කරුවන් කල්පනා කර නවාලු මේක නම් වැරදීමක් තමයි කියල. එහෙම කල්පනා කරල ඉක්මණට අර බඩුත් ඉතිරි මුදලත් අරගෙන හයිසෙන් හයිසෙන් යනවලු. නමුත් පසුව ඔවුන්ට අවබෝධ වුනාලු පෞද්ගලික වෙළෙන්දන් කොයි විධියට ඔවුන් සුරාගෙන කනවාද කියා. ඊට පසු ඒ ඒ බඩුවල මිල මෙපමණය කියා ඔවුන් දැනගෙන තිබෙනවා. ඔය විධියටයි ඒ සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛාවෙන් සේවාව සැලසෙන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම ශාඛාවක් හල්දුම්මුල්ලෙන් තිබෙනව. ඒ ගැනත් මට කියන්න තිබෙන්නේ ඒ විකමයි.

ප්‍රදේශයට විශාල සේවාවක් මේ ශාඛාව වෙළඳ සැල්වලින් සිද්ධ වෙනව. නමුත් දියතලාවේ හා හල්දුම්මුල්ලේ වෙළඳ ශාඛා වසා දමන්නය කියා ඉල්ලුම් කරන්නට විශාල වෙළඳ නියෝජිත පිරිසක් මගේ හිතවත් වෙළඳ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මුණගැසෙන්න ආවාය කියා මට ආරංචියි. ඒකෙ ඇත්තක් තිබෙනව නම්, මගේ මිත්‍ර උප ඇමතිතුමාගෙන් මම ඉල්ලා සිටිනව, මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයෙ හපුතලේ තිබෙන සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛාවට නම් අත තබන්න එපාය කියා. එහෙම අත තිබ්බොත් එයින් තමුත්තාත්සේට හොඳක් නම් වෙන්නේ නැහැ. දේශපාලනමය අතින් හෝ වේවා තමුත්තාත්සේට විරුද්ධව විශාල සටනක් ගෙන යන්නට ඒ නිසා සිද්ධ වෙන්න පුළුවන්කම තිබෙනව. ඇත්ත

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[ආර්යදාස මහ.]

වශයෙන්ම මේ රටේ ජනතාවට නියම මිලට බඩුවක් ලබාගන්න පුළුවන් වුණේ තොග වෙළඳ ආයතනය පටන් ගන්නට පස්සෙයි. සමුපකාර ව්‍යාපාරය හොඳ අන් දමින් පවත්වාගෙන යන ප්‍රදේශ තිබෙනව. මට මතකයි, මේ ගරු සභාවේ ප්‍රකාශ කර තිබෙනව, පාලුගම, කැප්පෙටි පොල, සදලංකාව ආදී ප්‍රදේශවල සමුපකාර ව්‍යාපාරය ඉතාමත්ම සාර්ථක අන් දමින් පවත්වාගෙන යන බව. ඒ වගේම සමුපකාර ව්‍යාපාරය හොඳින් පවත්වාගෙන යන ප්‍රදේශ තිබෙනව. අපේ ප්‍රදේශයේ තිබෙන සමුපකාර සංගම් ගැන කල්පනා කර බලනවා නම් එයින් ඉතාමත්ම ස්වල්පයයි හොඳ සංගම් හැටියට පිළිගන්න තිබෙන්නේ. නමුත් විශාල සංඛ්‍යාවක හොඳ පාලනයක් පවතිනවාය කියන්න බැහැ.

සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛාවක් කොස්ලන්දේ විවෘත කිරීම පිණිස සියලුම කටයුතු සකස් කර තිබුණි. වුවමනා ගොඩනැගිලි සපයා ගෙන, අවශ්‍ය උපකරණ සපයා ගෙන සියල්ලම සූදුනම් කර තිබුණු අවස්ථාවේදී, මට ලැබුණු ආරංචියේ හැටියට ඒ ප්‍රදේශයේ සිටින බලවත් වෙළඳ නියෝජන පිරිසකගේ ඉල්ලීම පිට, ඒ සවි කළ උපකරණ ආදී සියල්ලම ආපසු ගලවා ගෙන අද කොළඹට ගෙන ඇවිත් තිබෙනව. ඔන්න ඔය විධියේ කටයුතු සිද්ධ වේගන යනව. එම නිසා විශේෂයෙන්ම මේ අවස්ථාවේදී උප ඇමතිතුමාගෙන් මම ඉල්ලා සිටින්නේ, මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ කොස්ලන්ද කියන ගමේ විවෘත කිරීමට පිළියෙළ කර තිබුණු සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයට අයිති ශාඛාව විවෘත කිරීමට කටයුතු යොදන ලෙසයි. මන්ද? එසේ විවෘත කිරීමෙන් ප්‍රදේශයේ ජනතාවට විශාල සේවයක් සිදු වෙනව. ලාම්පු තෙල් මිල අඩු කර තිබෙනවය කිවත් ප්‍රදේශයේ උදවියට ඒ ගණන්වලට ගන්න ලැබෙන්නේ නැහැ, තවමත් බෝතලය විකුණන්නේ ගත 25 ගානෙයි. එම නිසා, මේ අවස්ථාවේදී තමුන්නාන්සේට මට පොරොන්දුවක් දෙන්න පුළුවනි, මේ ප්‍රදේශයට සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛාවක් විවෘත කිරීමෙන් කවදාවක් එයින් පාඩුවක් මෙන් නොවන බව දැනටමත් මාගේ මතයයි.

බව, ඒ ප්‍රදේශයේ විශාල ජනගහනයක් ඉන්නව. හපුතලේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ ජනතාවගෙන් හතරෙන් පංගුවක් පමණ සිටින්නේ මේ ප්‍රදේශයේයි. ඒ වගේම ඉන්දියානු කම්කරුවන් විශාල සංඛ්‍යාවක් පුගොඩ ප්‍රදේශයේ ඉන්නව. ඒ අයටත් මේ නිසා විශාල සේවයක් වෙනව. එම නිසා මේ කාරණය ගැන කල්පනා කර බලා, මේ ප්‍රදේශයේ මෙම සතොසේ ශාඛාවක් විවෘත කර දීමට උත්තර්ද වනවා ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙනව.

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙයට වඩා වැඩියමක් සදහන් කිරීමට මම කල්පනා කරන්නේ නැහැ. මන්ද? මට ලැබී තිබෙන කාලය ඉතාමත්ම සුළු නිසා. කෙසේ වුණත් අපේ උප ඇමතිතුමා උච්ච ප්‍රදේශයේ කෙනෙකු නිසාත්, උච්ච ප්‍රදේශය ගැන හොඳින් දන්නා නිසාත් එවැනි ශාඛා පිහිටුවීමෙන් ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාවට සිදු වන සේවය ගැන අවබෝධයක් ඇතුළුව කිසිම සැකයක් නැහැ. මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශය පිහිටා තිබෙන්නේ, එතුමා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයට බොහෝ ඇත නොවෙයි. එම නිසා දියතලාව, කොස්ලන්ද, හල්දුම්මුල්ල, ආදී ප්‍රදේශ ගැන හොඳින් දන්නව ඇති. අවසාන වශයෙන් මම ඉල්ලා සිටින්නේ, මෙම සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛා, මොන විධියකින්වත් සමුපකාර සංගම්වලට භාර නොදෙන ලෙසයි. අපේ ප්‍රදේශවල ඇති සමුපකාර සංගම් හොඳ තත්ත්වයකින් පාලනය වෙන්නේ නැහැ. යම් විධියකින් මේවායේ ගණන් වාර්තා ගෙන බැලුවොත් තමුන්නාන්සේට මගේ මේ කීමේ ඇති සත්‍යතාව පිළිබඳව හැඟීමක් ඇති වෙයි. එම නිසා, නැවත වරක් මා ඉල්ලා සිටින්නේ කොස්ලන්ද ප්‍රදේශයේ විවෘත කිරීමට අදහස් කළ ශාඛාව විවෘත කිරීමට ඉක්මනින් කටයුතු යොදන ලෙසයි.

තමුන්නාන්සේලා ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට පිළිගෙන තිබෙනව, තොයෙකුත් අවස්ථාවල ප්‍රකාශ කර තිබෙනව, මේ රටේ රක්ෂා විරහිත ජනතාවට රැකිරණ සපයා දෙනවාය කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම අපි මේ පැත්තේ හිටියත් ඕනෑම හොඳ යෝජනාවකට සහයෝගය දෙනව, ඒ හේතු වශයෙන් මම මාගේ මතයයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

නිබෙන අවස්ථාවකදී, මගේ ඡන්ද කොට්ඨාසයේ, නමුත් නාන්සෙගෙ දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ ඇති ආයතනවල සේවකයින් සංඛ්‍යාවකගේ සේවය අනවශ්‍යයකි, නමුත් නාන්සෙගේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලියුම් කීපයක් යවා තිබෙනවා. නමුත් සමුපකාර නොග වෙළඳ ආයතනයට අයත් ශාඛාවල දැනට ඇති සේවකයින් පිරිස ප්‍රමාණවත් නොවන බව නමුත් නාන්සෙට මතක් කර දෙන කැමතියි. දියතලාව ප්‍රදේශයේ ඇති ශාඛාවල විශේෂයෙන්ම සේවක සංඛ්‍යාව මදි. නමුත් නාන්සෙ මම ඉදිරිපත් කළ මේ කාරණා සියල්ලක් ගැනම හොඳින් කල්පනා කර බලා සහනයක් සලසා දෙනවා ඇත කියා විශ්වාස කරමින් මට සවන් දීම ගැන නමුත් නාන්සෙටද ස්තූතිවන්ත වෙමින් මගේ වචන ස්වල්පය මේයින් අවසන් කරනවා.

ශ්‍රීමත් රසීක් ෆරීඩ් (පත්කරන ලද මන්ත්‍රී)

(ஸ்ரீமான் ரசீக் பரீத்—நியமன அங்கத்தினர்)

(Sir Razik Fareed—Appointed Member)

Mr. Chairman, as one who is always anxious to see that trade is in the hands of the nationals of this country, I should like to say a few words. I am aware that the Hon. Minister of Trade and his capable Parliamentary Secretary are doing their very best to see that trade gets into the hands of the nationals of this country.

I must say that I have had bitter experiences in the past on account of the quota system. Unfortunately, in the past, most of the quotas were in the hands of non-nationals. According to the system adopted, the older businessmen were given larger quotas. That was playing into the hands of non-nationals, some of whom may have been registered citizens of Ceylon.

I understand that the present system adopted by the Hon. Minister of Trade is to give preference to Ceylonese by descent. That is how it

should be. The import business should really be in the hands of Ceylonese. At the same time, I would not say that one hundred per cent. of it should be in their hands, because it would be rather dangerous, since it may not be possible to get all that one hundred per cent. into the hands of our nationals for, in the past, the non-nationals have been carrying on the bigger part of the trade. I would ask the Hon. Minister—who I find is not very far away from us—to see that at least fifty per cent. of the trade gets into the hands of Ceylonese by descent, not forgetting the Ceylonese new-comers. That is the most important thing.

අ. භ. 7

In the past, when I happened to be the First Member for Colombo Central, I had many occasions to visit the Minister of Trade in the last Government. He was willing but unfortunately—I do not know how it happened—things never went right where the new-comers were concerned; their quotas were not given and in the case of about fifteen or sixteen of the new-comers even their licences were not granted. That is the pitiable state of the Ceylonese by descent, specially the new-comers, many of whom had to even close their shops. Those who did not get the right quotas or at least the quotas to which they were entitled, met with disastrous consequences. I know of a Ceylonese by descent who was entitled to a quota for motor spare parts. He received a quota of only Rs. 126. It was a shameful thing. This person had a big garage and what spare parts could he have possibly imported for Rs. 126? That was the pitiable position of Ceylonese by descent.

Recently a certain Ceylonese pointed out to me this instance. This is what was mentioned to me: wooden manufactures which were shown to the satisfaction of the Principal Collector of Customs to have been imported as items for the tea industry, like frames, tea sieves

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කුරක සහාම

Hon. Members on the other side shout out that the C. W. E. depots will be handed over to the co-operative unions, but I know there are attempts being made by the Co-operative Department under this Government to close down the smaller co-operative societies—to amalgamate them as big unions. I have listened to an address by one of the Senior Assistant Commissioners to the district unions at Galle—[*Interruption*]. There is no point in your trying to say that it is a lie. It happened three weeks ago.

I ask whether a Government that is seriously considering handing over the C. W. E. depots to the co-operative movement will consider such a move as the amalgamation of these small co-operative societies.

Today, most of the people in this country obtain their rice rations from the co-operative societies. If the scheme that is now envisaged by the department is put into effect, there will be people in certain areas, even in our own areas, leave alone areas up-country and in the Wannu, who will have to walk three to four miles in order to obtain their rations.

Surely the Co-operative Department must see that the co-operative societies with whom the people have so much business are allowed to function. They should be given the necessary assistance to function. I find in the Votes this year only Rs. 100,000 has been provided for co-operative education and seminars. This is thoroughly inadequate. I say that the Government is not serious about fostering the co-operative movement. If they were, they would have provided much more money for co-operative education.

As a matter of fact, there were people in the Co-operative Department who opposed even the amalgamation of the Co-operative Bank with the People's Bank. I know it.

Now that there is a Government that is encouraging the private sector, reaction has raised its head again, and the co-operative movement is being subjected to a slow death—not only the C. W. E. depots.

As I find that the Hon. Prime Minister is here, I would like to repeat what I said during the Debate on the Second Reading. I said that the co-operative movement must be mainly geared to production, must be used for production, not only as a trader. I appealed to the Government that day to consider handing over this department to the Ministry of Agriculture and Food, because the movement can be used effectively to produce our subsidiary foodstuffs.

Our fishing industry needs the assistance of the co-operative movement. As a matter of fact, not only fishermen, nobody is prepared to take to a new thing unless he is satisfied, unless he is told of the benefits of it. That is why I say that the money provided for co-operative education is thoroughly inadequate. Our fishing industry can be developed through the co-operative movement. Those poorer fishermen who cannot even afford to pay the initial deposit to get an out-board motor or a mechanized boat from the department under its loan scheme, can, if they are members of a co-operative society, obtain their requirements of vessels and fishing gear. Therefore, I say that if the Government is serious about fostering the co-operative movement they must provide more money and see that the C. W. E. takes over entirely the import of essential articles.

I will give an instance to support my argument. The C. W. E. imports two makes of tyres—Bridgestone and Yokohama. The price of a 7.50 × 20 truck tyre is Rs. 598; that is the list price, less 20 per cent. discount. But the private traders who import the same thing sell it at Rs. 747. The hon. Member for Ratgama (Mr. D. E. Tillekeratne) will agree.—[*Interruption*.] I am talking of what is happening today. I am not talking of something that

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[එල්. සී. ද සිල්වා මයා.]

happened in the past. I say there is not a single trader or importer who will pass that discount on to the user ; it is the trader and the middleman who gets that 20 per cent. commission. I ask from the hon. Members on the other side whether they have a case for the closing down of the C. W. E.

I agree there must have been a lot of corruption in regard to appointments. I am not saying that there was no corruption. What I am saying is that there is corruption even in the co-operative unions, in the co-operative movement, and steps must, therefore, be taken to wipe out corruption. There is legislation for it. The law is there, and you can deal with it. But the solution to the problem is not to close down the C. W. E. depots. You might as well then close down the entire movement, because the co-operative movement is also corrupt.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

The C. W. E. is not being closed down.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(திரு. எல். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

The C. W. E. is not being closed down. The branches are being handed over to co-operative societies and unions. My position is that they will not be given the same quantity of goods that they got as branches of the C. W. E., with the result that co-operative societies and unions will find it rather difficult to run them—[Interruption]. The C.W.E. now sells to the private trade at the same price, so that the margin of profit available to the co-operative society will not be sufficient for it to continue. As a matter of fact, twice on the Floor of this House—once on the Adjournment Motion and once during the Appropriation Bill Debate—I drew the attention of the Government,

the Hon. Minister of Agriculture and Food, the C. W. E., and the Food Commissioner, to the fact that flour is sold to the private trade from Colombo direct. We co-operators are not allowed to buy it direct. The difference between our cost price and the retail sale price, which is the controlled sale price, is something like 44 cents. If it is transported from Colombo direct, the difference is something like Rs. 1.24 after meeting the cost of transport. So the private trader who now obtains his flour from Colombo direct is able to sell it at a price much lower than ourselves and get a bigger profit. If that is what you want, let your Government say so. That is not what the Hon. Prime Minister is saying ; that is not what your Minister of Trade is saying.

අ. භා. 7.15

I must say something about the cost of living.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The hon. Member's time is up.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(திரு. எல். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

As a matter of fact, Sir, there have been statements by the Government and Hon. Ministers that they are going to be very harsh with black-marketeers and hoarders. I know, in Galle, there had been a spate of raids. A number of raids were carried out by a Price Control Inspector. The last raid he conducted was one against profiteering by a butcher. Of course, the butcher was convicted and fined Rs. 5,000. What happened thereafter? That was his last raid. I think thereafter the Price Control Inspector was butchered! That is the position.

What I say is that the attempts at bringing down the cost of living cannot be successfully done unless

you make use of the people and the people's movement. You cannot have concentrations of your party men —[Interruption]. The idea of setting up people's committees was borrowed from the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) ; it is a very good one. I am very glad you have appointed people's committees. But you must have people on these people's committees who eat *karavala* and *parippu*, not people who eat bacon and eggs and ham and cheese. There is no point in appointing Cinnamon Gardens beauties to these people's committees. You must have ordinary people on these people's committees. Of course, you must have people whom you can trust. I say, appoint the ordinary people to these people's committees.

අ. භා. 7.18

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please! The hon Appointed Member, Sir Razik Fareed, will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, පත් කරන ලද මන්ත්‍රී ස්‍රීමත් රසික් ෆාරීඩ්, ඩී.බී.ජී., මූලාසනාරූඪ විය.

அதன்பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தி னின்றி நீங்கவே, நியமன அங்கத்தவர் ஸ்ரீ மான் குரீசு பரீத், ஐ.பி.ஈ., அக்கிராசனத்தமர்ந்தார்.

Whereupon Mr. SPEAKER left the Chair, and SIR RAZIK FAREED took the Chair.

එස්. හෙට්ටිගේ මයා. (හක්මන)

(திரு. எஸ். ஹெற்றிகே—ஹக்மன)

(Mr. S. Hettige—Hakmana)

ගරු සභාපතිතුමනි, ජීවන වියදම පහත හෙලීමේ වගකීමෙන් විශාල කොටසක් භාරව ඇති මේ අමාත්‍යාංශය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට මට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මම ගරු සභාපතිතුමාට ස්තූති වන්න වෙනව. ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමා රු 8 වන තෙක් වැඩ කරනවය කියා යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීව. ඒක පුද්ගලයක් නොවෙයි. දීර්ඝ කාලයක් තිස් සේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට බැරිව ජීවන වියදම්

දිගින් දිගටම ඉහළ තිබියදී, ඇමතිතුමන් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමන් නිලධාරී මණ්ඩලයක් රු 8 වන තෙක් නොවෙයි රු 12 වන තෙක් හෝ වැඩ කර, යථා කාලයේදී ඒ ජීවන වියදම් බරින් අප නිදහස් කරන බව අපට විශ්වාසයි. ජීවන වියදම ඉහළ නැගීම පසුගිය රජය පරාජයට පත් වීමට එක හේතුවක් බව අපි දන්නව. එසේම අපි දන්නව, අපි ඒ ප්‍රශ්නය විසඳුවේ නැත් නම් අනාගතයේදී අපටත් ඒ විකම වන බව. ඒ නිසා අපේ රජය ජීවන වියදම් ප්‍රශ්නය විසඳීමට පුළුවන් තරම් මහන්සි ගන්නව.

ගරු සභාපතිතුමනි, එක කාරණාවක් දෙකක් ගැන පමණක් මම විශේෂයෙන් කථා කරන්න අදහස් කරනව. විශේෂයෙන්ම මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ ගැමි ජනතාව ජීවත් වන්නේ පුවක් වෙළඳාමෙන්. ඤාම ගැමි ගෙදරකම මිදුලේ පුවක් ගස් 10 ක් 12 ක් තියෙනව. පුවක් වික කඩා—ඉරිදා කඩේට හෝ සෙනසුරාදා පොලට හෝ ගෙන ගොස් විකුණා ඒ සතියේ වියදමට යම්කිසි මුදලක් ලබා ගැනීම ඔවුන්ගේ සිරිතයි. නමුත් පසුගිය රජය ඔවුන්ගේ ඒ පුවක්වලට කිසිම මුදලක් ලබා ගැනීමට උපකාරී නොවූ නිසා ඒ ගැමි ජනතාවට විශාල පහරක් වැදුනා. එපමණක් නොවෙයි, පසුගිය රජයෙන් ඒ දුප්පත් ජනතාවගේ එන පැත්තටත් ගැහුව; යන පැත්තටත් ගැහුව. එන පැත්තට ගැහුවය කියන්නේ ඒ ගැමි ජනතාව පුවක් වික විකුණා ලබා ගන්න මුදල නැති කලා. යන පැත්තට ගැහුවය කියන්නේ ඒ ජනතාවගේ ජීවන වියදම වැඩි කලා. ඒ දෙපැත්තෙන්ම බැට කෑ දුප්පත් ජනතාව ඔවුන්ට ඡන්දය නොදීම පුද්ගලයක් නොවෙයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, 1960 දී පුවක් හොණ්ඩර 13,000 ක් මේ රටින් පිටරට යවා තියෙනව. ඒ සඳහා රුපියල් 3,40,000ක මුදලක් මේ රටට ලැබී තිබෙනව. 1961 දී පුවක් හොණ්ඩර 9,000 ක් පිටරට යවා තියෙනව. ඒ සඳහා රුපියල් 2,69,000 ක් ලැබී තිබෙනව. 1962 දී පුවක් හොණ්ඩර 6,000 ක් පිටරට යවා තිබෙනව. ඒ සඳහා රුපියල් 1,70,000 ක් ලැබී තිබෙනව. 1963 දී පුවක් හොණ්ඩර 5,000 ක් පිටරට යවා තිබෙනව. ඒ සඳහා රුපියල් 1,32,000 ක් ලැබී තිබෙනව. 1964 දී පුවක් හොණ්ඩර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[හෙවිටේ මයා.]

6,000 ක් පිටරට යවා තියෙනවා. ඒ සඳහා රුපියල් 1,23,000 ක් ලැබී තිබෙනවා. අවුරුදු 5 ක් ඇතුළතදී අවුරුද්දකට පිටරට යැවූ පුවක් හොණ්ඩර ගණන 13,000 න් 6,000 ට බැහැල තියෙනවා. මුදල රුපියල් 3,00,000 න් 1,00,000 ට බැහැල තියෙනවා. එමපණක් නොවෙයි, ගොලා පුවක් හෙවත් පෙනි පුවක් කියා විශේෂ පුවක් වගීයක් තියෙනවා. ඒ පෙනි පුවක් ගැනීම ඉන්දියාව සම්පූර්ණයෙන්ම නතර කරල තියෙනවා. මේ කාරණාව ගැන විශේෂ උනන්දුවක් දක්වා පරීක්ෂා කර බලා අපේ දුප්පත් ගැමි ජනතාවගේ එදිනෙදා වියදම සඳහා යම් කිසි මුදලක් ලබා ගැනීමට තිබෙන, ගමේ ගොඩේ වැවෙන, පුවක්වලට කෙසේ හෝ සාධාරණ මිලක් ලබා ගැනීමට කටයුතු කරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අපේ ගමි පලාත්වලට මේ ප්‍රශ්නය ඉතා වැදගත් එකක්. මට ආරංචි පිළිවෙලට, මේ පුවක් වලින් කසිප්පු ජාතියක් පෙරන නිසා ඉන්දියාව මේ පුවක් ගැනීම තහනම් කරල තියෙනවා. ඒ නිසා අපේ ආණ්ඩුවට ඉන්දියා ආණ්ඩුවත් සමග සාකච්ඡා කර මේ පුවක්වලට සාධාරණ මිලක් ලබා ගැනීමට හැකි වේය කියා මම අදහස් කරනවා.

ඊ ලඟට තවත් කාරණයක් ගැන සඳහන් කරන්න තියෙනවා. පසුගිය දිනවල ලාම්පු තෙල් මිල අඩු කළා. ඒ සමගම මිල සීමා කළා. මිල සීමා කළ විට බඩු අඩු වීම සාමාන්‍ය සිරිතක්. ලමයින් ලැබීමත් ඒ විධියයි. සීමා කළාම අඩු වෙනවා. මිල සීමා කළ පසු සමහර තැන්වල ලාම්පු තෙල් නැහැ. සමහර පලාත්වල ලාම්පු තෙල් හිඟයක් තියෙනවා. බෙදා හැරීමේ වරද නිසයි, එසේ සිදු වන්නේ. ලංකා බනිජ තෙල් නීතිගත සංස්ථාවත්, වෙළඳ ඇමති අංශයත් දෙක එකතු වෙලා මේ කාරණය ගැන සොයා බලා පැවරේල් විකුණන සෑම තැන්වලින්, වෙනත් මධ්‍යස්ථාන මගින් අපේ දුප්පත් ගැමි ජනයාට ලාම්පු තෙල් ලබාගැනීමට පුළුවන් වන ක්‍රමයක් සලස් වන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ කමිත්තශාලා ඇරුනම, පොද්ගලික ගෙවල් දහයක්, දෙළහක් ඇරුනම අතික් මුළු ජනතාවම එලිය ලබා ගැනීමට පාවිච්චි කරන්නේ ලාම්පු තෙල්. ඒ නිසා ඔවුන්ට ලාම්පු තෙල් කාල, බාගය, බෝන

ලය, ගැලුම ආදී වශයෙන් ලබා ගැනීමට පහසුකම් තියෙන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා මිල අඩු කිරීම පමණක් ප්‍රමාණවත් නැහැ. ඒ දුප්පත් ජනයාට පහසුවෙන් ලාම්පු තෙල් ලබා ගැනීමට වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කිරීම ඉතා මත් අවශ්‍ය බව මම මතක් කරනවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මිලඟට සනොසේ ගැන වචනයක් දෙකක් නොකියාම බැහැ. 1965 ජනවාරි මාසයේදී මගේ කොට්ඨාශයෙහි මාකනදර නම් ස්ථානයේ, රුපියල් 140 ක මාසික කුලියක් ගෙවා ලහි ලහියේ ගෙයක් අරගෙන රුපියල් 7,000ක් පමණ වටිනා මේස, පුටු, අල්මාරි ආදී බඩු මුට්ටු එහි ගෙනත් දමා සනොසේ වෙළෙඳ සැලක් විවෘත කළා. එහි රක්ෂාව දෙන බවට පොරොන්දු වී මිනිසුන් 123 දෙනෙකුගේ නම් පවා ලැයිස්තුවකට ගත්තා. මෙය කළේ මා සමග ඒ ආසනයට තරඟ කළ තැනැත්තායි. මාර්තු මාසයේ 15 වැනිදා කොළඹ සිට ලොරි දෙකකින් එහි බඩු ගෙනගොස් දැමීමා. නමුත්, මිනිසුන් මූලා කළා මිස වෙළඳ සැල විවෘත කළේ නැ. අද වන තුරුත් එම ගෙට රුපියල් 140 ක මාසික කුලියක් ගෙවමින් මුරකරුවකුටද පඩි ගෙවමින් මේ ගෙය වසා දමා තිබෙනවා. අපේ ප්‍රදේශයේ ගඟබඩපත්තුවේ විවිධ සේවා සමිති සංගමය ඉතාමත් හොදින් කටයුතු කරගෙන යනවා. මේ වසා දමා තිබෙන වෙළෙඳ සැලද ඒ සංගමයට බාර දී ඉතාමත් ඉක්මනින් එය විවෘත කොට ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාවට එයින් ප්‍රයෝජන ගන්නට සලස්වන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. දැනට මෙය නිකම් වසා දමා තිබීමෙන් මසකට රුපියල් තුන් සියයක් පමණ ආණ්ඩුවට නිකරුණේ විය දම් වෙනවා.

අයුතු ලාභ ලබන කළුකඩකාරයින් නැති කිරීම සඳහා අපගේ රජය පුත්චි වෙළෙන්දන් පසුපස කොයිතරම් එලෙච්චත් එයින් කවදාවත් කළුකඩකාරයින් නැති කරන්නට බැහැ. කළුකඩකාරයින්ගේ මූල පිට කොටුවේ සිටින මහ වෙළෙන්දෝයි. ඒ මහ කළුකඩකාරයින්ගේ දේපළ රාජ සන්තක කිරීමෙන් හෝ ඔවුන් හිරේ යැවීමෙන් හෝ ඔවුන්ගේ වෙළෙඳ බලපත්‍ර අවලංගු කිරීමෙන් හෝ ඒ අයුතු ලාභ ලැබීම් නතර කරන්නට ඕනෑ. මේ මහ කළුකඩකාරයින්ගේ අධික මිලට බඩු ගෙනගොස්

විකුණන සුළු වෙළෙන්දන්ට දඩුවම් කිරීමෙන් පමණක් නම් කඩදා වත් මෙය නතර කරන්නට බැහැ. කොහේ හරි දුර පළාතක පොඩි මුදලාලි කෙනෙක් යම්කිසි බඩුවකට යන 5 ක් 10 ක් වැඩියෙන් අය කළ නිසා රුපියල් දහස් ගණන් දඩ ගැසූ බව කියා වෙන ප්‍රවෘත්ති අපට බොහෝවිට පත්තර වල දකින්නට ලැබෙනවා. නමුත් පිටකොටුවේ ලොකු වෙළෙන්දෙකුට අධික ලාභ ගැනීම නිසා දඩ ගැසූ බවක් කඩදා වත් කිසිම පත්තරයක දකින්න ලැබෙන්නේ නැ. පිටකොටුවේ මහ වෙළෙන්දෝ කිසිම දවසක අහු වෙන්නේ නැ. ඔවුන් අල්ලන්නේ නැත්තේ ඇයි කියා මම ප්‍රශ්න කරනවා. ඔවුන් අහු වුණත් යම්කිසි විධියකින් අත යටින් පහාව දී බේරෙන්නට ඔවුන්ට පුරුද්ද තිබෙනවා.

මේ රටේ ජීවන වියදම අඩු කොට දුප්පත් ගැමි ජනතාවට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය නියම මිලට ලබා දීමට නම්, පිටකොටුවේ මහ වෙළෙඳ පොළේ කළුකඩකාරයින්ගේ කළුකඩ ජාවාරම නතර කරන ලෙස ඉල්ලමින් තමුන් තාත්සේට ස්තුති කරමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ)
 (திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு அங்கத்தவர்)
 (Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

Mr. Chairman, I do not intend to complain about C.W.E. shops in my area, or about the management of co-operative unions, or about any matters of that kind which have been the principal subjects discussed so far in relation to this Ministry's Votes. I want to raise certain matters in regard to general policy which I have discussed before in relation to the Heads of Commerce and Trade.

The first question that I wish to discuss is the tea trade, which was referred to by the Hon. Minister of Finance in his Budget speech. He stated a certain outlook in regard to the sale of tea which was a very disquieting one. He admitted the fact that there was a certain tightening up in the traditional markets that we

have exploited so far and that it was necessary to have some kind of new drive in regard to the expansion of tea sales.

I am aware of the fact that quite a large number of big combines operating internationally are in a position to reap very large profits out of tea that is sent out of this country, from India, and from other exporting centres—relatively backward countries. We are denied those profits. For instance, while I was in Toronto I learnt that one of the large combines operating and selling tea—which was not produced in Canada certainly, but bought in the international market and through their agents in Mincing Lane—was able to finance out of its profits cultural expeditions undertaken by the University of Ontario. It is a reflection of the quantum of the profits made. We are not earning those profits.

I can see that any Government, whoever may be in it, will have this difficulty. We are not controlling the markets. They are outside our control. But, even to the extent to which it is possible for us to interfere in order to see that our prices are relatively fair and just where our produce is concerned—even to that extent, I must admit, there has hardly been, since independence, a Minister of Trade and Commerce who has had the imagination and the vision to be able to conceive of what ought to be done, or who has had the necessary ability and backing executively to be able to do any such thing. We are still depending on certain traditional markets, and in those traditional markets we are being beaten very badly. On the one side tea is giving way to coffee, and on the other our teas are gradually being pushed out.

අ. භා. 7.30

We lost a considerable section of the Middle East market. It was partly not due to our fault. I notice that there was another delegation last week from Iraq here. I hope

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சோய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

The trade and commerce departments and Ministry are manned by some officials, I know, who have had considerable experience in these matters and there is considerable technical know-how which is very useful, but there are also a large number of amateurs there, and this is not an amateurish matter. It would be as bad as putting me in charge of trade and commerce, to have amateurs handling these subjects in this country.

I know, when we sat down to a conference on tea with the Iraqis, one of the principal suppliers of arguments to the Iraqis against us was one of our own officials. When they were trying to beat down the quantum that would be purchased and as an argument they urged that no longer was this supply possible to Iran, one of our own officials came out: "Oh, yes, I am aware of the fact that 90 per cent. of the tea that went to Iraq went to Iran". Then obviously they have only committed themselves to buying 10 per cent.

ශර් එම්. ඩී. බන්දා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

What?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சோய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

That 90 per cent. of the tea that went to Iraq found its way into Iran under the blackmarket.

However well-meaning officials may be, unless they are well-informed also and unless they know the subjects they are handling, it is not possible for them to do a proper job in this matter. And this is a vital sector; this is a vital matter.

Tea remains our principal foreign exchange earner. Tea is still the principal source of national revenue in this country. That being the case, we cannot leave the marketing in

irresponsible hands or in the hands of vested interests that are tied up with elements hostile to our own future. Tea propaganda is still left in the hands of the Tea Propaganda Board. The Tea Propaganda Board as it is constituted today is a very ineffective organization. This Tea Propaganda Board is constituted largely of representatives of commercial establishments. But when they sit on a government board, they apparently forget all those excellent commercial practices which they would normally follow in the interests of their own establishments.

The Ceylon Chamber of Commerce is a very distinguished body with very ancient connections in this country. Why is the Ceylon Tea Propaganda Board completely dominated by the Ceylon Chamber of Commerce? Under the Tea Propaganda Act, this is how the Tea Propaganda Board is constituted:

"4. (1) The board shall consist of the following persons:—

"*Ex Officio*" Members

The Secretary to the Treasury or a persons deputed by him;

The Permanent Secretary to the Ministry or a person deputed by him;—

Now, Sir, I am not very fond of these deputies. The Secretary to the Treasury cannot obviously sit and so he sends a deputy. The same deputy does not go to two consecutive meetings. What happens? The Government's policy in that place is not maintained, nor is the person who is sent always *au fait* with the matters under discussion. These deputies on the board who are representatives of the Secretary to the Treasury are very good persons, very anxious to do a good job, but lacking knowledge of the matters concerned, they are unable to make any contribution

—"The Director of Commerce;

The Chairman or Deputy Chairman of the Ceylon Chamber of Commerce."—

Here, Sir, we come to the Ceylon Chamber of Commerce. This is like the Sahitya Mandalaya Amending

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[බර්නාඩ් සෙසියා මහා.]

Bill brought by my good Friend, the Hon. Minister of Education. Who nominates the Board? He nominates five members including the chairman and vice-chairman. Then the others are twelve chairmen of panels. Who nominates the panel? The Minister of Education. Who nominates the chairman of the panel? The Minister of Education. Who nominates the secretary? The Minister of Education. So the whole Sahitya Mandalaya is the Minister of Education! The Ceylon Tea Propaganda Board too has been constituted on the same lines. Here, it is the Chamber of Commerce—

—“The Chairman or Deputy Chairman of the Planters’ Association of Ceylon”;—

Also linked up with the Ceylon Chamber of Commerce—

“The Chairman of the agency section of the Planters’ Association of Ceylon;

The Chairman or Vice-Chairman of the Low-Country Products Association of Ceylon.

Nominated Members

One member nominated by the Ceylon Chamber of Commerce from among its members;

Two members nominated by the Planters’ Association of Ceylon from among its members;

One member nominated by the Low-Country Products Association from among its members;

One member nominated by the Colombo Tea Traders’ Association from among its members;”—

Which is the Ceylon Chamber of Commerce under another name—

—“One member nominated by the Minister to represent small-holders;

One member nominated by the Minister to represent small traders.”

I made a plea to the last Government that this board be re-constituted so that the Hon. Minister could take it upon himself to nominate a larger number of persons, thus reducing this representation of the Ceylon Chamber of Commerce under various names, and appoint persons who are qualified to deal with tea propaganda, persons who would have some ideas

on the matter and who would take some interest in it instead of leaving it in this form.

What happened to that Bill? The Bill was passed by the Senate and sent down here, and my good Friend, the Hon. Leader of the House and Minister of Land, Irrigation and Power, sabotaged it. He did not allow the Acting Minister of Trade and Commerce to move that Bill. It happened last year. I do not know what has happened to that Bill now. It lapsed. I am asking this Government to bring back that Bill and see that the Ceylon Tea Propaganda Act is amended.

I was told by a friend of mine in the United States of the contempt in which tea is held in that country. Two big universities engaged in a football match. The coach addressed his team—one group of them—before the match and he said, “Look at that team, they are said to be tea drinkers; they may be, but my God, they do not play football like tea drinkers!” Tea drinkers are treated with such contempt, held in such low esteem.

Our tea is going to meet with competition from coffee, instant coffee and various other things of that kind. Everybody has planned the diversification of our exports, but we cannot constantly be relying on the traditional exports of tea, rubber and coconut. For that reason people have been demanding industrialization in this country. But I am wondering whether the pace of industrialization that this Government has set for itself, of industrialization through agriculture, will be fast enough to catch up with the drop that is inevitable in the tea market, because there are so many competitors.

We are selling 456 million pounds of tea it is true, but this is what the Low Country Products Association has to say: at the last meeting of the L. C. P. A. the chairman said:

“The Government has taken the export sector for granted. It has taken the export sector for granted for too long, and the

தீவிரமான கெடுதலை உண்டாக்கும், 1965-66

—காரண உணர்வு

time has come when, unless it is able to pilot an international commodity agreement for tea as a matter of urgency, the opening of the new areas I referred to and the report of high yielding planting material will surely result in the world's tea crop outstripping demands with unfortunate consequences for ourselves."

இலாபகரமான உணர்வு

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தினர்)

(The Presiding Member)

May I remind the hon. Member that the time allotted to him is over ?

லீ. பி. சோயா உணர்வு.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

Can I have the grace of another three minutes ?

I would have developed this subject some more but on account of the restriction of time I only want to ask the Government, because this is a national matter which is going to affect the entire nation, how are you going to handle this whole question of tea sales? Unless you give your mind to that question and see that we are able to make up, if not to push, in a big way the sale of Ceylon tea abroad, go outside the traditional markets, start new markets and new fields, handle them in a new way, this country's economy is very seriously threatened.

டி. ஐ. 7.45

Under this Head I want to bring to the notice of the Hon. Minister two other important matters. One is the need for change in the Company Law. As a result of constant agitation during the period of the last Government one amending Act was passed. This was a good thing, but it is insufficient. The L. M. D. de Silva Commission appointed by Mr. C. Suntharalingam when he was Minister of Trade and Commerce produced a blueprint. The Government then produced draft legislation for the amendment of the Company Law at that

time, in 1948, based on the English Cohen Commission recommendations. Those recommendations were implemented in England and found to be insufficient, and there was another commission, the Jenkins Commission, which produced another report. We for our part have not gone even as far as implementing in full the Cohen Commission recommendations as interpreted for us by L. M. D. de Silva. That is a sector about which those who are committed to the private sector should be more enthusiastic than I who want to abolish it some day or other in the future. I do not see that there is any particular activity in that direction, and I would like to ask the Hon. Minister to give his mind to it.

The last matter to which I want to refer is the matter of foreign exchange and the exchange rackets that are taking place. My good Friend and Colleague the hon. Member for Dehiowita (Mr. Weerasekera), who is not here today, once mentioned that one of the principal sources of racketeering in regard to foreign exchange was in the Tourist Bureau itself. You know that at the moment a pound in the blackmarket is Rs. 46 and there is a very brisk sale going on in the city today. With the new facilities for going abroad made available there is a brisk sale of foreign currency, and unless you are going to stop this it is useless complaining year after year on the Floor of this House that our foreign exchange reserves are going down. What is happening? There is an unofficial exchange control department in Fourth Cross Street which is more efficient than the Central Bank in some respects. It is very efficient and well informed, run by people who know their rackets. What are you going to do about this whole business? This is a matter for the hon. Parliamentary Secretary for Commerce and Trade, the Minister of Finance and the Minister of State. This racket in regard to foreign exchange must be stopped.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

The trouble with our citronella industry is that, as I said, it has always been in the hands of the poor and middle-class people down south. No one has taken very seriously to it, and the methods of distilling the oil are the same old ones which were started about a hundred years ago. No one has cared to find out whether there was any other method we could adopt to improve the industry and get more oil.

That is the only point I am bringing up now because my time is almost up. I want it to be brought to the notice of the Hon. Minister of Commerce and Trade in order to see whether anything could be done about it.

ජේ. එල්. සිරිසේන මයා. (බිංගිරිය)
(திரு. ஜே. எல். சிந்திரசேனா—பிங்கிரியா)
(Mr. J. L. Sirisena—Bingiriya)

ගරු සභාපතිතුමනි, හපුතලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩබ්ලිව්. පී. ජී. ආරියදස මයා.) එතුමාගේ කථාවෙදී කීව්වා, සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛා ගබඩා පිහිටුවීම ජීවන වියදම පහත හෙළීමට බොහෝ දුරට ප්‍රයෝජනවත් වුණය කියා. මම දන්නේ නැහැ, අතික් පළාත්වල කොහොමද කියා, නමුත් වයඹ කොට්ඨාශයේ ජීවන වියදම අඩු වීමට නම් එය ඒ තරම් හේතුවක් වුණේ නැහැ. ජීවන වියදම පහත බැස්සීමට බැරි වීමේ හේතුව නිසා පසුගිය ආණ්ඩුව පසුගිය මැතිවරණයේදී පරාජයට පත් වුණා.

සතොසේ ශාඛා ගබඩාවල දූෂණ නැත කියා බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එල්. සී. ද සිල්වා මයා.) කියන්නට යෙදුණ. නමුත් මම කියන්න කැමතියි ඒ සභාවල දූෂණ උපදිනවා පමණක් නොව, ඒ සභාවල සිටින උදවිය දූෂණවලට භාජන වෙනවා පමණක් නොව, අවට සිටින අහිංසක මහජනතාවත් ඒවාට එකතු කර ගෙන තවත් දූෂණ වැඩි දියුණු කරන ස්ථාන බවට ඒවා පරිවර්තනය වී තිබෙනවාය කියා. සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරු ප්‍රකාශ කළ පරිදි ජාතික රජය කිසිසේත් බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ, සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතන ශාඛා වසා දමීමට.

සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය මගින් පවත්වාගෙන යන ශාඛා කඩ සමිති, ඒ ඒ පළාත්වල තිබෙන, මහජනයාගෙන්ම පාලන වන, සමුපකාර ව්‍යාපාරයට අනුකූල පරිදි අවංකව කටයුතු කරන සමුපකාර සමිතිවලට පවරා දීමට දැනට කටයුතු කර ගෙන යනව. තවද, ඒ කඩ සාප්පු භාර ගෙන පවත්වාගෙන යාමට මුදල් හදල් අතින් හිඟකම් ඇති ප්‍රදේශවල තිබෙන ශාඛා ගබඩා මම හිතනවා ජාතික රජය විසින් දිගටම පවත්වාගෙන යනවා ඇත කියා. යම් විධියකින් ජාතික රජයේ එවැනි අදහසක් නැත්නම් මම මතක් කර සිටිනවා, එය කළ යුතුමය කියා. ඒ මක්නිසාද? විශාල මුදලක් වියදම් කර විවෘත කර ඇති ඒ සතොස කඩ සමිති භාර ගෙන කටයුතු කරගෙන යාමට පුළුවන් තත්ත්වයක් දිවයිනේ සෑම පළාතකම තිබෙන සමහර සමුපකාර සමිති සමාගම් වලට පුළුවන්කමක් නැති තිසයි.

සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය භාරව සිටින ඇමතිතුමාගෙන් විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු ඉල්ලා සිටියා, පළි ගැනීමක් වශයෙන් ගුරුවරුන් මාරු කලා වාගේ සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය සිටින සේවකයන් මාරු කරන්නට එපාය කියා බිංගිරිය කොට්ඨාශයේ සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය මගින් විවෘත කළ කඩ සාප්පු දෙකක් තිබෙනව. මේ දෙකේම බොහෝ සෙයින් දූෂණ කෙරෙන නිසා, ඉවසන්නට බැරි තරම් දූෂණ කෙරෙන නිසා, මම ගරු ඇමතිතුමාට කීප විටක්ම කීව්වා, ඒවායේ සිටින සේවක පිරිස මාරු කර දමන්නය කියා. මා ඉල්ලීම් කීපයක්ම කළ නමුත්, ගරු ඇමතිතුමාට කියා එය කරවා ගන්න බැරි වුණා. ඒ නිසා ගරු ඇමතිතුමා කෙරෙහි අප්‍රසාදය පළ කිරීමට මට සිදුවී තිබෙනව. ඒ මන්ද? ඇමතිතුමා මෙසේ නිහඬ වී සිටීම නිසා එතුමා නොදැනුවත්ව හෝ දැනුවත්ව එවැන්නන්ට දූෂණ කිරීමට තව තවත් උදව් දී තිබීම තිසයි. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය සම්බන්ධයෙන් මා ඊට වඩා කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ.

මේ රටේ ජීවන අංකය පහළ බැස්සීමට වුවමනා තම් අපේ වෙළඳ ක්‍රමය අපට වුවමනා ලෙස සකස් කර ගන්න ඕනෑ. අර සරණි ක්‍රමයටම—අධිරාජ්‍යවාදී

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1965-66

—කාරක සභාව

[පේ. එල්. සිරිසේන යෝ.]

ක්‍රමයටම—කරගෙන ගියොත් අපේ බඩු මිල පහළ බැස්සීමට අපට කවදවත් පුළුවන් වෙන්නෙ නැහැ. අපේ රටට සියයට සියයක්ම බඩු ගෙන්වනු ලබන්නේ බෝර කාරයන් සහ සින්දි කාර වෙළෙන්දන් විසිනුයි.

මේ බෝරාකාරයෝ සින්දි වෙළෙන්දොත් එක බඩුවකින් සියයකට සියය හමාරෙ ලාබ ලබා ගන්න බව අපි දන්නවා. මේ අය මුදල් අතින් කොතරම් ප්‍රබලද කීවොත් ලක්ෂ 50 ක විතර බඩු ගෙන්වා මාස හයක් හතක් පමණ සඟවා තබාගෙන පසුව එළියට දමා විකුණනවා. එසේ විකිණී මෙදි හතර පස් ගුණයක සමහර විට හත් අට ගුණයක පමණ ලාබ ලබා ගන්නවා. මේ රටේ සිංහලයන් අතර කලක සිට පැවත එන දුර්වලතාවයක් තියෙනවා. එනම් වෙළඳාමට අත නොගැසීමයි. ලාංකිකයන් නිතර බලා පොරොත්තු වුණේ වතු අරගෙන පාලනය කරන්නයි. සාක්ෂියක් වශයෙන් යටියන් තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අවාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) ගැන කියන්න මට පුළුවනි. අප ශාස්ත්‍රයෙහි හා දේශපාලන විද්‍යාවෙහි පහළ නිපුණත්වයක් ඇති එතුමා මුලින්ම මිලට ගන්නෙ වන්නක්. ඒ වන්නෙ අය වැඩ වර්ජනය කළාම එය විකුණා දමා ඊළඟට ගන්නෙ මෝලක්. අර්ථ ශාස්ත්‍රය අනුව අවුරුදු 25 ක් ඇත බලන්න දිවැස් තියෙන එතුමාවත් කල්පනා කළේ නැහැ වෙළඳාමට බහින්න.

අද ඔය බණ්ඩාරනායක මහත්මයාල මැතිනියල ඉන්නවා. ඒ අය කොසිතරම් ධනවතුන්ද? ලංකාවෙන් බාගයක් විතර ඒ අයට අයිතියි. නමුත් ඒ අය කිසිම වෙළඳාම කට අත ගහල නැහැ. “සිංහල ලාංකිකයන් වෙළඳාමට අත ගහන්න බියයි” කියා මා ප්‍රකාශ කරන්නෙ එම නිසයි. මා ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමාට කියනවා, මේ රටට බඩු ගෙන්වීමේ වරප්‍රසාදය සියයට සියයක්ම සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයට පවරා ගන්නය කියා. එසේ ගෙන්වා එතැනින් සාමාන්‍ය වෙළෙන්දන්ට බෙදා දෙන්න බවට අවසන් මෙම දෙපාර්තමේන්තුවේ

පුළුවනි, ආහෙන මිලකට. ඕනෑ නම් ද්‍රව්‍ය වල මිල නියම කරන්න පුළුවනි. රෙදි පිළි, කෑම වර්ග යනාදිය එසේ ගෙන්වා බෙදා හරිනවා නම් ජීවන අංකය බොහෝ දුරට පහත දමන්න පුළුවනි. ඕනෑ නම් මෝටර් රථ, මැෂින් වර්ග යනාදිය ගෙන්වීමේ ඉඩ ඉංග්‍රීසි කොමිෂනිවලට දෙන්න පුළුවනි.

ලාංකිකයන් අතර වැඩි දෙනෙක් පිට රටින් බඩු ගෙන්වන්න ඉදිරිපත් වන්නෙ නැති තත්ත්වයක් පවතිනවා. “ඉම් පෝටර්ස් ඇසෝසියේෂන්” නමැති සංගමයෙ සිටින සාමාජිකයන් 52 ගෙන් ලාංකිකයකුට සිටින්නෙ එක් අයෙක් පමණයි. ඒ තැනැත්තන් සම්මාන පුරවැසි කම ලැබුවෙක්. මේ රටට අවශ්‍ය බඩු වර්ග, විශේෂයෙන්ම කෑම ද්‍රව්‍ය, රෙදි පිළි වර්ග යනාදි දේවල් සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය මගින් ගෙන්වන්න පටන් ගන්න ඕනෑ. එසේ ගෙන්වුවාට පසුව ලංකාවෙ තියෙන තොයෙකුත් සමුපකාර සමිතිවලට වේවා, පුද්ගලික වෙළෙන්දන්ට වේවා ඒ බඩු බෙදා දෙන්න පුළුවනි. එසේ කළොත් තමයි අපේ රටේ ජීවන වියදම් ප්‍රශ්නය විසඳන්න පුළුවන්කම ලැබෙන්නෙ.

ආනයන අපනයන දෙපාර්තමේන්තුව සම්බන්ධයෙන් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. මෙම දෙපාර්තමේන්තුව දූෂණයෙන් දූෂණයට පත් වෙච්ච දෙපාර්තමේන්තුවක්. මීට කලින් කපා කළ එක්තරා ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් මේ ගැන එහෙත් මෙහෙත් ගාවල කීවා. මම නම් එය කෙලින්ම කියනවා. මම එක්තරා සිද්ධියක් දන්නවා. ඒ සිද්ධියට අදාළ අයගෙ නම් කියන්න මා සුදුනම් වන්නෙ නැහැ එය මගේ ඇස් දෙකෙන් නොදුටු නිසා. මෙන්න, එම සිද්ධිය : යම් බඩු වර්ගයක් මේ රටේ හිඟ කාලයකදී පිට කොටුවෙ වෙළඳ සමාගමකට එයින් හොණ්ඩර 5 ක් පමණක් ගෙන්වන්න අවසර දුන්න. ඒවායින් හොණ්ඩර 5 ක් ගෙන්වා මදි නිසා එම වෙළෙන්ද ඒවා තොගෙන්වා මෙම දෙපාර්තමේන්තුවේ

கலீ தூலீம

கலீ தூலீம

එක්තරා නිලධාරියෙක් ගිහින් ඒ වෙලෙන් දට කතා කර ප්‍රශ්න කළා, “ මේ බඩු වගීය ගෙන්වන්න දී තිබෙන බලපත්‍රය 15 වෙනි දාට අවලංගු වන නමුත් ආයි තවමත් නොගෙන්වා සිටින්නේ ” කියා.

සී. එච්. ඩබ්ලිව්. එදිරිසුරිය මයා. (නිස්ස මහාරාමය)

(திரு. சீ. எப். டபிள்யூ. எதிரிசுரிய— திசமகராம)

(Mr. C. F. W. Edirisuriya—Tissamaharama)

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Order, please ! The House will now resume.

பாதுதரே ஂரு மன்த்ரீயும (லேசீரீ ஂருவரீடன மயா.) கபா கரடீதீ එක්තරා අවස්ථාවක මගෙ නම සදහන් කරමින් යමිකිසි කාරණයක් කීව. මාගම්පුර සමුපකාර සංගමය සම්බන්ධව [බාධා කීරීම්] මා කතා නොකරන්න සිටි නමුත් මගෙ නම සදහන් කළ නිසා වචනයක් කියන්න කැමතියි. [බාධා කීරීම්] මගෙ නම කීව නිසා වචනයක් කියන්න ඔනා.

එකල්හි වෙලාව අ. ஁. 8 ஁யென், மன்த்ரீ மன்த்ரீமலேவ ப்ரதீய வரீதா கரது பிதீய சஸபதீ யுலா மூலாசனயென் ஂவன் பீய.

ஂரு மன்த்ரீவரயெக்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

තවමත් කාරක සභා අවස්ථාවද ?

කාරක සභාව ප්‍රගතිය වාර්තා කරයි; නැවත රැස්වීම 1965 ආජීතූලීරී 9 වන මුහස්පතීන්ද

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

This is the adjournment debate.

நேரம் பி. ப. 8 மணியாகிவிட்டவே, குழுவின் பரி சீலனை பற்றி சபைக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு அக்கிரா சனர், அக்கிராசனத்திலிருந்து நீங்கினார்.

குழுவினது பரிசீலனை அறிவிக்கப்பட்டது; மீண்டும் கூடுவது 1965, செப்டம்பர் 9 ஆம் திகதி வியாழக் கிழமை.

It being 8 P.M. the Chairman left the Chair to report Progress.

එදිරිසුරිය මයා.

(திரு. எதிரிசுரிய)

(Mr. Edirisuriya)

මගෙ නම කී නිසා මම උත්තරයක් දෙන්න ඔනා. එහෙනම් හෙට ඒ සදහා වෙලාව දෙනවද ?

Committee report Progress; to sit again on Thursday, 9th September 1965.

கலீ தூலீம

ஂத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

யேசீகாவ ஂதீரீசன் கரன ஂதீன் ப்ரதீய சஸபதீவ கரன ஂதீ:

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

யோடீ, හෙට උදේව.

“ මන்த්‍රී මන்த්‍රීමලෙ දන් කලී තූලීය යුතුය. ”— [ஂரு එම්. ඩී. බණ්ඩා]

අ. ඁ. 8.2

ආරී. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

எனும் பிரேரணை பிரேரிக்கப்பட்டு, வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

“ சபை இப்பொழுது ஂத்திவைக்கப்பெறு மாக ”.— [கௌரவ எம். டி. பண்டா]

Motion made, and Question proposed,

“ That the House do now adjourn ”.— [Hon. M. D. Banda.]

මූලාසනාරූප මන்த்‍රීයුමනී, රීයේ ஂரு අගමැතිතුමා ංතා වැදගත් ප්‍රකාශයක් කලා, අද ලේකයේ තිබෙන හයානක තත්වය ගන. මෙනෙක් කලී යුද බිය අපෙන් ඇත රට වලයි තිබුනේ. බටහිරන් වියවනාමයෙන් යුදබිය ඇති වුණා. නමුත් අපට මේ තරම් කීරීවු වුද බියක් මන අතීතයේ ඇති වුණේ

කල් නැඩීම

කල් නැඩීම

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

නැග. අපට ඉතාමත් කීවටු මිත්‍ර රටවල් දෙකක් වන ඉන්දියාවත් පකිස්තානයත් දැන් යුද වැදී තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව ගරු අගමැතිතුමා ඉතා වැදගත් ප්‍රකාශයක් කළා. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංගමය මගින් මෙය විසඳන්නට යනවාය, ඊට අපත් එකඟය කියා කීව්වා. මීට පෙරත් එක්සත් ජාතීන්ගේ සංගමය මේ අර්බුදය විසඳීමට කීප වරක්ම මැදහත් වුණා. ඒ අවස්ථාවලදී මොන විදියේ විසඳුමක් සඳහා උපදෙස් දුන්නාදැයි මම අගමැතිතුමාගෙන් දැනගන්න කැමතියි. මගේ ආරංචිය තුන් වරක්ම මෙය විසඳීමට ඉදිරිපත් වී තිබෙනවා. ඒ අවස්ථා තුනේදී මේ ගැටළුව බේරීම සඳහා මොන විදියේ උපදෙස් දුන්නාද?

මගේ අතින් ප්‍රශ්නය මේකයි: ඉන්දියාව තුළ කොටි ගණනක් මුස්ලිම් හක්නිකයින් සිටිනවා. ඉන්දියාව මේ යුද්ධයට පෙළඹුනු අවස්ථාවේ සිට විශාල මුස්ලිම් විරෝධී ව්‍යාපාරයක් ඉන්දියාවට ගෙනයන්න සිද්ධ වී තිබෙනවා. එහි විපාකයක් වශයෙන් ඒ රට තුළ සිටින මුස්ලිම් හක්නිකයින්ට විශාල හිරිහැරයක් ඇති වී තිබෙනවා. අපට දැනගන්න තිබෙන හැටියට දහස් ගණනක් මරා තිබෙනවා. කල්කටා නගරයේ ඉතාම භයානක තත්ත්වයක් තිබෙනවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(කෙළරව අභ්‍යන්තර ඉලක්කර)
(An hon. Member)
කොහේද, ඔය ආරංචි තිබෙන්නේ?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(කිරු. ඡාර. ඉ. ජේ. ආනායක)
(Mr. R. G. Senanayake)
පත්‍රයේ. [බාබාකිරීම]

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා
(කෙළරව ආර්. ඩී. බණ්ඩා)
(The Hon. M. D. Banda)
රට ගිනිතියන් හදනවා.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(කිරු. ඡාර. ඉ. ජේ. ආනායක)
(Mr. R. G. Senanayake)

මුළු ඉන්දියාවේ කෝටි 4 ක් පමණ මුස්ලිම් හක්නිකයින් සිටිනවා. ඒ නිසා මේ ගිනිතියන් දියුණු වුවොත් ඒ මුස්ලිම්

හක්නිකයින්ට බොහොම කරදර ඇති වෙන්න පුළුවනි. හුඟ දෙනෙක් මැරෙන්න පුළුවනි. ජර්මනිය යුදෙව්වන් දහස් ගණනක්, ලක්ෂ ගණනක්, මැරූ බව අද ලෝකය පිළිගන්නවා. ජාතියක් සම්පූර්ණයෙන්ම මකා දැමීමට හිටපු රජයේ ජර්මන් ආණ්ඩුව මහන්සි ගත් බව ලෝකයා පිළිකුල් සහගතව සඳහන් කරනවා. ඊට වඩා භයානක තත්ත්වයක් ඇති වීමට—මුළු ජාතියක් වැනසීමට—ඉන්දියාවට කරුණු ඇති වෙන්නට පුළුවන්ය යන බියක් තිබෙනවා.

ලංකාව කුඩා වුවත් යම් යම් විදේශීය ප්‍රශ්නවලදී නිර්භීත ලෙස කටා කර ලෝකයේ එක්තරා තැනක් දිනාගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා ජාත්‍යන්තර සාකච්ඡා සහා මගින් හෝ වේවා. ජාත්‍යන්තර මත ඇති කිරීමෙන් හෝ වේවා, එක්සත් ජාතීන්ගේ සංගමය මගින් හෝ වේවා, ඉන්දියාවේ සිටින මුස්ලිම් ජනතාව ආරක්ෂා කිරීම සඳහා යම් මාර්ගයක් සැලසීම යුතුකමක් නොවේද කියා මම අහනවා.

ගරු එම්. එච්. මොහමඩ් (කම්කරු, රැකියා රක්ෂා හා නිවාස ඇමති)
(කෙළරව ආර්. ජී. ජේ. ආනායක—කොළඹ, කොළඹ කාණ, ඩී. ඩී. ආනායක ආනායක)
(The Hon. M. H. Mohamed—Minister of Labour, Employment and Housing)

You condemned the Muslims of Ceylon. You want to protect the Indian Muslims?

අ. හා. 8.6
එල්. ඩී. ද සිල්වා මයා.
(කිරු. ආර්. ජී. ජේ. ආනායක)
(Mr. L. C. de Silva)

Sir, I wish to draw the attention of the Hon. Minister of Finance to certain happenings in the National Lotteries Board. You may remember that in reply to a question by me, the Hon. Minister declared that preference would be given to employees who were discontinued by the National Lotteries Board in the event of recruiting any additional hands. That statement the Hon. Minister gave on the Floor of the House.

I am aware that the National Lotteries Board has, since it started selling the Benz car tickets, needed

கல் வலிமை

கல் வலிமை

additional hands and they have already recruited as many as five labourers, one watcher and one additional cashier without advertising or getting them through the Employment Exchange. As a matter of fact the first appointment, that of a labourer, was made through the Employment Exchange by the manager of the National Lotteries Board and he was discontinued within three days to accommodate a favourite of one of the directors. No attempt has been made to re-employ any one of the employees who had been discontinued even though they had appealed personally to the chairman of the board and told him that they were prepared to be taken on even as labourers.

The other relates to the appointment of some new agents in Colombo. For the first time in the history of the National Lotteries Board, they have appointed people who have no knowledge of business. They have appointed two ladies, Mrs. V. K. Hewavitharne, and Mrs. Wimalasiri Rodrigo. I do not know where their business establishments are. As far as I know the agent at Colombo was Mr. T. J. Peiris and he was doing a very fine job, and now they want to appoint new agents. If they wanted to appoint new agents, they should have advertised. With the present sales that are taking place, the offer of a Benz car as the first prize being the attraction, an agent in Colombo can make almost Rs. 1,500 a week. Therefore I think it is not fair that agencies should have been given in this fashion.

Then there is still another matter which I think is much more serious. There are the lotteries board advertisements that were given to the national newspapers, advertisements pertaining to the draw, intimating the date of the draw, intimating the results of the draw, the numbers of winning tickets and so on, through the C. W. E.; and the C. W. E. got a commission of fifteen per cent. from Lake House and the other papers.

Even if the board sent the information direct, that commission used to be paid to the C. W. E. and not to the board. They have suddenly altered that and given the agency to Mr. A. J. N. Seneviratne of Colombo who, it seems to me, is more important for them than the C. W. E. Or is it that Mr. Seneviratne is also part and parcel of the public sector? The C. W. E. was earning about Rs. 15,000 a year, and now Mr. Seneviratne has been chosen for this agency. It is he who will be earning this money, and not the C. W. E. I should like to ask the Hon. Minister whether it would not be worth while inquiring into some of these things that are happening at the Lotteries Board, in order to see that public funds are not frittered away in this way.—
[Interruption.] The other matter is this: I understand that girls who are employed as clerks and checkers have to work till late into the night, working overtime, perhaps because of the heavy sales. The Hon. Minister will, no doubt, agree that it is not advisable to permit girls to work late into the night in the company of Mr. Gladwin Kotelawala, one of the directors, who also works late into the night—
[Interruption.] Yes, maybe that I am jealous; I did not have that privilege. Anyway, I would request the Hon. Minister to kindly look into this matter and let us know the position.

Will the Hon. Minister also take steps to re-employ those employees who were discontinued when vacancies occurred in the Lotteries Board? These employees were discontinued because the propaganda section of the board was disbanded. These people are now prepared to work even as labourers.

மேலேயூலார்க்கு சி. சி. ஸத்தாசேனா
(வைத்திய கலாநிதி எம். எச். சத்தாசேனா)
(Dr. M. H. Saddhasena)

I wish to bring to the notice of the Hon. Minister of Commerce and Trade that the importers and wholesale hardware merchants in

කල් තැබීම

කල් තැබීම

[වෛද්‍යාචාර්ය එම්. එච්. සඳ්ධාසේන]

Colombo are profiteering on a large scale. I understand that profiteering is resorted to chiefly by the importers and wholesale dealers in the hardware business. For the information of the Hon. Minister, I will quote some of the statistics. In 1963, round iron ¼" was sold at Rs. 40 per cwt. but today it is sold at Rs. 75 per cwt. by the wholesale merchants although the regulated price according to the Hardware Merchants' Association is Rs. 60 per cwt. The landed cost of this item is about Rs. 30 to Rs. 35. Round iron ½" and 5/8" in 1963 was sold at Rs. 32 per cwt. but today it is sold at Rs. 65 per cwt. by the wholesale dealers, and the regulated price of this item is Rs. 55. Then, galvanized corrugated sheets G32 were sold at 55 cents per linear foot in 1963, but this item is now sold at 95 cents per linear foot, and the regulated price is seventy-five cents per linear foot. Galvanized plain flat sheets G24 (English) were sold at Rs. 15 per sheet in 1963, but it is now sold at Rs. 24 per sheet. The regulated price of this item is Rs. 20. Jumper steel for alavangoes was sold at Rs. 50 per cwt. in 1963, but now it is sold at Rs. 80 per cwt. Galvanized piping ½" for window bars was sold at 55 cents per foot in 1963, but now it is sold at 80 cents per foot. Window glass 1/16" was sold at 30 cents per square foot in 1963, but now it is sold at 85 cents per square foot; window glass 1|16" was sold at 30 cents per square foot, but now it is sold at Rs. 1.75 per square foot.

The small retailers cannot buy these items at the regulated prices, and they have always to pay more for these items to the wholesale dealers. It is not the small retailer who is profiteering in these items but the wholesale dealers and the importers, who are mostly foreigners—[Interruption]. I am not concerned about what the two Governments did; I am telling you what is happening now. In view of the high prices that the retailers have to pay for these articles to the wholesale dealers, they

are afraid to buy these items and retail them as they might be accused of profiteering.

The price of a box of matches containing 50 sticks is five cents; but what is happening? Some of these boxes do not have 50 sticks. If the retailer who buys his stocks from the wholesale dealer wants to make certain that a box of matches contains 50 sticks he will have to count them before he buys.

Now, Sir, there is the turnover tax. It should be levied only at one point, but it appears that this tax is being passed over from the importer to the wholesale dealer and then from the wholesale dealer to the retail trader. This is most unfair.

I would request the Hon. Minister to kindly look into these matters and regulate the prices of the articles I mentioned.

අ. ආ. 8.16

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

මූලාසනාරූපී ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දඹදෙ නියෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. ජී. සේනානායක මයා.) මගෙන් ප්‍රශ්න දෙකක් අහලා තියෙනව. එයින් පළමුවැන්න එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලය ඉන්දියානු සහ පාකිස්තානි ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් පිළිගත් යෝජනා මොනවාද යන්නයි. යෝජනා රාශියක්ම තිබෙනව; එකක් නොවෙයි. ඕනෑම කෙනෙකුට ඒවා මොනවාදැයි දැනගන්න පුළුවනැයි මා හිතනව. දඹදෙනියෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ඒවා මොනවාදැයි දැන ගන්න අමාරුවක් තිබෙනවා නම් මගේ ඇමති කාර්යාලයට ලියා එව්වොත්, මම ඒ යෝජනා සියල්ලක්ම එවන්නම්.

கல் கலிம

கல் கலிம

இலங்கை மின்தி

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Order, please! Will the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Commerce and Trade please reply?

உ. ஸ். பீ. பீரிஸ் ம. (பாதிச ஸ வெலெடி
முகினென் பாரிமென்து லேகி)

(திரு. எஸ். ஏ. பீரிஸ்—வர்த்தக, வியா
பார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய
தரிசி)

(Mr. S. A. Peeris—Parliamentary
Secretary to the Minister of Commerce
and Trade)

In regard to the question raised by the hon. Member for Ambalangoda, we are taking steps to see whether we can price control all iron imports. We have been able to ascertain the present stock position from the importers.

The difficulty has been to differentiate between certain items. Steps are being taken to see that there is either price control or price reduction.

புன்கல வெகல லேன், ஸகலகலெய லெ.
வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

மின்தி மன்கலெய 20 ஏறுகலெடி ஏ. ஸ.
8.20 ம 1965 ஸெப்டெம்பர் 2 மெ லெ
ஸகலகலெய ஏறு 1965 ஸெப்டெம்பர்
9 மெ இலகலெயின்பு பு. ஸ. 10 மெ
மென் கல் கலெய.

அதன்படி சபை, அதனறு 1965, செப்டெம்பர்
பர் 2 ஆம் தேதிய தீர்மானத்திற்கிணங்க
பி. ப. 8.20 மணிக்கு 1965, செப்டெம்பர்
9, வியாழக்கிழமை மு. ப. 10 மணிவரை
ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

Adjourned accordingly at
8.20 P.M. until 10 A.M. on
Thursday, 9th September 1965,
pursuant to the Resolution of
the House of 2nd September 1965.

